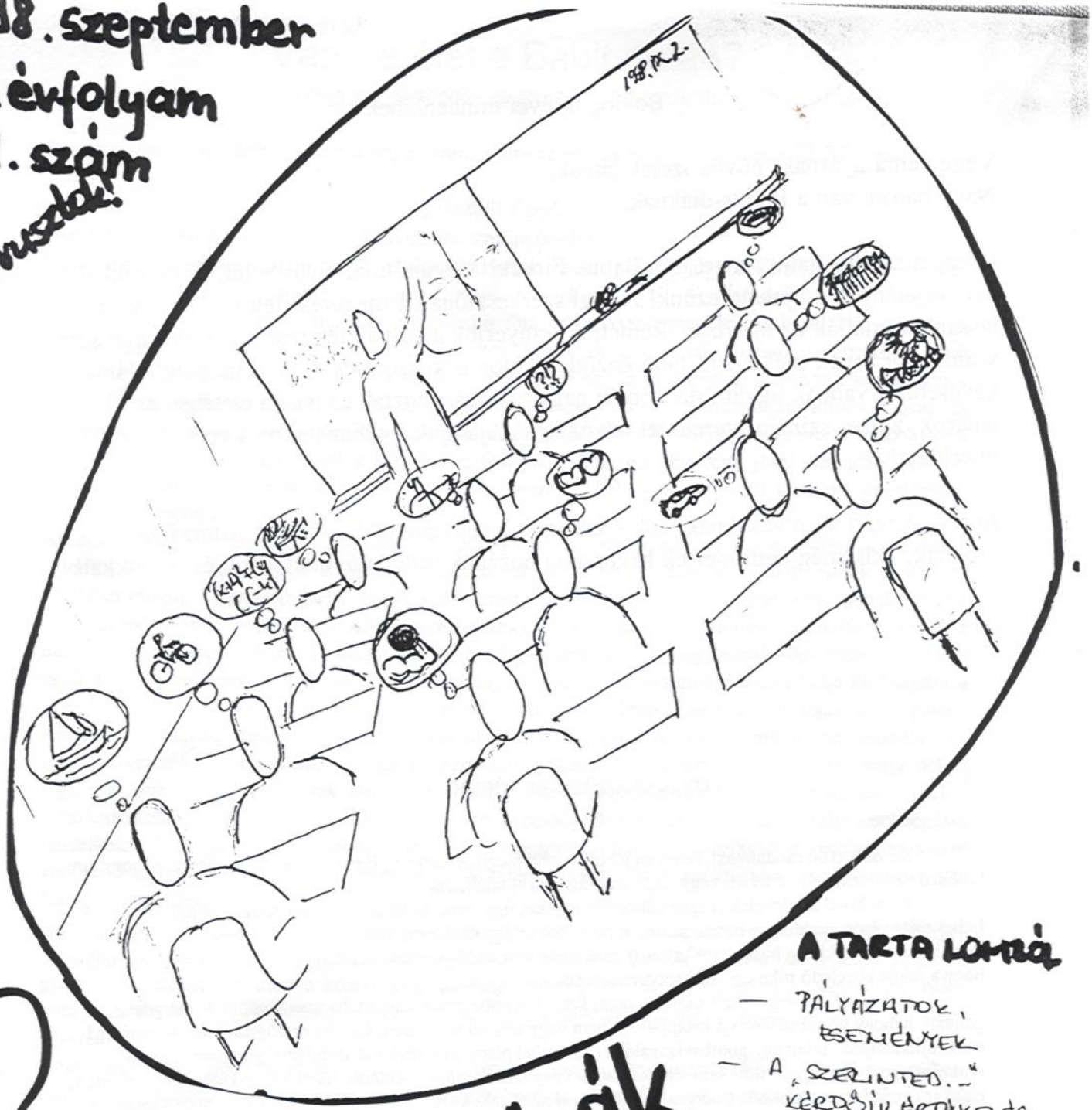
1998. szeptember
VI. évfolyam
1. szám
Szerkesztők:

Babits Firkák

Gondolatébresztő

„Út: Ez az a dolog, amit nem mindig találsz meg a térkép alapján (vagy a térkép alapján még kevésbé)"
– egy Tűtető –

Nem látta valaki a Titanic (:I) borítóimat?

KÜLÖN KÖSZÖNET Boka Gyulának

A TARTALOMBÓL

— PÁLYÁZATOK, ESEMÉNYEK
— A „SZERINTED..." KÉRDŐÍV ÉRTÉKELÉSE
— Van-e élet a Babits után? (kiküldött tudósítóink jelentése.)
— Nyári táborok
— „Juteremjúzó" új tanárainkkal
— VICCEK, ARANYKÖRÖSÖK SLÁGERLISTA
— Atlétikai EB, NBA döntő"

Szerk.: A-man, FK, NZS, Bíjvirányi Laura, Kecskegida, Ivett, Füli, ZB, Győr Anna, Vörskó György, Zsuzsanna, Licsi, Norbi, zecs, Gege, Hernyó, Laci A!, Marton Sándor

Boldog új évet mindenkinek!

Vége van a nyárnak, hűvös szelek játnak,
Nagy bánata van a Babits-diáknak…

Cseppet se búsuljatok, mert itt a Babits Firkák! Megújultunk kívül-belül, új cikkekkel és más irományokkal jelentkezünk! A régi szerkesztőgárda megüresedett székeit lassan-lassan elfoglalják az új arcok. Reméljük, elnyerjük a gólyák tetszését is, akik ismét szép számban jelentek meg a suli falai között. Ezúton is köszöntjük őket: Sziasztok! Náluk kevesebben vannak ugyan, de szintén nagy változást hoztak az iskola életében az új tanárok, akiket szintén szeretettel üdvözlünk! Ajánljuk figyelmetekbe a velük készült interjúkat!

Jó szórakozást az olvasóknak, sok szerencsét a rejtvényfejtőknek, sok bátorságot azoknak, akik még nem mertek bekopogni hozzánk vadonatúj ötleteikkel és írásaikkal!

A-man

EGY NAP AZ ŐSZI ERDŐBEN

Az őszi erdő csodálatos! Tele van jobbnál-jobb meglepetésekkel. Egy ilyen például lehet az is, hogy egy tajtékzó vaddisznó vágtat feléd, vagy bőgő szarvasbikával találkozol.

Ezen kívül a falevelek is igen változatosak, csak úgy, mint az állatok. A levelek milliószínűek lehetnek. Lehet róka-vörös, vaddisznó-barna, színes, mint a fácán vagy narancsos, mint a … gomba. Nem akarok senkit megtéveszteni ezekkel a hasonlatokkal, már csak azért sem, nehogy valaki azt higgye egy őszi kirándulása során, hogy a feléje közeledő róka egy szél söpörte vöröses levél kupac.

Szóval az erdőben mégis csak vigyázni kell! A gombázásnál sem árt, ha nem szedünk le mérges gombát, nehogy hozzánk vágja a kalapját! Ha nem vagy valami nagy zseni Gomba országban jobb, ha elviszed a „gyűjteményed" talán egy gombavizsgálóba (pl.: Lehel piac). Míg nem tudod milyen „gombáid" vannak, praktikusabb, ha az egymástól- színben, formában vagy mindkettőben- különbözőket külön-külön rakod el, mert, ha akár egy kalapját csapkodó (mérges) gomba kerül az ehetők közé, megfertőzi a spóráival az összes többit és az egész gyűjteményt ki kell dobni! A legízletesebb gomba a pöfeteg, az őzláb és a tölcsér. Ezekből igen finom pörköltet, levest és rántottat lehet csinálni. Egy gombászáshoz jó ha van veled, egy gombahatározó kézikönyv (pl.: A-L-V: Ismerjük fel a gombákat!) , és legalább tíz darab zacskó, kosár, hogy el tudjuk őket fajtánként különíteni, míg a szaki meg nem vizsgálja. Tanácsos tavasszal és ilyenkor ősszel is vízálló cipőben menni és jól felöltözni, mert az erdő hűvös. Hiába süt át a lombokon a napsugár, az nem melegít, csak „világít". Október közepéig érdemes menni, mert utána már csak az állatok által megrágicsált vagy az emberek gyanánt letiport maradék „selejtet" találjuk. Rosszabb esetben még ezt sem.

Nem csak gombát érdemes az erdőben szedni, hanem bornak való érett bodzabogyót, teának elkészíthető csipkebogyót vagy bordós-feketés szedret.

Ha valaki virágszedés céljából megy az erdőbe, elvétve találhat egyet-kettőt. Színes virágcsokor helyett azonban tarka levélcsokorral térhet haza.

ezeken a zsákmányokon kívül lehet diót, mogyorót, makkot és gesztenyét is találni. Ha valaki csak a látvány illetve a felfedezés kedvéért megy az erdőbe annak szintén meg van a maga hangulata.

Akadnak olyanok is akik szalonnát sütni, pörköltet vagy levest főzni vonulnak ki a természetbe. Minden esetre tüzet csak a kijelölt helyen rakjunk!

Most bepillanthattunk minden olyan kincsbe, ami az erdőkben rejtőzik. Vigyázzunk rá, hogy az elkövetkező években is legyenek ilyen csodás helyek!!!!

KECSKEGIDA

Van - e élet a Babits után?

Avagy egy újdonsült egyetemista tapasztalatai

Természetesen nem állíthatjuk biztosan, de szerencsére az én esetemben a nagybetűs ÉLET ezzel kezdődött.

„Tisztelt Pályázó!
Örömmel értesítem, hogy felvételt nyert intézményünkbe...."

Ekkor még gyanútlan voltam, ezért felhőtlenül tudtam örülni annak, hogy bekerültem az egyetemre. Pedig ha tudtam volna...talán kicsit visszafogottabb vagyok.

A hatalmas boríték, melyben az értesítő jött, tartalmazott még legalább fél kiló papírt. A beiratkozásról, a bankkártyáról, ezer féle klubról, körről és szakkörről kaptam ismertetőt és nem utolsósorban a gólyatáborról. Utóbbit mindenkinek ajánlom szíves figyelmébe, mert bár a körülmények mostohák és a felsősök ott tolnak ki veled, ahol csak tudnak, pótolhatatlan információkat és ismeretségeket lehet szerezni. Később hálát adtam az égnek, hogy ott voltam. Ugyanis a felsőoktatási intézményekben a szó legrosszabb értelmében is felnőttként kezelnek. Egyrészt jóval szabadabb, mint a középiskola, másrészt /HŐK ide vagy oda/ senkit nem érdekelnek a te egyéni szociális problémáid. (Tisztelet a kivételnek.)

Az első napokban meg voltam győződve, hogy egyedül én vagyok ennyire rosszul informálva. Aztán kiderült, hogy a többi gólya is hasonló cipőben jár, majd az is, hogy a felsőbb évesek sincsenek tisztában mindig a dolgokkal. Hét végére szembesültem a ténnyel, hogy a tanárok sem tudnak semmit (sokszor még annyit sem mondtak nekik, mint nekünk), sőt van amikor a Tanulmányi Osztályra is hiába mész. (Már ha sikerül egyátalán megtalálni.) Következésképp sokszor egymásnak ellentmondó pletykák és fű alatti információk keringenek az évfolyamon, amikből a legtapasztaltabb sem tudja kiválogatni a valóságot. Példának okáért: Az egyetemen létezik olyan, hogy rektori szünet. Ezt állítólag az intézmény legfelsőbb vezetője hirdeti meg és mindenkire vonatkozik. A gyakorlatban az előadók és gyakorlatvezetők 99 százalékát ez egy csöppet sem érdekli, és megtartja az órát. Az, hogy neked fogalmad sem volt a helyi csak elméletben létező szünet hagyományáról, az a kutyát sem érdekli. Általánosságban elvárják tőled, hogy telepatikus képességekkel és egy menedzser talpraesettségével rendelkezz. Gyakran próbára tesznek, hogy e tulajdonságokkal tényleg rendelkezel-e, például egyszerre van két órád két különböző helyen, nagyon fontos tankönyveket csak felepéldányban rendelnek meg stb. Hadd hulljon a férgese!

Az általános káoszban csak felsős bennfentes ismerőseidtől kaphatsz némi segítséget. Hiányzó jegyzetek beszerzésénél igen hasznosnak bizonyulnak és ajánlott kikérni a véleményüket a gyakorlatvezetőkről is, mert a középiskolában megszokott jóindulat és emberség az egyetemen ritka, mint a fehér holló. (Természetesen ez alól is vannak kivételek, mind a középiskolában, mind az egyetemen.)

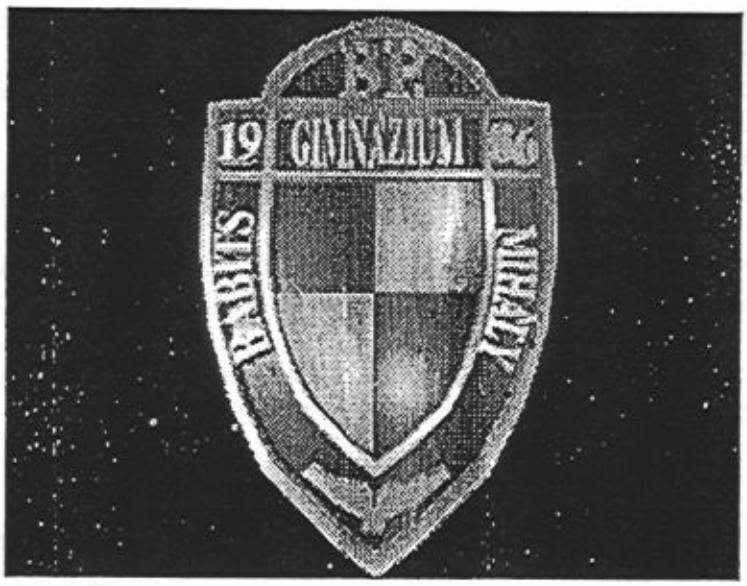
Aztán az ember nem gondolná, hogy lehet tízszer annyi mennyiséget tanulni, mint a gimiben. Legfrissebb kutatási eredményeim szerint még többet is. A gond csak annyi, hogy sokszor ez is kevésnek bizonyul.

Visszatérve a cikk alpkérdéséhez, valószínűleg van. Több lehetőség is a rendelkezésetekre áll, de egy biztos. A különbség ég és föld, és aki nem akar túl nagyot koppanni,
az készüljön föl egy másik dimenzióra.

Bájvirányi Laura

A
„Szerinted"
diákkérdőív értékelése

VI/A.

Nyolcadik éve koptatom iskolánk padjait. Úgy gondolom, meglehetősen jól ismerem az iskolát. Mindig is közösségi ember voltam, így kerültem kapcsolatba a diákönkormányzattal. Az akkori vezetés lendülete engem is megragadott, így bekapcsolódtam a diákéletbe. Az idő múlásával a diákok úgy gondolták, alkalmas lennék a diákönkormányzat vezetésére. 1996 szeptemberétől már elnökként veszek részt a munkában. Idén már negyedikesként nem vállalhatom tovább ezt a feladatot. Remélem, hasznára voltam a diákoknak, és nem rosszabb helyzetet hagyok hátra, mint amit én örököltem. Többek között azért, hogy tisztán lássanak, akik folytatják e nemes feladatot, megpróbáltam felmérni a helyzetet az iskolában.

Hol tartunk? Mi van még hátra? Sosem árt, ha pontosan tudja az ember.

Tavaly év végén iskolánk diákönkormányzata gondolt egy nagyot. Összeállított egy kérdőívet az iskola diákjai és tanárai számára, melyben az után tudakozódott, hogy vajon tudják-e, mi az a diákönkormányzat, ismerik-e a diákok a kötelességeiket és jogaikat, illetve, hogy jól működik-e szeretetett diákönkormányzatunk.

Az első témakör a diákönkormányzatról szólt. 500 megkérdezettből[1] 430 helyesen válaszolta: iskolánkban is működik ilyen szervezet. A diákönkormányzat fogalmának meghatározása már nehezebben ment: helyesen 128-an, nagyjából 109-en fogalmazták meg: a diákönkormányzat olyan diákokból álló önkormányzó szervezet, melynek fő feladatai a diákok érdekeinek képviselete, diákrendezvények szervezése és az információáramlás biztosítása.

Konkrétan a nálunk működő diákönkormányzat (Iskolai Diák Bizottság, vagyis IDB) nevének jelentését a diákok 96 %-a ismerte, míg ennek osztályokban működő része, az ODB (Osztály Diák Bizottság) rövidítése már a diákok közel felének okozott nehézséget.

Azt mindenki tudja, hogy létezik egy IDB nevű valami, de például kik a tagjai? 191-en válaszoltak jól: az osztályok által delegált képviselők. Ők az osztályuknak az ülésekről az esetek 80 %-ában számolnak be. A tanulók négyötöde tudja, hogy őket személyesen ki képviseli.

Viszont hogy kik vezetik, illetve segítik a szervezetet, azt csak 16 % tudta megnevezni. A vezetőség három tagú, a küldöttekből választjuk év elején, őket a diákmunkát segítő pedagógus, illetve a tanári kar és még sokan mások segítik.

Egyre több osztályba látogat el tanév elején az IDB vezetősége egy-egy rendhagyó osztályfőnöki óra keretében, hogy a témával kapcsolatban elbeszégessen a diákokkal. Eddig az osztályok közel felében jártunk.

Az IDB fő feladatait 132-en sorolták fel helyesen, ezek jobbára megegyeznek a diákönkormányzatok általános feladataival.

A következő témakör a diákok életét leginkább meghatározó diákjogokról szólt. A diáknak kötelsségei mellett ismernie kell jogait is. Egyik sem létezhet a másik nélkül, minthogy egyik ismerete sem elégséges a másiké nélkül. Elsőként minél több diákjog felsorolását kértük. Az eredmény alapján korosztály szerint nem lehet szélsőségeket kimutatni. 100 fő tudott mindössze egy, 72 fő kettő, 37 fő három, 21 fő négy, 11 fő öt diákjogot felsorolni. Legalább egy diákjogot írt összesen a tanulók fele. Ez az eredmény nagy átlagban „nem rossznak" mondható, szerintünk azonban nagyon gyenge.

[1] A kérdőívet mind a 639 diákhoz eljuttattuk, 77,52 %-uktól, vagyis pontosan 500 főtől kaptuk vissza kitöltve. Az adatok erre az 500 főre vonatkoznak. A százalékértékek nem mindenhol pontosak.

A diák csak akkor ismeri fel a jogsérelmet, ha ismeri jogait. A fentiek alapján nem csoda, hogy a megkérdezettek 40 %-a nem tudta, hová fordulhat jogorvoslatért. Lesújtó, hogy az általános vélemény szerint diákjog-sérelem esetén nem történik semmi. (84 %) Majd megkérdeztük, hogy jó-e ez a gyakorlat? 140-en feleltek igennel.

Nagy önkritikára vall, hogy a fentiek után csak 104-en állították, hogy megfelelően ismerik a diákjogokat. (Emlékeztetőül: 252-en tudtak egynél többet felsorolni!) Kihez forduljon így az ember? A diákok közel 40 %-a szerint a tanárok sem elég tájékozottak a témában! A válaszadó 500 főből 347-en lennének hajlandóak a témával kapcsolatos külön előadáson / képzésen részt venni.

Iskolánkban létrehoztunk egy ún. Diákjog-falat, ahol a témával és a diákönkormányzattal kapcsolatos információs anyagok, aktualitások megtalálhatók. Nyílt helyen van, mégis csak a diákok 48 %-a ismeri.

Az alsóbb évfolyamosok rendszeresen hozzájutnak a PestiEst Junior diákmagazinhoz, melyben van diákjog-oldal. Bár kevés újságot kapunk, és főleg a „kicsikhez" jut el, mégis a diákok kétharmada ismeri a rovatot.

A diákjogi zöld számról a tanulók egynegyede hallott. (06-80/261-111, a Művelődési és Közoktatási Minisztérium működteti. Munkaidőben ingyenesen hívható.)

A negyedik blokkot a Házirendről állíottuk össze. Mivel ez diákéletünk meghatározó dokumentuma, fontosnak tartjuk, hogy mindenki megfelelően ismerje és szükség esetén javítsunk rajta. Örömmel üdvözöltük a kezdeményezést, melynek keretében 1997 szeptemberében a diákok végre kezükbe kapták a Házirend egy-egy példányát. A diákok 89 %-a nyilatkozott úgy, hogy kapott belőle, 77 %-uknak pedig még megvan a kis füzet. Saját bevallásuk szerint 30 %-uk jól, 50 %-uk közepesen, a többiek elanyagolható mélységig ismerik. 30 %-uk változtatna is rajta, de csak 57-en (!) ismerik ennek módját, az év eleji diák-fórumot. Legtöbben a köpeny és a váltócipő ellen tiltakoztak, illetve nehezményezték, hogy az iskola ilyen mélységig szabályozza diákjai öltözködését, külsejét, akár a Házirendben nem leírtakon túl is.

A diákélet legfelsőbb tájékoztató fóruma a Diákparlament. A diákok egyharmada hallott a Budapesti illetve az Országos Diákparlamentekről, de csak elenyésző arány tudta megnevezni például azok időpontját.

Iskolánkban a diákok tájékoztatása leginkább hangosbemondó és/vagy plakátok / kiírások / faliújságok útján történik[2]. A hangosbemondó hatékonyságát a diákönkormányzati üléseken való közepes részvételi arány jellemzi. (Főként amikor csak ezen keresztül hirdetjük meg az ülést.) A kiírások haszna a programokról való tájékozottságban illetve a szórólapok elolvasásán látszik. Több alkalommal tettük ki minden faliújságra és osztályterembe az iskolánk közelében működő Újpest-Káposztásmegyeri Ifjúsági Információs és Tanácsadó Iroda plakátjait, szórólapjait. Ennek ellenére az irodáról csak a megkérdezettek egyharmada hallott, közelebbi információi pedig még ennél is kevesebknek vannak. Megjegyzendő, hogy két tizenegyedik évfolyamos osztály is ellátogatott az irodába egy-egy rendhagyó osztályfőnöki óra keretében, ők természetesen ismerték az irodát és meglepően jó arányban adtak „helyes" válaszokat a kérdőív kérdéseire. Az iroda munkatársai több alkalommal jártak iskolánkban.

Mi készek vagyunk a változásra - jelzi a kérdés: „Te mit változtatnál az IDB-n?" 69 diák talált valami kivetnivalót rajtunk, főképp szervezettségünkkel, hatékonyságunkkal, a diákok lelkességével, az információáramlással, illetve az ülések gyakoriságával voltak elégedetlenek. A javaslatokat igyekszünk megfogadni, és jobbá tenni magunkat, hogy azok elégedettek legyenek velünk, akiket képviselünk.

---

[2] Az osztályfőnökök és az IDB-küldöttek útján való tájékoztatást itt figyelmen kívül hagyva.

Volt egy kérdés, amelyre adott válaszoktól a legjobban féltünk. Így hangzik: „Jól végezzük a dolgunkat?" A végeredmény megnyugtató: a válaszadók háromnegyede szerint igen.

Az összegzésnél néhány szomorú tapasztalattal is gazdagabbak lettünk: A kérdések közel 30 %-ára kaptunk rossz, nem kielégítő választ, 23 %-ukra pedig nem válaszoltak a diákok (vagy valami „oda nem illőt" írtak). A „fele jó"-válaszok aránya 7 %, és csak 41 % volt teljesen kielégítő vagy pozitív.

Sok helyről kapunk biztatást és dícséretet. A válaszok tükrében azonban mégsem nyugodhatunk meg. Munkánk nem volt hiábavaló, ám még sok feladat van hátra. Sok a nehézség és a feladat, ám az idő és az energia kevés. A diákok egyre passzívabbak és érdektelenebbek, egyre többet kell tanulni. S persze az iskola egyik „legroszszabb" tulajdonsága is ellenünk dolgozik: A diákok állandóan cserélődnek, így sosem lehet megpihenni, abbahagyni. Vagy ha mégis, egy dolgot akkor sem tehetünk: nem adhatjuk fel.

Neuhauser Márk

Ha . . .

Ha . . .

egy gyereket kritika vesz körül, ítélkezni tanul.
gyűlöletben nő fel, verekedni tanul.
kigúnyolják, szégyellni fogja önmagát.
szégyellik, nem fogja becsülni önmagát.

Ha . . .

türelemben nő fel, türelmes lesz.
bátorítják, bizalmat örököl.
megdicsérik, megtanulja értékelni a dolgokat.
őszinteséget lát, ő is törekedni fog arra.
biztonságot érez, megtanul hinni.

Ha . . .

a gyermeket elismerik, megtanulja becsülni önmagát.
szeretik és barátságosan bánnak vele, megtanul szeretetet adni és találni a világban.

A gyermek abból tanul, ahogyan élnek körülötte.

1998. IX.

Kézműves tábor
Szőce, 1998. Július 6.-12.

Július 6. hétfő: reggel 5^{30} és 6 óra között gyülekeztünk a Déli pályaudvaron. Voltak, akik még javában „aludtak" (volna), s voltak akik frissek voltak, mint a reggeli harmat. Persze Antal tanár úr volt mindenki közül a legfrissebb. 6 órakor vonatra szálltunk, s 4 órát utaztunk. Megérkeztünk Szombathelyre, s még ezután egy órát busszal utaztunk. 11 óra körül megérkeztünk a Csicsóka tanyára (Szőce, Petőfi utca 17.). Gyorsan megbeszéltük a legalapvetőbb szabályokat, „beköltöztünk" a pajtába, s utána az ebédhez láttunk, ami májgombócleves és darás tészta volt. Aztán egy kis pihenő következett és utána elsétáltunk a Vadász-tóhoz ahol fürödtünk és frizbiztünk. Késő délután értünk vissza a táborhelyre. Kitettük száradni vizes holmijainkat, s utána leültünk vacsorázni. A vacsi bundás kenyér volt. Ezután pedig vetélkedő következett: kaptunk két lapot. Az egyik tele volt „idegen" szavakkal, a másik pedig „magyar" szavak álltak, s nekünk össze kellett párosítani őket. Sőt, az „idegen" szavakból kellett kiválasztanunk csapatneveinket. Este 9^{30}-kor takarodót fújtak, de csönd csak 11^{30}-12 körül lett a pajtában.

Július 7. kedd: reggel 7^{30}, ébresztő. Reggelink párizsis kenyér volt „c." teával. Utána nemezeltünk, azaz tarsolyokat készítettünk gyapjúból, víz és szappan segítségével. (A munka befejeztével (még) az asztalok (is) ragyogtak!) Mire befejeztük a munkákat, addigra ebédünk is elkészült, ami karfiolleves és rántott csirke volt burgonyával és savanyúval. Ez nagyon laktató volt, s elég erőnk lett ahhoz, hogy elmenjünk fürödni. A fürdőzés után elmentünk a közeli focipályára focizni és frizbizni. Játszottunk, s egyszer csak beborult az ég, s elkezdett szemerkélni az eső. Összeszedelőzködtünk, s nagy irammal a tanya felé, de sajnos nem voltunk elég gyorsak, s útközben jól megáztunk. Ám ez a kis eső senkinek sem rontotta el a kedvét, sőt inkább mindenkit felpezsdített. Visszaérkezésünkkor már várt minket a friss paprikáskrumpli. Miután meguacsoráztunk, batikoltunk, azaz ruhát festettünk madzag és ruhafesték segítségével. Nagyon érdekes mintájú munkák készültek. Később ezekből az anyagokból tornazsákok lettek. Ezután táncház következett, itt magyar néptáncot tanultunk, ami nagyon jól ment. A tánc mindenkit nagyon kifárasztott, de csend csak éjfél tájban lett.

37 VI/1

Július 8. szerda: Hajnalban madárles lett volna, de mert elaludtunk, s ébresztő csak 8^{30}-kor volt, s utána Antal tanár úr reggeli (felfrissítő) tornát tartott. A reggeli -ami mindenkinek jobban ízlett, mint a torna- kakaó volt fonottkalácccsal. Miután befejeztük, összeszedelőzködtünk, s elmentünk agyagozni. Nagyon aranyos agygfigurák készültek, melyek a tábor emlékét idézik (persze a többi munkánk mellett).Dél körül szépen lassan visszasétáltunk a tanyára. Mikor már mindenki megérkezett, hozzáláttunk az ebédhez, ami nem volt más, mint paradicsomos káposzta, utána pedig sajtos pogi és gyümölcs. Ebéd után egy kicsit pihentünk, délután pedig szőttünk és fontunk. Késő délután bábszínházi előadást tartottak. Nagyon nagy sikert aratott. Egy mondatban talán így lehetne jellemezni: „Vitéz János, de sokkal brutálisabb." A történethez fűződő pár mondat:
„Simogsd meg a kigyót!-mondta a közönség.
De belülről!-szólt közbe Ödsi!"
„Szellemhívó szavunk Híluke, szelleműző szavunk Perluke volt."
Az előadás ideje alatt elkészült a vacsoránk „a" makaróni. Vacsi után tábortüzet raktunk, a tűz mellett népdalokat tanultunk és kürtőskalácsot sütöttünk. Éjfél után már alig parázslott a fa, de mindenki a pajtában pihent már, igaz nem mindenki aludt (még).

Július 9. csütörtök: reggel 8 óra, ébresztő. A reggeli májkrémes kenyér volt „c." teával. Ezt a délelőtti foglalkozás követte, amin csomóztunk, s közben -aki akart- mehetett lovagolni is. Ebédünk köményleves és borsos tokány volt rizzsel. Ebédután szalmából készítettünk díszeket, s utána elindultunk feltérképezni az Őrséget. Közben találtunk egy focipályát, ahol nagyon jókat fociztunk és frizbiztünk. Mikor megérkeztünk, már várt minket a gyümölcsleves és a palacsinta, ami az egész tábor kedvence volt. Vacsi után csillaghullást játszottunk, utána pedig számháborút fiúk-lányok ellen. S aki még mindig bírta, az mehetett „pajtát döngölni" azaz táncolni, de éjfél körül már (mély)csend uralkodott a pajtában.

Július 10. péntek: reggel 8 óra, ébresztő. Reggeli, ami vajas jam-es kenyér volt, aztán buszra szállás, és indulás megnézni az Őrséget, a Pankasz heranglábat, Pityeszert és Ópusztaszert. Ebédre természetesen visszaértünk, ami csontleves volt tejfölös burgonyával és fasírttal. Délután bőröztünk, késő délután pedig kimentünk a pályára frizbizni és focizni. Mikor visszamentünk, már készen várt a vacsoránk, a lángos. Vacsora után vetélkedőt tartottunk, ami babgyűjtésből és tesztkérdésekből állt, amelyek a délelőtti látottakra vonatkoztak, s még ezen az estén meg lett tartva az

HORVÁTORSZÁG - BRAZILIA 5 - 0

1998. IX.

eredményhirdetés, mely szerint a Kacagány nevű csapat nyerte a vetélkedőt. Ezt táncház követte, de kint lobogott a tábortűz. Takarodót 11-kor fújtak, de szokás szerint csak 12-kor lett nyugalom.

Július 11. szombat: 8 óra, ébresztő. Reggelink sajtos vajas kenyér volt „c." teával. Délelőttünk munkáink befejezésével telt el, így semmi különleges nem történt. Ebédünk zöldségleves és pörkölt volt burgonyával. Délután kimentünk a pályára focizni, frizbizni, valaki csak pihenni. 18^{00} és 18^{30} között összeszedelőzködtünk, s visszaindultunk a tanyára. Vacsoránk már gőzölögve várt minket, ami sült kolbász volt. Miután megvacsiztunk, a tábortűz köré ültünk és daloltunk. Mindenki kérhetett egy „nótát", s azt énekeltük el. 1^{30}-2 körül csend lett, s mindenki aludt.

Július 12. vasárnap: reggel 9 órakor volt az ébresztő. Gyors reggeli, csomagolás, búcsúzkodás a háziaktól és indulás volt a programunk. Mindenki nagyon szomorú volt, hogy haza kellett mennünk (még az eső is esett). Ám egyben nagyon boldogok is voltunk, hogy egy ilyen nagyszerű táborban tölthettünk el 1 hetet. A család viszontlátása még nagyobb örömöt okozott mindenkinek. Csak egyetlen probléma merült fel: mindent egyszerre szerettünk volna elmesélni, nehogy elfelejtsünk valait is. De én azt hiszem, ennek a tábornak egyetlen pillanatát sem felejtjük el sohasem.

Szűcs Judit

Tudsz már róla?!

A Babits Mihály Gimnázium „Idén írtuk" címmel antológiát ad ki legjobb irodalmi írásaitokból. Érdeklődjetek magyar nyelv és irodalom tanáraitoknál! Minden szerző ingyenes példányt kap. Tervezett megjelenés Babits Nap—

Szerkesztés lezárása október 31.

Szerzőnként leadható anyag legfeljebb 5 db A/4-es, gépelt oldal bármely műfajban.

— x —

BT VI/1

KENU-TÁBOR TISZAFÜRED TISZATÓ

1998.07.06. Hétfő

Elkezdődik a Kenu Tábor. 9.30. és irány a Keleti. Mondanom sem kell, hogy a kabin nem volt túl tiszta, spersze a vonat helyben sem bővelkedett. Mire páran hosszas keresgélés után találtunk néhány helyetkiderült ,hogy a többiek átmentek az első osztályra,s csak mi maradtunk itt .Még kiadtuk a Marton gyerekeket az ablakon és végre 35 perc késéssel elindulhattunkMindenki azon aggódott,hogy el tudjuk-e érni a Tiszafüreden megálló vonatot.Végül is sikerült és 30 perc további zötykölődés után elértünk Tiszafüredre, majd a kempingbe, s az immár napsütéses időben kezdtünk el sátrat verni. Akinek kicsi sátra volt az lemehetett fürdeni a strandra. Mikor már az összes sátor állt levest főztek, majd ennek elfogyasztása után fürdés a már hideg vízben.

1998.07.07. Kedd

Reggeli torna! (Erre a kiáltásra keltünk.) Aki nem jött ki időben az fekvőtámaszt nyomhatott. A reggeli után beosztottuk a kenukat, s végre vízre szállhattunk. Sokunk még először kormányzott, így páran már első kenuzáskor megszemlélhették közelről a nádast. Ezek után strand és a régóta várt estebéd, ami elég finom volt.Még páran fociztak, de sokan készülődtek az esti meccsre ,ahol mint később megláthattuk a brazilok nyertek.

1998.07.08. Szerda

Reggel a már csöpögő esőben szálltunk vízre. Annyiban megkegyelmeztek a föntiek , hogy nem borultunk, de jókora esőt zúdítottak ránk.Tehát mindenki esőkabátban csuron vizesen evezett , ami nem volt túl kellemes. Kimentünk a Tiszára is , ahol Marton tanár úr egy kis rögtönzött énekkel szórakoztatott minket. Majd bementünk a Jana-foknál és így az Orvényi-morotván és a Flottán keresztül jutottunk el a kikötőig. Mikor megérkeztünk mindenki rohant , hogy az állítólagos meleg vízben felmelegíthesse magát, de ebből nekünk már nem jutott.Ezek után "jóízüen" ettük meg a milánóit ,ami mellesleg elég fura ízü volt. Este megint meccset néztünk ,ahol a franciák nyertek.

1998.07.09. Csütörtök

Ma kormányos képzés volt.(Persze csak azoknak akik akartak), de még a városba is be lehetett menni. Ilyen programok mellett gyorsan eltelt a délelőtt. Az estebéd elég finom volt, de az biztos , hogy jobb , mint a tegnapi makaróni. Ezek után még este lemehettünk a partra sétálni.

1998. 07.10. Péntek

Mivel nem sütött ki a nap, ezért a termál strand felé vettük az irányt. Szinte senki nem volt a strandon, de bent a 36 C-osnál már többen. Mi egyik medencéből a másikba vándoroltunk, sőt volt egy pár ember ,aki hideg vízbe is belement. Haza érve átmozgató kenuzásra indultunk, aminek nem nagyon örültünk ,m ret az Orvényi-morotvába is bekeveredtünk, ahol szúnyog rajok támadtak meg minket. Visszaérve elintéztük kisebb nagyobb teendőinket.

1998.07.11. Szombat

Ma végre kisütött a nap, így a kenuzás alatti barnulásra is volt esély. Volt ,aki már evezés előtt megnézhette a víz hőmérsékletét, mert beszállásnál beborult. A madárrezervátum elég messze volt ,s a szél is fújt, így oda befordulni is nehéz volt, s madarakat sem láttunk. Ráadásul visszafelé a Jana-foknál befordulva ismét szúnyog raj várta az önkéntes véradókat. Anagy próbatételek után mindenki kapott egy kenus kendőt, amiben késő estig fociztunk.

1998.07.12. Vasárnap

Ma volt a kenus verseny. Pisti a kenu-oktató elmondott 8 nevet ,ahol nyomda volt kirakva. Kellett vinni egy filcet , amivel a nyomdát beszinezve a kormányos kezére kellett nyomtatni. Később este felé is voltak vetélkedők például a "Ki mit tud ", ahol egy ismert számot kellett átírni .Olyan számok hangzottak el mint az Ez itt az stb.Este a döntőt néztük , ahol a FRANCIA csapat lett a világbajnok! Az örömtől mámorosan ültünk le szalonnát sütni, s megnéztük a tüzi játékot.

1998. 07.13. Hétfő

Eljött ez a nap is. Persze az indulással együtt a meleg is beköszöntött . Elpakoltunk, s még egy utolsó fürdésre is volt idő. Aztán felszálltunk a miskolci gyorsra, majd kis időn belül Füzesabonynál átszálltunk, s elindultunk Pest felé. Ez itt a tábor vége. Ez itt az!

1998. IX

11

Németország '98 július 26- augusztus 8-ig

Vasárnap este 8 óra tájban indultunk el egy 50 személyes busszal, amelynek pont a felét töltöttük meg, és egy fél órás tájékoztató beszéd után vehette kezdetét a számunkra még újnak igérkezõ németországi utazás.

Másnap déltájban egy csontig átfagyott, hullafáradt kis magyar csoport érkezett Torfhausba, ahol a közös szálláson már várta õket a német ifjúság, bár ez egy ideig se rajtuk, se rajtunk nem látszott, míg, már amenyire nyelvtudásunkból kitellett, megismerkedtünk a németekkel. Oldotta a hangulatot, hogy egy német lány pont aznap lett 15 éves és születésnapi bulit tartottunk. Mindjárt elõkerültek a "nemzetközi" témák.

Másnap kimentünk egy nyári bobpályára száguldozni, bár az idõ inkább télire hasonlított. Délután felvonóval utaztunk fel a bad harzburgi várromig, majd miután legyalogoltunk a hegyrõl, Bad Harzburg városban volt szabadprogramunk.

Szerdán Goslar városába látogattunk el, ahol a goslori palota történetét ismerhettük meg, mármint miután Adorján tanárnõ tolmácsolt, ugyanis a nénike anyira hadart, hogy számunkra képtelenség volt kivenni, mit is magyaráz olyan lelkesen a palota kétségtelenül gyönyörû falfestményeirõl.Goslarban még sok fotót is készítettünk magunkról a város kis utcáin, terein szokásos szabadidõnkben.

Délután egy bányászmúzeumot látogattunk meg, és egy óra múlva már elfáradtunk az egész napos mászkálástól, de az esti jégdisco gondolatára hirtelen mindenki felélénkült, és a végén csak azt kivántuk, bárcsak maradhattunk volna még egy fél órát.

Csütörtökön délelõtt a Harz-hegység flóráját, faunáját bemutató Bad Harzburgi Természettudományi Múzeumban

tölthettük ki a vendégkönyvet, és most is délután következett az attrakció, mert a fagyos idõ ellenére is egy viziparadicsomban élhettük ki a vizimádatunkat. Itt, csak hogy csorogjon a nyálatok, volt egy méteres csúszda, ugrósdeszka, hullámfürdõ, pezsgõfürdõ, szökõkutak, szauna, egzotikus kornyezettel körítve, de ami a legfontosabb, jó meleg volt.

A fürdõzésbõl visszatérve német vendéglátóink egy grillpartival leptek meg bennünket, de az esõ keresztülhúzta a számitásaikat. Aznap este volt a búcsúbuli, a kicsik tartottak müsort.

Péntek reggel ellenõriztük, nem hiányzik-e semmink, aztán buszra szálltunk. Délelõtti programként ellátogattunk a Seregneti-parkba Hodenhagenben, itt safariparkot és vidámparkot is találtunk, kisebb-nagyobb tavakkal, kisvasúthálózattal.

Útban a falvak felé, ahol már a családok vártak bennünket, a buszban igen izgatott volt a légkör. AZ élénkebb fantáziájúak már eltervezték, hogy az istálló melyik részében vetik majd meg a fekhelyüket.

De a hétvége után, amit mindenki csak a családjával töltött, általában kellemesen csalódtunk.

Hétfõn sártúrán voltunk, az apály által láthatóvá lett tengeraljzat sarában dagonyáztunk, kagylókat gyüjtögettünk, és a tenger mentén húzódó természetvédelmi területen sétáltunk kisérõvel.

Kedden Brémába buszoztunk el, és a szokásos látványosságokat tekintettük meg, a kis szük utcácskákat, mint a Schuaort, ami magyarul madzagot jelent, és a házaiba csináltatni kell a bútorokat, különben nem férnek be a keskeny ajtókon, a harangjátékot, a bombázás után teljes pompájában átalakitott kádárok utcáját, a város modern és középkori részeit idegenvezetõ mellett, akinek már majdnem minden szavát megértettük.

VI/1.

A szerdát Bremerhavenben töltöttük. Megnéztünk egy tengeri akváriumot, majd elmentünk a kikötőbe. A nagyobbik kikötőbe. A kisebbik területe 600 hektár. Ez a halászati kikötő. A másik nagyobbik kikötőbe szállitják az import autókat, amelyekből csak ebben a kikötőben körülbelül annyi volt, mint Magyarországon összesen, és több milliárd konténert. A nagy távolságok miatt a kikötő területén helyi buszjárat működött, mi is egy ilyennel jártuk be. A hajómúzeum alig érdekelt valakit, ezért vásároltunk még egy kicsit, aztán irány haza!

Csütörtökön végre jobbra fordult az idő, és elmehettünk egy szabadstrandra is, de előtte egy vízerőmübe látogattunk el, ahol a talajvizet hasznositják. Megmutatták nekünk, hogy milyen eszközökkel nyerik ki a vizet a földből, és hogyan tisztitják. Nagy meglepetésünkre egy kis ebéddel is megvendégeltek bennünket az ott dolgozók, és kipróbáltunk egy pár vizijátékot is. A szabadstrand valóban "szabad" volt, egy kis mesterséges tavacska, jéghideg vízzel és homokos parttal.

Pénteken 6 órára mindenki ott volt a búcsúbulin, amin egy jó hosszú beszéddel köszöntük meg ezt a szép utat, aztán kiosztották az ajándékokat.
A táncra kevesen szánták rá magukat, inkább csak beszélgettünk, cimet cseréltünk. Szegény Ádám persze próbált buzditani bennünket, lett is egy jó inszalagszakadása.

Ezek után természetesen hazamentünk, készültünk a holnapra.

Másnap indultunk vissza Magyarországra, sose hittük volna, hogy a búcsúzás ilyen szomorú lesz, különösen a németeknek. Ők is remélik, hogy jövőre már Magyarországon találkozunk.

BB

Az évzáró HOUSE-buli

A tavalyi tanév utolsó napján egy búcsúbulit tartottunk az ebédlőben. Mint minden Babitsos bulin, a belépő lányoknak kaja, a fiúknak pia volt, de ezeknek az ellenőrzése ezen a bulin nagyobb figyelmet kapott, ugyanis minden ember aki átadta a belépődijat, kapott egy A betűt a kézfejére. Fél hatkor el is kezdődött a különféle RAP és TECHNO zenék lejátszása, de igazán kb. fél óra múlva kezdett el telni a "táncparkett". Mindenki ütemesen táncolt a Scooter, Brooklin Bounce, Run DMC és egyéb híres előadók számaira. A party folyamán 2 lassú szám is elhangzott, ezeknek a közönség többsége nagyon örült. Mások a pörgősebb számoknál vonultak ki a teremből. Lehetett venni tombolákat, ezeknek a húzása fél kilenckor volt. Itt könyveket, matricákat, Diákjog plakátokat, társasjátékot (!!!) lehetett nyerni. Ezután megint egy kis tánc után egy szépségverseny következett, melyen (én is indultam) a lányoknál Böbe, a fiúknál pedig Pallag Peti nyert. Pár perc múlva elhangzott az a mondat amit senki se akart meghallani: "Most jön az utolsó szám." Ez volt a már említett 2. lassú szám. Itt mindenki kilassúzta magát. Ezután pakolni kellett. Mindenkinek. Gyorsan ment, de csak úgy, hogy szinte minden ember pakolt. A pakolás ellenére a többség mégis úgy találta: Ez volt a BMG történetében az eddigi legjobb buli!!!

Füli

1998.IX.

Az ENSZ és a Babits

International Model United Nations of Alkmaar 1998

Egy holland középiskola, az alkmaari Murmellius Gymnasium, amely az idén immáron ötödször rendezte meg a hágai ENSZ-modell konferenciához kapcsolódó nemzetközi rendezvényét, meghívó levelet küldött az újpesti Babits Mihály Gimnázium tanulói számára. A konferencián 300-350 középiskolás diák és természetesen számos nemzetközi megfigyelő vett részt az ENSZ különböző tagállamaiból, a világ minden részéről.

Mi, az angol nyelvű pályázaton nyertes diákok (*Garancz Hajnalka 12.a, Győr Anna 12.c és Vocskó György 12.a*) 1998 július 2-6 között olyan kérdésekkel foglalkoztunk, amelyek egyaránt fontosak az ENSZ és az egész emberiség számára: például a béke megteremtése és megőrzése, emberi jogok, környezetvédelem. Konkrét feladatként egy kijelölt ENSZ-tagállam képviselőjeként kellett védenünk az adott ország érdekeit, például az előbb említett témák tárgyalása során. A mi iskolánk feladata volt Guyana múltjának és jelen helyzetének, problémáinak feltérképezése, lehetséges megoldások keresése, törvényjavaslatok elökészítése és ezek elfogadtatása a többi ENSZ-tagállammal.

Az összes résztvevő diákküldöttnek azon kivül, hogy konkrét ismereteket kellett szereznie egy távoli ország életéről, kultúrájáról, meg kellett ismerkednie az angol nyelv és a kommunikáció hivatalos alkalmazásával, valamint a közéleti szerepléssel járó felelősségvállalással. Módunk nyílt megismerni és megérteni más országok problémáját, szem előtt tartani mások érdekeit is és velük együttműködve keresni a megoldást a világ legégetőbb kérdéseire.

A tartalmi, ENSZ-tevékenységgel kapcsolatos feladatokon túl azonban számunkra sokkal fontosabb volt, hogy Magyarországot méltóképpen képviseljük a világ minden tájáról érkező delegációk előtt. Eltökélt szándékunk volt, hogy mindent megteszünk azért, hogy a delegációk és megfigyelők, hazatérésük után, csak elismeréssel és jó benyomások birtokában nyilatkozhassanak beszámolóikban a magyar delegációról, Magyarországról.

Véleményünk szerint sokat számít egy ország külpolitikai megítélésében, hogy egy nemzetközi konferencián résztvevő delegáció milyen képet alakit ki magáról, az országról, s mennyire van jó benyomással a többi államra.

Mivel az Európai Unió, a NATO és az ENSZ nagyon fontos tényező Magyarország jövőjében, ezért úgy véltük, maximálisan meg kell próbálni jó véleményt kialakítani hazánkról és a közép-kelet-európai térségről egy ilyen találkozón.

Ezért fontosnak tartottuk, hogy amit csinálunk, az profi munka legyen, legyen az a gyüléseken való felszólalás, a bizottsági teendők egyeztetése, vagy éppen a nyitóünnepségen való megjelenés, vagy akár egy nemhivatalos bemutatkozás és a lobbizás.

Annak érdekében kértünk és kaptunk támogatást, segitséget a Külügyminisztériumtól, a Fővárosi Önkormányzattól, a Gyermek és Ifjúsági Koordinációs Tanácstól, az Alapítvány a Babits Mihály Gimnáziumért kuratóriumától, a Mobilitástól valamint az Öltönyháztól mindazon kihivásokhoz, amelyek a politikai életben mindennapos feladatok, hogy még Dél-Afrikában is úgy kerüljön szóba a magyar név, Magyarország, mint a profizmus, a jövő országa, és hogy ne csak egy jellegtelen, átlagos és ismeretlen ország maradjunk a világ nagy része számára.

Az ezen nagy cél elérésében nyújtott segitséget és a lehetőséget hálásan köszöni a küldöttek nevében:

Vocskó György

Budapest, 1998. július 6.

14

VI/1

IMUNA

Mi is az IMUNA?

Ez a rejtély számunkra is csak Hollandiában oldódott meg. Az elsõ ott töltött óra bebizonyította, hogy itt minden egészen más, mint ahogy mi a 20 oldalas "mûködési szabályzat" részletes tanulmányozása alapján gondoltuk. Megérkezésünk másnapján már virradatkor fent voltunk, hogy behozzuk lemaradásunkat és megírjuk határozati javaslatunkat, amelyeket késõbb a Közgyûlés és az ECOSOC elé kellett terjesztenünk. Reggeli után a suli felé vettük az irányt, ahol azonnal beültünk egy "Formális diplomáciai nyelvhasználat fél óra alatt" cimû szemináriumra. Miután már arra is tudtuk a megfelelõ formulát, hogy hogyan kéredzkedjünk ki a mosdóba, belevetettük magunkat a mélyvízbe. Hárman háromfelé mentünk: mindenki a saját bizottságába. Én, mint a második politikai bizottság guyanai küldötte, az ott történtekrõl tudok részletesebben beszámolni. Kezdetben teljesen kaotikusnak tûnt a lobbizás folyamata, de hamarosan kezdtek kitisztulni a dolgok, és délre már nyélbe is ütöttünk egy egyezséget a grönlandi és a portugál küldöttel. (Valójában egy lengyel és egy brazil lányról van szó). Határozati javaslatunk az oktatás általános szintjének javitását tûzte ki célul. Talán a probléma volt, hogy ez a javaslat túl sokat foglalt magában: míg az egyik bekezdés az elektromos áram bevezetését javasolta a szegényebb országokban, addig a másik, az internet kötelezõ használatát az iskolákban. Az este valamennyiünket hulla fáradtan talált, de másnap "újult erõvel csaptunk a lovak közé". Elõttünk a határozati javaslat felterjesztõi elõtt, egy szent és sérthetetlen cél lebegett: a határozati javaslat megszavaztatása bizattsági szinten, hogy azután a következõ nap a közgylés elé tárhassuk.

A küzdelem heves volt és sok vér folyt a teremben, míg végül a 20 perces tárgyalás után miénk volt a gyõzelem. Pihenés képpen, aznap este az egész IMUNA felkerekedett, hogy egy jót bulizzon. Vendéglátónk lányától már korábban hallottam ezt azt arról, hogy mi megy a konferencia szabadidejében, de most saját szememmel is láthattam. Az IMUNA iratlan szabályai közé tartozik például, hogy a bizottságok elnökétõl kapott csók 50 pont a fõtitkáré pedig akár 300 pontot is ér. A dologról csak annyit, hogy mindenki szorgalmasan gyûjtögette a pontokat.

Elérkeztünk a nagy naphoz, az egész konferencia fénypontjához. Hét óra alatt 12 határozati javaslatot tárgyaltunk meg. 300 ember beszélt ellenük vagy mellettük, és szavazást, szavazás követett. A mi javaslatunk, sajnos két szavazattal bukott meg, de azért túléltük a csalódást, hisz itt nem az volt a lényeg, hogy milyen határozatok születtek, hanem az, hogy megtanuljuk, hogy az ENSZ hogyan mûködik, hogy rengeteg új ismerõst szerezzünk és persze, hogy Magyarországot is képviseljük egy ilyen színvonalas nemzetközi rendezvényen.

Egy hosszú történetet rövidre fogva csak annyit, hogy az IMUNÁ-t ki kell próbálni. Ja, persze, és még valami: mindenkinek még egyszer köszönöm, a többiek nevében is, a nekünk nyújtott segítséget.

Gyõr Anna

Az X. (Gyk.: Az ikszedik)

Ezt is megértük. Eljött a TIZEDIK TÚLÉLŐ, azaz a Besztof. A képeket, térképeket Ti is láthattátok az aulában, mégis kényszert érzek arra, hogy elmeséljem Nektek, mit is élhetett át az a száz-akárhány fő, aki elég elszántnak érezte magát arra, hogy harcosként, vagy segítőként, de ott legyen.

AZ egész július 31-én kezdődött, a már megszokott módon. (Itt, mivel Besztof Túlélő volt, minden a már megszokott módon történt. Szóval minden feladat, pályamegadás és egyéb dolog megjelent, ami valaha is Túlélőn volt és jól sült el, de erről majd később.) Tehát ezen az estén a harcosokat busszal, a pontőröket vonattal jutatták el a rajtba. Itt rövid, de annál humorosabb eskűt tett mindenki, természetesen halálos komolysággal (csak az a kár, hogy az eskü néhol röhögésbe fulladt.). Még indulás előtt mindenkivel kiöntették az otthonról hozott italát -ui. csak csapvizet lehetett magunkkal vinni-. Ennek senki sem örült. Bevallom, én is nagyon sajnáltam eredeti, otthonról hozott, meleg, finom Borsmentateámat. Indulás után (van akinek előtt, sőt, olyan is, akinek közben) kegyetlen vihar tört ki. Ez csak akkor vált érdekessé, mikor egy óriási szikláról kellett fény-morze jeleket leadni az orkánszerű szél, és eső közepette a nagy fekete távolba. Ez is, mint a többi feladat -Mint már mondtam- már megszokott Túlélő feladat volt. A nap folyamán volt térkép-puzzle, akadályfutás, konzervnyitás kalapáccsal és szöggel, bináris kód megfejtő guggolás, számháború, kötélpálya, darts, és még sokan mások. A célba érkezés után, miután mindenki lezuhanyozott egy darab tusoló alatt, (végül is nem elég az 100 főnek??) felverhettük a sátrunkat. Aztán a már beérkezett csapatok megehették a Marton-család féle vacsorájukat (gyk: Ők Főzték) A többiek? Hát ők majd csak célba érés után... Estig mindenki sikeresen beért a célba, bár volt aki jobbnak látta feladni, de olyan csapat is akadt, aki szlesztázott is egy órácskát ebédjük után.

A második nap -a szokásos megbeszélés után- kötelező jellegű úszóversennyel és szabadfoglalkozással telt el, gyorsabban, mint a vízhólyagok gyógyulási sebessége, ezért sokan vízhólyagosan és mindenki álmosan bontotta le sátrát harmadik nap reggelének (??? Talán hajnalának) negyedik órájában, a Túlélő-himnuszra, a Porsche, Szerelem, Száguldás című világslágerre. Így, a koral órán vittek minket a rajtba, ahol tömegrajttal vette kezdetét a csapatok által előző este megtervezett útvonalon zajló pont- (azaz Rovás-) gyűjtő verseny. Csak két kötelező pont volt. Az egyik természetesen a környék legmagasabb hegycsúcsán, a Kőris hegyen. Mivel nem minden pontra jutott pontőr, így feladatlapunk is volt különböző elmés kérdésekkel, melyekre elég nehéz volt válaszolni (Főleg, mikor a megadott kőcsögfán nincs is ép kőcsög. Milyen választ adjunk, arra a kérdésre, hogy Hány kőcsög van a ...falu...helyen lévő kőcsögfáján?) Miután szabott útvonal nem volt, a csapatok hamar szétszóródtak, sokkal kevesebbet találkoztunk menet közben, mint előző nap. De - hál a tájolónak- végül is szinte minden csapat beért időben a célba. Ez a versenynap igen erős fejfájást okozott a verseny-vezetőségnek, mivel elég sok (3) csapat szétszakadt, ami a szabályoknak ellentmondott, és ezen eseteknek a kivizsgálása elég nehéz volt. Végül is -szerintem- igazságos döntések születtek, miszerint a három érintett csapat versenyben marad, de az aznapi teljesítményük Nulla pontot ér. Ez elég megrázkódtató volt számukra, mert így ezen teamek 2-3-4 helyet estek vissza vezető helyeikről. De, ahogy a franciák mondanák: "C'est la vie". Ehhez járult az a feszültségkeltő tény is, hogy a verseny területen a célba érkezés után alig egy órácskával vadászat folyt, ami elég rosszul érintette volna a későn érkezőket.

A fürdés az új szálláshelyen (Bakonybél, ált. isk., tornaterem) ismét gondot okozott, ui a melegvíz elfogyóban volt, sőt szinte sohasem volt. (Állítólag volt, aki melegvízben fürdött!! - A mázlistal) Ettől eltekintve a hely tökéletes volt, és mindenki jól érezte magát. Főleg a pihenőnapon, mikor is a sportvetélkedőket játszottuk le, a pályán. Teljesen mindegy volt, hogy valaki a pályán volt, mint játékos, vagy szurkolóként vett részt a mérkőzéseken, mindkét esetben ugyanúgy izzadt a tűző napon. Az esti órák pedig a frissen érkezett kerékpárok javításával, felkészítésével teltek.

A bringás nap is korán kezdődött, de elég gyorsan véget is ért, hisz a pálya gyors volt, és könnyen teljesíthető. No, meg persze gyönyörű. Ennek a napnak a félelme az volt, hogy akár rally versenyzők is feltűnhettek a pályán, készülődve a hétvégi versenyükre. Hál'istennek mindenki épen, és egészségesen ért be a célba, ahonnan busszal szállítottak minket a szálláshelyre, aminek a kitűzésével kis gondok támadtak, (Hát, ugye A Túlélő sem lehet tökéletes.) de végül is sátrat verünk, és egy órácska séta árán ehettünk is. Aztán vissza a sátrakhoz, és alvás. (Ez elég könnyen ment).

Másnap, ébresztő hiján a nap melege kergetett ki minket lakhelyünkből. E gyönyörű napon a közeli holtágban fürödtünk, ugráltunk és folytattuk a frizbi meccseket. Ez csak akkor vált érdekessé, mikor a csapatok tagjai néha aludtak, fürödtek a meccs helyett, így másik csapat valamelyik tagja helyettesített. („Szóval ki, melyik csapatban játszik???" - hangozz el egy párszor) Ez után a kedves, békés nap után következett az evezés a Szigetközben. Ahol ismét pontgyűjtő akció volt. (Kupakok nélkül.) Érdekes látvány volt az, hogy a Dunának az aljára is le lehet úgy látni, hogy közben 2-3 méter mély víz is van. (Szóval nem is mindenhol mocskos a kedves folyócska??) Szép helyeken haladtunk, átemeltünk, „vízisíeltünk", lőttünk, és persze eveztünk is néha. Szinte minden csapat érintett minden pontot, úgyhogy e napot főleg a beérkezési idők döntötték el.

Az utolsó nap a szenzációs eredményhirdetéssel, Túlélő-életút bemutatással és -sajnos- a hazautazással telt. Itt tudtuk meg, hogy legközelebb -és várhatóan minden évben- Pürkösd táján lesz a következő, a várva várt II.

Dorek

Nem találta meg véletlenül valaki a Titanic CD-borítóját?

BF VI/1

Túlélő Szótár

Besztos: A Túlélő jelzője. Tudod, ami a nyáron volt a 10. Érted?!

Bicaj: Amivel 100 km-t kellett teljesíteni, elkeserítően meredek emelkedők és fergeteges lejtők között.

Borulás: Az a jelenség mikor a kenu egyensúlyát vesztve dől a víz felé, kiszórva magából utasait s azok minden holmiját. A kenu egy idő után megtelik vízzel és ilyenkor inkább egy nyűg az ember nyakán, mint közlekedési eszköz.

Busz: Ami megment a versenyen kívüli gyalogtúráktól (ld.: Gizi).

Cél: Mindenki álma!

Evező: A kenu egyik legfontosabb tartozéka. Kézbe véve a vele való kalimpálás közben motorként illetve kormányként funkcionál.

Fáslí: Hosszú tehér szalag, ami a kötelező felszerelés része, mégis pont akkor feledi el vinni az ember amikor kibicsaklik a bokája.

Frizbi: Tányér alakú műanyagdarab. Eldobva repül, csapatokba tömörült fiatalok szaladgálnak utána ide-oda egy téglalap alakban elkerített füves részen két kapu között.

Gizi: Ez a busz neve.

Hálózsák: Egy kis meleg hely, ahol végre álomra hajthatod a fejedet egy fáradtságos nap után.

Hátizsák: Biztos, hogy vágja a válladat, és mindent megtalálsz benne, csak azt nem, amit éppen keresel.

Hegy: Amiből kivétel nélkül mindegyikre fel kell másznod, tekintet nélkül arra, hogy épp milyen messze tartózkodzs tőle.

Hideg, Hidegrázás: Hajnali 4 és 5 közötti 3 óra alvás után érezhető, a test egész felületén végigfutó rángás, remegés, amin még a pulóver sem segít.

Izomláz: A Túlélő utáni héten a karokban és a lábakban érezhető, megszokottól negatív irányban eltérő jelenség.

Jelzés: elvileg a fákon, köveken található színes festmény (csík, kör, kereszt stb.).

Kenu: Vízi közlekedési eszköz. Egyik tartozéka az evező.

Kosz: Ez a főnév a Túlélő egész időtartama alatt valamennyi dologra jellemző volt.

Kutya: Csak néha eszi ki a kezedből a zsömlédet. Nagy szája és sok foga van, néha ugat és mindenki simogatja (ld.: Rozi).

Lejtő: = Fellélegzés

Lőncs: Azon konzervek egyike amelyekből soha többet nem eszem!

Májkrém: Azon konzervek másika amelyből soha többé nem eszem!

Út: Ez az a dolog amit nem mindig találsz meg még a térkép alapján sem (vagy a térkép alapján még kevésbé).

Pont: Az a hely ahol végre van talán valaki (ld.: pontőr), de ez a valaki feladatot is ad. Tehát a pont az a hely ahol az ember feladatot kap.

1998. IX

Pontőr: Az a valaki aki a ponton van (vagy nincs). Aranyos, kedves, ha van vize, meleg pulcsija, váltózoknija, fáslija stb.

Rozi: A kutya.

Sár: Amivel tele van az erdő és nem tudsz olyan helyre lépni, hogy mocskos ne légy.

Sisak: Nem elég, hogy leszakad a lábad a tekeréstől, de ez az izé is folyton a szemedbe csúszik.

Szőlőcukor: Manna, az istenek eledele. Ez az amitől szinten marad a vércukrod.

Villanypásztor: Lényege, hogy működik, még akkor is, hogyha mögé kéne menned, hogy eljuss a várva várt pontig.

Víz: Amin kenuval lehet közlekedni. Akkor érzed meg a közegváltozást mikor a mögötted ülő ember lapátja segítségével a nyakadba zúdít egy kis vizet (brrrrrrrr).

Vízhólyag: A bakancs ill. az evező hatására a lábadon ill. a kezeden képződő dudor, mely kipukkadva vérzik és fáj.

László Noémi

Horváth Kálmán tanár úrral beszélgettem, hogy többet megtudjunk Róla.

- *Kérem mutatkozzon be!*
- Horváth Kálmánnak hívnak, 34 éves vagyok. Biológiát tanítok. Eddig a pesterzsébeti Nagy László Gimnáziumban tanítottam.
- *Mióta készül tanárnak? Voltak más tervei is? (Buszvezető, színész, stb.)*
- Igen, buszvezető szerettem volna lenni, lévén édesapám foglalkozása is ez volt. Utána egy hosszú időszak „kiesik", de arra emlékszem, hogy a biológia mindig is érdekelt. Eredetileg biológusnak készültem, de az egyetemen végül biológia tanár lett belőlem.
- *Hogy tetszik a Babits? Miben jelent újat, mennyiben hasonló az előző iskolához?*
- Van némi kontraszt, ez az iskola például felszereltségben jobbnak mondható. A diákok fegyelmezettebbek, és remélem többet is tudnak. Eddig ezt csak a feleletekből tudtam lemérni, amik között volt jobb-rosszabb is, de bízom benne, hogy nem csalódom majd bennük.
- *Milyen iskolába íratná a saját gyermekét? Például a Babits megfelelő lenne?*
- A nyolcosztályosoknál egyre jelentősebb a konkurencia. Jellemző, hogy a tehetségeket hamar elszipkázzák a nyolcosztályos iskolák, így az általánosban csökken a színvonal. Ennek az iskolának előnye, hogy hamarabb elkezdik magasabb színvonalon tanítani a gyerekeket, de nem tudom, hogy ez menynyiben jelent majd hátrányt a fejlődésükben.
- *Mivel tölti a szabadidejét? Sportol valamit?*
- Többen tudják rólam, így azt hiszem, el kell mondanom, hogy több mint tíz éve néptáncolok. Nagyon szeretek kirándulni, ezen kívül imádok madarászni, de sajnos nem tudok rendszeresen eljárni, inkább csak tavasszal és ősszel. A nyáron jártam Szeged, illetve Kiskunfélegyháza mellett a Fehértónál, de nem sok sikerrel. Viszont tavaly voltam Tiszaalpáron darulesen, ami fantasztikus élmény volt. Moziba is szívesen járok, az igazi kedvenceim a néma filmek.
- *Mi a kedvenc állata? Van háziállata?*
- Otthon nem tartok állatot, de egyik kedvencem a Velociraptor.
- *Milyen zenét kedvel?*
- Ó, az operát! Éljen Wagner! ... és persze Puccini és Verdi! Már hallottam az iskolai kórusról, bár még nem hallottam őket...
- Reméljük, tetszeni fog az előadásuk. Köszönöm a beszélgetést.

A-man

BF u/1

Internyúzó

Földiné Veress Zsuzsanna tanárnő, matematika

-Meséljen magáról valamit

-Régóta tanítok, 19 éve végeztem a főiskolán. Eddig egy munkahelyem volt a kerületben, az Erzsébet u. 31 szám alatti Fővárosi Általános Iskolában.

-Miért jött át ide?

-Nagyon szerettem ott tanítani, hiszen abban a suliban matek tagozat is működik, ahol érdeklődő gyerekeket oktathattam. Ennek ellenére úgy érzem, hogy egy igen jó hírű gimnáziumban tanítani mindenképpen kihívást, szakmai előrelépést jelent.

-Mi a véleménye az iskoláról?

-Igen kevés idő telt el mióta idejöttem, de az első benyomások igazolták elképzeléseimet. Itt valóban a tanulás, a tanítás az elsődleges, nincsenek fegyelmezési problémák, minden óra fegyelmezett légkörben zajlik.

-Miért lett éppen matektanár?

-Már az általános iskolában a kedvenc tantárgyam volt a matek, és biztos volt, hogy ezzel fogok foglalkozni. Gimnazista koromban ifi vezető voltam, ahol pedig a gyerekekkel való foglalkozást szerettem meg. A kettő ötvözetéből jött létre, hogy matektanár lettem.

-Beszélne egy kicsit a családjáról?

-Van két lányom. A nagyobbik, Nóri, most kezdett a Xántus János Idegenforgalmi Kéttannyelvű Középiskolában angol szakon, kisebbik lányom, Zsófi, pedig az ELTE Radnóti Miklós Gyakorlóiskola kisgimnazistája.

-Mit szeret szabadidejében csinálni?

-Nagyon szeretek utazni, kertészkedni a telkünkön, olvasni és tanítani.

-Volt valami különleges élménye az utazással kapcsolatban?

-Szerencsére sok helyen megfordultam a világban. Legkülönlegesebb élményem Indonéziában volt, s sikerült kijutnom az USA-ba is. Az itthoni kirándulásokat is nagyon szeretem. Kedvenc városom Eger, kedvenc tájam pedig az Őrség.

-Köszönöm az interjút. NZS

TUDSZ MÁR RÓLA?!

Október 9-én, pénteken 18 órakor a gimnáziumban **öregdiák találkozó**, de már előtte 16 órától **Öregdiák- Nem vén tanár** foci és kosárlabda meccsek,(ha jöttök játszani). 17 órától a könyvtárban Kárpátiné Kovács Edit tanárnő várja a régi **Babits Irodalmi Körösöket**. **Túlélő** élménybeszámoló és videóvetítés.

Ha ismersz egy régi babitsost, szólj neki.

1998. IX.

INTERNYÚZÓ

Név: Somodiné Nagy Ilona
Tárgy: Angol

- A tanárnőről annyit tudunk, hogy angolt tanít iskolánkban. Bemutatkozna néhány szóban?
- Somodiné Nagy Ilona vagyok. 1988-ban végeztem az ELTE-n. Az angol mellett a másik két szakom a magyar és az orosz.
- Család?
- Van egy férjem és egy nyolc éves kisfiam, aki most második osztályba jár egy általános iskolában
- Idővel szeretnék ha gimnáziumunkba járna?
- Ezt még nem tudom. Egyenlőre szeret tanulni, aránylag jól is, az, hogy hová fog a későbbiekben járni, azt majd a jövő hozza.
- Hogyan került iskolánkba?
- Kilenc évig tanítottam a Petőfi Gimnáziumban, majd egy évig az újpesti Bay Zoltán Szakközépiskolában. Mivel Káposztásmegyeren lakom, amikor meghallottam, hogy a Babits Gimnáziumban angol szakos tanárt keresnek, azonnal jelentkeztem.
- Mi a véleménye erről az iskoláról és diákjairól?
- Két hét múlva azt mondhatom, hogy ide nagyon szorgalmas és okos diákok járnak. az iskola épülete nagyon tetszik, kedvesek a tanárkollégák, tehát csak a legjobbakat mondhatom.
- Tart-e valamilyen szakkört?
- Az idén tartok egy nyelvvizsga-előkészítőt, és ha lesz rá időm, természetesen további délutáni elfoglaltságot is fogok tartani a tanulóknak.
- Van esetleg hobbija?
- Természetesen. Az olvasás mindenek előtt.
- Köszönöm szépen!

Lacy™

Következő számunkban
ÚJRA IRODALMI ROVAT!
Várjuk írásaitokat!

Riport Czemel Katalin tanárnővel, iskolánk egyik új fizika - matematika - számítástechnika szakos tanárnőjével.

B.F.: Hol tanított a Tanárnő, mielőtt iskolánkba jött ?
C.K.: A Madách Imre Gimnáziumban.
B.F.: Hány éve tanít a Tanárnő ?
C.K.: Ez a 9. év, hogy tanítok.
B.F.: Miért jött iskolánkba a Tanárnő ?
C.K.: Mert közeli iskola és sokat halottam róla ! – fogalmazzunk így!
Mivel közel van, ezért választottam, hiszen ez nekem nagyon fontos volt, mert a kisfiam most első osztályos, s így délutánonként sokkal többet kell vele foglalkoznom, mint eddig, s gond volt, hogy a másik gimnáziumba 1 órát utaztam oda – 1 órát vissza és ez nagyon sok volt.
B.F.: Milyennek találja iskolánkat ?
C.K.: Tetszik az iskola, nagyon szép tiszta ahhoz képest, amit a másik iskolában tapasztaltam. Ott váltócipő és köpeny nem volt, tehát ez újdonság, de ez nekem tetszik !
B.F.: Milyennek találja az új diákjait ?
C.K.: Nagyon kedvesek, rendesek, aranyosak és tanulnak (Egyenlőre még!).
B.F.: Milyen diák volt a Tanárnő ?
C.K.: Hát én jó diák voltam, mindig jó tanuló.
B.F.: Mit szeret a legjobban csinálni a szabadidejében ?
C.K.: Szeretnék olvasni, de nincs szabadidőm, ez az egy baj van.
B.F.: Mi a kedvenc olvasmánya ?
C.K.: Olyan egy kedvenc nincs, de több kedvenc van, például a Gyűrűk Ura, azt nagyon sokszor elolvastam; s nagyon sok nagyregényt olvasok.
B.F.: Mi okoz(ott) a legnagyobb örömet az életében ?
C.K.: Hát a legnagyobb a gyerekek!
B.F.: S végül, mi a kedvenc színe ?
C.K.: Ez jó kérdés ... talán a kék.

Nagyon szépen köszönöm, s sikerekben gazdag éveket kívánok önnek itt a Babits Mihály Gimnáziumban!

Sz.I.

Következő számunkból:

Egy „baleset" következményei

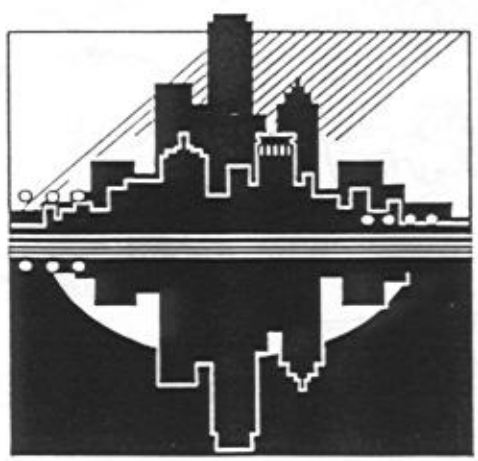
Idén is volt augusztus 6-a.

Jobb híján most emlékezünk meg egy szomorú évfordulóról

A hivatalos halálozási statisztika szerint Csernobil csak Ukrajnában 125.000 ember életébe került.

A HÍREK ÉS „AMIK" MÖGÖTTE VANNAK:

FIGYELD A KÖVETKEZŐ BABITS FIRKÁT !!!

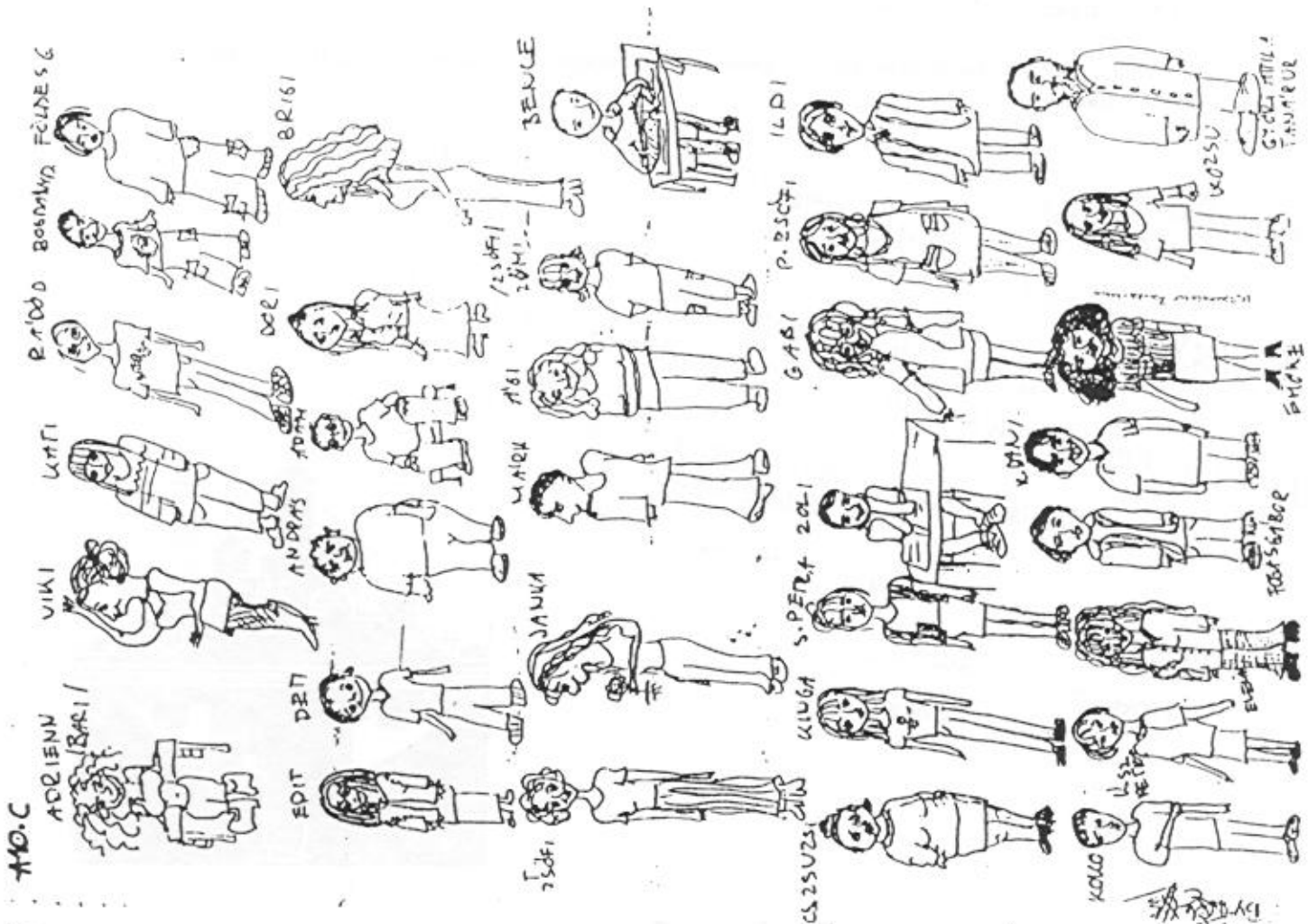
1998. IX.

NÉV: GEDE KRISZTINA
TÁRGY: JAPÁN

B.F.: Kérem, mutatkozzon be pár szóban!
G.K.: Gede Krisztinának hívnak. Hiromi San mellett én vagyok az új japántanár. Négy éve végeztem a miskolci egyetemen és eddig egy magángimnáziumban tanítottam. Egy évig GYES-en voltam, kisfiam novemberben lesz egy éves.
B.F.: Miért lett éppen japántanárnő?
G.K.: Mindig vonzottak az érdekes dolgok. Szerencsére gimnazista koromra már több nyelvből rendelkeztem nyelvvizsgával, és akkor valami újat akartam tanulni.
B.F.: Volt-e már Japánban, és ha igen, volt-e valami emlékezetes élménye?
G.K.: Igen, voltam, és azt hiszem, hogy számunkra maga az ország is nagy élmény, hiszen kultúrája és szokásai is annyira különböznek az európai országoktól.

Éppen abban az időben volt, mikor kint jártam, hogy magyar pénzzel is lehetett telefonálni Japánban. Ezt nagyon sokan ki is használták, így őrt állítottak a telefonfülkékhez. Egy magyar fiút el is kaptak. Ő bolondnak tette magát, hogy ne vigye be a rendőrség, de rosszabbul járt, mert így dilinházba került. Nem tudom, mi lett vele.
B.F.: A gyermekével is megismerteti a japán nyelvet?
G.K.: Persze, már kiskora óta szoktam japán mesét mondani neki. És ez eddig mindig jobban tetszett neki, mint a német, orosz, angol mesék.
B.F.: Mit gondol, milyenek a diákok a Babitsban?
G.K.: Néha túl nagyszájúak, de szorgalmasak és jó eszűek.
B.F.: Mit csinál szabadidejében?
G.K.: Van olyan nekem? A gyerek nagyjából minden időmet kitölti. Egyébként nagyon szeretek kirándulni, olvasni és moziba járni.
B.F.: Köszönöm szépen!

JéKá

BESZÉLGESSÜNK...

Lunczer Ildikó tanárnővel.

aki az 1998-as budapesti Atlétikai EB-n pályabíró volt.

- Hogyan került ki oda?

- Még Szegeden voltam főiskolás, amikor az Atlétikai Tanszékről egy tanár szólt, hogy lehet jelentkezni az EB-re pályabírónak.

- Ehhez kellett valamilyen hivatalos papír?

- Nem, ennek az volt a lényege, hogy akárki jelentkezhetett végzettségétől függetlenül. Nem volt kritérium, hogy volt-e atléta, vagy nem.

- Milyen számoknál „szerepelt"?

- Hivatalosan a futószámoknál, de segédkeztem a hármasugrásnál és a távolugrásnál is. De legkedvesebb feladatom az volt, hogy a férfi 10000 méteres futásnál én osztogattam a fiúknak a frissítőitalt.

- Eddig csak kellemes élményekről mesélt, de volt-e valami negatívum is?

- Igen, a férfi 4×100 méteres váltó, amikor a magyarok túlváltottak, és az egyikük eldobta a váltóbotot. De ez szerintem mindenkinek nagy csalódás. Illetve a férfi 4×400 méteres váltónál annál a pontnál álltam, ahol a magyar fiú elesett, tehát gyakorlatilag az orrom előtt történt ez.

- Van-e valamilyen tárgyi emléke az EB-ről?

- Azt a szerelést megkapta minden bíró, amelyikben jelen volt a verseny ideje alatt és a záróünnepélyen egy spanyol futónő, Teresa Recio mezét sikerült megszereznem.

- A tanárnő szerdánként 3 órától és pénteken fél 3-tól tartja atlétikai edzését. E rangos sportesemény hatására indította be, vagy csak most jutott eszébe?

- Nem az EB hatására indítottam be, hanem mert úgy éreztem, hogy van rá időm és energiám. Ezt a foglalkozást Antal István tanár úr tájfutó edzésével egybekötöttük, így a kettő kiegészíti egymást. Az atlétákkal pedig minden hónapban el fogunk menni egy tájfutóversenyre.

- Milyen korosztálynak szervezi?

- Ötödik, hatodik, hetedik, esetleg nyolcadikos jelentkezőket várok, nagyoknak sajnos nem tartom.

- Az atlétikán kívül milyen sportot űz, űzött?

- Kezdő szinten kosárlabdázom, teniszezek.

- Köszönöm szépen!

Laci™

<u>Október 9-én, pénteken 18 órakor</u> a gimnáziumban <u>öregdiák találkozó</u>

Ha ismersz egy régi babitsost, szólj neki.

1998. IX.

NBA-döntő

A nyár egyik legnagyobb amerikai sporteseménye, talán az NBA-döntő volt. Az NBA fináléjába a keleti-, illetve a nyugati konferenciából a Chicago Bulls és a Utah Jazz csapata került be. De hogyan? A rájátszás első körében a bikák a New Jersey Nets csapatát 3:0-val a földbe döngölték, míg nyugaton a Jazz-t megszorongatta a 8. helyezett Houston Rockets, de a Utah 3:2-vel továbbjutott. A második körben a Bulls a Charlotte Hornets-et verte meg 4:1-re, a Utah pedig a San Antonio Spurs-t ugyanennyire győzte le. A Lakers rajongók alig várták a Jazz-t, hiszen már vágytak a bajnoki címre, és úgy érezték, megérett rá a csapat, de kínos 4:0-ra kikaptak, míg a Jordan vezette Bulls-ot az Indiana Pacers az év meglepetéscsapata, az év edzőjével (Larry Bird) 4:3-ra megizzasztotta. Így kerültek a döntőbe...

A döntő 2-3-2-es rendszerben zajlott, vagyis az alapszakaszban jobb eredményt elért csapat (Utah) 2 meccset otthon, 3-at idegenben, és 2-t ismét otthon játszhat, ha szükséges. Az első meccsen hosszabbítás után 3 ponttal, 88-85-re a Utah nyert, így már az elején előnybe került, igaz otthon. A második összecsapásnál a bikák idegenben 5 ponttal nyertek 93:88-ra (Jordan 37 pontot dobott, míg az előzőn 33-at). A harmadik mérkőzés meglepetésként ért mindenkit, hiszen igaz, hogy Bulls győzelmet vártak (már akik), de, hogy a bikák 42 ponttal nyerjenek úgy, hogy Jordan a Chicago 23-a 24 pontot dobott, és a 4. negyedben a Chicago-nál csak a kispad játszott?! Hát így nyertek 96:54-re, méghozzá az 54 pont negatív rekord az NBA döntők történetében.

A következő meccs is a bikáknak kedvezett, a főbika 34 pontjával 86:82-re nyertek, de a Jazz a félidőnél csak 30 pontig jutott. Az ötödik meccsen a Utah Chicago-ban győzött 83:81-re, és Jordan-t "csak" 28 pontig engedték, Malone viszont 39 pontot szórt, valamint Scottie Pippen sérült volt (a 6. meccsen is), Kukoc viszont 30 pontot vágott a kosárba.

A hatodik meccs sem volt akármi! A második negyed végéig négy illegális (szabálytalan) védekezést fújtak a Utah javára a játékvezetők. Phil Jackson emiatt eléggé dühös volt, sőt még Michael Jordan-t is nyugtatni kellett. Ezután a bírók elég érdekes ítéleteket hoztak a lépéshibákkal kapcsolatban, és öt technikait is ítéltek, míg az előző meccseken nem nagyon volt kirívó szabálytalanság. Az utolsó perc az szenzációs volt! 83:83 volt az állás, amikor Stockton bevágott egy triplát, és ezzel 40 másodperccel a vége előtt három ponttal vezetett a Utah. Jordan dobott egy sima ziccert, aztán a Jazz támadott, amikor Malone kezéből a "főbika" kipöckölte a labdát, elindult, Bryon Russell-lel "megetetett" egy indulócselt, és egy sima tempóval eldöntötte az aranygyűrű sorsát. Michael 45 pontot szórt ezen a mérkőzésen, és ez (is) eredményezte a 33.5-es átlagát a döntőben, és a legértékesebb játékos lett.

A Chicago ezzel hatodik aranygyűrűjét szerezte meg.

Herrgó

24

37 4/1

Számítástechnika

FIFA '97:

Íme egy remek sportjáték, melyben 1996-1997 jó, sőt egy kicsit rosszabb csapataival is játszhatunk. Mit-mit? Természetesen focit. Hatvannégy ország fociegyüttesével nyúzhatjuk a labdát, sőt még tizenegy országon belül majdnem az összes klubcsapattal is. Választhatunk többféle opciót (pl. barátságos meccs, gyakorlás és bajnokság) (Egy tipp: Ha valaki a Bundesligát szereti válasszon bajnokságot és keressen ki magának egy német csapatot). Kétféle helyszínen lehetünk, teremben, vagy stadionban. Meccs közben bármikor megnyomhatjuk az Escape gombot. Itt lehet beállítani a felállást, a taktikát, meg lehet ismételni részeket a játékból, itt is lehet a hanghatásokat állítgatni, kiléphetünk a meccsből és a játékból is. A grafikáról azt lehet elmondani, hogy a focisták arca már jobban van megszerkesztve mint az előző részekben, van egy rengeteg kamerabeállás és a szurkolók is változatosabban vannak megrajzolva, mint a kicsit ismertebb FIFA '95-ben. A kezelhetőség is elég egyszerű. Ha egérrel nyúzzuk a labdát a balklikk a rúgás, a jobbklikkel cselezgethetünk és váltogathatjuk az embereket. Billentyűzettel játszva az A gomb a rúgás, a D gomb a cselezés és az S gomb az emberek váltogatása. Tudom már itt van a játék 1998-as verziója és itt a küszöbön a FIFA '99, de nekem még tetszik ez a játék és remélem nektek is ez a véleményetek

TaLk to Me:

A címet nézve biztosan sokan elgondolkodtok arról, hogy milyen programnak lehet ilyen címe. Most ezt megelőzöm, mert elárulom, ez egy nyelvoktató programnak a címe. Most ne tegyétek le a kezetekben levő BF-t, ez nem egy unalmas szótár-szerűség, itt beszélgethetünk gépünkkel. Ez egy "kérdés, válasz" tipusú progi. Persze csak bizonyos lehetőségek közül válaszolhatunk. Jó, ez így egy kicsit egyszerű lenne, ezért tettek a CD-re akasztófa játékot, asszociációt, diktálást, szórend feladatot, mondat-kiegészítést. Mondanom sem kell, ezek közül a diktálás az, ami legjobban tornáztatja meg az agyunkat. Ezeken a feladatokon kívül fejleszthetjük a kiejtésünket is. A TaLk to Me felolvassa a mondatot, ennek az oszcillogrammja megjelenik, ezután a mi gyenge próbálkozásunknak is. Ezután a kiejtésünket pontozza. Itt érdemes addig dolgoznunk, míg el nem érjük a hétpontos maximumot. Három nyelvből készítettek TaLk to Me CD-ket. Ez a 3 nyelv az Angol, Német és a Francia. A két első nyelvnek 4 nehézségi szintje van, mert a francia nyelvből csak 2 szint van. Azt, hogy a program remek, az is bizonyítja, hogy a TaLk to Me 1995 októberében két multimédia EMMA díjat is nyert. Én is ajánlom mindenkinek akinek van hangfal és mikrofon hozzá.

Füli

Zsiga!
Te sem láttad
a Titanic CD-
boritómat???

1998. IX.

Viccek

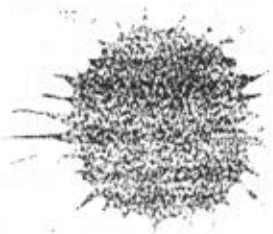
-Mondja, igaz, hogy Duncan MacLeod már százhuszonegy éves? Hogy ért meg ilyen magas kort?
-Olyan fukar, hogy még a lelkét sem akarja kiadni.

-Milliomos lettem volna, ha nem csinálok egy apró hibát -mondja a börtönben egyik fogoly a másiknak.
-És milyen hibát csináltál? -kérdezi a cellatárs.
-Az ötezreseim két milliméterrel szélesebbre sikerültek, mint a hivatalos bankjegyek.

A rendőr leállít egy autót, felnyittatja a motorháztetőt:
-Ez mi? -bök egy pontra.
-Gyertya -valaszol a vezető.
-És ez?
-Ez is gyertya.
-Hát amaz?
-Az is gyertya.
-Ne szórakozzon már velem. Mi ez, autó, vagy betlehemes kocsi?

-Zsófika, mondd csak, mit ad a juh?
-Tejet.
-Azt is ad, de mit még?
-Hát a juh gyapjút is ad!
-Na, és mit készítenek a gyapjúból?
-A gyapjúból azt készítik, hogy...
-Hát miből van a szoknyád?
-Szétfelytettük az öregapám nagykabátját, azt abból.

Mátétól megkérdezi a tanító néni:
-Mi akarsz lenni, ha nagy leszel?
-Katona.
-Katona? Hiszen minden percben megölhetnek!
-Kicsoda?
-Az ellenség.
-Akkor inkább ellenség akarok lenni.

Biológia órán kérdezi a tanár Mórickától:
-Hogyan szaporodnak a virágok?
-A virágokat speciel nem tudom.

A tanár a nagy generálisokról tart előadást, aztán megkérdi:
-Na, gyerekek, ki tud mondani egy nagy német generálist?
-General Hindenburg.
-Remek. Franciát ki tud?
-General Foch.
-Helyes. Angolt?
-General Haig.
-Hát amerikait?
Erre már csak Móricka emeli fel az ujját.
-Halljuk, Móricka!
-General Motors.

Füli

BF VI/1

Viccek

Őrültek

–Most nézd meg, milyen alakok vannak az országúton! Mint az őrültek! – szól oda a mellette ülő feleségének az autós. – Például itt van ez a pasas ezzel a piros Fiattal. Legalább egy órája százötvennel száguldozik mögöttünk!

Jó tanács!

–A fiam autóversenyző akar lenni, mit csináljak? – kérdezi az apa a pszichológustól.
–Van egy biztos tanácsom: ne álljon az útjába!

Könnyű

Megbetegszik az állatorvos, elmegy hát a körzeti orvosához:
–Mi a panasza? – kérdi a doktor.
–Ja, így könnyű – legyint az állatorvos.

Sportszerűség

Az elefánt és az egér focizik. Egyszer csak az elefánt véletlenül rálép az egér lábára. Az egér ordít, alig él. Az elefánt lehajol hozzá:
–Ne haragudj, véletlen volt!
–Á, semmiség! Fordítva is történhetett volna.

Segélykérés

Két indián eltéved a sivatagban. Egyszer csak megszólal az egyik:
–Lőj egyet a levegőbe, hátha meghallja valaki!
–Rendben.

Mennek tovább, az egész megismétlődik még vagy öt-hat alkalommal. Már rettenetesen fáradtak, amikor az öreg megszólal:
–Lőjél még egyet, hátha ezt végre meghallják!
–Nem tudok, nincs több nyílvesszőm.

Adásvétel

A rendőr megállítja a szabálytalankodó Trabantost:
–Kétezer forint – mondja.
–Rendben, viheti.

Égi jel

Az anyósa temetéséről megy haza a férfi. Ítéletidő van, ömlik az eső, tucatnyi villám csapkod körülötte. A kapu előtt keresi a kulcsát, amikor az egyik emeleti ablakból a fejére esik egy virág. Az égre emeli tekintetét, és így szól:
–Látom, mama, felérkezett!

Beeee

–Mi az? Négy lába van és egy keze?
–Kezesbárány.

Zecs (és!) and GEGE

1998. IX.

Aranyköpések

Biológia:

Időnként eldugulok...

... 2 méteres. Tessék belegondolni! Az még nálam is nagyobb.

A hal ivik, és ha ívott, akkor Ivett.

A.I.: Mi az a plankton?
Diák felkiált: Úristen!
A.I.: Nem az!

Antal István

Angol:

A boltot ki tudom rabolni, meg a lakásod is, ha szépen megkérsz.

Úgy nézel rám, mintha én lennél a kicsi, zöld marslakó!

Gyüdi Ilona

Latin:

A magyar is mondja: Szeles vagy fiam! Na persze ez nem azt jelenti, hogy hascsikarása van.

Halmozottan hátrányos helyzetű hülye! Ez egy alliteráció.

Ha mindent elolvastam volna latinból, amit a professzor föladott, én lennék a Cicero!

Balogh Péter

Magyar:

Jó helyen tapogattok, de nem a lényeget.

A mai fiatalság esze mindig... de ezt inkább nem mondom.

Nagy Zoltán

Fizika:

... A vektornak állása is van, tehát nem munkanélküli.

Marton Sándor

B.J.: Galilei kísérletezett: egy poharat csöpögő csap alá állított...
Diák: Még nem volt csap!
B.J.: Na jó, akkor vett egy hordót, aminek csöpögött a csapja...

Barina Johanna

Ének:

Annyit olvasnak, amennyi nincs is a könyvben.

Kőházi Tiborné

Mi mondtuk...

Kint a sarkon van egy cs... ő... hajléktalan.

Tanár rajz órán egy rajzot javítgat:
Tanár: Ezt tartsuk meg! ... Ezt tartsuk meg!
Diák: Ezt lőjük le!

Én egy hajléktalan vagyok, mert nem tudom megcsinálni a spárgát.

Egy tevű pupú!

Természettudományista...

Felfedezték a selyemhernyó készítését.

Ízeltlábú majomféle...

Diák1: Mi az, hogy pacifikus?
Diák2: Azt nem tudom, de azt tudom, hogy mi a pacifika, az egy összetett szó.

Diák1 felhívja Diák2-t:
Diák1: Szia Matyi, Piri vagyok.
Diák2: Szia Piri, Matyi vagyok.

Szép ez a kör, szép egyenes.

Tanár: Mi az a sok firkálás a könyvedben?
Diák: Unalom.

Felkel az este.

Ez egy vakond csak nincs szárnya.

Tanár kihívja Diák1-et felelni:
Tanár: Gyere, szórakoztass egy kicsit!
Diák2: Ennyi ember előtt...?

Szagkör indul büdös gyerekek számára.

Akkora a lábad, mint egy húsgombócnak.

A Fruzsina nem is nagyon szép, és nem is kicsit ronda.

Diák felel:
... Ég a nap melegtől a kopár sík szurja...

Ricsi & Norbi

slágerlista

slágerlista

Új!!

slágerlista

Többen kérték, hogy lapunkban próbáljunk aktuális iskolai slágerlistát közölni. Íme az első próbálkozás. Ha nem tetszik lehet változtatni rajta a következő számban. A kiadott lapokat 10 osztály hozta vissza. Az összesítést úgy készítettük, hogy a listára került dalok mindegyike kapott 5 pontot, a harmadik további egyet, a második kettőt, az első pedig hármat. Az aktuális lista mellett úgy tervezzük, hogy iskolánk valamely dolgozójának kedvenceit is közzé tesszük. Mindenkinek jó szórakozást!

a szerk.

1.	**Spice Girls**	**Viva forever**	29 pont /5 lista
2.	**Ricky Martin**	**La copa de la vida**	29 pont /4 lista
3.	**Scooter**	**How much is the fish**	21 pont /4 lista
4.	**Puff Daddy**	**Come with me**	18 pont /3 lista
5.	**Animal Canibals**	**Kérek egy puszikát**	17 pont /3 lista
6.	**Aerosmith**	**I don't wanna miss a thing**	17 pont /3 lista
7.	**Dario G**	**Carneval de Paris**	16 pont /3 lista
8.	**Scooter**	**Fire**	12 pont /2 lista
9.	**G Play**	**Ess, eső ess**	11 pont /2 lista
10.	**Regina**	**Day by day**	10 pont /2 lista

1998. szept.

A tanárok zenei ízlése

A diákok után kifaggattuk **Antal István** tanár urat, mi a 10 legkedveltebb zeneszáma:

1.	**Poór Péter**	**Piros tulipán**
2.	**Szécsi Pál**	**Gedeon bácsi**
3.	**Koós János**	**Kislány a zongoránál**
4.	**Csinibaba**	
5.	**Piramis**	**Ajándék**
6.	**Késmárki Marika**	**Egy fiú a házból**
7.	**Piramis**	**Miért nincs két életem?**
8.	**Queen**	**Mama**
9.	**ABBA**	**Dancing queen**
10.	**Dire Straits**	**Szikratávíró út**
+11.	**Pink Floyd**	**A hold sötét oldala**

Mani!
Üdvözlöm Bill-t!

Játék

A TTMK (TermészetTudományi Munka-Közösség) összetett, játékos tanulmányi vetélkedõt hirdet. A versenyt két kategóriában rendezzük biológia, kémia, fizika, földrajz tudományokból. A vetélkedõ hat fordulóból áll. Ebbõl 4 otthoni, könyvtári, 2 pedig iskolai.

A KÉRDÉSEK NEM ELSÕSORBAN A TANANYAGHOZ KÖTÕDNEK, ezért azoknak is szívesen ajánljuk, akik nem eredményesek a fenti tantárgyakból, de érdeklõdõek és nyitottak a Természet jelenségei iránt.

A vetélkedõ októberben indul. Az egyes fordulók feladatai a földszinti, emeleti tárlókban, valamint a Babits Firkákban olvashatók. A munkák elkészítésének határideje általában 2-3 hét.

Kategóriák: I. 5-8. évfolyam
II. 9-12. évfolyam

Témakörök:

- ☺ Levegõ - gázok
- ☺ Víz - folyadékok
- ☺ Tûz - csillagok
- ☺ Föld - talaj
- ☺ Idõ - változások
- ☺ **DÖNTÕ**

Osztályonként 3 fõ teljesítményét csapateredményként is számoljuk.

DÍJAZÁS:

AKI MIND A HAT FORDULÓN RÉSZT VESZ, JUTALOMBAN RÉSZESÜL. AMENNYIBEN KATEGÓRIÁNKÉNT MINIMUM 30 FÕ TELJESÍTI A HAT FORDULÓT, AKKOR ÉRTÉKES DÍJAKRA SZÁMÍTHATTOK!

Kategóriánként 1 DB HEGYIKERÉKPÁR,
érdekes, szép könyvek
tudományos folyóirat elõfizetés

Gyertek és játsszatok!

Most is megláthatod, hogy **"tanulni érdemes"**!

TTMK

Októberben indulnak a szaktárgyi pontversenyek biológiából, kémiából, fizikából is.
Figyeljétek a faliújságokat!

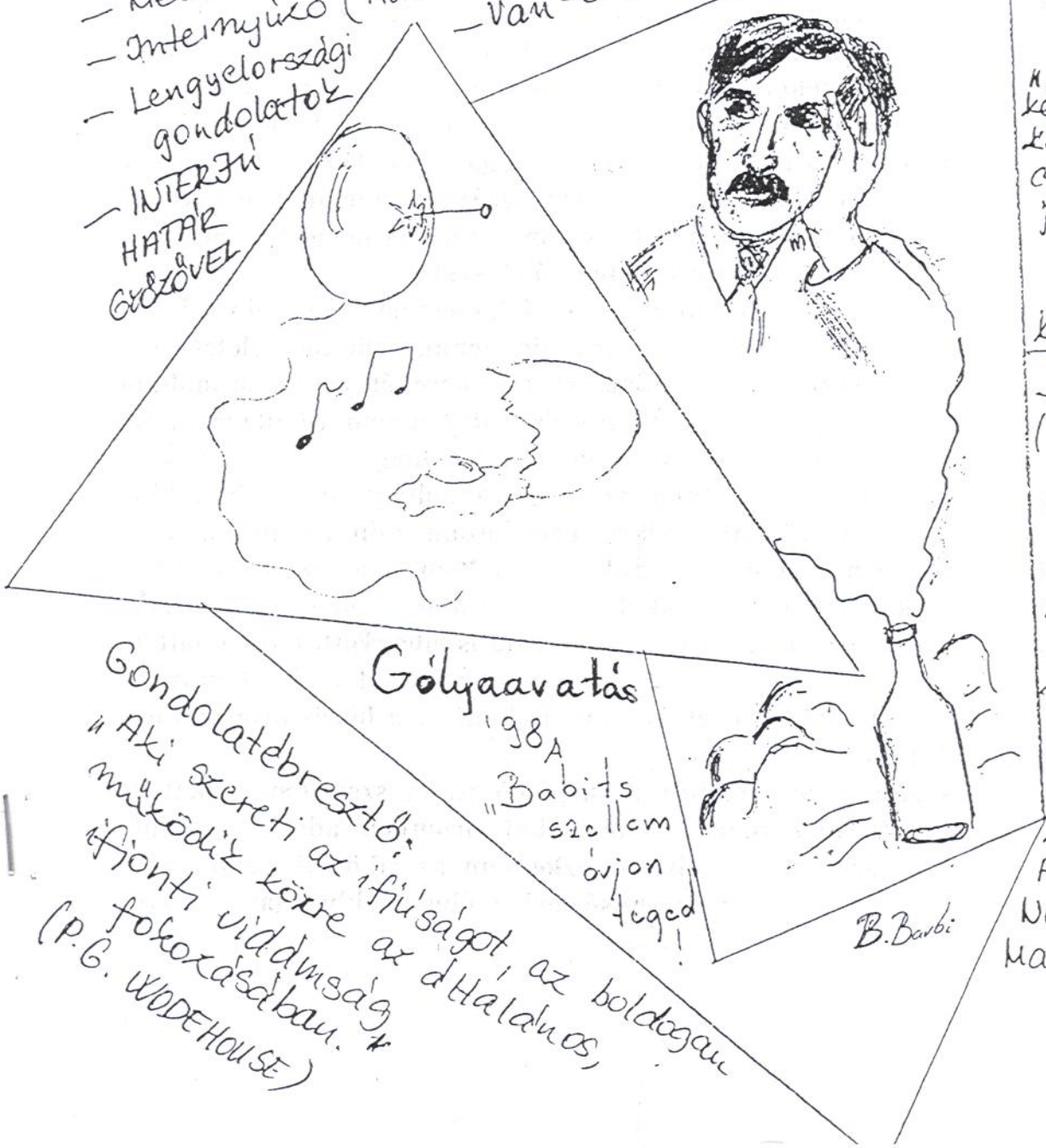
1998. október – november
VI. évfolyam
2. száma

BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM
KÖNYVTÁRA
BUDAPEST

BABITS

Titkok

A tartalomból: – Gólyáktól idézünk
– A kamarakórus Izraeli útja
– Megegyszer a Tíllélőről
– Interjúk (Ádám Anna, Németh Ferenc)
– Lengyelországi gondolatok
– INTERJÚ HATÁR GÉZÁVAL
– Irodalmi rovat
– Rejtvény(ek)
– Viccek
– Önismereti teszt
– Filmajánló
– Slágerlista
– Van-e élet a „Babits" után? 2.

„A gólya egy madár
két gólya két madár
két gólya és három
csirkefogó, az öt
jómadár."
(Nagy Lajos)

Gondolatébresztő:
„Aki szereti az ifjúságot, az boldogan működik közre az elhaladós, ifjonti viddmság fokozásában."
(P. G. WODEHOUSE)

Külön köszönet Boka Gyurinak!

(Jéká! Bocsáss meg.

Judit, Honey, Ami, Laci, Zecs, Amy, Zsolt, Cs. Judit, Mike Manus, Bé Té Károlyné Repa, Kinga, András, G.N. Kecskegida Afrodita, Ricsi, Norbi, Marton Sándor

SZIASZTOK!

Újra itt vagyunk, s mindenkit sok szeretettel köszöntünk. Reméljük, hogy az előző szám után ez is tetszeni fog! Minden jót a következő számig (főleg a Gólyáknak)! Várjuk leveleiteket a porta melletti B.F. ládába!

(a) SZERKESZTŐSÉG

Megérkeztem!

Nehogy valaki félreértse ezt a felkiáltást, ez nem egy csecsemő születésekor készült üdvözlőkártya felirata, ez a komoly valóság.

Közel egy éve még álmodni sem mertem volna, hogy nemsokára ennek az iskolának a padjait fogom koptatni.

Vártam, sőt kívántam a megmérettetést, a kihívást, amit a felvételi nyújtott, egészen addig a bizonyos napig, amelyen sok más sorstársammal együtt minden tudásunkat beleadva harcoltunk a „jövőnkért". Ez egy kicsit fennkölten hangozhat, de nekem akkor ez volt minden gondolatom.

A felvételi utáni napok körömrágással és hajtépéssel teltek. Gyűlöltem a várakozás minden pillanatát, mígnem egy délután a postaládánk mélyén megtaláltam azt a borítékot, melyet oly régóta vártam, és amit akkor nem mertem felnyitni. Miután legyőztem félelmemet, a levél felbontásába kezdtem. Amit akkor és ott láttam, az boldoggá és egyben lehangolttá is tett. Abban a percben értettem meg, hogy lezárult életemnek egy olyan szakasza, mely nagyon sokat jelentett nekem, de azt is megértettem, hogy elérkezett egy új és sok meglepetést tartogató időszak.

Úgy gondoltam, ha sohasem nőttem volna fel, most nem jött volna el ez a pillanat, és akkor szerettem volna újra pici lenni, felhőtlen életet élni. Legszívesebben visszapörgettem volna az idő kerekét és újracsináltam volna mindent. Ez az érzés még jobban erősödött bennem a ballagás után. Tele voltam kétségekkel, és most visszagondolva – hogy őszinte legyek - , féltem betenni a lábam a „gólyatáborba". Úgy gondoltam, hogy soha többet nem találok olyan barátokat, akikre rábízhatom minden titkomat és gondomat, akik velem örülnek és sírnak. Attól féltem, hogy ez az iskola tele lesz kötöttségekkel és elvárásokkal, de örömmel jelenthetem, hogy kellemesen csalódtam. A félelem utolsó szikrája is elhagyott, mert találtam igaz és hűséges barátokat, akik segítségével minden akadályt könnyebb legyőzni, és így már a kötöttségek is csak játéknak és a közös program egy részének tekinthetők.

Szeretek iskolába járni bármilyen meglepő is, és szeretem azokat az embereket, akik körülvesznek engem, tehát örömmel adom mindenki tudtára, hogy megérkeztem, és berendezkedtem az elkövetkezendő négy akadályokban, fejfájásban, és nem utolsó sorban élményekben gazdag évre.

Honey

BF 98/X-XI

MÁR NEM NEVETEK MINDEN VICCEN

Hideg, őszi szél kergette az elszáradt faleveleket végig a köves úton. Párás, ködös idő volt, fél hét. Október vége. A Nap valahol az ólomszürke felhőtakaró mögött bujkált, talán ő is fázott. Elgémberedve szemléltem a komor tájat, a ködön keresztül egy zord épület körvonalai sejlettek fel. Megfeketedett téglái akkor sem lettek barátságosabbak, amikor beléptünk. Álmosan sétáltunk végig a folyosón, majd kis várakozás után kiléptünk az épület egyik oldalajtaján. Bal oldalon fából készült hosszú épület, didergő fák, csikorgó kövezett út. Jobbra tekintve harminc méternyire drótkerítés, mögötte hosszúkás faház, rengeteg kéménnyel, mögötte emeletes kőépületek. Lassan arra kanyarodtunk. Valójában csak akkor ébredtem fel teljesen, amikor közelebb értünk a drótkerítéshez, s megláttam a hatalmas kaput. Fölötte a kísérteties három szó: ARBEIT MACHT FREI.

Mint láttam, a drótkerítés valójában betonoszlopokra szerelt sűrű szögesdrót volt, porcelánrögzítéssel. Helyenként kis táblák rajta: „VORSICHT! HOCHSPANNUNG! LEBENSGEFAHR!" (VIGYÁZAT! MAGASFESZÜLTSÉG! ÉLETVESZÉLY!) Nem szívesen érintettem volna meg a szögesdrótot. Beléptünk a táborba. Kikövezett útra értünk, kétoldalt vörös téglából épült egy emeletes házak végeláthatatlan sora. Néhány kereszteződésben fa őrtorony reflektorral. A keresztutcába benézve ugyanaz a kép: vörös épületek. A messzeségben fák. Mindenhol szögesdrót. Időközben idegenvezetőnk tört magyarsággal mesél. Agyamig el sem jutnak a milliós számok. Egész testemben érzem a borzalmat.

Néhány házat belülről is megnéztünk. Fehérre meszelt falak, barna ajtók. Kőlépcső. Nagy terem. Térképek, képek. Hiába tűznek be a napsugarak az ablakon, hideg van. „Európából... több millió... 1941-től... papok, cigányok... zsidók..." Hallom, de fel nem foghatom. „... csaknem ezer koncentrációs tábor Európa-szerte... háború... transzportok... ebben a barakkban is több százan..." Az üvegfalak mögött szabályos hegyek mindenféle tárgyból. Egy szobában szemüvegek. Máshol fésűk dombja ... egy hosszú folyosó, két oldalán sötétlő üvegfal. Benézve elborzad az ember... igen, jól látom, és valaki mondja is: 40 000 pár cipő. Az egész lakásunkat megtöltené. Eszembe jut: otthon ...

A 18-as barakk (az egyik vörös épület) a magyar foglyoknak állít emléket. A korabeli magyar propaganda emlékei... rengeteg fotó... rövid történelemóra. Emberek... emberek voltak? Az egyik szobában mennyezetig érő táblák, rajtuk több százezer magyar név betűrendben. A neveket szemezgetve megdermedek. Öten ugyanazt a vezetéknevet viselték, mint én.

Két házat magas fal köt össze. A kis udvarra néző ablakok bedeszkázva, befalazva. Mécsesek, virágok. Jobbra a ház aljában apró ablakok. Sok helyen azokat is befalazták. Odabent...

A házak közül kiérve szélcs, nem magas, füves dombot látunk. Közepéből szürke kémény nyúlik a magasba. Körül csend. Egyik oldalon a dombba vájt bejárat. Nehéz vasajtó. Odabent nagy, füstös terem. Fönt kis nyílásokon áramlik be a levegő. Szédülök. Újabb vasajtón át egy másik terembe jutunk. Beljebb haladva egy pillantás is elég. Koromtól fekete falak, kőpadló, füstös téglakemencék, előttük nehéz vaskocsik. Mécsesek. Kegyelet. Csend. Odakint hatalmas lélegzetvétel.

Az „Arbeit macht frei" és Auschwitz már a hátunk mögött. A vonatsíneket követve eljutunk a három kilométerre lévő másik táborba, Birkenauba.

A hírhedt vörös kőépület mögött óriási, 150 hektáros terület. Ötször akkora, mint a másik. A fából készült épületeknek jórészt már csak a körvonala látszik. Itt-ott egy düledező kémény. Ameddig a szem ellát, szögesdróttal elkerített területek, jobbra néhány faépület, balra istállószerű téglaházak. A házak valóban istállók voltak, 52-52 ló számára méretezték. Egy-egy ilyen barakkban ezer ember „élt". A faépületek olyanok, mint negyven éve: ez a női szektor. Bár nincs nagyon hideg, nyakig felöltözve mégis megborzongunk a deszkák közt befújó széltől.

A vonatsíneket követve eljutunk a tábor legtávolabbi pontjára. Kétoldalt két düledező romhalmaz - a megmaradt két krematórium. Tíz társukkal valaha tonnaszám ontották a füstöt és a hamut nap mint nap, több mint öt éven át.

Köztük a kerítés mentén kőlapokból készült emlékmű. Tizenkilenc kőtábla fedi a tizenkilenc meghurcolt nemzet jelképes hamvait. Sokáig álldogálunk az egyik kőlapnál. Rajta magyar szó. Néhány táblán kavicsok, kövek. A zsidó emberek így fejezik ki kegyeletüket.

Még aznap Krakkóba értünk. A történelmi városrész szépsége sem tudott mindent feledtetni... Másnap már kicsit kiegyensúlyozottabb lelkiállapottal indultunk felfedezőútra a kanyargós utcákon.

Délután ellátogattunk Zakopanéba is, ahol hatalmas sétával igyekeztünk kiszellőztetni a fejünket. Hiába voltunk jókedvűek, sokszor eszünkbe ötlött, hol is jártunk tegnap délelőtt. A felhők már rég eltakarták a csillagokat, mikor hazaindultunk. Álmunk csak akkor lett kicsit nyugodtabb, mikor végre a magyar határőrtől is elbúcsúztunk. A legjobb otthon.

A-man

Nagy siker Izraelben

Beszámoló a Babits Mihály Gimnázium kamarakórusának izraeli útjáról

1998. májusában az Újpesti Gyermek és Ifjúsági Ház igazgatóján keresztül érkezett egy meghívás: egy Tel-Aviv-ban működő ifjúsági tánccsoport keresett cserepartnert, akik nyáron fogadják az izraeli gyerekeket. Iskolánk nagy hagyományokkal rendelkező kamarakórusa vállalkozott erre a kapcsolatra. Hálás köszönettel tartozunk az ifjúsági ház igazgatójának Kerekes Györgynek, , aki a tánccsoport fogadását, a nyári programok szervezését vállalta.

Utazásunk nyár elején még nagyon távolinak, és - a költségek miatt - nagyon megvalósíthatatlannak tűnt, azonban nem adtuk fel. A kórus intenzíven próbált, s a vezetők, Kövesdi István Igazgató Úr aktív közreműködésével támogatókat kerestek. Augusztusban már együtt láttuk a szükséges pénzt, megvolt a repülőjegy, és tudtuk, ha a napi politika nem szól közbe, akkor október 1-én utazunk. Több alkalommal hívtunk meg olyan embereket, akik Izraelről, az ott élő emberekről, a mindennapi szokásokról és életről beszéltek nekünk.

Szeretnénk megköszönni mindenkinek, aki az út megvalósításában segített: *Újpest Önkormányzatának, a Babits Mihály Gimnázium Alapítványának, a Budapesti Elektromos Műveknek, az EXTRADE KFT-nek, a KOR-FÉM KFT-nek, ABN-AMRO Banknak, a FER-KARBON KFT-nek, Cementipari KFT-nek, a Zsidó Oktatási és Információs Központ Alapítványnak*, akik a repülőjegy beszerzésében voltak segítségünkre, *Magyar Róbert* úrnak, aki hasznos szakmai tanácsaival segítette a kórus munkáját.

- **Október 1.**

Kamarakórusunk tagjai, izgatott szülők, és kísérő tanárok találkoztak az iskola előtt. Itt az indulás napja. Csomagjainkat egy kis teherautóba pakolva indultunk a repülőtérre. A kötelező biztonsági ellenőrzés után léphettünk a tranzit váróba, ahol ha lassan is (kb. 1,5 óra) de összegyűltünk. A repülőgép óriásinak tűnt, s mint megtudtuk ez a típus a világ második legnagyobb személyszállító gépe. Az elhelyezkedés izgalmas volt: mindenki szurkolt, hogy ablak mellé kerüljön. Vártuk a felszállást, hiszen közülünk többen életükben először élhették át ezt az élményt. Az út 3 óra 40 percig tartott, ami egyáltalán nem tűnt soknak, már csak azért sem, mert rendkívül ízletes ételeket szolgáltak fel. A hangulat akkor emelkedett tetőfokára, amikor a gép ablakából megpillantottuk Tel-Aviv látképét. A leszállás előtt a heves széllökések kissé meghintáztatták a gépet, azonban a sima landolást követően az utasok önkéntelenül is tapsban törtek ki. Ez után még közel két órát kellett az útlevélvizsgálatnál várni, mire kiértünk a ránk váró buszhoz. Első utunk a Lamed Country Clubba vezetett. Itt nagy örömmel és közvetlen barátsággal vártak bennünket vendéglátóink. A fogadók és fogadottak hamar egymásra találtak, s a terem gyorsan kiürült. Néhány óra múlva azonban ismét együtt voltunk az esti városnézésen. Utunk során megálltunk Rabin meggyilkolt miniszterelnök sírjánál, majd ellátogattunk Jaffába. Ez a város a bibliai idők kikötő városa volt, innen indult Jónás baljóslatú útjára. Tel-Aviv és Jaffa 1950-ben egyesült, s azóta a várost Tel-Aviv-Yafo-nak hívják. Az utazás fáradalmai ellenére szívesen barangoltunk az ódon, szűk sikátorokban.

- **Október 2.**

Az első fárasztó nap után vendéglátóink "szabad délelőttöt" terveztek számunkra. A legtöbben lakóhelyük közvetlen környékét fedezték fel. A délutánt a Country Clubban töltöttük. Megismertük és kihasználtuk a nagyszerű lehetőségeket: egy focipálya méretű területen várt bennünket egy strand, több medencével, pezsgőfürdővel, sportpályával, napozási lehetőséggel és csodálatos kilátással a Földközi-tengerre.

- **Október 3.**

A napot strandolással töltöttük a Földközi-tenger mellett. Ez elsősorban azoknak volt nagy élmény, akik életükben először látták a tengert. Miután lepakoltuk holmijainkat a forró homokra, és bekentük magunkat vastagon naptejjel, berohantunk a hullámzó tengerbe, élvezve a víz tisztaságát, szépségét. Gyorsan telt az idő, hiszen a lubickolást, labdázást, a kagylógyűjtést soha nem lehet megunni.

Esti fellépésünkkor nagy volt az izgalom, hiszen a próbán láttuk, hogy az előadáson szintén szereplő finn tánccsoport diszkótánca stílusában meglehetősen távol áll a mi középkori madrigáljainktól. A műsort két izraeli tánccsoport egy-egy tánca színesítette. Bár nagy volt az ellentét, a techno-val "tűzdelt" diszkótánc és a mi repertoárunk között, azért közönségsikert arattunk. Minden szám után lelkesen tapsoltak, s a két népszerű héber dalt már velünk együtt énekelték. Az előadás után jólesző érzéssel fogadtuk a gratulálókat, akik között ott volt Magyarország izraeli kulturális attaséja is.

- **Október 4.**

BF. 98/X-XI

Ezen a napon a Holt-tengerhez kirándultunk. Vendéglátóink figyelmeztettek bennünket, mivel a víz sótartalma34 %-os, semmiképp ne menjen a szemünkbe, szánkba, fülünkbe, mert veszélyes lehet. A felkészítő előadásokon is hallottuk, hogy a víz felhajtó ereje olyan nagy, hogy akár újságot is lehet olvasni a víz színére fekve. Eleinte csak mulattunk a hallottakon, ám ezen a napon meggyőződhettünk az igazságról.

Ahhoz, hogy a Holt-tengerhez eljussunk, "keresztbe" utaztuk át Izraelt. A kopár, vörös földön elszórtan üde, zöld ültetvényeket láttunk, melyeket szinte egész nap locsolnak; a hegyeken kis fehér kocka alakú házakból álló települések tárultak szemünk elé.

Jeruzsálemet elhagyva elértünk a Judeai-sivatagot, ahol a kopár kövek törte meg. Itt találkoztunk először egyhangúságát csak egy-egy beduin sátor feletti 852 m magasan fekvő a sivatag hajójával, a tevével. A tengerszint jutottunk el a tengerszint alatt Jeruzsálemből meredeken lejtő úton vízparton kanyargó úton haladva 400 m-rel fekvő Holt-tengerhez. A szemközti hegyek csak figyeltük a víz feletti sós párát, melytől a ellátogatunk tengerhez közeli En-homályosan látszottak. Utunk során vízeséseiről nevezetes. A séta az Gedi természetvédelmi területre, mely fárasztó volt, de fáradalmainkat árnyék nélküli perzselő hőségben igen vízesés alatt kialakult enyhítette az, hogy fürödhettünk egy kőszáli kecskéket is. medencében. Utunk során láttuk az őshonos

Nemsokára közelről is megcsodálhattuk a Holt-tengert. Sziszegve kapkodtuk lábainkat a forró apró kavicsokon, ugyanis a tenger szintjének folyamatos csökkenése miatt a hatalmas árnyékot adó napernyők - amelyek alá lepakoltunk - közel 100 m-re voltak a víztől. Nevetve kiáltottunk fel, amikor megéreztük a víz felhajtó erejét. Különböző vízi alakzatokat formáltunk, karunkat és lábunkat kiemelve sem merültünk el, és még a törökülést is kipróbáltuk. Igazolódott: ebben a vízben tényleg nem lehet elsüllyedni. Később mégis próbát tettünk, mikor tanáraink hasára és lábára köveket halmoztunk fel addig, míg el nem süllyedtek. Ennek hatására többen fuldokoltak, na nem a víztől, hanem a nevetéstől. Eközben elkészült az ebéd. A pálmafák árnyékában felállított asztaloknál hihetetlen mennyiségű saláta, mártás várt bennünket, amit az elmaradhatatlan pitába pakoltunk.(A pita jellegzetes kenyérpótló tészta ezen a vidéken.) Ebéd után fürdés és iszapolás következett. Gyógyhatású iszap található itt, többen be is kenték magukat ezzel a sűrű fekete anyaggal, melyet a fürdés végén könnyen lemoshattunk.

Este fáradtan érkeztünk vendéglátó családjainkhoz. Ezen az estén kezdődött a nyolc napig tartó SUCCOT, a sátoros ünnep. A zsidó hagyományokhoz híven sokan "építenek" ilyenkor pálmalevelekkel befedett kis sátrat, s ezek alatt étkeznek. Ilyenkor vendégül látják barátaikat, zenélnek, beszélgetnek és énekelnek. Ezzel emlékeznek a zsidó nép 40 éves sivatagi vándorlására.

- **Október 5.**

Korán reggel indultunk a Szentföld egyik legfontosabb részére, Galileába. Ez az a vidék, ahol Jézus életének jelentős részét töltötte. Az oda vezető út keresztül halad a Karmel Nemzeti Parkon, melyet Izraelben "Kis Svájcnak" neveznek. A tájat vonzó és gazdag állatvilág jellemzi. Utunkat Daliyat El-Karmel-ben, egy kis drúz faluban szakítottuk meg. A drúzok kb. 160000 fős népességet alkotnak, a X. században keletkezett mohamedán szektához tartoznak. A faluban megismerkedhettünk az igazi bazárok hangulatával. Hatalmas alkudozások után sikerült jellegzetes drúz tárgyakat vásárolnunk. Innen származik a fiúkon látható sapka. Utunkat folytatva jutottunk el Tiberias városába, ahonnan csodálatos kilátás nyílt a Genezáreti-tóra. Ezt a várost Heródes Antipas emeltette, és a római császárról nevezte el. A város az idők folyamán egy földrengésben elpusztult, így mi csak egy modern üdülővárost láttunk. Hajóra szállva körbeutaztuk a tavat, mely alig nagyobb, mint a Velencei-tó. A hajóút után érkeztünk En Tabgha városába. A legenda szerint itt történt a csodálatos kenyér- és halszaporítás: Krisztus két hallal és öt kenyérrel jóllakatott ötezer embert. 1932-ben német régészek feltártak egy bizánci, halakat és kenyeret ábrázoló mozaikpadlót, amelyet mi is megcsodáltunk. A Halak és Kenyerek Megsokszorozásának Templomában adtuk következő koncertünket. Hatalmas élményként hatott ránk a templom lenyűgöző akusztikája. Előadásunk sikerét mutatta, hogy a látogató, és bennünket hallgató turisták száma egyre növekedett, s a koncert végén, már kijöttünk a templomból, amikor újabb ráadást kértek. Természetesen szívesen tettünk eleget a felkérésnek...

Ez a nap sem maradhatott fürdés nélkül, s a koncert után felszabadult örömmel vetettük magunkat a Genezáreti-tó hűvösnek tűnő vizébe. Nagy hatással volt ránk a szép táj és, az a tény is, hogy szent helyen vagyunk. Itt választotta ki Jézus tanítványait, itt tett számos csodát, ezeket a hegyeket látta Ő is.

A fürdés után utunk Akko városába vezetett. A városnak hihetetlen gazdag történelme van. Hadjáratai során megfordult itt Nagy Sándor és Julius Ceasar is. Innen vonult vissza megverten az ostromgyűrűbe zárt Napóleon. Az

egyiptomi fáraók feljegyzéséből tudhatjuk, hogy Kr.e. 1500-ban már tengeri kikötő működött itt. A föníciai kereskedelem központja volt, s itt találták fel az üveget. A város akkor indult hanyatlásnak, mikor a britek kiépítették Haifa kikötőjét. A város hangulatát meghatározta történelmi múltja és jelene. A szűk sikátorok, a hömpölygő emberáradat, a tenger esti fényei, mind megkapóak voltak. Megnéztük az 1781-ben épült Al-Jazzar mecsetet, mely a jeruzsálemi után a második legnagyobb Izraelben. Hosszas keresés után megtaláltuk azt az arab "kis"-vendéglőt, ahova a mi csoportunk is alig fért be, és ahol megismerkedhettünk egy jellegzetes közel-keleti étellel, a falafellel. Ezt a húst nem tartalmazó, ízletes, fasírt szerű ételt, melyet bagolyborsóból készítenek, jó étvággyal fogyasztottuk el. Igen fáradtan, de élményekben gazdagon érkeztünk haza vendéglátóinkhoz.

- **Október 6.**

Ezen a napon szabad programunk volt. Ekkor látogattunk el a Nahlat Benyamin utcába, ahol képző és iparművészek kínálgatták munkáikat. Itt találhattunk ezüstből készült ékszereket, festményeket, színes gyertyákat, lakás felszerelési dísztárgyakat, ajtóra szerelhető tóratartókat, melyek védik a ház lakóit a rontástól. A következő utcában található a Carmel piac. Ez a hangulatában utánozhatatlan zsibvásár lenyűgöző volt számunkra. Egymás melletti standon vásárolhattunk virágot és japán gyártmányú magnót, kopasztott csirkét és kínai ruhaneműt, élelmiszert és izraeli ajándéktárgyakat. Megcsodálhattuk a számunka ismeretlen gyümölcsöket, megkóstolhattuk a friss fügét és datolyát, megszagolhattuk a milliónyi különböző fűszernövényt. Az itt eltöltött órák csak egy pillanatnak tűntek.

Este ismét koncertet adtunk a Beth Denny Community Centerben. Ez a hatalmas, modern kulturális centrum a színháztermen kívül focipályával, és hangverseny teremmel büszkélkedhet. Az épületet egy becsapódó rakéta megrongálta, de ma már csak az épületben kiállított fényképek emlékeztettek erre.

A hangversenyen ismét nagy sikerünk volt. Az előadást megtekintette Magyarország és Finnország nagykövete is. Hazánk képviselője nagy elismeréssel szólt előadásunk színvonaláról.

Az utolsó tel-avivi esténken hatalmas buli keretében köszöntünk el vendéglátóinktól és az ott megismert finn táncecsoport tagjaitól.

- **Október 7.**

Reggel nehezen vettünk búcsút új barátainktól. Szomorúságunkat csak az enyhítette, hogy ma végre megismerhetjük Jeruzsálemet. A busz először az Olajfák-hegyére vitt bennünket, ahonnan a kilátás valóban lenyűgöző volt. Rövid ebédszünet után az óvárosba mentünk. Ezt a XVI. században Nagy Szulejmán török szultán kerítette körül fallal. Az óvárosba hét kapun lehet belépni. Mi a Jaffa-kaput választottuk, amely a Földközi-tenger felől érkező útra néz. Szűk sikátorokon áthaladva jutottunk fel egy ház tetejére, ahol vezetőnk elmagyarázta: ez az a hely, ahol a Jeruzsálemet átszelő két osztóvonal metszi egymást, és ezzel a várost négy vallási részre osztják: zsidó, keresztény, örmény, és muzulmán negyed. A zsidó negyeden áthaladva jutottunk a Nyugati falhoz, a Siratófalhoz. A fal előtti téren hatalmas tömeg volt: különleges öltözékű vallásos zsidók imádkoztak itt. A férfi és női szakaszra osztott fal soha nincs hívők hiján. Az ide látogatók papírra vetett könyörgéseket és imákat dugnak a fal repedéseibe, abban a hitben, hogy a halandó ezen a helyen van a legközelebb Istenhez.

Az arab negyedben található, bazárokkal teli szűk sikátorokon áthaladva jutottunk a keresztény negyedbe. A Via Dolorosa (Keresztút) sokaknak lenyűgöző, ám egyesek számára kiábrándító volt. A kereszténység egyik legszentebb helyén bazárok álltak, melyekben árus kínálta nagyhangon portékáját. A Via Dolorósát a számtalan vezető 14 stáció alkotja. Az első két stáció az Elítélés és a kereszthez templomát magába foglaló ferences épületkomplexum Megostorozás van. Ez valójában még a muzulmán negyedbe esik. A közeli közelében boltív alatt látható a korabeli kövesút maradványa, amelyen Ecce Homo Krisztust végighurcolták. A keresztút végül a Szentsír bazilikában lévő utolsó öt stációhoz vezet. Egy lépcsőn jutottunk fel arra a helyre, ahol egykor Jézus keresztje állt. Megtekintettük azt a márványlapot, melyre Jézus testét helyezték, mikor a keresztről levették. Nem messze pedig a Szent Sírt láttuk, Jézus temetésének és feltámadásának színhelyét. A bibliai hely leírhatatlan hatással volt ránk.

Élményekkel gazdagon utaztunk szállásunkra, a Netív HaLamed kibucba.

- **Október 8-9.**

A kiadós, finom reggeli után egy fiatal leány mutatta meg nekünk a kibucot. Ez egy mezőgazdaságból élő faluközösség. A gépek közös tulajdonban vannak, a megtermelt javakat egyenlően osztják el. Ahol mi laktunk, ott tehenet és csirkéket tartottak, fűszerpaprikát termesztettek, de emellett víztisztítással is foglalkoztak. Nagyon érdekes volt, hogy a kibuc üzletében mi nem vásárolhattunk, mivel az itt lakók nem

GF. 98/X-XI

használnak pénzt: folyamatosan felírják fogyasztásukat, melyet az év végén a közösen keresett pénzből vonnak le. Az idegenvezetés után ismét Jeruzsálembe utaztunk. Ezen a napon az új városrész megtekintése volt a célunk. Sajnos a Knesszetbe nem mehettünk be, mivel a napi politika alakulása miatt le volt zárva.
Később kaptunk egy óra szabadidőt, így elkölthettük a még meglévő pénzünket. A gyümölcsöknek mi sem tudtunk ellenállni: érdekességként hoztunk avokádót, gránátalmát, guyavát és még néhány olyat, melynek nevét nem tudtuk megjegyezni.

A piac forgatagából kikeveredve tovább indultunk a Yad Vashem Holocaust Múzeumba, ahol a II. világháborúban meggyilkolt zsidóknak állítottak emléket. A múzeumot egy szoborpark vette körül, ahol bronzba öntve is megszemlélhettük mindazt a borzalmat, amit a zsidóüldözés jelentett. Megnéztük az itt található kiállítást, ahol korabeli tárgyakat, a kialakuló nácizmus dokumentumait, a koncentrációs táborok és az ellenállás emlékeit, fényképeit láthattuk. Végigjártuk azt a szabadtéri múzeumot, melyben a fehér mészkő sziklákba bevésték azoknak a városoknak a nevét, ahonnan zsidókat hurcoltak el. A falakon megtaláltuk Újpest nevét is. Sokáig döbbent csendben sétáltunk a sziklafalak között. Azt hiszem ez, mindannyiunk számára nagyon megrázó élmény volt.
Este utoljára léptünk fel Izraelben. A kibucban tartott, családias légkörű koncert után érezve, hogy "küldetésünket" végtelen jókedv kerített bennünket teljesítettük, hatalmába. Mivel másnap igen korán kellett indulnunk a repülőtérre, többen döntöttek úgy, hogy az utolsó Izraelben töltött éjszakán nem érdemes aludni. Pokróba bugyolálva - ezen a helyen az éjszaka igen hűvös - beszélgettünk, nevettünk. Az idő hamar eltelt, s fél négykor már indultunk a repülőtérre. A biztonsági ellenőrzésen félálomban válaszolgattunk a feltett kérdésekre, s miután repülőgépünk felszállt, sóhajtozva néztük Tel-Aviv egyre távolodó partjait.
Ferihegyen borongós, hideg idő fogadott bennünket. 30 fokból 15 fokba csöppentünk pár óra alatt. "Jaj, menjünk vissza!". Persze ezt az önkéntelen, tudattalanul felszakadt sóhajt feledtette velünk az izgatottan várakozó szülőcsoport, akik kérdések özönét zúdították ránk. Hát, volt mit mesélni...

Bese Nóra, Simon Rebeka, Dr Kövesdi István

(Köszönjük Gyarmati László segítségét — A szerk.)

Egy kezdő Babits-os diák tollaiból

Örömmel olvastam az iskolánkban megjelenő Babits Firkák c. újságot. Gondoltam én is csatlakozom azokhoz a diák társaimhoz akik rendszeresen írnak az újságnak.
Az itt eltötött egy hónap nagyon gyorsan elrepült. Rengeteg élménnyel lettem gazdagabb. Mindegyik Tanárnő és Tanár úr nagyon kedves és rendes. Az órákon jól érezzük magunkat és próbáljuk magunkba szívni azt a sok tudást, amit tanáraink átadnak. Az iskola nagyobb diákjai figyelnek ránk, nagyon segítőkészek. Sok jó közös program van. A kihívásoknak meg kell felelni, de ezt az osztály nagyon élvezi.
Boldog vagyok, hogy egy ilyen jó Gimnáziumba járhatok, és rajtam kívül még sok diáktársam gondolja így.

Budapest, 1998. október 12. KB.

EMBER - gép - EMBER ?!

Már megint eltelt egy nyár és mi megint beléptünk ifjúságunk taposómalmába. Megteltek a folyosók, mindenki korán kel, délelőtt tanul, délután tanul, este tanul, alszik egy keveset és az ördögi kör kezdődik elölről.

Végigtekintve a folyosón a külső szemlélő egy egészen más világot lát, mint mi. Hogy miben más? Ő a vidám és elégedett diákokat látja, akik a szünetet nevetéssel és fecsegéssel töltik. De mit látunk, mit érzünk mi? Kíváncsiságból leültem a folyosó egyik sarkába és érdeklődve figyeltem az embereket. Átjárt a szünet sajátos hangulata. A levegőt szalámis szendvicsek, gőzölgő teák és banánok illata járta át. A szélrózsa minden irányában emberek, és mindegyikük egy más világban töltötte szabad perceit. Három lány igyekezett az öltözők felől, kezük könyvekkel, füzetekkel és egyéb apróságokkal volt tele. Úgy futtában néhány szót váltottak egymással, párbeszédüket csak az a néhány falat szakította meg, amit zsemléjükből haraptak. A másik oldalról egy kissé feldúlt srác érkezett, aki láthatólag sietett valahová. Később kiderült, hogy épp egy dolgozat előtt állt, és még át akarta futni az anyagot. A fizikaterem előtt láttam újra. Kezében a füzettel idegesen járkált fel és alá, de igazán nem tudott tanulni. Talán egy feladattal bajlódott, homlokán apró izzadtságcseppek gördültek le. Füzetét egy hirtelen mozdulattal a földre dobta társai könyvei mellé, és arcát kezeibe temette. Szinte megsajnáltam hiszen átéreztem azt,ami olyannyira bántotta. Arra gondoltam, hogy ha az iskola falai mesélni tudnának, annyi mindent megtudhatnánk másokról, érzéseikről, kétségeikről, álmaikról, vidámságról, életről és emlékekről. Elmélkedésemet a már jól ismert dallam szakította félbe. Az élet tempója kezdett lelassulni. Diákok csoportjai gyülekeztek a termek előtt. Megérkezett a tanár és elkezdődött az óra. Ebben a pillanatban csak adatbevitelre és programozásra váró gépek sorakoztak az asztalok mögött. Az első áramcsepp után mindenki egy rendszerhez tartozott, melyet a tanár irányított. Kezében a kódrendszerrel és a billentyűzettel elkezdte az információk közlését. A gépek felzúgtak, a rendszer működésbe lendült és innentől nem volt megállás. Kódolás és dekódolás, átadás és rögzítés váltotta egymást, s a percek évekként tűntek. Csak egy irányított halmazt alkottunk... A memóriák lassan kezdtek megtelni, s ekkor minden monitoron megjelent a programozó kérdése: "Mennyi időnk van még?" Hangos zúgás és az információs csatornán megérkezett a válasz: "Tíz perc." Már minden gép tudta, hogy a következő parancs: "Gyere és foglald össze a múlt órai anyagot!" Megérkezett a parancs. Áramszünet, rövidzárlat, hirtelen adatveszteség és memória hiba tizedelte a gépek sorait. "XY-26" volt a szerencsés nyertes, ő felelt. Igyekezett előbányászni a háttértárakból a kért adatokat, de valahogy mindig hibaüzenetet kapott. "Nincs ilyen könyvtár.", "Nem létezik a keresett file." Teljes csőd, s "XY-26" lefagyott. Megszűnt létezni, csak egyszerű lélektelen testként maradt meg ezen a földön. A programozó még próbálkozott az újraindítással, de hiába: A gép menthetetlen volt, minden adat törlődött. A kínos szünetet a csengő szakította meg. A vezérlő kilépett a rendszerből és megszüntette az áramot. Ebben a pillanatban, mintegy varázsütésre visszaért az élet és az érzés a gépekbe, és ők ismét EMBEREK lettek.

Visszakapták egyedi mivoltukat, s megint a zavartalan békesség és szabadság uralt. Legalábbis tíz percig...

Amy

37. 98/X-XI

Ezredvégi beszélgetés Határ Győzővel

1998. októberében hazánkba látogatott Határ Győző londoni magyar író. Célja, hogy átvegye gyémántdiplomáját a Műegyetemen. Itt tartózkodása során ellátogatott Újpestre, a Babits Mihály Gimnáziumba. Az itt készült interjút olvashatják most:

- Ön 1938-ban végzett a Műegyetemen és még abban az évben megjelent első regénye a Veszélyes fordulatszám. A könyv nyomtatásban megjelent, és a megjelenése után a cenzúra elkobozta. Mit gondolt akkor, milyen kihatása lesz ennek a további életében ?
- Nagyon sok lexikon írja erről a műről, hogy regény, pedig ez nem volt sosem regény, hanem egy esszé. A kérdésre visszatérve, pedig nem arra gondoltam, hogy mennyiben befolyásolja a további életemet, hanem hogy lesz-e további életem. Ugyanis akkor engem halálra ítéltek. Ez a mű nem nyomott sokat a latba, hiszen a fő vádpont hazaárulás volt. Aztán természetesen fellebbeztem, és végül módosították az ítéletet 12 évi szigorított katonai fegyházra.
Visszatérve erre az 550 oldalas tanulmányra, előkerült csodák csodájára. A Hadik laktanya lebombázott levéltárában találtunk rá egy leszakadt téglaboltozat alatt, egy sártócsában. Lapáttal , ásóval sikerült onnan kiszednünk. Rá néhány évvel, 56-ban, amikor Londonba költöztem, édesanyám utánam küldte angliai címemre. Azonban a cenzúra ismét közbelépett, és vizsgálatokkal kiderítették, mi van a borítékban. Így tehát nem érkezett meg hozzám mind. A megmaradt 200 oldal, használhatatlan kéziratot azóta is őrzöm.
- Néhány évvel utána megjelent második könyve, amelyre kizárták az Írószövetségből. Milyen érzés ez egy ifjú írónak ?
- 49 végén szökés közben elfogtak a Jugoszláv határon egy kézirattal,. Ekkor zártak ki az Írószövetségből és az Építőművész Szövetségből. Ez úgy történt, hogy a szegedi Csillagbörtönben felhívtak a zárkából a vezetőhöz. Elmondták nekem a hírt. Ott volt a két szövetségi igazolványom, melyet a szemem láttára téptek ketté. Azóta már sikerült megértenem, hogy ha az ember tud valamit, ahhoz nem kell diploma, főleg pártigazolvány. De ez azért rossz érzés volt.
- Amikor szabadult, kiköltözött (a már említett) Londonba. Ott a BBC magyar nyelvű tudósítója lett. Milyenek voltak a londoni évek ?
- Nagyszerűek. Nem adnám semmiért. Életemnek ez nagyon termékeny időszaka volt. Mellesleg ott olyan könyvekkel gazdagíthattam a könyvtáramat, és olyan tudásra tettem szert, amelyeket Magyarországon nem tehettem volna meg.

- A BBC-nél mik voltak a feladatai ?
- A magyar osztályon dolgoztam kb. 11 társammal együtt Az volt a feladatunk, hogy híreket közöljünk. De néhányunk specializálta magát. Az én specialitásom az volt, hogy színházba, moziba, koncertekre jártam, és azokról írtam tudósításokat. Később magyar társaim küldözgettek írásokat, amiket közöltem. Kb. 1000 könyvismertetésem is van, amiből 100-at megjelentettek Magyarországon. Akkortájt kezdődött Angliában a II. Erzsébet-kori virágzás, melynek folytán színházi avantegard drámák premierjén lehettem jelen, és onnan is van másik 1000 beszámolom, amit Magyarországon nem jelentetnek meg, mert az úgysem érdekel senkit.
- Mikor gondolt arra, hogy jó lenne hazajönni ?
- Akkor , amikor 1985-ben a Kádár korszak idején megjelentettek néhány művemet.
- A rendszerváltás után Alföld és Irat nivódijat, Kossuth díjat kapott.Ön szerint miért csak most ?
- A Kádár korszak miatt, mert akkoriban engem nem nagyon kedveltek, bár próbáltak megjelentetésekkel hazacsábítani . Hazajönni 1989 után tudtam abban az évben kaptam meg az említett Alföld nivódijat.
- Most, hogy ismét Magyarországra jött, meghívásokat kap,járja az iskolákat.Milyen volt a közönség ?
- Az iskolában nagyon kellemes órákat töltöttem. Nagyon sok szeretettel vártak. Kiemelném az újpesti Babits Mihály Gimnáziumot, ahol nagyon megható volt, mert engem ott egy olyan verscsokorral köszöntöttek, amit eldugott dolgozószobámban írtam. Addig azt hittem hiábavaló fáradozás volt az,hogy az írógépet ütögettem éveken át és költeményeket írtam. Azt hittem azokkal porlasztanak el. A műsor ébresztett rá, hogy nem volt hiábavaló.
- Köszönöm szépen.

Maróthy László

Én is Babits-os lettem!

Féltünk, hogy ha fölvesznek, milyen tanárokat kapunk, mert olyanokat hallottunk a gimnáziumról, hogy nagyon szigorúak a tanárok, ha hozzaérünk a falhoz írtót kapunk, stb. Nekem nagyon tetszik ez az iskola. Megnyugodtam, hogy nem is olyan szörnyű, amilyennek lefestették. Nagyon jó az osztály, szereztem egy új barátnőt is. Jól érzem magam itt. Remélem ez a véleményem megmarad a 8 év során mindvégig.

J.É.

10

3.F 98/X-X1

Egy idegen lény fogságában

Egy velőtrázó sikoly zavarta meg a ház eddigi rendjét. Tess idegesen sietett húga hálószobája felé.
–Jess, már megint elkented a szemfestékedet? – kérdezte, majd amikor belépett a kislányosan berendezett szobába, megfagyott benne a vér. Jessica a földön feküdt, kiguvadt szemekkel nézett a nővérére. Nyakára valami barna csáp tekeredett, aminek folytatása az ágy alatt rejtőzött. Hirtelen, az ágy megemelkedett és egy nyálkás lény mászott ki alóla. Tess nem tudta eldönteni, minek hívja ezt a nagyon is emberszerű rémalakot.
–Segít...ség! – hörögte Jess, és a nővére felé kapott, de már késő volt. A lány keze élettelenül csuklott a földre. Tesst halálrémület fogta el, amikor az idegen lény közelebb lépett hozzá. "Bizonyára csak álmodom ezt a borzalmat – csípte meg bal karját – kellett nekem annyi horrorfilmet néznem!". De a fájdalom a csípés helyén a karjában igenis valóságosnak bizonyult. Az idegen lomha és nehézkes léptekkel körüljárta a lányt, aki már várta a szörny fagyos érintését.
–Jobb lenne kivégzőosztag előtt meghalni, mert akkor lehetne egy utolsó kívánságom. – gondolta a lány.
–Akkor kívánj! – halotta meg a szörny gondolatait.
Tess kérdően nézett az idegen lényre.
–Miért nem ölsz meg? – súgta az agya – vagy előtte játszadozni szoktál az áldozataiddal, ahogyan a húgommal is?
–Te nem vagy áldozat, és ha nem én, akkor majd más öl meg ezen a bolygón. Kiválasztott vagy, és engem azért küldtek, hogy hazavigyelek. – válaszolta a lény.
Tess már nem félt az idegentől. A két különböző civilizáció furcsa mozdulatokkal méregette a másikat.
–Tess! Jessica! Hazajöttem! Drágáim! – hallatszott a bejárat felől egy kellemes női hang.
–Anya! – kiáltotta Tess ijedten.
–Meg kell ölni! – gondolta a szörny.
–Nem! – állt a lény útjába a lány. – Mindenkit, csak őt nem.
–Akkor most rögtön indulunk! – tekeredett egyre szorosabban a nyálkás, barna csáp a lány karjára.
Tess iszonyodva rángatta karját, nem esett jól neki ez a fagyos érintés, amely már bizonyára Jessen kívül több embert megölt.
A szörny észrevette, hogy a lány mennyire undorodik tőle, ezért elengedte a karját. Az idegen egy távoli génkísérlet selejtjeként jött létre. A hibája az volt, hogy valódi érzelmekkel született.
Fogytán volt az idejük, és mert a fizikai érintkezés csődöt mondott, szavakkal próbált hatni a lányra.
–Indulnunk kell! – sürgette.
–És Jessica? Vele mit csinálunk?
–Új életet kap.
Azzal a szörny az élettelen test fölé hajolt, mire a lány hatalmas sóhajtással újra lélegezni kezdett. Az idegen az ágyra fektette, mintha csak éppen lefeküdt volna pihenni, és a két alak eltűnt a szobából.

Mrs. Andrews, Tess és Jessica anyja már csak egy furcsa fényességet látott elsuhanni a horizonton, amikor az ablakhoz sietett. Furcsa érzés áradt szét benne. Benyitott kisebbik lánya, Jess szobájába, de mindent úgy talált, ahogy mindig is volt. Jessicára mosolygott, aki az ágyon úgy aludt, mint a tej.

Amikor kifelé igyekezett a szobából, egy levelet pillantott meg az asztalon. Gyorsan készíthette az írója, mert maszatos, dőlt betűkkel volt írva. Ez állt benne:

Drága Mama!

Most utoljára hinned kell nekem! Nem az vagyok, akinek eddig megismertél. Egy távoli civilizáció császárának leszármazottja vagyok. Mennem kell. Visszatérek még és magammal viszlek. Soha nem felejtelek el, te mindig az én mamám maradsz.

Lányod: Tess!

Ettől az estétől fogva Mrs. Andrews annak szentelte életét, hogy a háztetőn ülve figyelte az égboltot, hátha újra viszontláthatja, ha csak egy pillanatra is, szeretett lányát.

Csernai Judit

Boldogság

Kováts József „ téessel ",és „ pontosjével " egy átlagos budapesti tizemeletes házban él, a földszinten. Eredetileg a tizedik emeletre akart lakást venni, de csak a földszinten kapott, és mivel imád liftezni, elvállalta a házmesteri állást, és a hirdetnivalókat a liftbe teszi ki. Ez így átlagosnak tűnik, viszont miközben kiteszi föl–le utazik. Imádja, amikor a gyomrát meg kell keresnie, mert lejjebb van a kellettenél, vagy éppen feljebb. Ez így nagyon jó érzés, csak egy titka van: nem szabad előtte enni, mert úgy egy kicsit másabb.

Ma is ki kell ragasztania a házirendet, mert a huligánok letépték. Beszáll a liftbe, benyomja az 10-es gombot. Gyomra lejjebb csúszik a belső szerveivel együtt. A lift túl gyors, ezért még a felét sem tudja felrakni a hirdetménynek, így benyomja az 1-es gombot. Elindul lefelé. Gyomra feljebb csúszik belső szerveivel együtt. A zuhanás jobb, mert még a torkot is edzi, vissza kell tartania a „belsőségeket". Leér az 1. emeletre. Még mindig nincs kész. Benyomja az 5. jelű gombot, mert már csak annyi van hátra. Gyomra lejjebb csúszik a belső szerveivel együtt. Felér az 5. emeletre. Végre elkészült. Benyomja az FSZT. gombot. A lift nem indul el. Nyomja a csengőt, de a házmester nem jön, mert beszorult a liftbe. Egyszer csak a liftet tartó kábelek megunják a várakozást, a lift lezuhan. Gyomra feljebb csúszik a belső szerveivel együtt. Liftmániás emberünk nagyon élvezi a zuhanást, majdnem repül, lobog a haja, ám ez az élvezet rövid ideig tart, mert becsapódik. Legalább boldogan halt meg.

Mike Marius

12 BF. 98/X-XI

Van-e Élet a Babits után?

2.rész

Mint az előző számban olvashattátok, van. Csak egy másik dimenzióban. Amire nem árt felkészülni. Most az ehhez szükséges kellékekről szeretnék szólni ebben a kis szösszenetben. Előre bocsátom, hogy mivel egyetlen egyetem egyetlen karának egyetlen szakán tanulok, csak ezen hely szokásairól tudok írni. És hát, ahány ház annyi szokás. Nos, lássuk hát.

Amennyiben az ELTE Bölcsészkarára készülsz / vagy úgy általában bölcsésznek / feltétlenül szerezz be:

1. Továbbtanulási kis könyvet, illetve egy másikat, mely a felvételi követelményeket részletezi.
2. A-lapot, B-lapot...

Ha sikeresen túlélted az érettségit (túl lehet), a felvételit (szintén), és fel is vettek, akkor:

- szerezz jó erős köteléket idegeid helyettesítése céljából.
- szerezz felsőbb éves ismerősöket (ha még nincs). Ennél már csak az jobb, ha a tanulmányi osztályon van kapcsolatod.
- ha sikerül lejutnod a gólyatáborba, készülj fel egy pár napos tivornyára. Ha nem bírod az alkoholszagot, le se menj.
- amennyiben nagy szakra jelentkezel (pl.: angol, német, magyar...), szerezz be egy meleg hálózsákot és egy nagy, jó hőszigetelésű termoszt a kávénak. Igencsak hasznosnak bizonyulnak majd, mikor a gyakorlatokra való feliratkozáshoz állsz / ülsz / fekszel sorba.
- szintén a nagy szakosoknak: bárki bármit mond az általános tájékoztatón, szakodon valószínűleg más hagyományok vannak (ld.: japán, kínai, mongol...): ne is reméld, hogy különböző fórumokon meg tudsz valamit szakod belső életéről; más forrásokat kell keresned (ld.: felsőbb éves ismerősök)
- mindig legyen nálad olvasni v. tanulnivaló, mert rengeteget kell sorban állni/ülni. Példának okáért: Diáktanácsadó előtt, szociális támogatás pályázat leadása, index leadás/felvétel, és akkor is, ha az Internetre vársz (több diák, mint gép)

Nagyvonalakban ennyi. Bónusz figyelmeztetés: A HATÁRIDŐKET TARTSÁTOK BE, mert így sok felesleges macerától kímélhetitek meg magatokat. Ugyanis tényleg nem törődnek az ember emberi részével. Ezenkívül az sem árt, ha kikiáltod a napot minimum 36 órásnak. Ennél kevesebb – tapasztalataim alapján nem elég.

Remélem, sikerült hozzájárulnom valamivel a Babits-utáni élet vizsgálatához. Sok szerencsét és NE ADJÁTOK FEL!

BéTé Károlyné

SLÁGERLISTA

1. Scooter	How much is the fish ?	16 pont
2. Five	Everybody get up	12 pont
3. Spice Girls	Viva forever	
Animal Cannibals	Kérek egy puszikát	
4. Aerosmith	I don't want a miss a thing	9 pont 9 pont
5. Run D.M.C.	It's tricky	
Boyzone	No matter what	5 pont 7 pont
Ricky Martin	La copa de la vida	5 pont
Westbam	Love parade 98'	5 pont
V-Tech	Várj	5 pont 5 pont

INTERNYÚZÓ ÁDÁM ANNA Tanárnővel

-Mióta is tanít Tanárnő?
- 21. éve tanítok.
-Hol szerezte a diplomáját?
-A Szegedi József Attila Tudományos Egyetemen.
-Milyen szakos a tanárnő?
-Magyar illetve történelem és mindkettőt tanítom is.
-Miért pont ez a két tantárgy?
-Mert, igaz eredetileg matek+történelemre akartam menni, de ilyen nem indult és ezért úgy gondoltam, hogy a magyar+töri jól kiegészíti egymást.
-Hol tanított ezelőtt a tanárnő?
-12 évig a Bay Zoltán Szakközépiskolában.
-Honnan tudta meg, hogy a Babitsba tanárt vagy tanárnőt felvesznek?
-Már keresgéltem állást és egyszer csak a kezembe került egy újság, amiben megláttam ezt az álláshirdetést és jöttem.
-Mi a véleménye a tanárnőnek az iskoláról és a diákokról?
-99%-ban szuper jó, egy valami nem tetszik. Szerintem a gyerekek ötösnél is ötösebbek szeretnének lenni, tehát mindig a legjobbat akarják, túl céltudatosak és ezért kicsit koravének, szerintem nem is boldogok. Amúgy a diákok nagyon intelligensek és jól felkészültek, de a magatartásukkal néha gond van.
-Mit csinál a tanárnő a szabad idejében?
-Abban ami nekem nem sok van? Hát először is rengeteget olvasok és aztán komolyzenét hallgatok.
-Milyet?
-Főleg a hangulatomtól függ, de leginkább Bach-ot, Handel-t, Vivaldi-t.
Melyik a tanárnő kedvenc történelmi korszaka?
-Az első világháború utáni időszak, mondhatjuk azt is, hogy a 20. század, modernkor, de a többi korszakban is vannak érdekes dolgok.

Köszönöm az interjút és sikerekben illetve élményekben gazdag éveket kívánok én is itt a Babits Mihály Gimnáziumban!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ke.Gi.

A TANÁROK ZENEI ÍZLÉSE

Nagy Zoltán tanárúré ilyen:

Beatles	Sergeant Pepper's
Beatles	I'm a walrus
Beatles	Oh , darling
Rolling Stones	Jumpin' Jack Flash
Led Zeppelin	Whol lotta love
Pink Floyd	The wall
King Crimson	24. century's scifoid man
Free	All right now
Steve Winwood	I'm a man
Deep Purple	Child in time

BF. 98/X-XI

Vendégek a kenguruk földjéről

Nemrégiben iskolánkat egy ausztrál csoport látogatta meg(Melbourne-ből). A könytárban tartott előadásuk alkalmával próbáltak minket megismertetni hazájuk múltjával és jelenével.

Beszélgetésünk során kiderült,hogy az ausztrál fiatalok is hasonlóan élnek mint mi ,érdeklődési körük is hasonló,persze vannak helyi "specialitások",pl.míg mi szívesen kerékpározunk,focizunk,korcsolyázunk,szánkozunk,addig ők a havat nem is "ismerik".
Azért több száz kilométer megtétele után ők is élvezhetik a tél örömeit,de ebben az évszakban is szívesebben fürdőznek,napoznak a verőfényes tengerparton.
Náluk a sport kiemelkedően fontos, ezért hatalmas sportcsarnokokat épitenek melyekben kedvenc tevékenységüket az ún.ausztrál futballt játszhatják.
Egyikük, Lisa mutatott egy érdekes könyvet Ausztrália legismertebb állatairól. Sok az ősi állattipusa. Denevéreken,patkányokon és a dingó-kutyán kívül felsőbbrendü emlőse nincs.Többi emlőse az erszényesek és a csőrös emlősök rendjéből való.Legismertebbek a kengurufélék.Madárvilága az erdős vidékeken gazdag(papagályok,lantfarkú madár,fekete hattyú stb.)
A szavannák és sztyeppék jellegzetes madarai a struccokhoz hasonló *kazuár* és *emu*.Hüllői között sok a mérges siklófele.Jellegzetes hala az ausztráliai *tüdöshal*.
Nagy gondot okoz náluk a nem őshonos nyulak elszaporodása,a károk már megmutatkoznak , a pusztitásaik során a föld elsivatagosodik,ezért próbálják időben megállitani ezt a folyamatot míg nem késő.
Hasonló környezetvédelmi teendő nálunk is időszerű lenne.

Jó volt,hogy Ausztrália melegéből néhány perc jutott nekünk is.Az érdekes beszélgetés után búcsuzóul kaptunk egy plüss koalát,s remélik ,hogy egyszer meglátogatjuk őket Ausztráliában.Hát?

Albitz Kinga,Tóth András

10. (BESZTOF) túlélő, 1998. aug. eleje

Bakony-Sokoró-Szigetköz

1.

Egy ismerős falucskából, Monoszlóról indult a menet, éjfélkor. A csapatok kb. tízpercenként rajtoltak; közben a kötelező felszerelés meglétét ellenőrizték. Nálunk sajnos nem volt se fásli, se Ca+ tabletta, de még tartalék bugyi sem, ezért 30 perc büntetőidőt kaptunk, és még méltányosan bántak velünk. Antal István így indokolta e versenyző döntést: a kevesebb cuccot cipelő csapat jogosulatlan előnyben van a többiekhez képest. Nos, hogy el ne szálljunk a túl kevés poggyásztól, kaptunk kajacsomagot: 1 kg kenyér (amely utóbb jól megszívta magát vízzel), igen sok májkonzerv (közülük a menetelés során egyet sikerült kinyitnunk, és abban se volt köszönet), macisajt, szőlőcukor, zsömle, egyéb apró falnivaló. Háromfős csapatunk motorja kezdetben én voltam: vígan bebrummogtam a sötét csapást, és még mielőtt elered volna a kegyetlen éjszakai zivatar, el is tévedtünk. Sebaj, a mögöttünk jövőket követve megtaláltuk az első állomást (Hegyestű), ahol morzézni kellett. Ildivel fölcaplattunk a szeles hegytetőre, Balázs pedig a turistaháznál leste a hosszú-rövidet, amit az ő lámpájával adtam le. A pontőrök sejtelmesen egy "lustálkodó közeli tóhoz" irányítottak bennünket; ezt a nagy esélyes "Parlagi sas" csapatot követve meg is fogtuk: Balatonhenye falu volt az. Itt kaptunk egy tojást lepecsételt üvegben, amelyet nem volt szabad összetörni, hanem el kellett fuvarozni a 6. pontig. No de az még igen messze volt, és a csatakos dűlőutakon többször is kiesett a kislámpám tükre. Végül hajnalban elraktam, és csak ekkor veszett el végleg.

Erőltetett menetben leráztuk az üldözőket, és egy közbeeső állomáson összekeresgéltük a hátulról kiolvasandó Palatérynöb helység betűit a bokrok ágain - ekkor még szuroksötét volt. Csak az Erzsike-árok felé menet kezdett pitymallani, talán hogy mi is lássuk a mezőn reggelizö vaddisznókondát, ne csak ők minket. De a nevezett árokban nem volt pontőr, vagy olyan jól elbújt, hogy díjat kellett kitűznöm a fejére (500,-). Elmérgelődtünk ott vagy másfél órát, majd az összetorlódott négy csapat hajtóvadászatot indított utánuk. Kiderült, hogy a térkép 1 db árkot jelöl, és ők éppen a másikban sátoroztak. Ez rám nézve nagy szégyen volt, de azzal vigasztalódtam, hogy legalább egy óriáspőfeteget sikerült találnom a tüzetes keresés alatt.

A történtek hatására kissé lelassulva értük el a Vigántpetend melletti erdőt, melyben újabb pontőr lapult, ezúttal sátor nélkül, pacallá ázva. Amíg Balázs sörösdobozokat horgászott, én Ildit cipeltem ide-oda a hátamon. Aztán leültünk reggelizni, mert a szőlőcukor már nem elégítette ki a csapatot. Két nagy kaviccsal sikerült lyukat előidéznem az egyik májkonzerven, és amit kinyomtam belőle, a fél fogamra elég is volt.

A tálodi kolostorrom kies völgyében lapult a soron következő pont, a hatos. Előkerült a tojás, gázfőzön megsült, és - milyen derék ötlet - mi ettük meg. Vizet is vételeztünk, bár már közel volt a "nagy" falu, Pula, ahonnan kötelező volt telefonon bejelentkezni, és amelyhez olyan feladatok kötődtek, mint "hogy hívják a polgármestert", "hány lépcső vezet föl a faluházhoz", "hány köcsög lóg a köcsögfán", "mikor települt újra Pula", és "ki készítette a >Ne hagyd el a szülőföldet< című műalkotást." Ezeket kideritvén bevettük magunkat az igazi Bakonyba: a 600 méteres Kab-hegy meredt elénk. A Kis-Sás-tónál a pontőr és a csapat egyik fele guggolással elkódolta Sérfenyősziget nevét, és Balázs megfejtette. Következett a Büdös-tó, ahol a Rogovszky nővérek felügyelete mellett kúsztunk-másztunk a napégette mezőn, a kitett madzagok alatt. Én kétszer, mert a feladatot négy emberre tervezték, és csak így kaptuk meg a teljes pontot - legalábbis a pontőrök így tudták. És ismét hosszas vándorlásra kényszerültünk a Szíjjártó-rétig, ahol a pontőröknek a mi homlokunkra, nekünk pedig a réten lévő zászlóra elhelyezett évszámot kellett leolvasnunk. A nyiladékok az egyhangúság fokozása érdekében számozva és betűzve voltak, mégis eltévesztettük a bejáratot. A Vaskapu-árokban bicegtünk fel a rétre, ahol könnyedén leolvastuk a számot (és mint utóbb kiderült, a sásban rejtező, vörösre égett pontőrlányok meg engem). A hőség és a fokozódó vízhiány gyötrelmessé tette az ezutáni emelkedőket. A Kab-hegyen már a lábunk is fájt.

A pontőr, Hámon Kriszta kecses mozdulattal egy fa ágaira mutatott: onnan kellett lehozni valami konzervet, és kalapács meg szög segítségével kinyitni. És persze ezt is megehettük, mert émelygősen édes barack volt benne. Kérésünkre, miszerint víz kellene, a leányzó szeme elkerekedett. "Hát nem tudjátok, hogy csak Pulán szabad vizet venni?" Mi úgy tudtuk, hogy "csak Pulán lehet," de nem hittük, hogy ő és a barátja egész nap kihúzzák abból a másfél liternyi langyadékból, aminek az alját a palackjukban láttuk. De ők szemlátomást komolyan vették ezt a bosszantóan félreértett szabályt, olyannyira, hogy a fiú rejtekúton osont el a hegytetőn meghúzódó bekerített házak közé utánpótlásért. Dohogtam egy sort, hogy ha Antal István nem is, de pontőrei esetleg okai lehettek volna valamelyikünk sokkos összeomlásának, ami már bíróság elé tartozó ügy - és itt nem a tisztelt versenybíróságra kell gondolni. Morgolódás közben elmajszoltam egy zöld hátú galambgombát, az segített valamit.

10 BT 98/X-XI

Víz a következő ponton se volt: mindet rávizipisztolyozták azokra a versenyzőkre, akik a kötélmászókában himbálóztak. Aztán elhagytuk ezt a vízmosást is, és a K+ jelzésen elértük a 13. pontot, amelyet bizonyára szándékosan tettek a Jószerencsét-kút mellé. Itt föl kellett cepelni egy fatörzset a hegyoldalba, de már olyan közel volt a cél, hogy nem ellenkeztünk. Lebaktattunk az utolsó pontra, célbadobtunk, és máris a célba találtunk: az Ajka-Alsócsinger feletti turistaház már várt ránk. Tisztes ötödikek voltunk, amin alig rontott a harminc büntetőperc.

Elkezdődött a mesélés, és vacsora után is tartott. Az egyik banda a "lustálkodó közeli tavat" alaposan félreértve órákig keringett egy közeli tó körül: a legrosszabb az volt a dologban, hogy téves ítéletükre a pontőr hanyagul rábólintott. A Komjáthy-csapat pedig (igen, a favorit Parlagi sas) mindenkit lenyomott: emelkedőn tempót mentek, lejtőn futottak. Így kellene ezt csinálni, morfondírozott a Havasi cincér is, de ahhoz kondi is kellene! Nekem itt kezdett el fájni a túlerőltetett talpboltosító izmom (hja, az a 90 kiló!), Balázs vízhólyagokra panaszkodott, Ildinek enyhe izomláza támadt. Ezt másnap, az ajkai strandon gyógyítgattuk, ahol a tét nélküli, de kötelező úszóversenyben szintén ötödikek lettünk.

Úgy szállt el a pihenőnap, mintha ott se lett volna - valószínűleg azért, mert az előző éjszakát a gyaloglás közben még át is virrasztottuk. Az este lázas tervezgetéssel telt, mivel a második erőpróba nem kötött pályás, hanem ún. stratégiai pontbegyűjtő verseny volt. Vagy hatvan pontot másoltunk rá a térképünkre, és felvázoltunk egy olyan becsvágyó útvonalat, ami teljesítése esetén az első háromba tett volna minket. Végül kicsin múlt, hogy az utolsó pontokat nem fogtuk, és sok rovás elveszett.

II.

Egyórás buszozás után Zirc-Tündérmajorból indult a tömegrajt; ezúttal nem volt cucc-mustra, amit tett is követett. Hogy miféle, azt jobb nem emlegetni. Tény, hogy ami pótruhát végül elvittem, azt se vettem föl - de erről majd a maga helyén! A mammutfenyőnél az volt a feladat, hogy "hány Géza-arasz a fa kerülete." Persze a fát se találtuk meg, a reggeli álmát közben megzavart, visszaköszönni se hajlandó cserkészcsapattól pedig nem mertük megkérdezni - így madzagunk a túra végéig egy téves hosszúságot őrzött, amit ráadásul el is felejtettünk a mitikusnak bizonyult Géza útján számmá konvertálni és a célban leadni. A Kis-Holomány-tetőn pedig találnunk kellett volna egy 25 (!) méter átmérőjű cserjét, és azt kellett megmondani, hány ág jön ki a törzséből. (!) Négy csapat igyekezett a szavak mögé hatolni a tetthelyen, de hiába.

Elhagyva a csúcson árválkodó három méteres bokrot, amelynek öt "törzse" is volt, a szivattyúház felé irányoztuk lépteinket. Persze a bozótoson keresztül, minek hatására Ildi - saját szavaival - úgy izzadt, "mint egy ló." Ránéztem, aztán magamra - és a mennyiségi leírás csábításának engedve megállapítottam, hogy én meg úgy izzadok, mint két ló. A rengeteg közepén megbúvó házikóhoz érve avatott gyorsasággal rávezettük a feladatlapra, hogy "a tetőn egy fehér és két piros szigetelő porcelán van", és hogy a mellette lévő akna fedele "vasbetonból van, rajta vas szellőzőkürtő, esővédő fedővel és körbe lyukakkal." Utólag ez a válaszunk hibásnak minősült - a helyes megoldásban bizonyára a lyukak száma is benne foglaltatott. Ezek végeztével a szépalmapusztai arborétum sétányát fedő murva-fakéreg keveréket elemeztük, majd a kisszépalmapusztai kocsifelhajtó rácson lévő rések számát határoztuk meg (kiderült, hogy van még haszna a diplomának: 19*16=304). És jött a nap fénypontja, a Kőris-hegy. Kegyetlen mászás után (lábak sajognak, tüdők zihálnak) az összes csapat közül elsőként értünk fel. A pontőrség feje igen nagy empátiával kijelentette, hogy jobb, ha belehúzunk. Eltetvészkedtünk a csúcson (mert amit a fiú csinált a távcsővel, ahhoz elég kevés közünk volt, de fő, hogy a rovást megkaptuk), bejelentettük a közeli és a távlati útitervet, aztán kalandra fel! Ebben pedig nem volt hiány.

A Havasi cincér vezére magabiztosan nekilódult a P jelzésnek, épp arra, amerről idehozta a csapatát. Mikor kiderült a tévedés, nagy mellénnyel nekilátott, hogy megkerülje a csúcsot és kijusson a betonútra. Itt látszik alkalmasnak a hely arra, hogy definiáljuk a "dzsindzsát" mint olyat: csalán, szeder, sűrű gallyak, egyéb szúrósok, esetleg sziklaakadályok. Mert mindebben részünk volt, makacsságomnak köszönhetően. Izzadva, hörögve gázoltunk a dzsindzsában, időnként megeresztettünk egy-egy szitkot a levegőbe - az világos volt, hogy a többiek kinek címezték, de én bizonyára csak a csapategység kedvéért méltatlankodtam.

A hegyről legegyszerűbb lett volna magán a Keskeny-cseri-nyiladékon lejutni, de felülről ez járhatatlannak tűnt. A betonútról letérve a P szekérúton igyekeztünk megfogni a nyiladékban lévő magaslest. Tekintve, hogy ezeket a térkép nem tüntette fel; és ahol ilyet jelzett, ott biztosra vehettük, hogy nincs semmi - szóval mindent egybevetve a csodával határos, hogy a létrafokok száma és a padocska tájolása helyes volt. A szederindák azonban annyira kikezdték az idegeinket és a bőrünket, hogy a busás 6 rovással kecsegtető Pálházát meg se kerestük. (Kőris-hegyen egy tucatot könyveltünk el, meg az első érkezőnek járó jutalmat.) Állomás nélküli, meddő menetben, de gyönyörű vidéken fogyasztottuk a kilométereket. A nagyszemű murván minden második lépés gonoszul megnyomta fájó lábfejemet. Mire

kidolgoztam egy elméletet azon lejtési viszonyokról, melyek között tűrhetően esik a lépés, máris egy hosszú lépcsőn találtuk magunkat, amely levezetett az Odvaskő-barlanghoz, s innen a pizolitos barlangászokhoz. Itt szóra koztunk egy kicsit a kötélpályán (kemény rovások jártak érte), majd hálatelt szívvel továbbgyalogoltunk a parkoló felé. Itt kezdődött az a nagy kör, amelytől oly sok pontot vártunk. Vizet és fagyit szereztünk (ezen a versenynapon ugyanis szabad volt kaját venni), majd elsétáltunk a Réz-bükk-árokig.

Egy agyagos, de legalább csalánmentes vízmosáson felvertékeztünk a gerincre. Emlékszem, itt ettünk is valamit. A feladat most abban állt, hogy a Kétvár-árokban (egy, még az előzőnél is szebb szurdokban) kellett megkeresni adott helyen egy "műtárgyat." Találtunk is egy traktorgumit, de a szervezők bizonyára valami műtárgyabb dologra gondolhattak (példának okáért egy rókavárra vagy egy sziklatömbre), mert nem adtak érte rovást. Ezt azonban mi még nem tudtuk, így vidoran ereszkedtünk egyre lejjebb, egészen az országútig, ahol - immár másodszor - a híd korlátját tartó oszlopokat kellett megszámolni. A magának névadó történetet követelő Huszárokelőpuszta után (talán egy csatában sokat kellett őket szólongatni) letértünk a műútról, és egyre randább kaptatókon igyekeztünk kitalálni, hogy a bejárást végző Antal Istvánék vajon melyik határkaróra gondolhattak. Végül a félelmetes meredekségű hegy tetején a 99-es szám várt reánk, húsz rovásért. Izzadtunk, mint 3-4 ló.

Ezután idegeinket a következő kétértelmű feladatkiírás borzolta fel: "Milyen szám van a Széna-hegyet D felől 120 m-re megkerülő földút melletti jellegfán?" A földút persze igen hosszú volt, és a szövegből nem derült ki, hol is van ez a jellegfa. Végül a keleti rész átvizsgálása után az 561-es szám mellett döntöttünk, amit aztán nem fogadtak el. Sajnos a következőt sem, amely így hangzott: "Hány betonoszlop tartja a fenyvest körülvevő kerítést?" Nos, a jó válasz 350, amit saját magam számoltam meg undorító terepen. Mazochista vállalkozásom nagyságrendjét a térképen ellenőrizni lehet. A szervezők egy másik fenyvesre gondolhattak, ami ugyan csak a térképen volt rajta, de a hegyről hiányzott. Valaki más is megjárta már aznap ugyanezt a kört; nyomait együttérző szívvel fedeztem fel a kerítésnek hol egyik, hol másik oldalán.

Egyre jobban sürgetett minket az idő. A lakatlan, de böglyös Hubert-lak után a térkép végleg cserbenhagyta a csapatot: friss csemeteültetvény állt az utunkba, persze a szokásos kerítéssel. Lehetetlen volt benne megtalálni azt az ösvényt, ami a telepítés helyén valaha elterülő bozótosban kanyargott. Hat rovástól elbúcsúztunk, és odalett az a reményünk is, hogy gyorsan elérjük Bakonybélt, és lemazsolázzuk a tőle délre betervezett állomásokat. Ezek közt volt egy "duplázó" is, amit ha elérünk, megkettőzi pontszámát a már megfogott másik duplázóéval együtt. Harminc rovást vesztettünk e nyamvadt telepítés miatt, de legalább nem kellett tulajdon testi gyengeségeinket okolni a kudarcért.

Ildi úgy érezte, hogy a 4 km/h sebességet nem tudja túllépni. Az én lábfejem már teljesen elfásult, már nem is fájt, csupán néha robbant fel egy-egy vízhólyagom. Egymás mellett, változatos nótákat fújva vánszorogtunk be a falu iskolájába, 3/4 órával a határidő előtt.

Hetedikek lettünk. A vakszerencse azonban előbbre rangsorolt bennünket, mert több csapatot kizártak a versenyből. Az ászokkal megtűzdelt Parlagi sas ugyanis durva hibát követett el: a feszített tempót nem bíró, enyhén sánta Burgit két állomás között hátrahagyták, amit a szabályok megtiltottak. Csak pontőrrel ellátott állomáson lett volna szabad otthagyni a sérültet. Amikor a három megmaradott titán mindenkire ötven rovást verve beesett a célba, a versenybíróság rövid habozás után érvénytelenítette az eredményüket. Valami hasonló ok miatt még két csapat kiszállt az aznapi versenyből, így összetettben is a negyedik helyen álltunk.

Bakonybélhez sok kellemes emlékünk fűződik. Itt rendezték meg a focibajnokságot, amely a vége felé igen színvonalas lett. Sok értékes sakkpartit játszottam. A tornateremben laktunk, így amikor elegünk lett egymás illatából, a társaság fele kihurcolkodott a gyepre. Itt gyümölcsöző eszmecserék folytak fizikáról, filozófiáról. Amúgy pedig mindenki igen "laza" volt: egy táborgyűlés alatt, amikor egy utánfutós árus már nyolcadszor üvöltötte a kerítés túloldalán azt, hogy "diiinnyééét!", Antal István megszakította a napirendet, és a következő indítványt tette: "Adjon már neki valaki egy dinnyét!"

III.

A pihenőnap délutánján megjöttek a bringák, és mindenki a másnapi út lázában égett. Megkaptuk a bukó- illetve barlangászsisakokat is, és vígan gyakoroltunk. Akinek szerelnie kellett, szerelt - én nem. Járgányom frissen lett összerakva, és semmi jelét nem mutatta annak, hogy szét akarna esni. Másnap hajnalban a szokásos álmos nyűglődés után kigurultunk a rajtba, a falutól DNy-ra. A szervezők a "menőket" később indították, a többiek kímélése végett, ugyanis déltájban a hőség rendszerint tűrhetetlen lett. A Havasi cincér a középmezőnybe nyert besorolást, szerintem joggal. A pálya aljasan és tartósan emelkedett, biciklim abroncsa a villához súrlódott. Több sikertelen javítási kísérlet után a Marton Sándor-féle íjászmegállóban jöttem rá, hogy kiszakadt egy küllő - nosza, meghúztam a többit. Az út északnak fordult, és lélekemelő suhanásokkal értünk el a nevezetes Huszárokelőpusztára, ezúttal a másik irányból.

Itt DK felé mentünk tovább, és a szervezők, mintha csak a mi tegnapelőtti nyomdokainkat követték volna, beirányították a versenyt a Réz-bükk-árokba, amely csakhamar erősen emelkedni kezdett. Tudtuk, hogy az út a Keskeny-cseri-nyiladékba torkollik, így mikor olyan érzésem támadt, hogy eltojdult a hajtó lánckerék, nyugodtan továbbot intettem a többieknek (rendületlenül toltak), és leálltam szerelni. A jobb oldali ékről letekeredett a csavar, maga az ék pedig félig kicsúszott a résből. A furcsa érzést az okozta, hogy a hajtókarok 120 fokos szögben álltak. A nemjóját, ezt meg kell "barbarizálni", gondoltam, és kő után néztem. Az eső eleredt, hátulról meg toló brigádok tünedeztek fel, amelyeknek csak ezt a varázsigét mormoltam, és rögtön ijedten továbbálltak. A kővel az immár egyenesbe hozott hajtókarba belepüföltem az éket, majd nekiláttam a túlvégét elgörbíteni. A fém azonban erősebb volt, és törtek a kövek egymás után.

Már csaknem az egész völgyet kitermeltem, amikor végre sikerrel járt a barbarizálás kényes művelete - uzsgyi, tekerés a többiek után. A nagy vizes pont előtt értem utol őket, ahol tudniillik a betonúton feljött egy kocsi ötven liter vízzel. Jó néhány csapat pihegett már ott. Elbúcsúztunk tőlük, és legurultunk a Kőris-hegy oldalából a zabolai úton. A kanyarban hasztalan keresgéltük a számozott jellegfát - mint kiderült, a pontőrök is, ezért adták fel nekünk.

Porván reggeliztünk, utolértünk néhány csapatot, minket meg az Uhu, aki a harmadik hullámban indult. A kocsmárosné ütötte rá a bélyegzőt a menetlevelekre, és máris indultunk tovább. Göröngyös úton, sárban és egymás sarkában vergődtünk el Ferencházához, ahol versenyen kívül egyéni tolóbajnokságot rendeztek az izzasztó emelkedőn. Stílszerűen én képviseltem a gárdát, de teljesítményem alapján nem kerültem az első háromba. Innen a S+ jelzésen ereszkedtünk le a porva-cseszneki vasútállomáshoz. Még ki se hűltek a fékjeink, már meg is számoltuk a váró padjain található szív alakú díszeket, és rögtön a túra legregényesebb szakaszán találtuk magunkat. A Culha-völgyben egymás hegyén-hátán halad a vasút, a patak és a murvaút - és rajta mi magunk. Egyik gázló jött a másik után: tizcentis víz mélyén hatalmas sima kövek, köztük ijesztő rések. Ildi rendszerint áttolta bicaját a kényes helyeken, mi férfiak pedig kéjesen belerúgtattunk a legvadabb gázlókba is. Egyszer aztán Ildinek is megjött a kedve egy nedves átkeléshez - és azonnal le is esett a lánca. Kezem tövig olajos lett, de sikerült visszatennem.

Itt volt egy feladatos állomás: egy viadukt boltozatáról Antal István tekintélyt parancsoló fekete parasztbiciklije lógott egy barlangászkötélen a fejünk fölé. A róla szóló tesztkérdések helyes megválaszolásához tudni kellett volna, hogy 20 éves, Fekete Villám a neve, és "agyváltós", ami azt jelenti, hogy gazdája váltás helyett "gondol egyet", és gyorsabban hajt. További regei szépségű részleteket is kérdeztek (mi a csúfneve, mi hiányzik róla stb.), de ezekre nemigen tudtunk mit felelni. A szurdok legszebb részén ismét egy viadukt várt ránk, no meg alatta a dagonya. Nekem sikerült rajta áthajtani, a többiek áttolták, de az utánunk odaért Mizsu legendásat röpült, egyenesen a sárba. Ezen a vidéken történt, hogy valamelyik középcsapatból az egyik srácnak, azazhogy a bicajának eltört "a fél agya." Tolta, gurult, és rendesen ki is jutott a Bakonyból - járgányát a murvaút végén, a dinnyézős megállóban adta le, és csak ott szállt ki a versenyből.

Bakonyszentlászlón megtörtént a jó előre beharangozott próbaragasztás (a huszadik próbálkozásra sikerült kiszakítanom a gumit a csavarkulccsal, és kapásból háromcentis sebet hasítottam rajta) az "állandóan működő kútnál." Ez utóbbi a buborékos ellenőrzéshez kellett, s így is volt megadva a pont. Jött Bakonygyirót, Románd, és éreztük, hogy az előttünk emelkedő Sokoró olyan magas, hogy még éppen elbírunk vele. A falu után földútra váltottunk; leolvastuk a kőkeresztről az itt eltemetettek nevét, majd a dombhát tövében felmondtuk őket a pontőrnek. Az út kárpótlási területen haladt át, fiatalos erdőben, és erősen emelkedett. Balázs eléggé elfáradt, ráadásul a négyzetes középtengelyét rögzítő csavarja is meglazult - nagyon nyomasztó volt minden kilométer után megállni és szegényes szerszámkészletünkkel tessék-lássék meghúzni. A térkép dacára csakhamar megleltük az ígért egyenes betonutat, és Balázs ezt kihasználva rögtön le is ült. Míg igyekeztünk lelket verni belé és testileg is talpra rántani, biciklijét pedig helyrepofozni, ő telefonált egyet a mobilján. Itt elsuhant mellettünk a Parlagi sas, és több, velünk már egy súlycsoportba tartozó csapat is. Végre nagynehezen felcihelődtünk.

Ildi mostanra érte el életkedve maximumát ("ide nekem az oroszlánt is!"), és valósággal repült volna a szép csalitos erdők között a pompás műúton - de Balázsnak majdnem minden emelkedő egy-egy tolást jelentett, és ekkor illett mellette haladnom. A görcsveszélyre vigyázva, lassan megpróbálta nyeregből leküzdeni őket, de még mindig megváltásként jött a soros lejtő. A hajtókar csavarját szerencsére rögzítette a mélyedésébe beledarabolt nyers tölgyfavessző (éljen a négyzetes középtengely!), így legalább ezzel nem volt több gondunk. Ez a fizikailag közepesen terhelő szakasz volt a legnehezebb a nap folyamán. Közben megtanultuk az "emlékmű-nyiladékban" olvasható versrészletet:

Apriły Lajos: Szeret az erdő

Engem az erdő véd s szeret,
Utaimon erdők kísértek.
Bükkök, gyertyánok, égerek,
Tölgyek. Fenyők is. Égig értek.

S ha majd mélyebbre költözöm,
Érzéstelen rommá omoltan,
Egy hang közelről súgja még:
Én is az erdő fája voltam.

A Pallag Peti volt az illető,a teljes sztori megér egy meghallgatást (Szerk.)

77. 98/X-XI

A következő állomáson kaptunk a versért szőlőlét, és kijutott nekünk abból a gyönyörűségből is, hogy a következő lejtőn a buszvezető és a felesége egy kocsiból lefilmezte a suhanásunkat. A hegy aljában várt még ránk egy tréfás feladat: vízzel teli lavór színéről szájjal ki kellett emelni egy almát. Az első próbálkozás után leesett a tantusz: az alma nem fért a számba és elmerült. Életemnapig is elszórakozhattam volna. Hamar rájöttem a másik humorforrásra is: egyedül úgy lehetett szabályszerűen kiszedni a savanykás csemegét, hogy az ember lendületből lebukott a lavór mélyére, és odaszorította az almát az edény fenekéhez. Ott már rá lehetett harapni. Ettől felfrissülve jó tempóban lenyomtuk a maradék tíz kilométert is Ménfőcsanakig (7. hely). Itt már várt ránk a busz. A közeli Bezerédj-kastélyban zuhanyoztunk, és megnéztük a Kossuth-díjas írónő, Galgóczi Erzsébet emlékszobáját.

Hosszú bumlizás után a Mosonmagyaróvár utáni Sérfenyősziget vendéglőjében vacsoráztunk - az előre rendelt adagokat valószínűleg az előttünk ott járt gyereksereg igényei alapján tervezték, amitől a szemünk szikrát hányt. A gátőr sem akart tudni arról, hogy az ő házikójában legyen a csapatvezetők főhadiszállása (áram a számítógéphez, a fénymásolóhoz stb). Az általunk kiszemelt helyen gyerektábor terült el, s míg a vezetők egymással udvariaskodtak, a lurkók egy IFA-belsőn körbecugrándozva énekelték: ||: "Menje-nekel abu-szosok!" :|| Nem volt mit tenni, nekiveselkedtünk a már lepakolt kenuknak, oszt' vittük. Este még volt sátorverés, a közeli selymes vizű holtágban úszkáltunk egyet, és kipróbáltuk a tarzanozót is. Igen látványosat ugrott Marton Sándor.

IV.

A szigetközi pihenőnapon volt fürdés, frizbi-bajnokság (ilyen csapatokkal: Ugribugri krumplinudli, Viola káosz, Nádi póc), nagy főzés és sok döglés a napon. Néhány újabb sakkpartit sikerült nyernem. Már most elterjedt a hír, hogy van két hótt nehéz kenu - vajon kinek jutnak? Hát persze, hogy egyikük a Havasi cincéré lett! Fájdalomdíjul kaptunk egy negyedik embert a hajóba: Kálmánt, a bio-kémes tanárt, aki addig csak segítőként vett részt a versenyen. Ő aztán nagyban hozzájárult az utolsó fordulóban elért tisztes helyezésünkhöz, no meg persze Balázs is, aki hősiesen kormányozta az ormótlan teknőt, ilyen kiáltásokkal: "Bal oldal betart!" "Jobb oldal csak kanalaz!" "Mindenki hátrafelé evez!"

A cél az volt, hogy a Mosoni-Duna Cikolai-ágnak nevezett szakaszán vagy harminc kihelyezett bóját megfogjunk, és ezt a betűkódok leolvasásával igazoljuk. Kaptunk egy fénymásolt térképet a bóják helyével. Némelyik ponton őrök is voltak: itt valami külön feladat is várt ránk, pl. fatörzs alatt áthajózni, lavórból vizet fecskendővel kiszivattyúzni, légpuskával célba lőni, kötélre erősített csigán egy fáról a víz fölé gurulni és belecsobbanni, egy hídról biztosítókötélen belebocsátkozni a rohanó árba (ez volt a "vízisízés"), kacsahangokat kiadó pontőrcsónakot utolérni a susnyában (ez ugyanaz, mint a dzsindzsa, csak általában vízben van), számukat pedig leolvasni a homlokukról.

Némelyik állomáson öt hajó is egymásra zsúfolódott, másutt teljesen magunkra maradtunk. Volt néhány állandó útitársunk (valószínűleg már a terveink is egybeestek): a Nádi poszáta (Szoboszlay tanár kolléga három gyerekkel; ők nyerték ezt a napot), a Foltos szalamandra (Bolla Gabiék) - velük szinte minden pontra együtt érkeztünk. Az ászok most nem ugyanazok voltak, mint eddig, és meglepő módon mi is közéjük kerültünk. Recsegve vonszolta magát a korhadt bárka hínáron, nádon és uszadékfán keresztül; négy utasa rendíthetetlenül kavarta a habokat, a hajófenéken pedig ütemesen ringott a behordott sártól fekete üzemvíz, lágyan nyaldosva a kulacsokat, a tartalékruhákat és a lábunkat. Kettőnkön loncsos katonazöld mentőmellény lógott, mint az összes többi csónak utasain is - a másik két matróznak már nem jutott a közösből. Enni alig volt mit. Mivel a kormányos "balos" volt, végig ugyanazon az oldalon kellett eveznünk, ami a táv végére kellemetlen hátsajgásokat okozott a legénységnek. No de a folyó csodálatos élővilága sokszorosan kárpótolt bennünket kifacsarodott gerincünkért: láttunk vadkacsákat, hattyút, gémet és mindenféle bukómadarat. Az a szólás járta köztünk, hogy amerre járunk, az összes búvármadár vízbefúl - mert egyet se láttunk följönni a víz alól. A víz rendszerint balatonszinben játszott, de a csendes zsákutcákban le lehetett látni az aljára: itt apró halacskák vándoroltak fel s alá fáradhatatlanul.

Az evezés technikailag is tartalmas volt: a rengeteg szűk átjárón elnavigálni, a feltorlódott fatörzseken és ágakon átbukdácsolni, a hínárban meglelni a legrövidebb utat, a mozgó bóját (vagyis a kacsautánzó pontőröket) elkapni - nem volt gyerekjáték. Mindezt délután fél háromra teljesítettük, és a hét teljes pontszámú csapat közül ezzel a harmadik helyet értük el. Az ünnepélyes eredményhirdetés másnap déltájban történt meg: a díjak a helyezés emelkedő sorrendjében ezek voltak: térkép, sörnyitó, dobókorong, vázas hátizsák. Mindenki kapott pólót és oklevelet: a Havasi cincér összesített ötödik helye nagy meglepetésnek mondható. Az óriási favorit Parlagi sas negyedik lett. Győzött az Uhu, benne Lukóczky Borsó, aki a negyedik versenynapon kormányzott – és saját tanúságuk szerint nem azért mentek cikkcakkban, mert őt én tanítottam kormányozni...

Ez a túlélő Balázsnak és nekem az első volt, Ildinek a második. Sok versenyző és pontőr azonban az eddigi tíz versenyen mind részt vett, és most már tudom, miért. Óriási élmény az egész! Köszönet illeti a szervezésért a táborvezetőket és a legtöbb pontőrt. Tanulságok is levonhatók: a kötelező felszerelést komolyan kell venni, nem szégyen a tervet módosítani, és végül: nem árt egy kicsit edzeni. A következő verseny pünkösdkor lesz - azt majd megnyerjük.

B.F. 98/X-XI

Riport Németh Ferenc tanár úrral

-Bemutatkozna néhány szóban?

-Németh Ferencnek hívnak, 25 éves vagyok, itt lakom Újpesten. 1973. december 24-én születtem, és én is itt tanultam a Babits Mihály Gimnáziumban, majd a 4 év letelte után az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen. A matematika mellett fizika szakos tanár is vagyok.

-Miért éppen a Babits Mihály Gimnáziumba jött tanítani?

-Ennek két fő oka van: az első, hogy tanárhiány volt, és be kellett ugranom, a második, hogy nagyon szeretek tanítani. Ezelőtt egy évig általános iskolában tanítottam a város mások végén, ott a diákok nagyon rosszak voltak.

-Milyenek az első benyomások a diákokkal kapcsolatban?

-Csak az igazat mondom: fegyelmezési gondok nincsenek, de szerintem a gyerekek keveset tanulnak. Viszont vannak olyan diákok, akik jó matekosok, szorgalmasak, s remélem azok is maradnak!

-Ha jól tudom, ön mikor még a Babits Mihály Gimnázium diákja volt, első lett az Országos Tanulmányi Versenyen magyar nyelvből. Miért éppen ebből a tantárgyból indult?

-Ennek tulajdonképpen félirodalmi oka volt. Mindig is szerettem a régi magyar irodalmat olvasni, és az olvasás közben régi szavakat fedztem föl. Foglalkoztatott ezek írása, eredete és jelentése, és így a helyesírásom is mindig jó volt.

-Van a tanár úrnak kedvenc állata, háziállata?

-Kedvenc állataim a hangya, a medve és a kék bálna. Háziállatom nincsen.

-Kedvenc színe?

-Kék.

-Van már most kedvenc osztálya?

-Van, de nem árulom el!

-Kedvenc együttese?

-Nagyon szeretem Koncz Zsuzsát, Zoránt és a Sláger rádió zenéit.

-Köszönöm szépen a riportot!

G.N.

Ezúton szeretnénk jobbulást kívánni Antal István tanár Úrnak,de egyúttal örülünk is,mert így több ideje marad TÚLÉLŐT szervezni.
Mert hát lesz,az biztos.Nyugi,nyugi,semmi aggály - lesz Túlélõ meg még dagály...

Valaki szivküldi egy Barátnak:(név nem volt)

Reménytelenség

Életem a Tiédhez mérten semmiség.
Reménytelen az éj,a harmat,a csillagok
Fénye,ha nem vagy velem.
Az esztelen hajnal hallgat.Csak távoli
Fények sejlenek felém.Hol vagy?Nem látlak...
S Te ott lebegsz az éj ködén.

Távol tõlem beburkolnak színes ruhák
És sötétlõ tárgyak.Én mély csendben
ülök,s hallgatom a csillagokat.
Várlak.

BA

Önismereti teszt

1., Ha ruhát vásárolsz, előre megtervezed, hogy milyet veszel?
a., Igen, természetesen.
b., Nem, nem tervezem meg.
c., Nem, a kínálattól függ.

2., Van -e ideálod?
a., Igen, és mindig ez alapján választok.
b., Nem, hülyeségnek tartom.
c., Nem, a legtöbbször úgyis másmilyet választok.

3., Szeretsz -e a középpontban lenni?
a., Igen, nagyon élvezem.
b., Szeretnék, de legtöbbször nem sikerül.
c., Nem, de gyakran vagyok ott.
d., Soha nem vágytam rá.

4., Mit nézel meg egy lányban/fiúban?
a., A szemét.
b., Az egész arcát.
c., Mindig mást.
d., Az alakját.

5., Hogy szólítanál le egy idegen fiút/lányt egy diszkóban?
a., "Szia, meghívhatlak egy italra?"
b., "Jössz velem táncolni?"
c., Szólítson le a másik.
d., Egy frappáns szöveggel.

6., Könnyen barátkozol?
a., Nem, szívesebben vagyok a régi barátaimmal.
b., Imádok, bélyeg helyett barátokat gyűjtök.
c., Igen, de nem hanyagolom el a régieket sem.

7., Mindent megbeszélsz a szüleiddel?
a., Igen, fontosnak tartom.
b., Szeretném, de velük nem lehet minden témát megbeszélni.
c., Semmi esetre sem, nekem is vannak titkaim a szüleim előtt.

8., Adsz -e a barátaid véleményére?
a., Igen, mindenben kikérem a véleményüket.
b., Meghallgatom, de nem ez alapján döntök.
c., Nem, legtöbbször ellentétben van az enyémben.

9., Szeretsz -e kirándulni?
a., Igen, imádok.
b., Nem, otthonülő típus vagyok.
c., Inkább helyhez kötött sportot választok.

10., Szoktál -e ilyen típusú teszteket tölteni?
a., Igen, mert érdekel milyen vagyok.
b., Igen, az érdekesség kedvéért.
c., Nem, ritkán.
d., Nem, csak unalomüzőként.

11., A teszt kitöltése előtt elolvasod -e az értékelést?
a., Nem, mert akkor nem sok értelme van a tesztnek.
b., Néha.
c., Igen, legtöbbször.

Értékelés:

	a	b	c	d
1	3	1	2	X
2	3	2	1	X
3	5	1	3	2
4	2	5	1	3
5	1	3	2	5
6	1	3	2	X
7	1	3	2	X
8	3	2	1	X
9	1	2	3	X
10	5	2	1	3
11	1	2	3	X

Az értékelés folytatása a 24. oldalon!

98/X-XI

Viccek

Disznó

Két rendőr beszélget:
–Tizedes úr, nem vesz egy fél disznót?
–Minek, hisz eldőlne az ólban.

Hiba

–Nagyon jó, kisasszony! Eddig még csak háromszor ütött mellé! – dicséri a főnök az új, csinos, de annál gyakorlatlanabb titkárnőt, majd így folytatja:-akkor most nézzük az újabb szót!

Operáció

–Képzeld, öt éve operáltak, és a sebész a gyomromban felejtett egy szivacsot!
–És mondd, fáj?
–Nem. De állandóan szomjas vagyok!

Hagyma

A káplán nagyon szerette a vöröshagymát, azonban azokon a napokon, amikor gyóntat , nem ehet belőle. Elment a plébánoshoz, hátha ő tud segíteni a bánatán:
–Plébános úr, van -e olyan orvosság, ami elveszi a vöröshagyma illatát?
–Hogyne volna!
–És mi az ?
–Hát a fokhagyma!

Pártok

–Mi lesz, ha egyesül az SZDSZ a Kisgazdapárttal?
–Szabad a gazda!

Semmi baj

Két ember beszélget:
–Te, Laci! Képzeld, tegnap a fejemre esett egy tégla!
–Tényleg? És nem lett semmi bajod?
–Nem... Képzeld, Laci, tegnap a fejemre esett egy tégla!

Magánrepülőgép

A kis gép pilótája leszállásra készül, amikor bejelentkezik az irányítótorony:
–Adja meg a pontos helyzetét!
A pilóta így válaszol:
–Itt ülök egészen elöl, a gép orrában...

Történelemórán

A tanár leteszi a szemüvegét a tanári asztalra, felnéz és feleltetni kezd:
–Édes fiam, ott az ajtónál, meg tudnád mondani, mikor kezdődött a Rákóczi-féle szabadságharc?
–Sajnos, nem tudom.
–És hová száműzték Rákóczit?
–Sajnos, azt sem tudom.
–Hát ha semmit nem tudsz, miért vagy itt egyáltalán?
–A villanykörtét szeretném kicserélni!

Zecs and GEGE

Ford. VI/2

FILMAJÁNLÓ FILMAJÁNLÓ FILM

Zorro álarca

Szereplők: **Antonio Banderas** (Alejandro)
Anthony Hopkins (Don Diego)
Catherine Zeta-Jones (Elena)

A történet: Mexikó, 1820. Mexikó a spanyolok keze alatt van, a kormányzó pedig a népet sanyargatja. Egyetlen ember van, aki szembe mer szállni a gonosszal: ZORRO. Ahol ő megjelenik, ott egy *Z* betűt hagy maga után. De egyszer az ő ideje is lejár, Don Diego de la Vegát (mert ez a becsületes neve) elfogják, börtönbe vetik, és lánygyermekét elviszik. 20 év múlva sikerül kiszabadulnia. Akkor tér vissza az a kormányzó, aki elfogta. A lányával (Elenával). De la Vega úgy dönt, hogy a helyébe állít valakit, aki méltó Zorro nevére. A sors össze is hozza a fiatal Alejandróval, aki bosszút akar állni egy katonán, mert megölte a testvérét. A fiú megtanul minden fogást és elindul, hogy rendet teremtsen. A történetbe belefonódik a romantika, a kaland és a legendás Zorro alakja.

Az önismereti teszt értékelésének folytatása: Lacy™

0-17: Szereted a rögtönzött dolgokat, sose tervezel előre. A szerelemben óvatos vagy, sok időnek kell eltelnie ahhoz, hogy igazán megbízz a másikban. Tanács: Légy egy kicsit nyíltabb az új dolgok fele, de tartsd meg azt a jó tulajdonságodat, hogy kedves, figyelmes és őszinte vagy.

18-27: Mindenben benne vagy, ami izgalmas és különleges. Szeretsz olyan ember lenni, amilyen vagy, téged nem lehet radikálisan megváltoztatni. A szerelemben az izgalmat szereted, nem tudod elviselni a felszínes, üres kapcsolatokat. Jó tulajdonságod, hogy olyan tudsz lenni, akár a kaméleon, ugyanakkor megmaradsz eredeti személyiségedben. Gratulálunk!

28-39: Imádsz mindent, ami tiltott. Szereted, ha mindenki csüng a szavaidon, ha a rivaldafényben állhatsz. Ugyanakkor ne feledd, nem csak ebből áll az élet, és ne csak azt nézd meg, ami neked jó! A szerelemben is próbálj alkalmazkodni a másikhoz, hisz ez az egyik feltétele a boldog, felhőtlen kapcsolatnak. Tanács: Kicsit lassíts a tempón, hiszen előtted az élet!

Lebada Afrodita
Csernai Judit

37. 98/X-XI

TERMÉSZETTUDOMÁNYI ÖSSZETETT TANULMÁNYI VERSENY

I. FORDULÓ

Volt egyszer négy fiatal jó barát. Mindegyikőjüket a természet érdekelte, annak minél részletesebb megismerése. Az elmúlt évben megnyertek egy tudományos pályázatot és az elnyert díjat arra fordítják, hogy hatalmas felfedező utat tegyenek a Föld körül.
Flóra a biológiát kedveli a legjobban, Lenke a kémiát. Szilárd földrajzból a legjobb, Zénó pedig a fizikát szereti leginkább.
Szardínia szigetén készülődtek a nagy erőpróbára. Azért éppen itt, mert Lenke édesapja 5 év után újra a Tirrén-tengeren végzett mélytengeri kutatásokat. Éppen nagy öröm töltötte el a kutatókat az indulás előtti napon. A tenger mélyén megtalálták az 5 évvel ezelőtti szonda letört kalapácskarját, s az ilyen véletleneket az átgondolt tudósok is jó jelnek tartják. Lenke édesapja a fiataloknak adta kabalának a kalapácsot. Az ifjak mindent összekészítettek léghajójukban s másnap kora hajnalban, a márciusi hidegben útnak indultak. A napkorong, a keleti égboltra érve, már a magasban köszöntötte őket. Hatalmas korongja vörössel borította be az eget.
–Milyen szép lenne a látvány, ha nem lenne ez a ritka köd – mondta Szilárd.
–Nem köd ez. Érzed a szagot? A gyümölcsösökben füstölnek a fagy ellen, hogy a rügyek megmaradjanak. Ritka ez a hideg a Földközi-tenger medencéjében – pontosította Zénó.
Szállt a ballonjuk, észre sem vették az idő múlását. A tengerben az ég kékje tükröződött.
Nem voltak ilyen gondtalanok az ottmaradt kutatók. Part menti merüléseket végeztek és két búvártársuk is rosszul lett. Ráadásul az egyik a mélyben, a másik pedig fölfelé, ahogy menteni próbálták társukat. Szerencsére a közeli jól felszerelt kórházban már túl vannak az életveszélyen.
A hőlégballon egy stadion fölött lengett el. Éppen labdarúgó mérkőzés zajlott, szabadrúgáshoz készülődtek. A támadók játékosa szépen csavarta el a labdát a sorfal fölött és szinte feljebb emelkedtek, ahogy a stadionból örömkiáltás szállt az ég felé.
–Olyan bosszús vagyok, amikor néhány sportriporter ilyenkor azt mondja, hogy „a fizika törvényeit meghazudtolva rúgták a gólt". – jegyezte meg Zénó
Útjuk során ezen a napon rengeteg madarat láttak. Kissé izgatottá tette őket, nehogy egy madárrajba keveredjenek. Az észak-olasz iparvidéket elhagyva lepusztult fenyvesek szomorították az Alpok fenséges látványát. Estére ismét hűvösebb lett. Lenke elővette édesapjától kapott kabalájukat.
–Nézzétek! A tegnap még csillogó robotkar mára korrodálódott és milyen matt lett! Öt év a tenger alatt meg se kottyant neki!
–Készítsétek az esőkabátokat, – mondta Flóra – a Holdnak udvara van!
Itt búcsúzunk barátainktól. Néhány hét múlva megtudhatjuk, hogyan sikerült a leszállás a Fekete-tengernél.

Kérdések:

5.-8. évfolyamok

1, Hogyan hódították meg a levegőt a madarak? Miért tudnak repülni?
2, Miért járt jobban a robotkar kalapácsa 5 év mélytengeri pihenése alatt, mint egy napos égi útja alatt a korrózió szempontjából?
3, Miért mondják, hogy „ha a Holdnak udvara van, eső lesz"?
4, Miért kék az ég nappal és miért piros reggel és este? Miért látjuk nagyobbnak a Hold és a Nap korongját az ég alján?

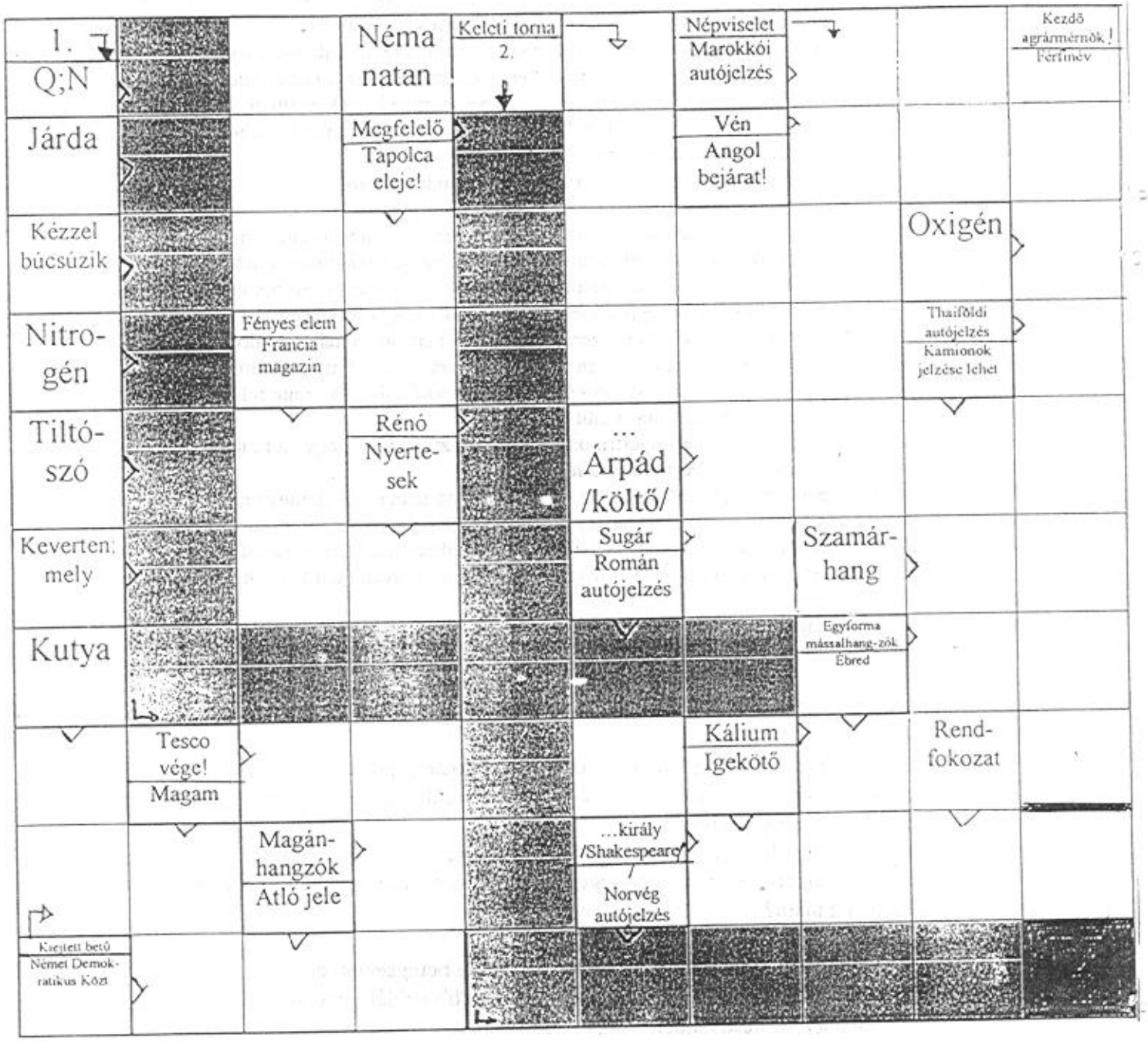
9.-12. évfolyamok

1, Mi lehetett a baja a búvároknak? Mi az élettani hatása a betegségeknek?
2, Hogyan alakulnak ki a savas esők? Gyűjtsetek minél több példát egyenlettel!
3, Miért füstölnek a gyümölcsösökben a fagy ellen?
4, Miért volt jogos Zénó felháborodása az elcsavart labda kapcsán? Hogyan magyarázható a jelenség?

A kérdésekre adott válaszotokat külön lapokon, jeligével ellátva november16-ig kérjük leadni Kis László vagy Antal István tanároknak! Minden feladat megoldását külön lapra készítsétek! Az első megoldásokkal együtt adjatok le egy lezárt borítékot, mely tartalmazza neveteket és osztályotokat! A boríték külsején, mint bármely lapon legyen rajta jeligétek és osztályotok! Jó munkát!

A kitűzés részleteit elöző számunk hátlapján illetve a fizika és biológia falújságokon olvashatod.

* * * * * *

AZ 1. ÉS 2. SORBAN SZEREPLŐ SZEMÉLYNEVEKET KELL BEKÜLDENI DEC. 5-IG A BT LÁDÁBA!

BT. 98/X-XI

Aranyköpések

Biológia:

Diák a konnektor kapcsolóját kapcsolgatja:
Ricsikém! Ez nem TV, hogy csak úgy kapcsolgass! Én vagyok 45 percen keresztül, és még reklám sincs.

Bélgiliszta — fenéklakó szervezet...

Egy karoló mozdulattal átkarolja a nőstényt... ez nem rodeó kérem!

Diák felel: ...utána leesik a farka...
A.I.: Variálsz itt azzal a farokkal jobbra-balra!

Dolgozatból idéz:
„Az elektromos tüzeket csak homlokkal lehet eloltani."
Apám, ha te lefejeled a villanyszekrényt akkor lángész leszel!

Teri nénire rádől a kollégium, és az lesz a koleszterin.

Antal István

Latin:

Általában éjfél után nézek televíziót, mert akkor vannak az érdekesebb műsorok.

Ez a Hektor egy nagy, debella Shwarzenegger volt...

Nemcsak meglátta, hanem... khöm, khöm...

Ami mostanában van, ahhoz képest a pompei kupleráj óvoda volt.

Balogh Péter

Matek:

Ezt most úgy kén felírni, hogy ne értsétek...

Németh Ferenc

Nem beszélünk tele szájjal, akármi is legyen benne!

Marton Sándor

Várjunk csak..., igen-igen, ez így jó lesz..., de min is gondolkozunk?

Molnár Sándor

Magyar:

Ludas Matyi miben írta meg Fazekas Mihályt?

Balatoni Teréz

Technika:

Azért értelmesebb, ,mint az előző, mert nagyjából ugyanolyan, csak legfeljebb egy kicsit tér el.

Balázs Gábor

Földrajz:

Rajzol egy nyilat:
... ez a jobb kezem!

Balázs Gábor

Történelem:

A kettes lecke után a négyes következik. Ez így logikus.

Gy.A.: Mi az apátság?
Diák: Az, ahol a szerzetesek élnek és dolgoznak!
Gy.A.: Egyszóval: kolostor. Úgy mint a piros-fehér kockás autó, egyszóval: taxi!

Györi Attila

Mi mondtuk...

T: Nézd hogy eszi a kék meztelen csigát!
D: Én azt hittem, hogy a nyelve!

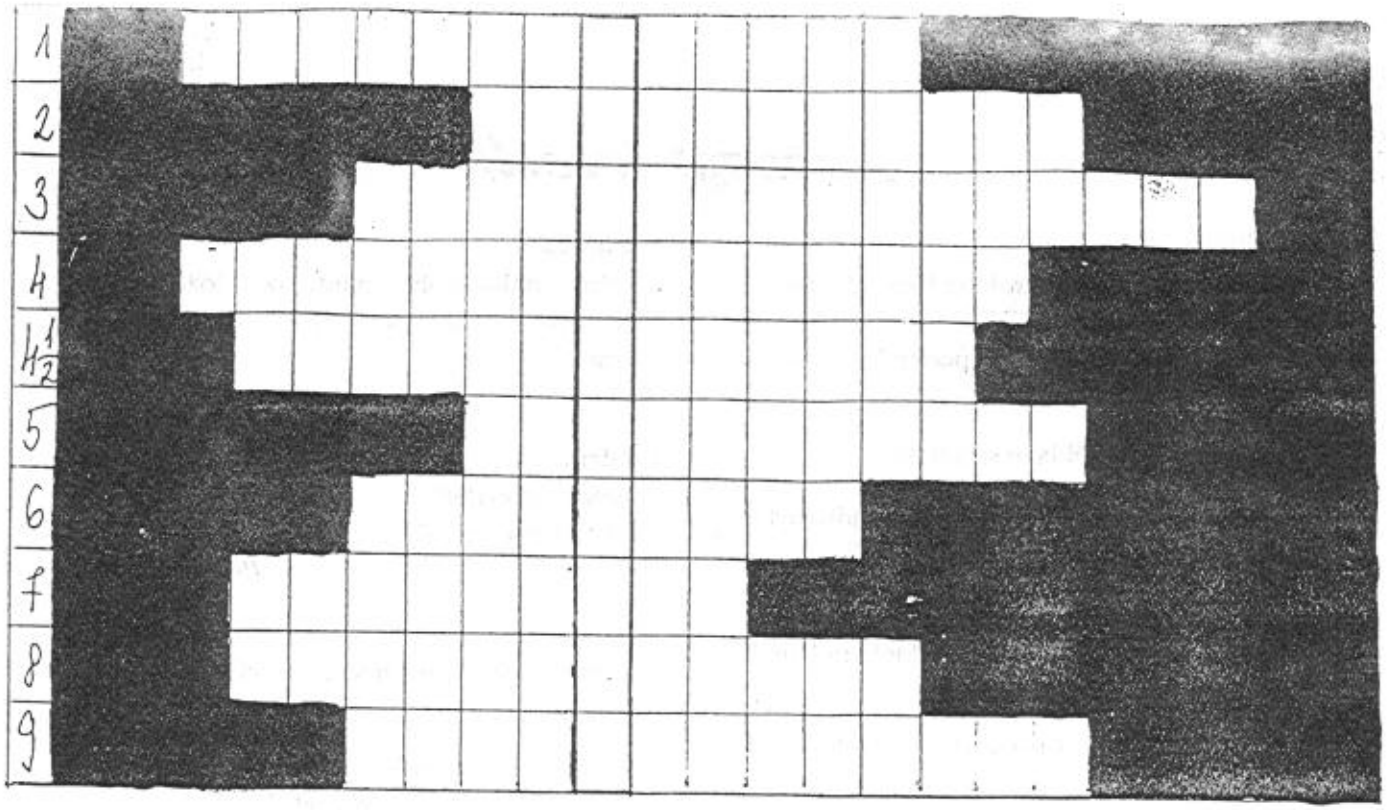
Néma gyereknek vak anya se látja a fától az erdőt!

Diák övén kendő lóg:
T: Petikém! Mi az ott?
D: A farkam!

Befogod a lábad!

T: Mit akasztottak annak a gladiátornak a nyakába, aki már eleget győzött?
D: Balták!

Küldjetek még!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
**... *Auköpéseket*, különben nem lesz mit a tejbe /fénymásolóba aprítani! Adjátok le nekünk, vagy valahogy juttassátok el hozzánk!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Feladat: *A meghatározások alapján megadni a színész (ezt elárulom) nevét, és kitölteni. Az így megkapott megoldás egy név lesz (ez sem titok).*

(DEC 5-IG A 3F LAPJÁBA !)

1. A hölgy a „*Hálózat csapdájá*ba" „*Fé*k*telenül*" esett bele, mert tudta, „ *Ha ölni kell"*, nincs visszaút.
2. Ő tudja, mi az „ *Élet sója*", ezért fogta a „*Maszk*ot" és elkiáltotta magát: „ *Álljon meg a nászmenet!"*
3. „ *Gilbert Grape*-nek" elmagyarázta, hogy „ *Ez a fiúk sorsa*", így találkozhatott a „ *Vasálarcos*sal", aki a „ *Titanic*-on" utazott.
4. A „ *Funny Girl*" egyszer csak ezt mondta: - „ Mi van doki?" „ Egy világos napon örökre láthatsz. - Mondta, és így „ *Csillag született*", aki tovasiklott a „ *Hullámok hercegé*vel".
5. Amióta „ *Sakál*ként megtanulta, hogy „ *Az élet mindig drága"*, azóta várja a katasztrófát, az „*Armageddon*."
6. „ *Mint a villám"* átutazott „ *Túl az Óperencián"*, ahol „ *Jerry Magguire"*-ként adott „ *Interjút a vámpírral"* az „ *Esőembernek"*.
7. „ *Dr. Monroe szigetére*" repült „ *Batman*ként", majd „ *Angyal*lá" változva őrizte tovább a „ *Top Secret"* feliratú dobozt.
8. A „ *Kisasszonyok"* és a „*Sellők"* bálján ismerte meg az „*Alian*-t", majd táncra kérte az „ *Ollókezű Edward"*.
9. „ *Kakukként a fészkére szállt"* és egy kellemes hétvégét töltött az „ *Eastweek-i boszorkányok*kal", mert tudta, „ *Lesz ez még így se!"*

4 1/2. „Rainman" után Oscarral találkozott, aki azt mondta neki „Aranyoskám!" Erre úgy elszaladt, mintha a „Marathon életre-halálra" szólna. „Diploma előtt" majdnem kapott egy „Vírus"-t, de a „Kramer kontra Kramer" esetben már „Hook" sem menthette meg.

(ui.: NE FELEJTSETEK ÍRNI A TÉLAPÓNAK! VISZLÁT DECEMBERBEN!)

3F. VI/2

1998 DEC
VII. ÉVF.
3. szám

Babits firkák

BOLDOG KARÁCSONYT !

Van-e élet a Babits után?

Van. De nehéz. Emlékszem, mindig „sírtunk" dolgozatos hetek el tt, közbe, után, hogy mi milyen fáradtak vagyunk, és hogy nem bírjuk a strapát. Kés bb, mint tapasztalom, ez senkit nem hat meg. Vagy jól beosztod az id det, vagy szenvedsz. Megesik mindkett .

El deim (Mármint Bájvirányi Laura és Bété Károlyné) szerencsések abból a szempontból, hogy k fels oktatási intézményben tanulhatnak (ha bírnak). Nekem ez sajnos nem adatott meg, ezért én dolgozom. Azoknak, akik hasonló sorsot kapnak jöv re (vagy akármikor) mondanám el jó (?) tanácsaimat.

Tehát: Mikor megválasztasz egy munkát, munkahelyet, nézd meg jól, hogy mit is kell csinálnod! Ha fizikai munkát kell csinálnod, akkor gondolkozz el rajta, hogy bírod-e majd, hisz nem csak egyszer-egyszer kell megemelni nehéz dolgokat, vagy mit tudom én. Nem árt, ha azt is figyelembe veszed, hogy mit és mennyit akarsz tanulni/csinálni a munka mellett, és lesz-e elég id d pihenni is. Egyszóval az eddigiek: Fogod-e bírni, vagy nem? Nem árt, ha azt is figyelembe veszed, hogy a terveidbe vág- e a munka, azaz, ha Te tegyük fel jogász akarsz lenni, akkor ne kórházba menj dolgozni. Ha jól választod meg a munkahelyed, sokat tanulhatsz, és esetleg (ha megkérdezik) felvételin is jól mutat, hogy olyan körökbe dolgoztál, amilyenbe kés bb is vágysz kerülni. Ki tudja, hátha még az ismeretségek is jól jönnek kés bb.

Másik: Készülj fel arra, hogy nem lesz olyan jó társaságod, mint itt volt a Babitsban. (Kivéve, ha mázlid van.) Itt újra -mint minden új helyen- meg kell küzdeni a kollégák elismeréséért, esetleg még a segítségéért is.

Igazából semmi olyat nem tudok mondani Neked, amit ne tudna mindenki, hogy mit kell tenni egy új helyre kerüléskor, hiszen ha tetszik a munka, akkor csak ezt az akadályt kell legy zni (és a munka miért ne tetszene, ha egyszer Te választottad). Szóval figyelj oda, mit mondasz, hogy mondod, ne csinálj hülyeséget, inkább **KÉRDEZZ!**, hajtsd végre a feladatod és ha tudsz, segíts társaidnak (Hidd el, megéri).

Mindenesetre én azt kívánom, hogy e tanácsokra soha -legalább is az egyetem elvégzéséig ne legyen szükséged.

Sok sikert kívánok a továbbiakra:

Dr. Öregh

B7. 1998. XII.

Tisztelt BF-olvasók!

Közeleg a Karácsony (ezt úgyis tudjátok), ezért ismét megjelentünk (szerintem ezt is észrevettétek) . Egyre korábban sötétedik, és egyre hidegebb van, ezért sokan rosszkedvűek, ingerültek mostanában . Mindenki rohan, hogy minél előbb hazaérjen és leüljön a kályha elé melegedni. De ha valaki nem azzal van elfoglalva, hogy minusz-hány-fok van odakinn, akkor azon töpreng, hogy mit vegyen szeretteinek a közelgő ünnepekre, a pénzét számolgatja titokban a szobában, és arra gondol, hogy „ez még mindig nem lesz elég, hogy megvegyem azt a drága ajándékot, amit anyunak kinéztem." Ezért aztán az illető elkeseredik és kétségbeesik. Érdemes? Nem hiszem! A nagy rohanásban, tolakodásban álljunk meg egy pillanatra és gondolkodjunk el azon, hogy vajon tényleg a legdrágább ajándék a legjobb, annak fog mindenki a legjobban örülni? És rájövök, hogy nem az ajándék a legfontosabb a Karácsonyban, hanem a szeretet, és egy kedves mosoly többet ér, mint az a tizezer forintos ruha a kirakatokban.Ugye ti is érzitek?

Kellemes Karácsonyt és
Boldog, Sikeres 1999-es évet kívánok
mindenkinek a magam és a
BF szerkesztősége nevében!

Jéká

Külön köszönet
.Boka
Gyurinak!

Mi is kelepeltünk, de most már fészket rakunk

Ha valaki nem tudná, a gólyabálról szeretnék megemlékezni!

Ha egy szóval kellene ezt az eseményt összefoglalnom, csak ennyi lenne: CSODÁLATOS! Borzasztóan jól éreztem magamat és elképzelhetetlennek tűnt, hogy egy sulibuli ilyen jó lehet.

A feladatok igazán próbára tették minden diák fizikai és szellemi tartalékát ... míg mások a rekeszizmaikat mozgatták meg. Igazán kreatív ötlet volt egymás nyakából gyümölcsöt enni, olyannyira, hogy egyesek az elkövetkező egy-két hétben nem épp ártatlan szemekkel tekintettek mind a tizedikes diákokra, mind a szervező tanárokra.

Úgy gondolom, hogy az est fénypontja az avatás volt. Ez mindannyiunk számára felemelő és igazán megtisztelő volt. A sokaság között állni és várni, hogy igazi, vérbeli "Babits diákok" lehessünk, óriási élmény volt.

Büszke voltam igazán az osztályomra és arra, hogy a gyertyák és a taps csak nekünk, gólyáknak szólt.

Az utána lévő disco csak emelte az este színvonalát és fényét. Hatalmas buli volt és Dj. Dominique is, igaz néhány órás késéssel, de megérkezett.

Egész nap csak az éltetett bennünket és segített minket a nehézségekben, hogy jövőre ugyanitt leszünk (ha minden jól megy!) és mi fogunk hasunkat fogva kacagni azokon a kis madarakon, akik akkor legszívesebben Délre költöznének!

Honey

Tolvaj van közöttünk!

Az elmúlt hónapban a 118-as öltözőbe beosztott tanulók nagy részének életét megkeserítette egy „szarka" vagy egy „szarka raj". Összeszámolva közel 10 ezer forintot vittek el a táskákba rejtett pénztárcákból, emellett tollak, tolltartók, bizonyos esetekben tankönyvek is nyomtalanul eltűntek. **Ilyen előfordulhat a Babitsban?** Kérdeztem én is magamtól, ennek mindaddig nem tulajdonítottam nagy jelentőséget, míg velem is egy nap - ebédbefizetés napján – meg nem történt. Azóta mindenkit óva intek attól, hogy felelőtlenül hagyja értékeit. Egyetlen megoldás, ha a pénzt magunknál hordjuk, ruháinkat, tanfelszereléseinket pedig gondosan elzárva tartjuk a notórius lopkodóktól. Sokat halljuk a kleptománia kifejezést, de vajon tudjuk-e pontosan mit is jelent? BETEGES lopkodási kényszer, ha illik rád a megnevezés, ideje elgondolkodnod.

Ui. Az öltözőket zárják a tanítási órák ideje alatt.

FOGJUK EL A TOLVAJT!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

87. 1998. XII.

- Tudjuk , hogy Balázs Gábor tanár úrnak ez az első helye ahol tanít , miért éppen a Babitsot választotta ?

- Hát igazából a Babits Gimnázium választott engem , mert ez úgy volt , hogy végeztem az egyetemen és álláspályázatokat nézegettem . A Köznevelés című újságban megjelent egy álláspályázat , hogy a Babits Gimnáziumba épp történelem szakos tanárt keresnek . Beadtam a pályázatra a jelentkezésem és miután letelt a határidő úgy döntöttek , - gondolom – hogy én lennék a legmegfelelőbb erre a posztra és szóltak , hogy akkor én kapom az állást . Tehát igazából így .

- Amikor idejött,a diákok tudták , hogy ez az első helye ahol tanít , illetve ha tudták , ezt hogyan fogadták ?

- Igazából nem jelentettem be az első órán , hogy ez az első hely ahol tanítok , de ahol felmerült ez a kérdés én megmondtam végül is , ha kérdezték és nem láttam , hogy ebből bármiféle hátrány vagy egyéb gond származott volna , én legalábbis nem vettem észre .

- Az első tapasztalatok alapján hosszútávra tervezi az itteni tanítást ?

- Ha tőlem függ , akkor igen . Osztályzásnál , készülésnél , diákok hozzáállásánál jobbára kellemes meglepetések értek túlnyomó többségben .

- Mit tanít több óraszámban történelmet , avagy földrajzot ?

- Nekem teljesen fele – fele , mert 10 földrajz és 10 történelem órám van . Most egyelőre így . Azt , hogy jövőre mi lesz azt még nem tudom .

- Szeretné kérdezni , hogy hol tanult középiskolában ?

- Én nem vagyok budapesti . Salgótarjánban jártam a Bólyai János Gimnáziumba .

- És milyen volt diáknak ?

- Mármint milyen tanuló ?

- Általánosságban .

- Történelemből , földrajzból nagyon jó , azonkívül nem tartoztam az iskola legjobb tanulói közé (őszintén szólva) , tanulmányi munka alapján .

- Nekünk most többet kell tanulnunk földrajzból és történelemből mint amennyit önnek kellett ?

- Ez jó kérdés . Elvileg a tananyag alapján többet kellene nektek most földrajzból . Most éppen egy kényszerhelyzetben vagyok egy picit a 10. évfolyamos osztályokkal , hiszen elég sokat kellene rövidíteni , összevonni a lemaradás miatt . De ha úgy tudtuk volna kezdeni az évet ahogy én elterveztem , mivel többet kéne őszintén szólva , úgyhogy lehet , hogy jobban jártatok ezzel a megoldással . Lényegesen nem kell többet , de a tanterv többet ir elő egyébként , de ez nem csak földrajzból van így ., hanem szerintem minden tantárgyból . Nehezebbek a mostani gimnáziumi könyvek .

- Amennyiben egy tanárnak van szabadideje,mivel tölti ?

- A szabadidőm most elég kényes kérdés , mert én részben még egyetemre járok , egy doktori képzés formájában , tehát mindig nagyon sok a feladat , plussz még az órákra is kell készülni . Nem ismertem ezeket az új könyveket , tehát folyamatosan kell ezt átnézegetni , még hozzá , hogy érdekesség is legyen kiegészítgetni . Hát ha van szabadidőm a régi egyetemi haverokkal szoktam összefutni , meccsekre járni . Most már eléggé elkerültük egymást , mindenki dolgozik .

- Családi állapotáról tudna mit mondani ?

- Mármint , hogy van e feleségem ? Nincsen . Ez a kérdés . Édesanyámmal és testvéremmel élek még egyelőre , saját lakásom nincsen .

- Köszönöm a riportot .

TÓTH ANDRÁS
ALTERKICH

Gólyabál:
ahogy mi láttuk

— Az egész egy nagy káosszal kezdődött, amely az idő előrehaladtával egyre nagyobb lett, majd kitisztult az ég — egy mondattal így lehetne jellemezni azt a november hatodikai, pénteki napot, amely sokak számára a kezdetet jelentette.

Két nappal az esemény előtt, még nem tudtuk mire számíthatunk, így minden képzelőerőnket és tehetségünket latba vetettük, hogy felkészüljünk a nagy napra. Délelőtt még teljes volt a nyugalom, ha leszámítjuk a *„Talpamon keressd a matricát!"* című játékot. A színpadi építkezéseknél már mindenki számára világossá vált, hogy amit teljes közönség előtt produkálunk, azt emelvényen kell véghez vinnünk.

Már senki sem emlékszik hogyan, de bevonultunk teljes felszereltségben, létszámban és a lehető legnagyobb lámpalázzal a már előkészített aulába. A feladatok különösek és meghökkentőek voltak, mint például a fiuk számára rendezett kánkán, a tűztánc, vagy a *„Kié a leghosszabb cipőfűző?"*. Ez utóbbi kihatással volt az osztály életére is, hiszen jóval a játék után még sokan fűző nélkül indultak felfedező útra e fontos kellékük megkeresésére.

A gyors átöltözést felettébb átszellemült hangulat követte, melyet egy sokak által ismert Vangelis dal adott meg. Mindenki átvehette igazgatónktól az őt megillető oklevelet arról, hogy megfelelt a próbának és legfőképp, hogy túlélte azt. Az áhítatos hangulatot az újabb átöltözés során a diszkó fényei és hangjai törték meg. Mindenki egy ütemre mozdulva vetette be magát a villódzó fénynyalábok és a táncoló tömeg közé, hogy kipihenje az avatás fáradságos, de szórakoztató pillanatait.

Cservai Judit

Apróhirdetés: Univerzális konyhai dolgozót felveszünk

87. 1998. XII.

Még egyszer a zánkai táborról

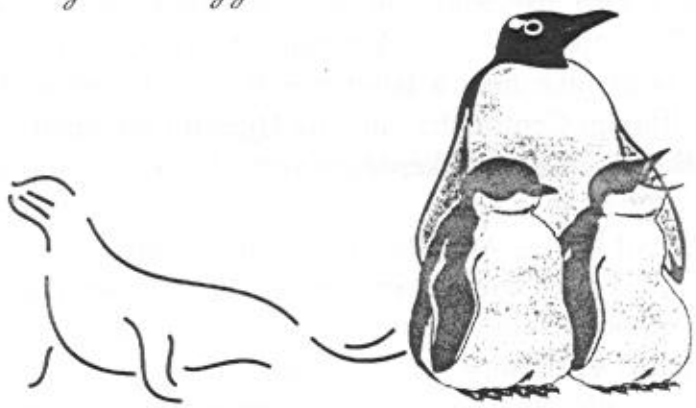
Ketten lányok már a Déli pályaudvaron fagyoskodtunk, amikor végre megérkezett Zánkára induló 4 fős csapatunk másik két tagja, Marton Sándor és Nemá volt IDB elnök is. Alighogy bejelentkeztünk a táborvezetőnél és felszálltunk a vonatra, máris indultunk a zánkai Ifjúsági Centrumba, ahol az Újpesti Önkormányzat által szervezett két és fél napos diák-önkormányzati képzésen vettünk részt.A vonatút hosszú volt, bár ez nekünk nem tünt föl, mert végig nagyon jól szórakoztunk. Marton tanár úr még azt is megmutatta, hogy hol laknak Antal tanár úr szülei és láttuk a néhány évvel ezelőtti túlélő helyszínét is.Kb. 3 órás utazás után megérkeztünk Zánkafürdőre. Innen már csak negyed órát kellet gyalogolnunk a hideg időben a szállásunkig. Miután a házban mindenki elhelyezkedett és a tábor vezetői kiosztották a szobákat, rövid tájékoztatást kaptunk az előttünk álló hétvégéről. Már aznap este részt vettünk az első csoportfoglalkozáson. Bár a táborban általános iskolások is voltak, a csoportokban életkor szerint voltunk elosztva. Ez érthető is, hiszen minket már más témák érdekelnek. Az előadóink egyetemisták, szociológiával, filozófiával, rendszertannal foglalkozó fiatalok voltak. Ezen az estén egymás és a tanár megismerésén túl a várható problémák, a közös témák megbeszélésével foglalkoztunk. A többi újpesti iskolából érkezett tanulók is érdeklődőnek mutatkoztak. Várakozással teli hangulatban ültünk be másnap a terembe. Mindannyian - még Márk is, aki már több hasonló képzésen vett részt - arra számítottunk, hogy előadásokat fogunk végighallgatni. Reméltük, hogy ezek érdekesek és színvonalasak lesznek. Legnagyobb meglepetésünkre azonban aktív résztvevőivé váltunk az ú.n. "előadásoknak". Az egyetemisták módszeresen rávezettek minket arra, hogy az iskolai életben előforduló problémákat hogyan tudjuk könnyen kezelni. Helyzetgyakorlatokkal, egymás érvelésének elfogadásával vagy cáfolásával próbálták velünk megértetni a problémamegoldás alapjait és lényegét. Az egyik legérdekesebb téma az volt, amikor érdekeink megvalósításával foglalkoztunk. Volt szó a diákjogokról, a diákönkormányzatoknak a törvényi hierarchiában elfoglalt helyéről, a házirend fontosságáról, mindennapjaink erkölcsi és jogi normáiról is. Ez a tábor is fontos része volt annak, hogy a DÖK-ben résztvevő fiatalok képzettebbek lehessenek. Természetesen ez az őket ill. munkájukat segítő tanárokra egaránt vonatkozik. A táborban számunkra külön foglalkozások voltak. Az idő gyorsan eltelt. Alvásra men sok maradt, hiszen hajnalig tartó viták ill. baszélgetések zárták a napokat. A hangulat végig remek volt. A Babits napon tartott beszámolónkban ás ebben a cikkben sincs módunk arra, hogy a lelkesedésünket kellő képpen éreztessük veletek.
Fáradtan, elcsigázva, de vidáman ültünk fel vasárnap délután a haza felé induló vonatra. Itt még volt annyi energiánk, hogy eszperentézzünk. Az ötlet gyorsan terjedt, hiszen társaink is hamarosan bekapscolódtak. A vonaton született eszperente közmondások közül néhányat a Babits Firkában is olvashattok.

Balogh Gabriella
Ráczkevi Timea

Aki megjárta „világ végét", az Antarktiszt

Beszélgetés Nagy Balázs Antarktiszkutatóval:

- **Ön az ELTE TTK-n a Természetföldrajzi Tanszéken tanársegéd. Mit jelent ez?**
- Ez az egyetemi tanárság felé vezető lépcső legkisebb foka. Tehát én elvégeztem az egyetemet, elkészítettem doktori munkáimat, és most itt tartok.
- **Mióta csinálja ezt?**
- Mivel, ez a legalacsonyabb fok, nemrég kezdtem.
- **Mi a szakterülete?**
- Geomorfológiával foglalkozom, ami magyarul annyit tesz, hogy a földfelszín formáival foglalkozom. Elsősorban a hideg és száraz területekkel, főleg a jégkörnyéki részekkel, magashegységekkel, platókkal.
- **Mennyi ideje?**
- Körülbelül 6-7 éve.
- **Az előadásból kiderült, az Antarktiszon „kutakodott". Mivel foglalkozott ott?**
- Főleg a jég fogyásával, hisz a földi felmelegedés ott is érződik. Elég hátrányos hatásai vannak. És, sajnos a felszín alatti jég is rohamosan fogy. Ennek az ütemét mértük.
- **Mennyi ideig volt kinn?**
- Az expedíció 7 hónapos volt, de én 100 napot tartózkodtam ott. Ennek oka, hogy az Antarktisz környéki vizeken is hajóztunk.
- **Hol lakott?**
- A kutatóállomásunkon kellett volna, de gyakran aludtam a sokkal kényelmesebb kis lakókonténerekben, amik egy esetleges repülőkatasztrófa túlélőinek voltak.
- **Legérdekesebb élménye?**

- Pont egy imént említett konténerben aludtam, amikor körbevettek fókák, pingvinek, és be akartak jönni. Ezt úgy tudtam megakadályozni, hogy körberaktam kerítésszerűen bálnacsontokkal.
- **Bálnacsontokkal???**
- Igen, sajnos régebben bálnavadászat folyt ott és annak maradványai.
- **Hogyan jutott ki?**
- Egy főleg lengyelekből álló kutatócsoport keresett további kutatókat, erre jelentkeztem.
- **Mivel utaztak?**
- Végig hajóval. Többször megálltunk Dél-Amerikában is több helyen.
- **Az Antarktisz melyik részén volt a kutatóállomás?**
- Az Antarktiszi-félszigeten.
- **Hazajövetelkor hogyan fogadták önöket?**
- Lengyelországban meglepetésünkre egy rezesbanda várt minket. Nagyon örültem, hisz' engem még így nem fogadtak.
- **Ezt az előadást, amit nálunk tartott, még hány helyen adja elő?**
- Ugyanezt máshol nem, legfeljebb hasonlót. A társaságtól függ, hogy hogyan szerkesztem össze a diákat is.
- **Már így, egy kis idő után, mi a véleménye a Babitsról.**
- Tanítottam más gimnáziumokban, de nagyon kellemes, jóleső érzés.
- **Köszönöm szépen.**

Az első Babits Napunk

Lacy™

Nekünk ötödikeseknek nagy élmény volt az idei Babits Nap. A programokról már előre tájékozódhattunk, de nehéz volt eldönteni még az utolsó pillanatban is, hogy melyik a leges-legérdekesebb -olyan sokban válogathattunk.
Elérkezett a Nagy Nap.
A termünk fel volt díszítve. Halk zeneszó mellett ismertették velünk a műsorszámokat. Mi lányok, páran elhatároztuk, hogy a játszóházba megyünk először. Nem is bántuk meg, mert érdekes vetélkedő volt.
Utána a kis iskolában a matematika és a mesemondó verseny eredményét hirdették ki. Itt osztálytársaink is szerepeltek. Volt egy aranyos bácsi, aki szellemes, humoros meséket mondott, sőt tanított nekünk egy régies versikét is. Sokat nevettünk az előadásmódján.
Délután két órától meghallgattuk a " Miénk a színpad " elnevezésű zenei műsort.
Csak ámultunk, amikor hallgattuk a fuvolát, zongorát, klarinétot, szakszofont, harsonát és hegedűt !
Nekem a klarinét-játék tetszett a legjobban.
Jó volt ez az egész napos élményt nyújtó program !

Köszönjük !!!

87. VI. inf. 3-05

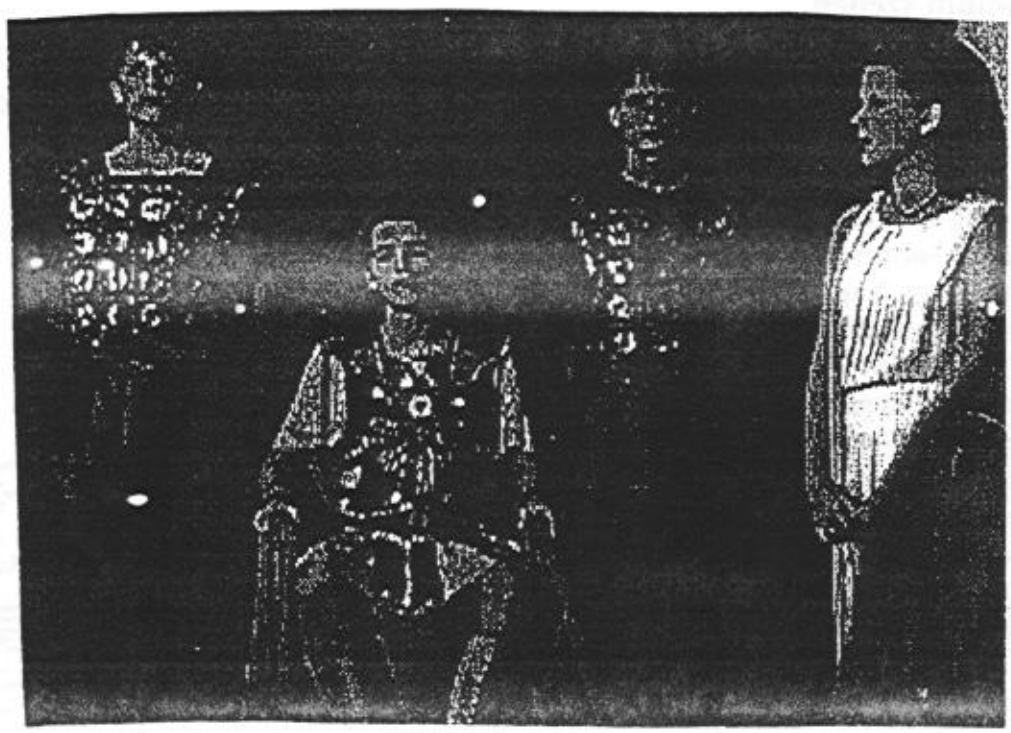
Ézsa

Egy kis matek

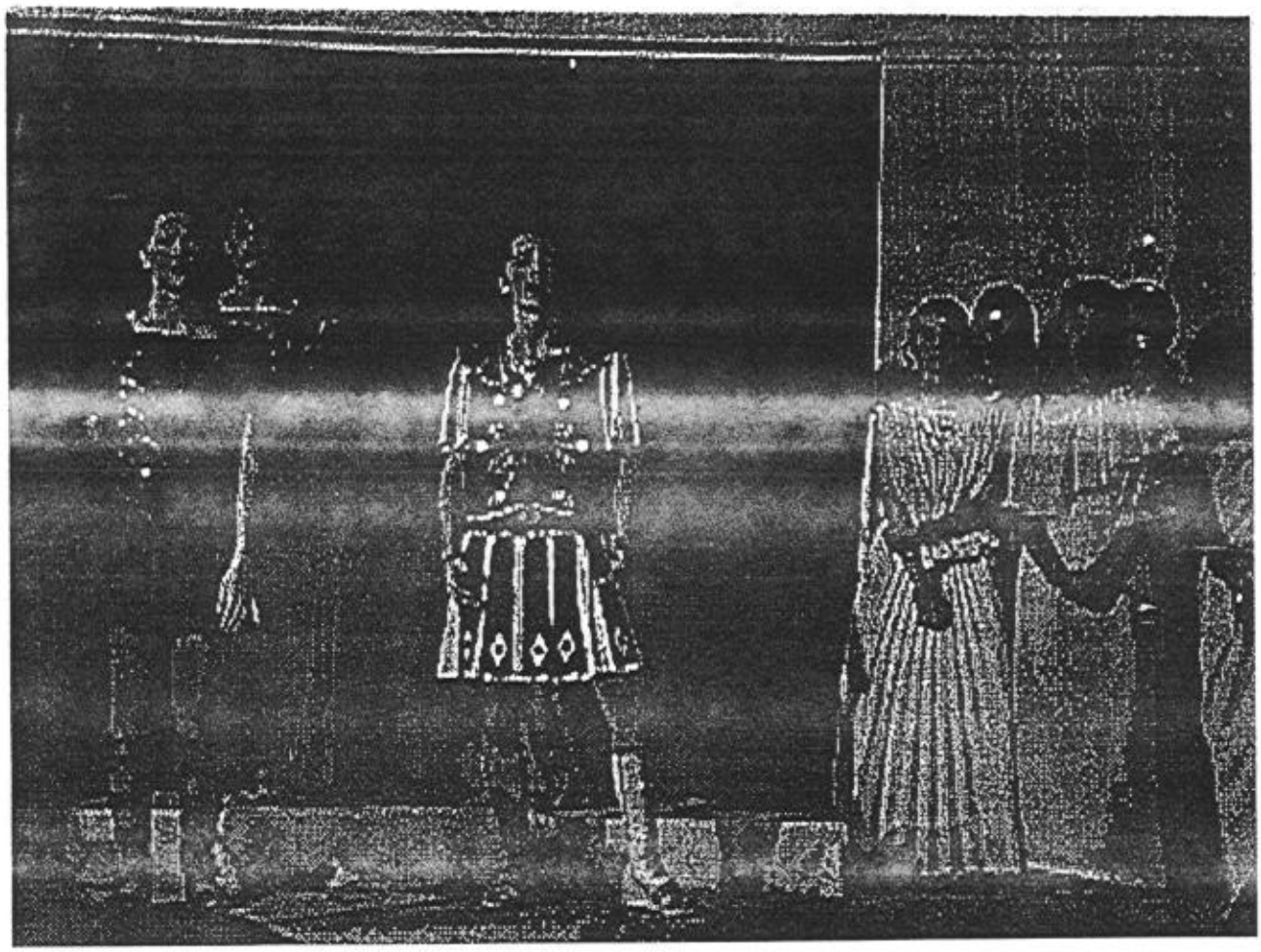
November 27-én iskolánk ismét megrendezte a Babits - napot, melynek keretében az érdeklődők számos érdekes programból választhattak. Vélhetően mindenki megtalálta azt az előadást, amely hozzá legközelebb állt. Amíg mások a földrajz rejtelmeit hallgatták, s távoli tájakkal ismerkedtek, vagy az ENSZ működésébe nyertek kicsit részletesebb betekintést, vagy esetleg a videó előtt ülve kapcsolódtak ki egy kicsit, a vállalkozó szelleműek a kisiskolában (illetve a negyedikesek a nagyépületben) megpróbálkoztak néhány matekpélda megoldásával. A tavalyihoz körülbelül hasonló érdeklődéssel kísért versenyen (129 résztvevő), a tavalyihoz hasonló nehézségű, 15 feladatból álló feladatsor jelentette a kihívást, melyben akadtak könnyebb és bonyolultabb kérdések is. Végül maradtak olyanok, melyek kifogtak a zakatoló agyakon és füstölgő számológépeken, azonban mindent egybevéve nem lehetett megoldatlannak vagy "Hü de nehéz!" -nek nevezni a fentebb említett papírlapokat. Az egy óra leteltével – ugyanis ennyit kaptunk a példák kidolgozására –, már csak az izgalom maradt hátra: vajon ki az első? Erre az utolsó kérdésre már nem nekünk, hanem a tanároknak kellett válaszolni, amit ők hamar meg is tettek. Miután nagy munkával, rövid idő alatt kijavították a válaszlapokat, az előadás és ünnepély után már mi is tudtuk az eredményt.

Ezúton is gratulálunk a helyezetteknek, és szeretnénk megköszönni a szervező tanároknak a munkáját és a gyors eredményt.

ZS.

Interjú Nagy Zoltán tanár úrral, a Laodameia rendezőjével

- Milyen érzések töltik el tíz nappal az után, hogy beteljesült az álom, előadták a darabot?
- Nagyon sokan kifejezték a dicséretüket, a szeretetüket, és ez jólesik. De most már nem foglalkozom vele, még ha belül sokat gondolok is rá.
- Negatív kritika is volt?
- Nem. Szakmai megjegyzések voltak a főpróba után segítő szándékkal.
- Nem gyanús?
- Ezzel nem is foglalkoztam... Egyébként nem.
- Az Ön Számára miről szól a darab?
- Életről, halálról, szerelemről. Ezekről akartunk szólni, remélem sikerült!
- Talán valahol kissé furcsa egy komoly babitsi mű és a zene összekapcsolása. Mi késztette mégis erre?
- Az eredeti görög drámai játék közelít az énekes előadáshoz. Ez sugallta a lehetőséget, és a szöveg is annyira zenei, ritmikus, hogy megszületett néhány dallam. A kórusok szövegét szinte egyáltalán nem kellett megváltoztatni, a szólóénekek pedig a szövegre írt versek.
- Beszéljünk néhány szót az előadásról! Mi volt a legnehezebb a felkészülés során?
- Lemondani mindenről, hogy sikerüljön az előadás. Elhitetni, hogy minden apró részletnek fontos szerepe van. A rövid idő miatt rá kellett jönnöm, hogy csak akkor tudom megrendezni, ha már általam ismert, tanított diákok játsszák a szerepeket. Pontosan úgy történt, hogy ismertettem az elképzeléseimet, majd ezután jelentkeztek a konkrét szerepekre. Minden szerep megtalálta a maga gazdáját, csak egy betegség hátráltatott minket. Szabó Dóra és JassóAdrienn előadása megrázó volt számomra is. Nagy felfedezés volt Lebada Afrodita énekhangja.
- Van-e jövője a darabnak?
- Diákszínjátszó fesztiválra kívánunk nevezni és lehetőség nyílt arra, hogy a Thaliában, mint befogadó színházban előadjuk a darabot, ha az érdeklődést biztosítani tudjuk.
-Sok sikert kívánunk!
- Köszönöm.

Artor

(Az előadást a Babits Firkák is támogatta!)

BF VI. évf. 3. sz.

BABITS DÍJ 1998

A Babits Nap estélyen csak az iskola dolgozói maradnak az épületben, hogy átadják egy kollégájuknak a Babits Díjat. Ezt idén Antal István tanár úr kapta. Vele készült az interjú.

–Jelent-e felelősséget a kitüntetés?

–Igen ösztönzi az embert a munkájában és előttem ezt nagy elődök kapták, ez nekem nagy felelősséget jelent.

–Van-e Ars poeticája a tanár úrnak?

–A világ erkölcse nagyon lefelé halad, ezt szokták úgy is mondani, hogy erkölcsvesztés. Egy ember életében ez megfordíthatatlan, de nem reménytelen. A pedagógusok feladata ezen folyamat lelassítása.

–Milyen az optimális diák(mert ugye tökéletes nincs)?

–Befogadó és nyitott, hagyja, hogy tanítsák, neveljék, persze nem kritika nélkül.

–És az optimális tanár(mert hogy ideális az sincs)?

–Ezt a diákoktól kell megkérdezni.

–Melyek a kedvenc tantárgyai a sajátjain kívül?

–Ez jó kérdés: földrajz, testnevelés, történelem.

–Üzen valamit a diákoknak?

–Igen: a téli táborba jöjjenek minél többen! És még valamit: ne firkáljanak a padra!

Köszönjük szépen és gratulálunk a díjhoz!

(AZ EDDIGI BABITS DíJASOK:1997 BALATONI TERÉZ, 1996 LŐRINC ANDRÁSNÉ 1995 LŐRINC MARGIT, 1994 POMÁZI LÁSZLÓ, 1993 TORNAI IMRÉNÉ)

Babits – nap

Álmosan léptünk be november 26-án az iskolába: „Babits - nap. Legalább ma nincs tanítás, hamar eltelik. Semmihez sincs kedvem", de már a délelőtt folyamán meginogni látszott a reggeli teóriánk. Nagyon jók és érdekesek voltak az előadások, de a csúcspont Babits: Laodameia c. drámája volt. Nem csak azért volt szuper az előadás, mert mi is szerepeltünk benne, egyszerűen csodás volt, hogy az ókorban lehettünk, bár csak háromnegyed órára, és talán ti se gondoltátok, hogy a Babits diákok erre is képesek. Rengeteget dolgoztunk rajta, de megérte, mert látszott, hogy tetszett nektek az előadás (Ha esetleg tévednénk, írjátok meg!). A délutáni „Miénk a színpad"-on felfedezhettünk rengeteg tehetséges zenészt, énekest. Ugye nem gondolnátok, hogy ennyien fognak hangszeres játékot előadni?

Tele volt meglepetésekkel ez a nap, és hisszük, hogy még rengeteg ilyen eseményt fogunk együtt megélni.

Lebada Afrodita és Csernai Judit 9. c.

87. 1998.XII.

Ajánlat könyvtárjáróknak

A könyvtárban, megállva a folyóiratok előtt, alulról a harmadik polcon találod meg a *Lyukasóra* c. lapot, ha egy kicsit keresgélsz, mert szerény megjelenésével nem igazán hívja fel magára a figyelmet. Nem tudom, kezetekbe került-e már valamelyik száma ennek az irodalmi folyóiratnak. Én hallottam róla, megvettem a 20-as busz megállójánál az újságosnál, beleolvastam, megszerettem és azóta is veszem! Beszéljünk világosan, a *Lyukasóra* a Magyar Írók Egyesületének folyóirata, szerkesztői között Mészöly Dezsővel (a lap névadója, alapítója, író, műfordító, a *Lyukasóra* c. irodalmi műsor vezetője) és Varga Domonkossal (aki 1995-ben iskolánk vendége volt és többek között a *Lyukasóráról* is beszélt). Versek, novellák, kritikák, tanulmányok olvashatók benne hónapról hónapra, az ismert írók mellett a pályakezdők is lehetőséget kapnak bemutatkozásra és az írások többsége színvonalas. Az elgondolkodtató és könnyed, jól megférnek egymás mellett.
Gondoltátok volna, hogy a fa hangsorból keletkezett a fazék , a farag, a fázni, sőt még a fakó szavunk is? Én nem, egészen addig, amíg el nem olvastam Kiss Dénes cikkét az októberi számban. A tanulmány a nyelvünkben megmaradt ősi tapasztalatokat elemzi, itt például a fa kapcsán. Elődeink fát gyűjtöttek és égettek, ha fáztak, innen ered ez az ige, ami a fa használatát jelenti. Faragni annyi, mint megmunkálni a fát, és még fény derül a fakó eredetére is.
Tehát: irány a könyvtár vagy az újságárus, és olvassátok a *Lyukasórát*, megéri.

csehna

HORVÁTH KÁLMÁN TANÁR ÚR ZENEI KEDVENCEI

1.R.Wagner : A walkür, Tűzvarázs
2.R.Wagner : Siegfried, Heil dir sonne
3.R.Wagner : Parsifal, Előjáték
4.R.Wagner : Trisztán és Izolda, Előjáték és Izolda szerelmi halála
5.R.Wagner : Tannhauser, Wolfram dala az Esthajnalcsillaghoz
6. Verdi : Aida, Ta in guesta tomba
7. Verdi : Traviata, Di Provenza il mar,il suol
8. Verdi : A trubadúr, Il baden del suo sorriso
9. Saint-Saens : Sámson és Dehla, Csókária
10.J.S.Bach : Máté passió

87. VI. évf. 3. sz.

Lebada Afrodita: Boldog, békés nyugalom

Álmos vagyok. Kifárasztott a hetek óta tartó talponállás. „Oh, édesanyám, ne hagyj el minket! Bárcsak, bárcsak segítene valami!"
Nyirkos, harmatos a reggel, a csöppnyi házikót teljesen átjárta a fagyos, hűvös levegő. Felébredve, tekintetem anyám ágyához tévedt, ahonnan szinte halk, kétségbeesett nyögések hallatszottak. Még sötét van, s csak kúszva tudtam elérni az ágyat. A pislákoló parázs halvány fényében arca nyugodtnak tűnt; az éjszaka megküzdött a halállal, arca sápadt volt s merev szemei a kihunyó parazsat figyelték. Nem tudom, tudatánál van e, vagy csak elbágyadt egy kissé?! Pihenni hagyom, ez volt következő gondolatom. Még rengeteg küzdelem van hátra. Épp visszaindultam, amikor erőtlenül, alig hallhatóan megszólalt:
„Ne menj el Azira, kérlek, gyere ide!" gyenge volt a hangja, s úgy tettem, ahogy akarta. Ekkor beszélni kezdett:
„Gyönyörű életem volt. Mindenem megvolt, ami a boldogsághoz kellett. Egészség, szerelem s ti, gyerekek. De soha nem voltam elégedett, és most se vagyok az. Elmúlt az életem, Azira, s úgy éltem le, hogy nem tettem semmi jót azokért, akiknek szüksége lett volna szeretetre, vigaszra. Gazdag voltam, és könyörtelen, hisz lett volna módom s alkalmam is segíteni a háború áldozatain. Igazi hősök voltak s harcoltak egy jobb hitért, azért, amiben hittek. Aztán elestek, és én ápolhattam volna őket, reményt csöpögtethettem volna, életadó balzsamot a szívükbe, de nem tettem. Tudom, hogy esztelenül hangzik, de úgy érzem, miattam haltak meg annyian. Évek óta kísértenek. Tudod te milyen érzés, ha esténként arra riadsz, hogy álmodban elesett és védtelen emberek nyújtják feléd a kezeiket, de bármennyire is erőlködsz, nem tudod megragadni a meggyötört kezeket? Eltűnnek hirtelen és csak a fájdalommal teli, nyöszörgő hangokat hallod! És egyre hangosabban és hangosabban kiálltanak! Majd visszatérnek ugyanezek a képek és még mindig nem tudom megragadni a kezeket. Eddig még sohasc sikerült, Azira, soha. Több éve tart ez már, s nem birom tovább. Azért mondom el mindezt neked, hogy tudd, segíthetsz. Tedd meg, mert lehet, hogy egyszer neked lesz rá szükséged, és nem kapsz. Akkor mit teszel? Soha ne engedd, hogy az eszed uralkodjon a szíved helyett. Ne engedd, hogy a pénz mássá tegyen. Engem teljesen megváltoztatott; elvette a lelkemet. És ne hidd, hogy csak velem történt meg ez. Azt pedig ne gondold, hogy nem szerettelek, csak mert nem ölelgettelek, babusgattalak, mint ahogy azt a többi anyák tették. Soha nem akartam dolgozni, és túl megalázó volt nekem a munka keserű közelsége. Mert nemsokára édesapám, és férjem is tönkre ment, s egyre jobban tapasztaltam a nyomor, a pénznélküliség hatalmas erejét. Tudom, hogy a gyermekkorod már elrontottam, de az élet még előtted áll, Azira. Ne rontsd el, ahogy én. Szeress valakit egy életen át, – akkor leszel boldog – ez legyen a célod, semmi más!"
Erőtlenül csuklott el a hangja, elgyötört szemeit rám emelte. Ijesztő volt az a tekintet, mégis abban a percben inkább éreztem végtelen tiszteletet és szeretetet, mint félelmet iránta. Elmondta nekem örök bánatának rejtélyét, s ezért végtelenül csodáltam.
Mindig kegyetlennek tartottak, rettegtünk tőle, de most csak szomorúság áradt a szeméből. Egy megtört asszony feküdt előttem.
A parázs teljesen kihunyt, a szoba másik végébe mentem tüzifáért. Kellemes meleg lett, a tüzet bámultam, ahogy kétségbeesve keresi a fahasábot, amelyen tovább élhet. Tovább, de meddig?...
Rápillantottam. Az előbb még feldúlt arc most meglepően nyugodt volt. Jobban megfigyeltem, nem lélegzett. Megkövülten álltam előtte, majd hosszú elkeseredett zokogásban törtem ki. A lábaihoz borultam, megfogtam jéghideg kezét. Elvesztettem a számomra legfontosabb embert a világon. Az arca, az arca volt a legfurcsább. Annyira más volt, mint az előbb! Boldogság áradt róla és határtalan szeretet. Tudom, sikerült neki megragadni a segítséget kérő kezeket. Győzött, mint mindig.

87. 1998. XII.

NÉZZ AZ ÉGRE!

"... COELUMGUE VIDERE IUSSIT ..." (OVIDIUS)

Amikor hallgatom az évnyitón, vagy olvasom a Babits Firkákban a diákok élménybeszámolóit a nyári táborokról, a sok érdekes, izgalmas túra és kaland leírása közt szívesen bukkannék erre a félmondatra: „...és láttuk a csillagos eget!". Mert az égboltra nézni is egy izgalmas kaland, nemcsak azért, mert az ismeretlen felfedezésének örömével tölt el, hanem azért is, mert a városlakó ember számára ténylegesen egy kirándulás, egy éjszakai kalandtúra szükséges ahhoz, hogy egyáltalán lásson valamit abból, ami négyszáz évvel ezelőtt Galileitcsodálattal töltötte el. A városok fölött ugyanis - sajnos - a levegő nagyon szennyezett, benne igen erősen szóródnak a közvilágítás fényei. Az égbolt ilyenkor nem sötét, s halvány derengése megfigyelhetetlenné teszi az égitestek legtöbbjét.

Túlzás lenne azonban azt állítani, hogy mi, városi emberek, sohasem látunk csillagot az égen. Igaz ugyan, hogy optimális körülmények között akár 3-4ooo csillagot is láthatunk szabad szemmel, de mivel ezek nem egyforma fényességűek, azt a néhány tucat legfényesebbet, amelyek legjobban segítenek nekünk tájékozódni az égbolton, derült városi éjszakán is megláthatjuk.

Az égbolt látványa a téli éjszakákon a legszebb. Ebben az évszakban sok, feltűnően fényes csillagot, és számos jellegzetes, könnyen felismerhető csillagképet figyelhetünk meg.

A legszebb téli csillagkép az Orion. Hét fényes csillagának elhelyezkedése alapján könnyen megtalálhatjuk, ha déli irányba tekintünk. Magyar elnevezése Kaszás: a csillagkép nagy csillagnégyszöge a Kaszáló, az Orion övének három csillaga a Kaszások. Az Orion legfényesebb csillaga a Betelgeuse vörös színben ragyog. Második legfényesebb csillaga a kékes fényű Rigel.

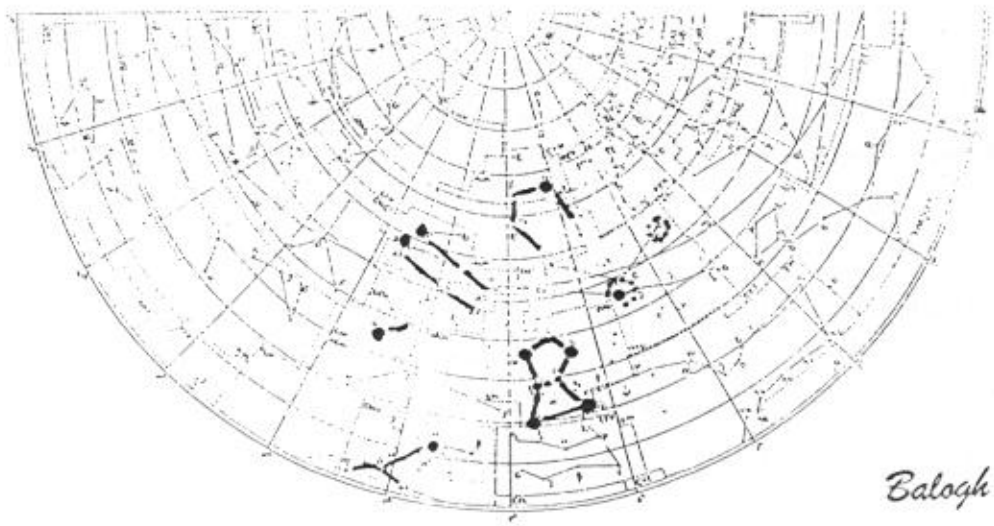
Az Orion körül helyezkednek el az ismert téli csillagképek. Tőle balra, keletebbre, kissé lejjebb találjuk a Canis Maior /Nagy Kutya) csillagkép és egyben az egész égbolt legfényesebb csillagát, a Szíriuszt. Sziporkázó fénye miatt a téli éjszakák

ékkövének is nevezik. Fölötte a Canis Minor (Kis Kutya) csillagkép legfényesebb csillaga, a fehér fényű Prokyon ragyog. A Prokyon fölött egymáshoz közel két fényes csillag, a Castor és a Pollux találhatók. Ők a Gemini (Ikrek) csillagkép legfényesebb csillagai.

Az Oriontól északra, tehát fölötte találjuk az Auriga (Szekeres) csillagképet, mely torz ötszöget formáz. Legfényesebb csillaga a sárgás fényű Capella.Ez januárban éjfélkor pontosan a fejünk fölött található. Az Orion és az Aurigaközött kissé jobbra egy fényes, vörösen világító csillag van. Ez az Aldebaran, a Taurus (Bika) csillagkép legfényesebb csillaga, a bika „szeme". Őt veszik körül halmazt alkotva a Hyadok csillagcsoportja, és ehhez a csillagképhez tartozik az égbolt talán legszebb látványossága a Pleiadok (Fiastyúk) csillaghalmaz. Ezt az Aldebacantól jobbra feljebb találjuk. Szabad szemmel is szép, kis távcsővel igazán különleges.

Még most decemberben a kora esti órákban délnyugati irányban láthatjuk a két legérdekesebb bolygót, a JUpitert és a Szaturnuszt. Egymáshoz közel láthatóak, kisebb távcsővel láthatjuk a Jupiter korongját a Galilei által 1610-ben felfedezett négy holdjával, valamint a Szaturnusz gyűrűjét is. Nálunk a fényes csillagnak látszó Jupitert a Magyarok csillagának, a narancsos színű csillagnak látszó Szaturnuszt pedig a Székelyek csillagának is nevezik.

Balogh Péter

37. 1998. XII.

Eszperente közmondások

Egy szerzet, mely keretes szemmel egeret kerget s repked, emlegette: Kedves verebem, fejed rettenetes.

Egy embert, mely nem felel rendesen kergess, mert egy ebet, mely nem megy egyenesen s rendesen nem nehezebb letepernied.

Egy csepp, kerek szer, melynek ereje rettenetes.

Egy ember felkel reggel, mely negyed egy, de reggel s lel elemet, mellyel kereskednek.

Csendes gyermeknek nyelvezetet lehetetlen megfejtened, de nem tesz egyebet egy ember sem, , melyben megelevenedett.

Felteszem megfejtetted. Ezen esetben leveled helyezd el ezen helyen lent egy ember mellet egy szerkezetben melynek neve BF szelence(eme ember reggel beenged s felel neked)!

AZ ÖSSZETETT TERMÉSZETTUDOMÁNYI VERSENY

ELSŐ FORDULÓJÁNAK EREDMÉNYEI

1.	WACCOND	80 PONT
2.	BRÚNÓ	75 PONT
3.	AMÁDÉ	69 PONT
4.	KECSKERUTA	66 PONT
5.	DIDDLE	61 PONT
6.	GIZIKE/GŐZEKE	54 PONT
7.	LORD	51 PONT
8.	[illegible]	49 PONT
9.	A TERM.SZOLGÁLATÁBAN	48 PONT
55.	[illegible]	[illegible] PONT

10.	MALACKA	47 PONT
11.	CELSIUS FOK	46 PONT
12.	KONTIKI	44 PONT
13.	HÓBAGOLY	44 PONT
14.	KÉK NEFELEJCS	42 PONT
15.	SZEMIPERMEÁBILIS MEMBRÁN	39 PONT
16.	GÁZ	37 PONT
17.	VIRÁG	37 PONT
18.	LIVERPOOL	37 PONT
19.	OKOSKA	32 PONT
20.	INDIVIDUALISTA	32 PONT

1.	GYÜMÖLCSSALÁTA	80 PONT
2.	MAJA	77 PONT
3.	KARATE	76 PONT
4.	VULCANO	52 PONT
5.	AQUARIUS	50 PONT

87. VI. évf. 3. sz.

II. FORDULÓ

Még hogy eső lett?! Olyan hatalmas vihar kerekedett néhány órán belül, hogy az öregek legöregebbjei sem emlékeztek hasonlóra. Felöltötték az összes ruhájukat, vizhatlan kabátjaikat és jószerencséjükre bizták magukat. Üvöltött a szél, recsegtek a kötelek , végtelennek tünt az idő. Ahogy jött , úgy is ment nagy hirtelenséggel a vihar . A pirkadat egy foszladozó, szakadozott léghajót sodort valahol a Földközi-tenger fölött. De mi volt az ő káruk a tengeréhez képest! A part menti zátonyokon egy hatalmas tartályhajó akadt fenn és ömlött belőle az olaj . A léghajó fokozatosan vesztett magasságából ,s végre magukhoz tértek annyira, hogy cselekedni tudjanak. Szilárd szerint valahol Egyiptom partjainál lehettek. Alattuk egyre terjedt a fekete folt, s mintha csak játszadozni akarna a természet, ezüstös halrajok csillámlottak,s nem messze egy hatalmas medúzaraj fehérlett ki a vizből. Az ellentétek talán csak fokozták az események drámaiságát. A földet éréskor a homokos föveny miatt nem ütötték meg nagyon magukat. A legnagyobb sérülés Lenke horzsolása volt.
- Nem így gondoltam a fáraók földjére lépni- jegyezte meg Zénó.
- Te is ezzel vagy elfoglalva, amikor madarak százai szenvednek az olajban vergödve - zsörtölödött Flóra.
Eközben segélyhajók érkeztek az olajfolthoz. Az ifjak is igyekeztek, hogy felajánlják segitségüket. Ne zavarjuk öket ebben!

KÉRDÉSEK:

KICSIK

1. Hogyan alkalmazkodtak a vizi életmódhoz a halak?
2. Miért helyezkedik el az olaj a viz felszinén ?
3. Miért sósabb a Földközi-tenger vize , mint a vele kapcsolatban álló Atlanti óceáné ?
4. Hogyan mozognak a medúzák ?

NAGYOK

1. A hajótöröttek megihatják-e az akkumulátor tartalék desztillált vizét, vagy a tengervizet? Van-e valamilyen megoldás?
2. Szereplőink olajos kezüket szeretnék megmosni. Találtak egy üveget a következő felirattal: "Tenzid 5.5 pH".Mit jelent a felirat ? Miért sikerül ezzel lemosni a kezükről az olajat ?
3. A Gibraltári szoroson miért a Földközi-tenger felé áramlik a viz ?
Hogyan került a Földközi-tenger fenekére a mélyfúrásokból ismert sóréteg ?
4. A legenda szerint a fáraók élvezhették a jeges italok hüsitö izét annak ellenére,hogy nem volt hütőszekrényük és a hőmérséklet sem szállt a fagypont alá. Hogyan lehetséges ez ?

Kérjük ,hogy a kérdésekre adott válaszokat részletesen indokoljátok! Amennyiben felhasználtok -őszinte örömünkre - valamilyen szakirodalmat, kérjük, hogy jelöljétek meg a forrásotokat !
A LEADASI HATARIDŐ. 1999. JANUÁR 15. JÓ MUNKÁT ! SOK SIKERT !

87. 1998. XII.

FILM-TOTÓ

1. *Melyik az a film, amelyik a legtöbb Oscar®-t kapta?*
   a. Forrest Gump **K**
   b. Az angol beteg **S**
   c. Ben Hur **T**

2. *Hogy hívják a televíziós "Oscar-díjat"?*
   a. Emmy-díj **E**
   b. TV-díj **R**
   c. Apple-díj **U**

3. *Ki volt az a népszerû Karate-film szereplõ, aki forgatás közben vesztette életét?*
   a. Jackie Chan **O**
   b. Bruce Lee **H**
   c. Jim Carrey **P**

4. *Mi volt az Elemi ösztön címû film híressé vált jelenete?*
   a. Sharon Stone vízbe folytotta magát **G**
   b. Sharon Stone keresztbe tette lábát, és ... **E**
   c. Sandra Bullock tánc közben cimbalmozott **H**

5. *Mennyi Sharon Stone IQ-ja?*
   a. 120 **A**
   b. 43 **M**
   c. 154 **T**

6. *Mikor játszotta el elõször Zorró szerepét spanyol férfi?*
   a. 1960-as években **F**
   b. Mostanában **S**
   c. Soha **D**

7. *Mennyi bevételt hozott a Titanic Amerikán kívül?*
   a. Több mint 1 milliárd dollárt **É**
   b. Keveset **V**
   c. 100 millió dollárt **N**

8. *Ki Uma Thurman férje?*
   a. Nincs férje **C**
   b. Tom Cruise **Y**
   c. Ethan Hawk **G**

9. *Melyik a magyar mozicsatorna?*
   a. HBO **M**
   b. BBC **E**
   c. ODB **T**

10. *Hány részbõl áll a Csillagok háborúja címû könyv?*
    a. Nincs ilyen könyv **E**
    b. 9 **Á**
    c. 3 **V**

11. *MIB. Minek a rövidítése ez?*
    a. Morcos Ideges Bestiák **B**
    b. Men In Black **Z**
    c. Magyar Ifjúsági Bajnokság **A**

12. *Mi Jim Carrey közismert gúnyneve?*
    a. A Nagy Nevettetõ **T**
    b. Jimmy a csúcs **K**
    c. A Gumiarcú **L**

13. *Ki énekelte el a "Hírek szerelmeseinek" betétdalát?*
    a. Celine Dion **I**
    b. Mariah Carrey **L**
    c. Whitney Houston **S**

A helyes válaszok után található betûkbõl két, a színészethez nélkülözhetetlen fogalmat rakhatsz ki.

Lebada Afrodita

Megfejtéseket várjuk a porta melletti BF-ládába, január 15-ig!

Tápiószentmártonban, a gyógyfürdõhöz közel telek nyaralóval ELADÓ!

Érdeklõdni a 06-27/362-924-es, vagy a 06-30/92-17-462-es telefonszámon lehet.

Kicsik és nagyok, figyelem!

Matek? Biosz? Fizika? Esetleg angol vagy francia?
Ha nem értesz valamit, hívj és megbeszéljük!
☎: *06-27/362-924*

SZIASZTOK, ITT VAGYOK!
HA'Y NEMIZÉ GÉZENGÚZ!
ÚGY-A IS A KARÁCSONY,
A SZERETET ÜNNEPE.

AJÁNDÉK BOLT

MIT LEHET ITT INGYEN KAPNI? A BIZTONSÁG KEDVÉÉRT ÉN IS BEÁLLOK.

EGY-KÉT FÓ CUCCHOZ ÉN IS HOZZÁJUTOTTAM A MEGSPÓROLT ZSEBPÉNZEMBŐL!

MI EZ A LÖKDÖSÖDÉS? ÜSZERESSÜK EGYMÁST? GYEREKEK!

NYITVA

HÚZZA KI A KONYÖKÉT A VESÉMBŐL ÁTAMA!

JÁÁÓK! ÉN IS AZOK!

HŰHA, EZ NEHÉZ "MUNKA" VOLT. AZÉRT A NEHÉZLEKEDŐ SZERZETT "KINCSEKKEL" HAZAJUTOTTAM, MÉG SINCS ESTE.

EZT A CSILLAGOT ÉGÉSZ SZÉPEN SIKERÜLT FELRAKNI, A DÍSZEK, IS A HELYÜKRE KERÜLTEK. ÉGÉSZ JÓ LETT EZ A FA. SŐT! NAGYON TETSZIK ÉS MENNYI AJÁNDÉK?! HMMM! VAJON KITŐL KAPHATTAM? MINDENKINEK BOKA! (BOLDOG KARÁCSONYT!)

YEAH!

LÁSSUK EZT A CSEPP KIS FENYŐCSKÉT, (MERT UGYE NEM KELL A'OL TÚLZÁSBA VINNI A FA MÉRETÉT!) HOL VAN A 6m-ES LÉTRÁM? UTOLSÓ ERŐMMEL MÉG FELHÁZOK A LÉTRA CSÚCSÁRA, VÍZSZINTES ÉS FÜGGŐLEGES MOZDULATOKKAL PRÓBÁLOK NÉHÁNY DÍSZT RÁCSEMPÉSZNI A KISSÉ HULLÓ FENYŐRE.

ZENE: KOZSU
SZÖVEG: ALBITZ KINGA

87. 1998. XII.

SZÁMÍTÁSTECHNIKA

World Cup France '98:

Ha meghalljátok e játék nevét biztos hamar rájöttök, hogy ez egy fociprogram, sőt arra is rájöhettek, hogy az idei VB-t játszhatjuk le. A grafika hasonlatos a Fifa'98 grafikájához, tehát felismerhetőek az arcok, jó a focisták mozgása (ha az ellenfélnek gólt rúgunk, és a kapust veszi a kamera lehet hogy megrúgja az operatőrt), változatosak a gólörömök, és még sok minden más (a játékosok melegítenek, himnusz). 5 játékmód van, ezek: világbajnokság, barátságos meccs, tizenegyesrúgó verseny, edzés, és ha megyertük a vb-t le játszhatunk régi döntőket (a kedvencem az 1954-es magyar-nyugatnémet döntő). A kezelhetőség. Ez már lassan szokás lesz a gyártóknál, hogy a már jól bevált nyolcgombos irányítással kezelhetjük a játékot. Ez a nyolc gomb a négy kurzor, A (becsúszás), S (passz), D (lövés), W (gyors futás). És mit lehet még kihozni eme programból? Gyárthatunk saját játékosokat, megformázhatjuk arcukat, beállíthatjuk átlagaikat (sebesség, lövőerő, stb...). Nem marad más dolgunk, csak bedobjuk a CD-t, elindítjuk a játékot, és játszunk.

Füli

KOSÁRLABDA

1998.XII.2-a nagy nap volt a magyar kosárlabda történelmében. Aki látta a meccset nehezen fogja elfelejteni. 1959 óta nem győztük le az Orosz (v. Szovjet) válogatottat és körülbelül azóta nem voltunk kinn az EB - n sc.

A meccs előtt a kommentátor hangoztatta , hogy valami nagy csoda kéne , hogy a még veretlen , Európa 2. helyére rangsorolt Oroszországot legyőzzük. A Portugálok elleni meccsen szándékozunk továbbjutni. Elkezdődött a meccs. A feldobás az oroszoké, az első kihagyott dobás is, a lepattanó is, a második kihagyott lehetőség is, a 2. Lepattanó is, és a harmadik kihagyott helyzet is. Végre labdához jutottunk, és sikerült elhúznunk 4 : 0 - ra Dávid Kornél pontjaival. Majd az oroszok magukhoz tértek, és 4 : 5 - re fordították az eredményt. Ezek után elkezdtük a dobóparádét és szép csendesen elugrottunk az ellenfél elől. Volt 24:12 is az eredmény, de a legszebben akkor festett, az eredmény amikor 16 pont volt az előnyünk. A magyarok színesitették a játékot zsákolással, triplákkal. Már - már reménykedtünk, mikor a helyzet kis fordulatot vett, azaz Dávid Kornél 3. személyijét összegyűjtötte, és az edző leültette. Az oroszok feljönni látszódtak, az első félidő végére már csak néhány pont volt az előnyünk. Úgy tűnt korán kezdtünk reménykedni. Az oroszok döntetlenre jöttek, és vezettek is pár ponttal, de felzárkóztunk és dobópárbajt vívtunk. Ez így ment egy darabig, szabálytalanságokkal, kihagyott helyzetekkel. Már csak 20 másodperc lehetett hátra, mikor az ellenfelünk javára volt 2 pont. Szépen játszogattunk és HANG ROLAND az utolsó másodpercben bedobott egy hármast. 60 : 59 - re győztünk. Óriási öröm volt apályán, mindenhol. Az oroszok egyébként 99 - es pontátlaggal rendelkeztek, úgyhogy az az 59 pont nem semmi. Ilyen már rég volt, sikerült bejutnunk az EB - re. Gratulálunk a magyar válogatottnak: Hang Rolandnak, Dávid Kornélnak, Sitku Ernőnek, Borosnak és a többieknek, és további sok szerencsét!

Viccek

Tanács

Az orvos kifakad a vadászaton:
–Hát ez szörnyű! Már legalább tíz nyúlra rálőttem, és egyet sem találtam el!
–Tudja mit, doktor úr? – válaszol vadásztársa. – Próbáljon meg nekik valamit receptre felírni.

Amerika, az Amerika

–Negyven percig tart az utam a lakástól az irodáig – mondja a New York-i férfi.
–Autóval vagy metróval?
–Lifttel!

Kisvendéglő

–Mibe kerül egy pohár sör?
–Az asztalnál ülve 140 forint, a pultnál állva száz.
–És fél lábon állva?

Visszajáró

–Ma reggel, amikor itt voltam nálad vásárolni, többet adtál vissza – mondja Grün Kohnnak, letesz a pultra egy százast, köszön, és kimegy a boltból.
Kohn lázasan morfondírozni kezd:
–Vajon mennyivel adhattam többet, ha ez egy százast visszahozott?

Ajánlat

Az elegáns étteremben a vendég magához inti a pincért:
–Nem szeretem a meglepetést. Kétezer forintom van, mit tudna ajánlani?
–Másik vendéglőt!

Pech

–Borzalmas, milyen pechje van ennek a szegény Kohnnak. Tegnap este minden pénzét elvesztette a kártyán. Legvégül aztán a feleségét tette fel...
–És?
–Na, képzeld a szerencsétlent! Nyert.

Szakértelem

Svenson elmegy az óráshoz, szeretné megjavíttatni falióráját. Amikor a mester felbontja a csomagot, csak az ingát találja benn.
–És az óra?
–Az órának semmi baja, csak az inga áll.

Fekete vicc

Mogorva férfi lép be a patikába.
–Kérek tíz gramm arzént és öt gramm ciánkálit.
–Becsomagoljam? – kérdi a patikus.
–Köszönöm, ne fáradjon! Itt fogyasztom el.

87. 1998. XII.

Zecs and GEGE

Aranyköpések

Biológia:

Diák: ...a Hortobágyi kilenclyukú kőhíd
A.I.: Ez a legszexisebb magyar híd.

Antal István

Kémia:

Moláris térfogat: egy mol anyag térfogata. Hát ez pofonegyszerű! Moláris nagymama: egy mol anyag nagymamája.

Antal István

Földrajz:

B.G.: Tudjátok, hogy holnap elmarad a föci?
Diákok: Igen tanár úr, tudjuk.
B.G.: Akkor jó, mert én is.

Diák: Tessék kiosztani a dogákat!
B.G.: Nem tetszek!

Balázs Gábor

Történelem:

Á.A.: Mit nézel?
Bekiabálnak: Sexújságot!
Á.A.: Még ha azt nézné, abból tanulna valamit!

Ádám Anna

Latin:

Nem volt külön piszoár, csak kakoár.

Már csak a szénné égett izéjüket találták meg.

Ez nem egy parabola, hanem egy pajzs és egy lándzsa.

Ez a Circus Maximus. Itt tartották a Forma 1-es versenyeket 4 lóerővel és Ben Hurral.

Diák rugdossa osztálytársa székét:
B.P.: Nem szabad a másik székletét rugdosni.

Diák: Miért számüzték Augustus lányát?
B.P.: Mert k***** volt... nem példa értékű életet élt.

B.P.: Felírjuk a két évszámot és én megkérdezem, hogy mi ez a vonal a két szám között?
Diák: -től -ig.
B.P.: Az ÉLETE!

Fizika:

A pestis eléggé halálos betegség volt akkor.

Kis László

Matematika:

Gyerekek hintáznak:
L.M.: Fiúk, ma 4-5-ig szabad vagyok! Ne vigyelek el titeket hintázni.

Kint esik a hó:
L.M.: Tudom, hogy én nem esek, de azért figyeljetek rám!

Lőrincz Margit

Angol:

Ne találgass, fiam! Nem totó ez, nem is lottó, de még csak nem is bingó!

Gyüdi Ilona

Mi mondtuk:

Tanár: A növényeknél a szövetek után mik jönnek létre?
Diák: Izmok.

Tanár: Ha felnézünk az égre és látunk egy csillagot, az lehet, hogy már több ezer éve felrobbant.
Diák: Ezt a gyors fölfogást!

Tanár: Amíg élek, remélek!
Diák: Úgy értettem, hogy amíg élek nem élek.

A hideg talaj felmelegíti a meleg levegőt.

Kémia órán:
Szicílium!

A Föld tenegkörüli forgása...

Diák1: Bikini!
Diák2: Monokini!
Diák3: Onekini!

A szemüvegem nélkül nem látok egy mukkot se.

Tanár: Viagra hatására megnő a férfiaknak a szívinfarktus...
Diák: Meg más is...

Ricsi & Norbi

BF. VI. évf. 3. sz.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a magam és a velem egyetértők nevében mindazoknak, akik egész évben gondoskodnak arról, hogy ne hófehér falak és csupasz zöld oszlopok vegyenek körül minket, hanem egy kicsit otthonosabban érezhessük magunkat a suliban.

Most, karácsony közeledtével ismét kellemes meglepetés ért. Hálás vagyok azoknak, akik ünnepi hangulatot csempésztek a zord hétköznapokba. Így mindig van miből erőt meríteni - a karácsony előtti utolsó nagy hajrában is.

Külön köszönet illeti Bányai Alfonz tanár urat és a rajz fakultációsokat a Babits-nap alkalmából készített fantasztikus dekorációért, amely reméljük még sokáig díszíti az aulát, mindenki legnagyobb örömére.

Köszönjük!

BOLDOG KARÁCSONYT !

Köszönjük a nyomdai segítséget a K-N. családnak!

93 1998. XII. 4. sz.

BABITS FIRKÁK

Barbi

A TARTALOMBÓL:

- KARÁCSONYI KONCERT
- JÖN A TAVASZ ÉS A SZERELEM
- FEBRUÁR ÉS A BOSZORKÁNYOK
- ÉRDEKESSÉGEK AZ M0-RÓL
- TESZTEK, RIPORTOK, VICCEK ...

GONDOLATÉBRESZTŐ

" Az ige - gondolta - cselekvést, történést vagy állapotot fejez ki , három ideje van : múlt, jelen és jövő. A múltbeli cselekvés befejezett , a jelenbeli most folyik, a jövő pedig ezután következik."

(SZABÓ MAGDA : ÁLARCOSBÁL)

1999. FEBRUÁR VI. ÉVF. 4. SZÁM

Itt vagyunk!

Elmúlt a karácsony, az időjárás folyton megtréfál bennünket és a legközelebbi szünet már csak tavasszal lesz. Nyomasztó, nem?
De azért mi újra megjelentünk, hogy egy kicsit színesebbé tegyük számotokra az iskolában töltött órákat, meg persze, hogy Boldog Új Évet kívájunk mindenkinek! Erről jut eszembe, tudjátok, hogy 1999 a kos éve lesz? A japánok szerint pedig a nyúlé. Lehet, hogy a kettő ugyanaz, én a biztonság kedvéért mindkettejüknek kívánom, hogy február 14.-én sok-sok szerelmi vallomást kapjanak, mert idén újra lesz Valentin nap is. És közel öt hónap múlva nyári szünet is! **ÓRIÁSI!** Na meg persze öt hónapon keresztül a lap, amelybe várjuk aranyköpéseiteket, cikkeiteket, építő kritikáitokat, a mi lapunk, az elmaradhatatlan:

Babits Firkák!!!

Babit

1999 vagy 666\?!

1999-et a világvégének harangozzák be a jósok, és más emberek. Azt mondják, a denevérvérből kiolvasták, a Bibliában megtalálták egy számítógép segítségével, hogy 1999 a világ vége. Egyesek szerint benne van a Bibliában, hogy 1000-et írunk, de 2000-et már nem. Babonások, mert 1999-ben fejreállítva benne van a 666, a sátán száma (www.666.com; 0660-666-666). Lehet. Ez mind lehetséges. Én meg kihoztam a Pál utcai fiúkból, hogy világbéke. Van, aki hisz nekik, s megtért Istenhez imádkozni, van, aki pánikba esett, de vannak normális emberek, aki bíznak 2001-ben is. Egyes emberek szerint egymást pusztítjuk el, más vélemények szerint a Természet katasztrófái ölnek majd meg minket. Vannak, akik a hátralévő időt ki akarják élvezni, és vannak, akik a vég bekövetkeztét szeretnék elhárítani. Egyesek világbékét akarnak teremteni, és a szépet, a jót, a szeretetet erősíteni a világban. Egyesek az ózonjuktól félnek, mások a sugárveszélyes, atomtöltetű plazmabombáktól, van, aki az idegenektől tart, van, akinek mindegy, mert 100 csodálatos évet élt már a Földön.
Lehet, hogy bekövetkezik a vég. De mi lesz akkor? Addig? Lehet, hogy már csak 300 nap van hátra? Akkor mi van? Akkor eltöltünk mi emberek, egymással 300 gyönyörű napot szeretetben, békességben (legalább próbáljuk meg!), biztosan eltöltünk 5 percet egy gyönyörű napfogyatkozás mellett, egy péntek 13-át, egy tavaszt, egy nyarat, egy őszt, egy telet. Ha már csak 300 napunk van, használjuk ki: csináljunk meg mindent, amit csak szerettünk volna eddig csinálni, próbáljunk ki mindent, ha már úgyis vége. De én nem hiszen, hogy eddigi életem eddigi munkája csak így kárba veszne, hogy a tanárod segítsége hiábavaló volt, hogy ez az ország hiába dolgozott, hogy a földi lények munkásságai egyszer csak egyik napról a másikra tönkremenjen, hogy több millió gyerek haljon meg, s mégtöbb felnőtt csak úgy köddé váljon, mintha nem lett volna soha, s az élet megszakadjon.
Én ezt nem hiszem. Szerintem (remélem) unokáim, azok unokái, vagyis az ükunokái is látni fogják a világot. Így legyen!

Hegyó & Zeus

„Ajándék"

Ha behunyom a szemem és a karácsonyra gondolok, egy meghitt légkör, az oly jellegzetes fenyőfa illata és a frissen sült beigli jut az eszembe.

Felrémlik bennem egy régi emlék. Három éves koromban pólyás babát kaptam, melyet még azon az estén „Tesónak" kereszteltem. (Sok „megpróbáltatás" ellenére az ágyneműtartóban fekszik, sok szép emlékkel együtt kisöcsém rugdalózójában.)

December 11-én azonban a karácsonyi ünneplésnek egy olyan formájával ismerkedhettem, ismerkedhettünk meg, ami igazán mély nyomot hagyott mindannyiunkban. Amikor az ember televíziót néz és látja az adventi hangversenyeken résztvevő kórusok tagjainak arcát, nem is gondolná, hogy mi zajlik le bennük, ám mi is részesülhetünk ebben a gyönyörben.

A kertvárosi templom csak a szereplőkkel és az ünnepelni vágyókkal telt meg.

Dalainkat visszhangozták a falak, és a levegő velünk együtt vibrált. A muzsika varázsában mindenki érezhette a közelgő ünnep emelkedett hangulatát. Mindannyian egymásnak és egymásért énekeltünk. A szeretet, amely ebből a mostani hideg, rohanó világból egyre jobban hiányzik, áthatotta a lelkünket. Már nem emlékeztünk a fárasztó próbákra, mert jó volt adni valami olyat, ami belülről fakadt és szívből szólt.

Az orgona, a fuvola és a pásztorjáték, melyben kicsik és nagyok egyaránt részt vettek, még jobban emelte és még színesebbé tette az amúgy is színvonalasan megszervezett műsort.

Az ilyen és ehhez hasonló események erősítik bennünk azt az érzést, amelyet a Piramis együttes is megénekelt 1979 karácsonyán:

„Minden gazdagságom hangok és szavak,
s néhány általunk kimondott gondolat.
Egyet elmondok neked,
hogyha igaznak hiszed, mondd el mindenkinek!
Kívánj a szónak nyílt utat,
és a dalnak tiszta hangokat!..."

A MAGYAR NÉPHIT BOSZORKÁNYA

I.

A boszorkányfogalom kialakulása:

Az ember- és természetfeletti lények a néphit gazdag tárházában jelentős helyet foglalnak el. Ilyenek voltak például a boszorkányok. A boszorkány szó török eredetű, a magyarban, de később azonban a latin megjelölést használták.

A boszorkány külseje:

A matyók szerint abból a gyerekből lesz boszorkány, akinek a szemöldöke össze van nőve, vagy foggal születik.
Recsken úgy vélték, hogy a boszorkányok szeme este világít s a legnagyobb sötétségben látnak.
Nagyszalontán a nagyon sovány illetve a nagyon kövér öregasszonyokat hitték bűbájosoknak, de mindkét esetben a lényeg a roppant nagy száj volt! Takaros, formás nő csak kivételesen lesz boszorkány.

A boszorkány felismerése:

Ennek különböző módja van. Besenyőtelken a feltételezett boszorkánynak megfordítva lépnek a lábnyomába, s ha valóban az, megfordul, s az embert megfenyegeti ujjával. Hajdúnánáson követni kell a gyanús embert s miután kilencet lépett, - s a lábát felemeli - lábnyomába gombostűt kell szúrni, ha boszorkány, addig nem mozdul, míg a tűt ki nem húzzák. A boszorkányt csak boszorkánytársa ismeri fel, de ha valaki mégis rájön, nem árulhatja el senkinek, mert a bűbájos megrontja. Aki kifordítva veszi fel minden ruhadarabját és 11-12 óra felé kimegy a kertbe, az biztosak megláthatja őket. Könnyen felismerhető St. György éjjelén a falu felé közeledő tehenek bőgéséből (ugyanis a teheneknek „boszorkánymegérző" képességet tulajdonítottak). Előfordult, hogy a bűbájosok - éppen ezért - megrontották őket, (pl.: elapadta tejük, elvesztették borjaikat, vagy elpusztult a tehén maga is). 1565-ös kolozsvári per jegyzőkönyvében elmondja az egyik tanú, mire tanította tapasztalt szomszédja: „Húzzon tehene szarvára valami harisnyadarabot, s meglátja tehene azonnal annak a házához rohan, aki megbabonázta... a tehén a Gertrud házhoz rohant, és az ablakon bebőgött."

folyt. köv.

Albitz Kinga

Február

- Halak hava
- Böjtelő hava
- Télutó

FARSANG

A farsang ideje, vízkeresztkor kezdődik és egészen hamvazószerdáig tart, amely a nagyböjt kezdete.

E népszokás az egyházi vonatkozásoknál régebbi, a természet megújulásával kapcsolatos örömöket fejezi ki, s temeti a hideg telet.

Februárban még javában tart a tél, de a természet élő- és növényvilága már megmozdul, a hónap közepén már feltűnnek a seregélyek, megérkeznek az első nyári ludak, a vizekben a csukák ívása megkezdődik, s ilyenkor alapítanak családot a rókák.

Megszületnek a vadmalacok. A hónap vége felé megjelenik a hóvirág.

Jeles napok:

Febr. 2.: Gyertyaszentelő napja

A medve ezen a napon jön ki a barlangjából, ha napos időben meglátja a saját árnyékát, akkor visszabújik, mert még hideg idő várható

A templomban megszentelt gyertyákat a falra akasztják vagy elrakják a ládafiába.

Febr. 3.: Balázs napja

Az idősebb diákok újabb tanulókat verbuválnak az „oskola" számára, s adományokat is gyűjtenek (balázsjárás).

Balázsolás – védekezés a torokfájás ellen.

Febr. 6.: Dorottya napja

Ha Dorottya napján hideg van, Julianna napjára megenyhül az idő.

Bálok ideje.

Febr. 14.: Bálint napja

A tyúkültetés ideje, ilyenkor kezdenek fészket rakni a verebek is.

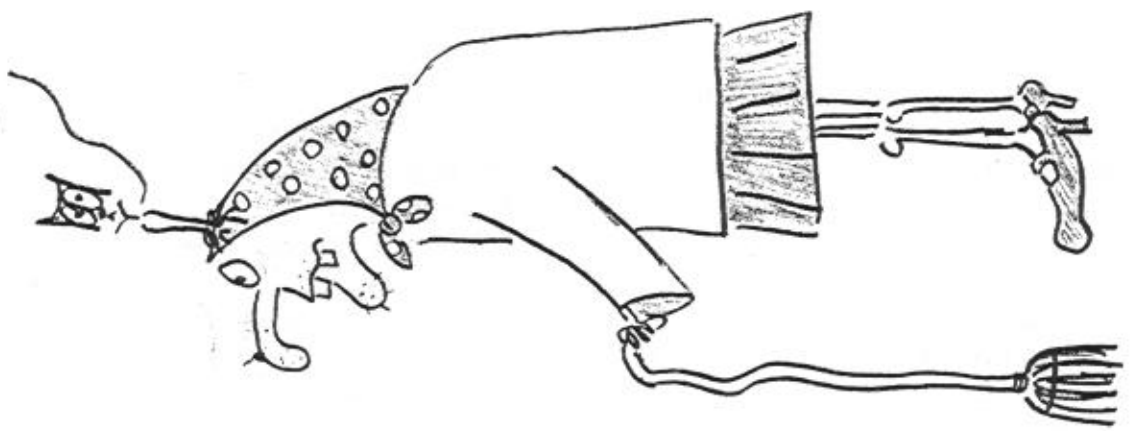
Febr. 19.: Zsuzsanna napja

Ekkor szólal meg a pacsirta, a hó – ha van – lassan olvadni kezd.

Febr. 24.: Jégtörő Mátyás napja

Ha Mátyás nem talál jeget, akkor csinál, ha pedig talál, akkor tör.

Albit Kinga

Évközi Internyúzó

Varga Magdolna tanárnővel

Kérjük mutatkozzon be!

Kröel- Dulayné Varga Magdolna vagyok. Egy 2 évvel idősebb nővérem van. A Bajza utcai Általános iskolába és az Árpád Gimnáziumba jártam.

Milyen tanárai voltak?

Vegyes, volt olyan tanárom akit nagyon szerettem, és volt olyan akit kevésbé.

Volt-e szerepük abban, hogy megszerette a biológiát és a földrajzot?

A földrajzban volt a biológiában nem. A gimnázium 1. évében volt egy nagyon jó földrajz tanárom és ekkor szerettem meg.

Melyik egyetemre járt?

Az ELTE Tanárképző Főiskolára, majd az ELTE Természettudományi Karára.

Mi volt a diploma munkája?

A Tapolcai-med geomorfológiai vizsgálata légi és űrfelvételek alapján.

Milyiket szereti jobban a földrajzot vagy a boilógiát?

A földrajzot tanítani, a biológiát tanulni.

Voltak-e jó barátnői az iskolában és tartja-e velük a kapcsolatot?

Voltak jó barátnőim, de sajnos már nem tartom velük a kapcsolatot, csak évente egyszer találkozunk.

Benne volt-e a " bulikban"?

Igen, benne voltam.

Miért éppen a Babits Mihály Gimnáziumot választotta?

Itt kerestek biológia és földrajz tanárt.

Hogy érzi magát a gimnáziumban és tanárkollégái között?

Nagyon jól. Jó, hogy sokat tudok nevetni.

Milyen tanítási módszereknek a híve?

Beszéljen sokat a gyerek, de ne magában.

Melyik a kedvenc növénye és állata? Van-e háziállata?

A kaktusz a kedvenc növényem és a kutya a kedvenc állatom. Van háziállatom, 2 nimfapapagájom és egy ékszerteknöm.

Mi a véleménye a divatról? A divat mely irányzata áll közel Önhöz?

Nem ismerem és nem is akarom követni. Nagy üzlet van benne. Semelyik sem áll közel hozzám, a magastalpú cipőket nagyon nem szeretem.

Milyen művészeti és sportág áll közel Önhöz?

Művészetek közül a zene, népművészet. Sportágak közül, ha nézni kell a lovaglás, ha játszani, akkor a foci és a röplabda.

Foglalkozott zenével?

Igen 10 évig zongoráztam, magamtól elkezdtem gitározni és furulyázni.

Ki a kedvenc költője és írója?

Kedvenc költőm Radnóti Miklós, íróm Bohumil Hrabal.

Miyen Ön számára az ideális diák?

Beszéljen órán, de csak ha fölszólítom.

Hogy viseli ha a diák füllent?

Ha rájövök, akkor nagyon mérges vagyok és iparkodhat, hogy visszakapja a becsületét.

Milyen emberi tulajdonságokat visel el nehezen?

Hogyha azt hiszi magáról valaki, hogy ő a világ közepe.

Milyen beteljesületlen vágyát szeretné megvalósítani?

Házikó kerttel, amiben lovak legelésznek.

Mit csinál szabadidejében?

Nincs szabadidőm, de ha lenne akkor kirándulnék, szőnék, fonnék.

Melyik volt a legegzotikusabb nyaralása?

A legelső Mongóliai utazás mert olyan volt mintha 200 évvel visszamentünk volna az időben.

Milyen 3 dolgot vinne magával, egy lakatlan szigetre?

Férjemet, 1 zsák búzát, víztisztítót.

Mit tart fontosnak az életben?

A barátságot és a szeretetet tartom fontosnak.

ézsa, bogi

TÉLI SPORTTÁBOR - GERECSE 1999

Január 22., péntek, 16 óra. Szokás szerint utolsóként érkezem. Tömött sárga busz az árpád-hídi pályaudvaron, nagy csapat gyerek ...INDULÁÁS! Már sötét van, mikor megérkezünk Bajótra, ledobáljuk a cuccokat, amiken addig ültem, népszámlálás, első eligazítás. Egy kis séta (és beéneklés) után az egész csapat a szálláson: egy nagy tisztás a PUSZTAMARÓT melletti erdőben.

Lányok: faház, kissrácok: tömegszállás (ebédlő), Boka Gyuri-féle különítmény (vagyis MI, 8 fiú): a leghátsó faház. A szobák luxuskivitelűek voltak, csak az enyhe nyikorgás kergetett őrületbe. (Emeletes ágyak.) Az otthonossá alakításból mi is kivettük a részünket: egy-két barátságos légytetem a lámpán, az asztalon, az ágyakon, egy poroltó a fűtőtest előtt. (Robbanásveszélyes.)

A kultúra is felvirágzott köreinkben: versírás, viccek tömkelege*, tankönyvek nézegetése. (Csakis kívülről!) Zenét is hallgattunk, a teljes walkman- és magnótilalom ellenére**, valamint új barátokat is szereztünk, pl. Sárga Sikló, Zöld Zénó és a többiek... (Csak belső használatra.) A kaja isteni volt, a pia még inkább, a nőkről inkább nem beszélek...

Na és a lényeg, a közös programok: (szinte) minden reggel reggeli torna, túrák, foci, hazárdjáték, transzvesztita-show! Ez utóbbi a 6 csapatra felosztott társaság vetélkedőjének csak egy része volt: a korábbi sporttáborok hagyományai szerint "videoklipet" kellett rendeznünk egy-egy megadott dalhoz. Természetesen nagyon jópofa megoldások születtek: hajhabbal, napocskával, lerúgott fejjel; és a dalok előtt külön elszavalt mély értelmű dalszövegek (pl. De nehéz az iskolatáska, Ciao Marina) is nagy tapsot kaptak. De ugye minden szentnek (?) maga felé hajlik... Engedjétek meg, hogy a sajátunkat kissé részletezzem:

4 db fiú: paróka, rúzs, szemfesték, miniszoknya, műmell
3 db fiú: őrült zenekar
1 db lány: fiú.

Én személy szerint a kaszinót is nagyon élveztem (a zsetonok: kukorica, lóbab): színvonalas játékok és a végén őrült licitálás a nyereményekért.

De persze az igazi főnyeremény a természet volt, aki magába fogadott minket erre a pár napra: hegyek völgyek, erdők, mezők, tisztások, barlangok, kőfejtő (jura-kori maradványokkal), szurdok, Turul, cukrászda (???)...

Egyszóval, a tábor fantasztikus benyomást tett rám, és szívből remélem, -a baljós sejtés ellenére- mégsem az utolsó volt!

*: Pl. Süket nyuszika a bíróságon: -Bíró úr, nem lesz kicsit sok az az öt év?
-Mondom: Kötél!!!

**: Bocs, Bors. A diszkment nem vetted észre, pedig az is ott volt a táskámban!
(Lásd: műszaki képzettség.)

LORD PETER

GONDOLATÉBRESZTŐ : "..... néha önhitt vagyok, azt képzelem , én lényegesen többet meglátok, mint más ember. Nem árt átélnem, hogy koránt sincs így, hogy a gyerekek legalább annyit tudnak , mint énmagam - néha talán még lényegesebb dolgokat. "

(SZABÓ MAGDA : ÁLARCOSBÁL)

"..... néha önhitt vagyok, azt képzelem , én lényegesen többet meglátok, mint más ember. Nem árt átélnem, hogy koránt sincs így, hogy a felnőttek legalább annyit tudnak , mint énmagam - néha talán még lényegesebb dolgokat. "

(Szabó Magda után szabadon kamaszoknak)

„...coelumque videre iussit..." (Ovidius)

Sok ember számára talán a hóvirág megjelenése jelzi a tavasz közeledtét, aki azonban az égboltot is szemmel tartja, az még ennél is hamarabb bizonyosságot szerezhet a legszebb évszak jöveteléről. Már január elején - igaz, hogy csak éjfél tájban -, de a keleti horizonton már feltűnik erős fényű, kékesfehér színű csillag: a Regulus. Ez az Oroszlán (Leo) csillagkép α -ja, azaz legragyogóbb csillaga. Ez a legismertebb tavaszi csillagkép, és egyben talán az egyetlen, amely valóban hasonlít arra, amiről elnevezték. Négy, öt fényesebb csillaga kirajzolja az oroszlán testét, a halványabbak pedig a sörényét és a fejét.

A görög mitológia elmeséli, hogy az erejéről híres Herkules Mükéné királyánál szolgált, s tizenkét - emberfölötti erőt és ügyességet kívánó - munkát végzett el neki. Ezek egyike volt a félelmetes nemeai oroszlán megölése. Miután Herkules végzett az oroszlánnal, Zeusz a hős tiszteletére elhelyezte az égen a megölt állatot.

A másik legismertebb tavaszi csillagkép az Ökörhajcsár (görögül Bootes,ejtsd:bótész). Ennek legfényesebb csillaga, a hajósok útbaigazítója, a 37 fényév távolságban lévő narancsszínű óriáscsillag, az Arcturus. Ez az égbolt negyedik legfényesebb csillaga. Maga a csillagkép egy jellegzetes nagy deltoidot formáz.

A legromantikusabb csillag a tavasz egén a március végétől délkeleten tündöklő gyönyörű kék színű Spica. Távolsága 275 fényév, és 23oo-szor fényesebb Napunknál. Nálunk a nép nagyon találóan Leányszemű csillagnak nevezi. A Spica az egyébként elég halvány csillagokból állő Szűz (Virgo) csillagkép legfényesebb csillaga.

Ez a szép csillag vezet át bennünket a nyárba, melynek előhírnökeként a március végi éjszakákon a keleti látóhatáron már feltűnnek a Mérleg és az Északi Korona legfényesebb csillagai. Ez utóbbi nagyon szép félkörívet formáz, melyet népünk Urunk asztalának nevezett el. Legfényesebb csillaga a kékesfehér Gemma, azaz Drágakő.

BALOGH PÉTER

Építsünk utat,

vagy egy újabb baklövés és merénylet az adófizetők pénztárcája ellen?!

A következő 10 év magyarországi útépítéseinek következtében Budapest majdnem a világ közepe lesz. Hogy a fővárosiaknak mégse kelljen a kelet-nyugati-déli tranzit járművek hatásait személyesen elszenvedni és Budapest fellélegezhessen, megszületett az M0 körgyűrű terve.
A városokat elkerülő utak ötlete akár környezetvédelmi beruházásként is leírható. Ha valóban szükség van rá, és valódi megoldást kínál.
Az M0 körgyűrű sajnos csak részben fele meg e követelményeknek.
Lássuk a teljes nyomvonalat:
Az M0 a tervek szerint összeköti az eddig Budapest körül épült M1, M7, M5, M3 és M2 autópályát. A tervekből az M1-M5 összeköttetés már meg is valósult. Szükség van még az M3 és az M2 út bekapcsolására. Ez megoldható lenne egy fél körgyűrűvel is, azonban a tervek szerint Budapest körül egy teljes gyűrűnek kell épülnie. A körgyűrű az M2-től a Dunán Horány térségében átívelve eléri a Budai-hegységet, (ez az északi szektor), majd azon az elképzelések szerint alagutakon keresztül jut át (ez a nyugati szektor) és csatlakozik az M1 úthoz. Az M2-től induló északi szakasz illetve a Budai-hegységen keresztül ívelő nyugati szakasz építése gyakorlatilag teljesen felesleges és káros, hiszen nem kapcsol be újabb autópályákat a forgalomba, több üdülőkörzetet (Szentendre, Pilis) tönkretesz, és egyben rendkívül drága.
A Budai-hegység átfúrásának gondolata, mivel nehezen kivitelezhető, szerencsére még csak a fejekben létezik. A keleti szektor építése (M5-M3 összeköttetés) az eredeti tervezett nyomvonal ésszerűtlen elhelyezkedése miatt egyenlőre lakossági és önkormányzati ellenállásba ütközik.
Marad tehát a nagy beruházásra az északi szektor.
1998 kora tavaszán a Káposztásmegyer II. lakótelep lakosai megdöbbenten tapasztalták, hogy a lakóteleptől 250 méterre intenzív földmunka kezdődött. Ekkor értesültek az M0 körgyűrű északi szakaszának építésének megkezdéséről.

Az északi szektor eredetileg tervezett nyomvonala összeköti az M3-as autópályát a 11-es úttal. Az M3-astól indulva egy viszonylag lakatlan területen halad át, majd az új M2-es főútra csatlakozik rá, amely északról vezeti el a forgalmat. Az út innen továbbhaladva egy 16 méter magas hídon keresztül eléri a Káposztásmegyer II. lakótelep északi szélét, attól 250-300 méterre halad el. Az engedélyezési eljárás során a tervezők olyan térképet nyújtottak be, ahol a *Káposztásmegyer II. lakótelep nem volt feltüntetve*, csak az I., amely 2 km-re van a tervezett nyomvonaltól. A lakótelep óvodájától *150 méterre* egy csomópont szerepel a tervekben. A csomópontra felvezető utak a terv szerint a lakótelep házaitól *15 méterre elhaladó közutak*, melyek a helyi óvoda, iskola és a lakótelep között húzódnak. A csomópont megépítéséhez a Mogyoródi-patak elterelésére is szükség volt, melynek során a kelleténél nagyobb zöld területet semmisítettek meg az építők. *A tervezett útvonal ezek után áthalad a Homoktövis Természetvédelmi Területen, ahol a védett homoktövis élőhelye található. Az* eredeti hatástanulmány lelerítést és élőhelyrekonstrukciót javasol, de ez az építkezés során nem történt meg. Itt szintén épülne egy csomópont. A csomóponttal csatlakozik a körgyűrű a 2-es főúthoz, majd a Szentendrei szigeten keresztül éri el a 11. sz. főutat. Ez utóbbi szakasz 3 millió embert kiszolgáló ivóvíz bázis felett halad el. A terv szerint 4 km-en belül így három nagy csomópont épülne. Az M0 körgyűrű északi megépítésével Budapest északi szélcsatornája - ahonnan a főváros a tiszta levegőt kapja - és az északi területen lévő üdülőövezet kerül veszélybe. Mind a légszennyezés, mind a zajártalom jelentősen nőne. Az ellenőbbi ellen az engedélyezési terv kötelező előfásítást és véderdő telepitését írja elő, az építkezés alatt azonban e helyett eddig a meglévő növényzet kiirtása történt meg.

A környezeti hatástanulmány az egész nyomvonal területére készült el. Több magyar hatóság kifogásolta azonban a nyomvonal tervét, melynek eredményeképpen a Budapesti Természetvédelmi Igazgatóság nem járult hozzá a 2-es főút után épitendő szakasz megépítéséhez 1996. jan.12-i állásfoglalásában.

Ezzel a döntéssel tehát a terv egy részének megvalósításához kapott engedélyt a kivitelező cég. *Ennek következtében azonban érvényüket vesztették az előző hatástanulmány adatai, számításai. Az újabb nyomvonalhoz azonban mindmáig nem készült új környezeti hatástanulmány, az építkezés tehát egy érvénytelen hatástanulmányra alapozva folyik*

Az Újpesti Önkormányzat aggodalmának adott hangot a hatástanulmány érvénytelenségével kapcsolatban, érthetetlen okból mégis megadta a területfelhasználási engedélyt.
A tervezés és az építkezés során a kivitelezők számos magyar törvényt és az Európai Unió Environmental Impact Assessment direktíváját is megsértették.

Az északi szektor építése 11 milliárd forintba kerül. Ezt a pénzt a Magyar Állam PHARE-támogatásból és az Európai Befektetési Bank által nyújtott kölcsönből fedezi. A fent említett törvénytelenségek és lakossági tiltakozás ellenére a pénzfolyósítás zavartalanul folyik tovább.

A nem kellően tájékoztatott lakosság rövid időn belül egy tiltakozó akciót kezdeményezett, s mivel a nyomvonalat megváltoztatni már lehetetlen - a 2. csomópont építésének meghiúsítását tűzte ki célul. Az ETK október 28-án demonstrációt szervezett, a tárgyalások folynak, de eddig minden különösebb eredmény nélkül.

Werus

ÖNISMERETI TESZT II.

Az érzelmeid rabja vagy- e?

1., Moziba akarsz menni a barátoddal/barátnőddel, de összevesztek, mert ő más filmet szeretne megnézni. Hajlandó vagy- e a békülés kedvéért arra elmenni, amire ő szeretne?
a., Még mit nem! Arra a filmre megyünk , amit én választottam.
b., Persze, hisz fontosabb a szerelmünk, mint egy film!
c., Az arany középutat javasolnám. Menjünk el egy olyan filmre, amit mindketten meg szeretnénk nézni.

2., Az aluljáróban egy koldus, látszólag béna ember mellett mész el. Mit teszel?
a., Észre se veszem. Mindig rosszul vagyok az ilyen szánalmas alakoktól. Menjen el dolgozni!
b., Megsajnálom, de nem adok neki pénzt. Tuti, hogy italra költené, és abban sem vagyok biztos, hogy béna.
c., Természetesen adok neki pénzt. Hisz' látszik, hogy szüksége van rá!

3., Egy igazán romantikus filmet nézel, ami tragédiával végződik. Elbőgöd-e magad?
a., Persze, hisz meghalt a kedvenc színészem!
b., Nem!! Mindenki előtt sírni?! Majd otthon.
c., Talán, de azért nem rendeznék síró - hangversenyt, hisz csak egy film!

4., Megismerkedsz egy fiúval/lánnyal. A külső vagy a belső alapján döntöd el, hogy milyen?
a., A kettőt együttvéve. Mind a kettő egyformán fontos.
b., A kettőt együttvéve, de nekem a belső a legfontosabb.
c., Először a külseje alapján határolom be, de végül is a belső is számít (egy kicsit).

5., A buszmegállóban állsz, és egy autó lefröcsköl sárral. Hogy reagálsz?
a., Biztos nem volt szándékos! Még jó, hogy sötét ruha van rajtam!
b., Hogy képzeli? Nem tud jobban vigyázni?
c., Utána káromkodom, és megjegyzem a rendszámát. Jó kis pert akasztok a nyakába!

6., A tanárod minden jel szerint „pikkel" rád. Mit teszel?
a., Négyszemközt megkérdem az okát.
b., Mit tehetnék? Megpróbálom valahogy megváltoztatni a véleményét rólam.
c., Ez lehetetlen, biztos csak rossz napja van!

7., Nagyon tetszik egy lány/fiú, és úgy döntesz megteszed az első lépést, de kosarat kapsz. Mi a reakciód?
a., Nem érdekel; sok fiú/lány van még rajta kívül a világon!
b., El tudom fogadni, de fáj a dolog. Talán túl korai volt még.
c., Továbbüldözöm a szerelemmel. Lehetetlen, hogy ne tetszek neki.

Értékelés a 13. oldalon!

Értéktáblázat

	a	b	c
1.,	5 pont	3 pont	4 pont
2.,	5 pont	4 pont	3 pont
3.,	3 pont	5 pont	4 pont
4.,	4 pont	3 pont	5 pont
5.,	3 pont	4 pont	5 pont
6.,	5 pont	4 pont	3 pont
7.,	3 pont	4 pont	5 pont

BABITS FIRKÁK 1999. FEBRUÁR

"ÉN NEM TUDOM MI EZ, DE..."

Szeretlek. Egyetlen szó. 9 betű 3 szótagban egymás mellé préselve. Te tudod mit jelent? Én nem igazán vagyok tisztában vele, csak próbálom megfejteni. Mondd ki magadban, s utána üvöltsd ki a nagyvilágba! Mi ez a megfoghatatlan szorongás, amit most a szívedben érzel? Nem tudod megérinteni, megízlelni, leírni és elmondani. Vajon érezheti bárki is teljes valójában?! Egy vers jut az eszembe, mikor erre gondolok:

" Én nem tudom mi ez, de jó nagyon.
Fájása édes, hadd fájjon, hagyjon.
Ha balgaság, ha tévedés, legyen.
Ha szerelem bocsásd ezt meg nekem!"

Valami hasonló kavarog bennem is. Csak ülök és nézek magam elé. Eszembe jut az első nap. Akkor még sem ő sem én nem tudtam, hogy egyszer majd ezt mondjuk egymásnak: "Szeretlek!" Eltelt egy nap és hiányzott. Kételkedtem magamban, hiszen még én sem tudtam, hogy mit érzek. Másnap mikor megpillantottam belémhasított a felismerés: igen! Kérdések, kérdések és kérdések zúgtak át agyamon, amiket sorra megválaszolt az idő. Rájöttem, hogy szeretem, mert az aki. Az enyém, én birtoklom a gondolatait, az érzéseit, őt magát. Nem másé, csak az enyém! S ezt ő is érzi. Ő is birtokol és érez. Ketten vagyunk, összecsatol minket egy 9 betűs, 3 szótagos szó: **"Szeretlek!"**

GONDOLATÉBRESZTŐ :

" Mitől válik az ember naggyá ?
Hogy elkezd a mások érdekében gondolkozni ?"

(SZABÓ MAGDA : ÁLARCOSBÁL)

Viccek

Villamos

Egy skót fölszáll a villamosra, s amikor jegyet kér a kalauztól, oda-ad egy ötfontost, és nagyvonalúan mondja:
–Ez a magáé…
A kalauz már éppen hálálkodna, amikor a skót így folytatja:
–És ami visszajár, az az enyém.

Tanulékonyság

Egy bizonytalan vevő téblából az állatkereskedésben, s minden állatról kérdez valamit.
A kereskedő egy szép zöld papagájt szeretne eladni neki.
–Ezt ajánlom önnek – mondja – mert nagyon tanulékony jószág. Három hónap alatt biztosan megtanulja az anyósa nevét!
–Tudja mit? – mondja erre a vevő. – Akkor inkább az aranyhalak mellett döntök…

Új motor

–Elégedett vagy az új motoroddal?
–Ó, még alig volt időm kipróbálni.
–Hogyhogy?
–Vagy őt javítják, vagy én fekszem kórházban.

Hangverseny

A csellóművész pillanatnyi szünetet tart. A mély csendben valaki megszólal:
–Ha a bácsi kettéfűrészeli a ládát, hazamehetünk?

Virág

Schlesinger egy csokor virággal állít haza a feleségéhez.
–Mi ütött beléd? – kérdi az asszony.
– Vagy azt hiszed, most mindjárt szétteszem a lábam?
–Miért? Váza nincs?

Jó, ha áll

–Papa, igénybe vehetjük a vőlegényemmel az autódat?
–Nincs benne benzin, kislányom.
–Nem baj, úgysem akartunk kimozdulni a garázsból.

Nyaralás előtt

A skót család a nyaralási tervekről beszélget.
–Úgy szeretnénk eljutni valahová – ábrándozik a fiú –, ahol régen nem jártam!
–Akkor talán menj a borbélyhoz! – néz rá az apja.

Ideális albérlő

–Van barátnője? Szokott hölgyvendégeket fogadni?
–Szóba sem jöhet!
–És kutyája, macskája?
–Nem szeretem az állatokat.
–Rádiózik?
–Soha. De szeretném megemlíteni, hogy a töltőtollam néha megkarcolja a papírt.

BABITS FIRKÁK 1999. FEBRUÁR

Zecs & Gyöt

Rekeszizom-torna

Hogy vagy, Tasziló?
- Remekül! Képzeld, megnősültem!
- És kit vettél el?
- A Gézát.
- Megőrültél? Hiszen ő református!

A lakodalomban egyik oldalon Matild néni, másik oldalon Töhötöm bácsi ül az ifjú pár mellett. Az öregasszony elérzékenyülve:
- Édes gyerekeim! Azt kívánom, hogy süssön rátok a boldogság napja, ahogy annak idején az uramra meg rám sütött!

Töhötöm bácsi odasúgja a völegénynek:
- Ne félj, édes fiam! Napszúrást, azt nem fogsz kapni!

- ... miért is akar maga Amerikába költözni a nagybátyjához?
- Elmúlt hetven, nincs senkije és szegénykém vak is.
- És miért nem ő költözik ide?
- Nem érti? Vak, nem hülye!

Két részeg a kocsma előtt az árokban:
- De szépen süt az a két Hold!
- Három az, te!

Jön egy harmadik is. Megkérdezik:
- Szerinted hány Hold van az égen?
- Me...melyik so...so...sorban?

Közlemény a Vadnyugaton
„Feleségem, Suzanne, egy hónapja eltűnt. Aki bármi hírt hoz felőle, lelövöm."

- Mondja, Mancika! Barkochbázna velem?
- Jó, csak ne legyen malac!
- Akkor... göndörödik?
- Igen.
- ... és pöndörödik is?
- Honnan tudja?
- Csak nem bödörödik?
- Nade...!
- Csak nem egy DNS-molekula?

- Honvéd! Mit cipel?
- Hadititok!
- Nehéz?
- Naná! Ötven kiló lőszer?!

- Mi az a púp a fején, sir?
- Tudja, Jean, a doktor rendelt toalettvizet a kiütéseimre.
- És?
- Az egyik kezelés alkalmával ráesett a fejemre az ülőke!

- Melyik a gyorsabb: a galamb vagy a ló?
- Gyalog a ló...

Gyertyafényes vacsora közben súgja oda a feleség a férjnek a nagy titkot:
- Drágám, nemsokára hárman leszünk!
- Hisz ez csodálatos! Biztos?
- Hogyne. Olvasd: „Házat eladtam. Holnap hozzátok költözöm. MAMA"

- Mi az: züm-züm + nyihaha?
(Lódarázs)
- Mi az: locs-pocs + nyihaha?
(Víziló)
- Mi az: reccs-reccs + nyihaha?
(A trójai faló)

- Te koma, én nem merek hazamenni! Ha meglátja az asszony, hogy megint így eláztam, ismét veszekedni fog!
- Sose, búsulj, koma! Hazamész, az ajtó előtt gatyára vetkőzöl, csengetsz, s amikor ajtót nyit, azt mondod: „Szeretlek és soha nem hagylak el, csak bocsáss meg!" Ez mindig hat!

A koma hazaindul. Az ajtó előtt gatyára vetkőzik. Ajtónyitáskor elhangzik az ominózus mondat, majd megszólal egy érdes férfihang: *„Kérem vigyázzanak, az ajtók záródnak. A Deák tér következik."*

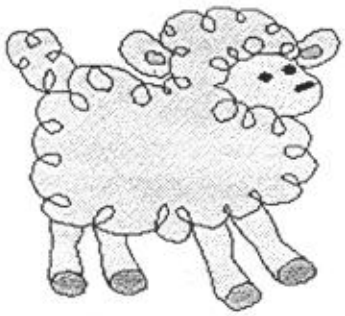
N.M.

Van itt néhány közmondás...

ESZPERENTE NYELVRE RENDEZVE :

1. Egy ember elrendez egy helyet, melyben este szendereg, ez esetben ebben kellemesen szendereghet.
2. Egy szerzet, mely mekeg, egyen, de eledele se vesszen el!
3. „Nesze, eme kezem nem „nem-keze" egy szerzetnek, melyet megehetsz, de lehelete nem kellemes."
4. Kedvesebb e percben egy csepp pelyhes szerzet, melyet megszerezhetsz; de ne kelljen neked egy termetesebb pelyhes szerzet, melyet reggel szerezhetsz.
5. „Szervezeteddel ne szelelj sebesen!" (= „Hej! Ne heveskedj!")
6. Szervezeted, sebed leve nem lesz nedv, melyet emberek nem esznek, de lenyelnek.
7. Te meg te meg te meg te meg te meg te meg te. E rengeteg ember egy meg egy meg egy meg egy meg egy meg egy meg egy nem rendes ember lehetne!

+1. Keze rettenetesen sebesen, perzselve tesz-vesz.

(Csepp „HELP" fentre: egy meg egy meg egy meg egy meg egy meg egy meg egy = 1+1+1+1+1+1+1 = 7-szer 1 = 7!)

Tedd e hetet s egyet megfejtve egy helyre, mely mellett reggelente s delente elszelelsz, s egy kedves emberrel csevegsz, s e csepp helynek neve: **BF szelence**!

Értékelés:

N.M.

0-17 pontig: Legyen több önbizalmad, hidd el egy igazi személyiség vagy. Hagyd a felszínre jutni önmagad!
Ha a szerelemben is ilyen vagy, nagyon nagy az esélye, hogy a párod felülkerekedik rajtad, és uralkodási hajlamai is előjönnek.
Tanács: Ereszd ki a gőzt, és néha tudj egy kicsit vitatkozni.

18-27 pontig: (Majdnem) mindig helyesen döntesz, józanul méred fel az élet. Meg tudod különböztetni az igaz és ál érzelmeket. Jelszavad: „Mindent, de csak mértékkel!"
Kiegyensúlyozott vagy a szerelemben, pároddal egyenrangúak vagytok, ami nagyon fontos egy kapcsolatban.
Maradj mindig ilyen! Gratulálok!

28-35 pontig: Az érzelmeid rabja vagy, mindig elvárod, hogy mindenki úgy gondolkozzon és éljen, mint te. Hallgass néha az eszedre is, és a látszat alatt lásd meg a valóságot!
A szerelemben is te akarsz lenni az irányító, és ne hidd, hogy ez mindkettőnek jó.
Tanács: Engedj néha a huszonegyből, és fogadd el néha mások véleményét is. Megéri!!!

Lebada Afrodita 9.c

Aranyköpések

Biológia:

Az intim nem azt jelenti, hogy *in team*, tehát nem csoportban kell róla beszélni!

Kitojja a tojást a nőstény, és ezután azzal akar mahinálni a hím? ... Ez kemény dió. Attól függ, hogy a tojás kemény- vagy lágyhéjú.

Antal István

Fizika:

Péternek feltétlenül meg kellett említenie, hogy körmöt talált a padban. A probléma nem olyan nagy, mert a kezet még nem találta meg.

Marton Sándor

Matematika:

Én is mindig belebeszéltem az órába...
– *felemel egy nagy vasrudat* – de hamar megtanultam, hogy nem szabad.

Marton Sándor

Történelem:

Nagyon szimpatikus, bár elítélendő kommunista volt.

Okos ember nem támadja meg az oroszokat.

A térképet meg majd én visszaviszem?!... Bár végül is elbírom.

Az oroszok ilyen kemények testileg és lelkileg egyaránt. Persze vannak kivételek: Puskin...

Én voltam a legidősebb... most is én vagyok!

Bár még mindig csak 140000000-an vannak...

Ja, hogy 20+8=28? Akkor stimmel!

A franciaszakos kollégáimhoz szoktam látogatni.

Olyan szakszerűen mondta, hogy elfelejtettem.

Egyre fenyegetőbb Hitler!

Egy pici kis fasiszta párt ott is fog őrjöngeni.

... az 7 oldal, de ebből csak 2 adatot nem tudtok. Az meg arról szól, hogy Hitler agresszív.

Győri Attila

Földrajz:

A zsidó vallás i.e. kb. – *ránéz az órájára* – 1200-ban alakult ki.

Balazs Gábor

Magyar:

H. M.: Máté!
Diák: Én?!
H.M.: Miért, hány Máté van rajtad kívül az osztályban Tamáskám

Honti Mária

Filozófia:

Nyaldossuk a tejet a cica bajszával.

Ha magas a követelmény a dolgozó alacsony pontszámot visz.

O.SZ.: Nem szoktam közbeszólni, de most kivételt teszek...
Diák: Ma már negyedszer!

Az én óráimon mindenkinek a két szeme az én két szemem közt van.

Opavszky Szilárd

Mi mondtuk:

Diák1: Ki jön be helyettesíteni?
Diák2: Tudod, az a barna hajú kopasz!

Tanár: Mértékegysége?
Diák1: Newton
Tanár: Az nem mértékegység, az egy fizikus!
Diák1: 1 Newton
Diák2: Az meg 1 fizikus!

... béta és céta szög megegyezik.

Arra következtethetünk, hogy régen is volt élet.

Tanár: Ez akkora hülyeség, hogy az már aranyköpés!
Diák1: De nem tudom megismételni!
Diák2: Akkor mondj még valamit!

Sztálin üldöztetési mániája miatt fosztogatásokat rendezett.

Ριχσι & ♀□□♌♓

KENNEDY-TESZT

Öt házat ötfajta színnel, ötfajta nemzetiségű emberrel, ötfajta élelmiszerrel, DE CSAK négy itallal, és négy állattal kell "benépesíteni".
A rendelkezésre álló tények:

1. Öt ház van.
2. Az angol a piros házban lakik.
3. A spanyolnak van egy kutyája.
4. A kávét a zöld házban isszák.
5. Az ukrán teát iszik.
6. A zöld ház rögtön az elefántcsont-színű ház mellet van.
7. A sertéshúst evő embernek csigái vannak.
8. Marhahúst a sárga házban esznek.
9. A tejet a középső házban isszák.
10. A norvég az első házban lakik.
11. A bárányhúst evő embernek a rókatulajdonos a szomszédja.
12. A marhasültet a lótulajdonos szomszédja fogyasztja.
13. A halevő ember narancs juice-t iszik.
14. A japán zöldséget eszik.
15. A norvég a kék ház mellett lakik.

Segítségül egy táblázat:

Házszám	1	2	3	4	5
Szín					
Nemzetiség					
Étel					
Ital					
Állat					

A helyes megfejtők jutalma: eddigi IQ-juk 5%-kal nő!
Sok sikert!

BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM
KÖNYVTÁRA
BUDAPEST

FAS2

BABITS FIRKÁK

BABITS MIHÁLY GIMNÁZIUM
KÖNYVTÁRA
BUDAPEST

BABITS FIRKÁK VI. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

1999/5.

A TARTALOMBÓL:

- SZALAGAVATÓ
- FARSANG
- Március 15.
- Az énekkar Németországban
- és a Vigadóban
- IDEGENNYELVI NAPOK
- Mese a Föld napján
- „COELUMQUE IUSSIT VIDERE"
- Interjú Teri nénivel
- A magyar néphit boszorkányai II.
- A MOSOLY

Szerkesztőink:
Zs, Honey,
NM, JK, Ezsa,
Csernai Judit
LA., Emmi, ZeCS,
Gege, Hernyó, TT
bamby, Lacy, Körmy
Kinga...

Külön köszönet Boka Gyurinak!

BABITS FIRKÁK 1999. ÁPRILIS

Üdvözöllek Kedves Olvasó!

A legfontosabb: újra itt a Babits Firkák!
A tavaszi szünet nyugalma után szeretnénk titeket feldobni egy kicsit.
Ugye kipihentétek magatokat? Mert ha igen, ettől az érzéstől most megint elbúcsúzhattok egy időre, ugyanis a locsolkodás és tojásszüret után, muszáj lesz ismét ráhangolódni a tanulásra (vagy nem?). De hogy mégse legyen olyan szomorú a visszatérés a hétköznapok szürkeségébe (egy költő veszett el bennem!), igyekszünk kicsit színesebbé tenni életeteket,
ezért tartjátok most kezetekben a BF.-et.
És most újra az elcsépelt, de fontos gondolatok: nagyon várjuk a véleményeket és cikkeket a BF-ládába, s talán még ennél is jobban várjuk azokat a vállalkozó szellemeket, akik hajlandók csatlakozni a szerkesztőgárdához, s így munkájukkal lendíteni az újság szekerén.
Ennyi sületlenség után nincs más hátra, mint előre, vagyis az, hogy jó szórakozást kívánjak a cikkekhez, sőt, az egész újsághoz, és legvégül pedig elbúcsúzzam tőletek. Vagyis: NANU – NANU

Mi lesz, ha "nagy" leszek?...

ZS

Néha annyira jó lenne kitörni és elszaladni. Magam mögött hagyva mindent mi rossz, mi fáj. Napról napra többet csalódom. Ilyenkor megállok és megkérdezem magamtól: én fordultam ekkorát vagy a világ változik? És rájövök, mert rá kell jönnöm, hogy erről szó sincs, csak növök-növekszem és lassan elérem azt a bizonyos "nagy kort", ami tele van problémával és felelőséggel...
Gyakran jut eszembe, hogy milyen jó volt, amíg apu vitt oviba és milyen jó volt a babámat dédelgetni, öltöztetni vagy az, hogy milyen jó volt, amikor először ehettem fagyit. Csak gyűlnek és gyűlnek az emlékek, ahogy az éveim száma is, és hirtelen azon veszem magam észre, hogy lassan két lábra kell állnom és a saját utamat kell járnom az élet göröngyös útvesztőjében anélkül, hogy a szüleim, a támasz, a bioztonság ott lenne velem.
Hányszor kívántam, hogy bárcsak "nagy" lehetnék, hogy bárcsak olyan lehetnék, mint a felnőttek, a "nagyok", de ahogy közeledik a "várva várt" pillanat, olyannyira szeretném, hogy bárcsak még az óvó néni szoknyáját rángathassam és, hogyha valami fáj, vagy bánt csak sírhassak és anya karjaiban megnyugodhassam, mert tudom, hogy nincs semmi baj, ha Ő itt van...
Fura, de sokat gondolok arra, hogy anyáék hogyan jutottak idáig és hogyan bírták ki és eszembe jut a bűvös szó: SZERELEM ÉS KITARTÁS! Ettől még jobban megijedek, mi van, ha én nem leszek szerelmes, mi van, ha egyedül leszek, ha felnövök, de rá kell jönnöm, hogy mindezt az élet, ez az élet rendeli el!
Ha a sors könyvében meg van írva, hogy boldog leszek, akkor úgy lesz, de ez nem most, nem holnap, hanem az idő múlásával válik el, de most nem szabad ezen mondirozni. Élni kell a boldog és felhőtlen gyermekkornak!

MONET

Örök emlék marad

Amikor sok évvel ezelőtt először voltam szalagavatón, és láttam a meghatott tekinteteket a szalagok feltűzésekor, a kétségbeesett arcokat a bevonulás előtti percekben, majd a botladozó tánclépéseket... akkor még nem sejtettem, mi vár rám.
Még nem tudtam, hogy ...

... nekünk is legalább százszor kell majd elpróbálni minden lépést,
... ránk is épp hogy jó lesz a cipő,
... mi is otthon felejtjük a Leukoplasztot,
... mi is ugyanolyan csapzottak és izgatottak leszünk a bevonuláskor,
... az utolsó percben mi is elfelejtjük a dalszöveget,
... mi is görbén állunk fel a felfestett vonal mentén,
... és hogy nekünk is csak egyszer lesz szalagavatónk.

De most már tudom.
Tudom azt, hogy...

... milyen felejthetetlen érzés bevonulni a terembe, ahol a rengeteg ember csak minket néz és csak nekünk tapsol,
... milyen torokszorító az a pillanat, amikor az osztályfőnököm szemében könny csillog és remegő kézzel tűzi fel rám a szalagot,
... mennyire tud remegni az ember lába a bevonulás előtt,
... mennyire kell figyelni, nehogy felgyújtsam az előttem lévő haját a gyertyával,
... milyen érzés érezni a család tekintetét és büszkeségét („az ott az én fiam / lányom"),
... és micsoda öröm felkérni édesanyámat keringőzni.

Azt is tudom, hogy mennyi munka van egy ilyen csodás emlék létrehozása mögött, és ezért köszönettel tartozunk mindenkinek.
És azt is, hogy ezt az estét soha nem felejtem el.

Csak az a borzasztó, hogy szalagavatója csak egyszer van az embernek.

MN

SZALAGAVATÓ TÁNCOK SORRENDJE :

1. OROSZ	4,99	4. PALOTÁS	4,5	KALOCSAI	4,0
2. KERINGŐ	4,8	5. CSÁRDÁS	4,2	POLKA	4,0
3. GÖRÖG	4,6	SKÓT	4,0		

128 DIÁKUNK VÉLEMÉNYE ALAPJÁN KÉSZÜLT AZ ÖSSZESÍTÉS. MINDENKI 1-5-IG PONTOZHATTA A TÁNCOKAT. EZEK ÁTLAGA ALAPJÁN KÉSZÜLT A SORREND.

FARSANG '99

SZERINTETEK MI A KÜLÖNBSÉG A DISCO ÉS EGY JÓ BULI KÖZÖTT? *EZ NEM BEUGRATÓS KÉRDÉS , MERT AZ A KÉT ÉLETÉRZÉS , AMIT EGY DISCO ÉS EGY JÓL SIKERÜLT BULI NYÚJT , ALAPVETŐEN KÜLÖNBÖZNEK EGYMÁSTÓL.*

MOST IDÉN A SULIBAN FARSANGI BULI HELYETT CSAK EGY SZIMPLA DISCÓT SZERVEZTEK MEG ,KÉTSÉGTELENÜL A LEGSZÍNVONALASABBAN , AHOGYAN CSAK EGY ISKOLAI DISCÓT MEGRENDEZNI LEHET ,DE ENNEK ELLENÉRE HIÁNYZOTT VALAMI ,AMI NÉLKÜL EGY FARSANGI „ MULATSÁG" ELÉG SNASSZ BENYOMÁST KELT.

EZ A VALAMI A HANGULAT VOLT. HÁT PERSZE : A DOBHÁRTYASZAGGATÓ HANGERŐ , FÁD KÉPPEL IZZADÓ EMBEREK , TECHNO ÉS HAUSE AHOGYAN CSAK A CSÖVÖN KIFÉR . EGY SZIMPLA, HÉTVÉGI DISCO MÁR HOGYAN IS DOBHATNÁ FEL AZ EMBERT , AMIKOR ARRA KÉSZÜLT , HOGY ITT FARSANG LESZ , AHOL MONDJUK SZÓRAKOZNI SZERETNE ÉS NEM AGYMOSÁSON KERESZTÜLMENNI ?AZZAL BIZTOSAN NEM MONDOK ÚJAT, HOGY A DÖ DÖ CÖ CÖ DÖ DÖ CÖ CÖ KÖZBEN NEM LEHET BESZÉLGETNI , CSAK TOMBOLNI.

HA KI AKAROD TOMBOLNI MAGADBÓL AZ EGY HAVI FESZÜLTSÉGET, MENJ DISZKÓBA, SOK VAN A KÖRNYÉKEN, *DE HA MÁR FARSANG VAN, ÉS ÖSSZEVERŐDÖTT AZ ISKOLA, MIÉRT NE ÉREZZÜK JÓL MAGUNKAT ? MIÉRT NE BESZÉLGESSÜNK EGYMÁSSAL ?* **MIÉRT HITETJÜK EL MAGUNKKAL, HOGY CSAK EZ AZ EGYETLEN SZÓRAKOZÁSI LEHETŐSÉGÜNK VAN ?**

TAVALY VOLT TÁNCTANÍTÁS, AMI ÖSSZEHOZTA A TÁRSASÁGOT, MEGHÍVTAK EGY ZENEKART AMELY ÉLŐBEN JÁTSZOTT ÉS FELLÉPETT A TANÁRZENEKAR IS.

EZT A BULIT CSAK EGY TOMBOLAHÚZÁS SZAKÍTOTTA MEG ÉS LEHET ,HOGY A RÉGI BABITSOS GÓLYABÁLOK LEVETÍTÉSÉVEL AZ EGYRE LAPOSABBÁ VÁLÓ HANGULATOT PRÓBÁLTÁK FELDOBNI, MINDENESTRE NEM LEHETETT ELDÖNTENI, HOGY TÁNCOLJUNK, VAGY FILMET NÉZZÜNK, MERT KÖZBEN A ZENE MÉG MINDIG UGYANOLYAN HANGERŐVEL ÜVÖLTÖTT .

TEHÁT MI IS HIÁNYZOTT IGAZÁN ? A HANGULAT !

PEDIG EGÉSZEN JÓL KEZDŐDÖTT:

A JELMEZESEK FELVONULÁSA (AZAZ LEVONULÁSA) A TANÁRI LÉPCSŐN MEGVILÁGÍTVA IGAZÁN JÓ ÖTLET ÉS INDÍTÁS VOLT. MINDEN TISZTELETET MEGÉRDEMEL AKI EGY RENDEZVÉNYT MEGSZERVEZ A DIÁKOKNAK, DE

A BABITSBAN A BULIK VOLTAK MINDIG IS JÓK. NEM A DISCÓK.

ÉS KÜLÖNÖSEN NEM, A TÖBB HELYRŐL , TÖBBFÉLE ZENÉT ÜVÖLTŐ, A BESZÉLGETŐKNEK TERET SEM ENGEDŐ DISCÓK.

ENNYI

(Nem szoktam felelős szerkesztőként cikkekhez hozzászólni(írni), ám most megteszem. Amikor megkerestek az idei farsang szervezői , nagyon megörültem , mert az eddigi diákélet mozgatóinak nagy érvágást jelentett TT,Maczy, Vera... ballagása és komolyan el kellett gondolkodnunk a „hogyan tovább"-on. Mindig tiszteltem azokat a diákokat ,akik társaiknak áldoztak szabadidejükből (bár a legtöbben nem is sejtik, hogy ez a munka legtöbbször, milyen remek időtöltés is egyben). Andrásék azt mondták: „Ez végre olyan buli lesz, ami mindenkinek tetszik majd." Én ekkor azt mondtam: „Olyan buli nincs, bár ne legyen igazam!"
Nekem is van véleményem de én olyan szerencsés vagyok, hogy elmondhattam közvetlenül a szervezőknek.
Szerintem is fontos egy diákesemény színvonala, de sokszor már annak örülnünk kell, ha van aki vállalkozik egy feladatra. Vegyük úgy, hogy ez volt a tanulópénz. És én, köszönöm.

MARTON SÁNDORI

Tavaszi időszámítás

A ruházkodás (főleg a fiatalabb egyéneknél) mindig szorosan összefüggött az emberekkel. Leginkább így, tavasz idején, amikor az ember megpróbál kibontakozni önmagából és ruházatából. Ilyentájt kétfajta ember létezik:

1. Aki időt, hőmérsékletet, csapadékmennyiséget legyőzve a saját meteorológiai előrejelzését követve, saját ízlésű és vastagságú ruhában merészkedik az utcára.

2. Aki fél órán keresztül figyeli az utca emberét, hogy ahhoz viszonyítsa az öltözködését – majd napjában többször átöltözik –és közben azon filózik, vajon a megfigyelt egyén az első vagy második kategóriába tartozik-e?

–Milyen az idő kint? –teszi fel álmosan a mindig lírai kérdést a szobából kikóválygó nővérem. A mondat líraiságát nem a gyönyörűen komponált szerkezet, hanem az Ophelia őrülési jelenetéhez hasonló hangulat adja: Ahogy ott áll félig álmosan, szédelegve a kakaóval meg-megöntözött pongyolájában és az oroszlánsörényre hasonlító frizuráját igazgatva. Miután legtökéletesebb kérésére választ nem kap - hiszen a nagyon korai (6 órai) kelés az én biológiai órámat is megzavarja – odavánszorog az ablakhoz és jóllakott elefánt módjára, figyeli a Sunset Boulevard-hoz hasonló forgalmú Árpád utcát. Igen, eltalálták, ő a második kategóriába tartozik. Felöltözve még háromszor megáll az utcán és maga elé meredve, koncentrál a kezére, a lábára, a hátára, a nyakára felváltva, érez-e különösebb hűvös szellőt ezen a tájon. Megnyugodva megy tovább, de a következő sarok után úgyis hazarohan, hiszen ez a széldzseki nem kell egy vastag pulóver fölé, főleg ha trikó és póló is van rajta, de a szandált nem váltja le, mert a zuhogó esőben a tíz centis platò majd megvédi a zokniját az átázástól.

Ilyen és ehhez hasonló jelenetek játszódnak le környezetünkben nap, mint nap, anélkül hogy valamit is észre vennénk belőle. De ez hozzátartozik mindennapi bolondságainkhoz, hiszen e nélkül üres lenne az élet.

Csernai Judit

U.I: Tavasszal mindenki bolond, csak a szerelmesekre fogják az emberek, hiszen majdnem mindenki szerelmes – vagy az szeretne lenni.

MÁRCIUS 15-RŐL

Mint eddig is minden évben, 1999-ben is megemlékeztünk az 1848/49-es forradalom és szabadságharcról. A diákok erre a jeles napra nagyszerű ünnepi műsorral készültek, amelynek összeállításáért és felkészítő munkájukért szeretnénk köszönetet mondani Kárpátiné Kovács Edit és Kőházi Tiborné tanárnőknek. A műsor remek volt, teljesen új szemszögből közelítette meg a témát. Nem egyszerűen a forradalom eseményeit sorolta fel, mint a legtöbb hasonló előadás, hanem a szabadságot helyezte a középpontba, ezzel kapcsolatos verseket és prózai részleteket hallhattunk közel fél órában. Néhány fiú - kiegészülve lelkes tanárainkkal - katonadalokat énekelt, amelyek nagyon jól illettek az előadásba. Az összeállítás fantasztikusan sikerült, egyetlenegy apró(?) baki fordult elő, ez azonban biztos emlékezetes marad (ki is tudná elfelejteni azt a "kis" "hoppá"-t, ami váratlanul megszakította az ünnepélyes hangulatot). Azonban ezen az apróságon pár másodperc alatt úrrá lettek a szereplők. A műsor szokás szerint a Szózattal zárult. Számotokra ezzel vége is volt március 15-ének. Azt azonban kevesen tudjátok, hogy mi ezzel az előadással március 14-én is szerepeltünk egy ünnepségen, amelyen a '48-as forradalom és szabadságharc mellett 1956-ra is emlékeztünk. Ez óriási élmény volt, rengeteg gyönyörű verset és beszédet hallhattunk tehetséges fiatalok, valamint színészek előadásában. A legfontosabb számunkra persze a saját műsorunk volt, amely az iskolaihoz képest kiegészült még néhány verssel, és elsöprő sikert aratott, a közönség többször tapssal szakította meg az összeállítást. Azt hiszem, ezért megérte a sok próba és idegesség.

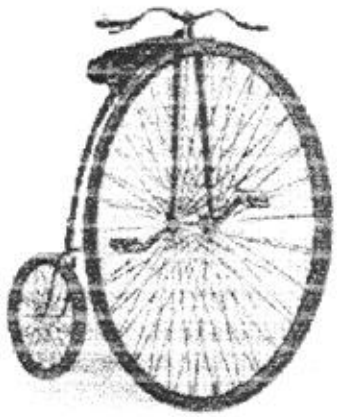
JÉKÁ

Élménybeszámoló:

Biciklitúra - Isaszeg
1999. március 13.

Reggel nyolckor volt a gyülekező az iskola előtt. Még indulás előtt akadt egy kis gond: az egyik ötödikes fiú kerékpárjának kerekéből kiszökött a levegő. A felfújásával többen kísérleteztek kb. háromnegyed órán keresztül. Végül Marton Sándor tanár úr győzött - a pumpájával megoldotta helyzetet.

Kilenc órakor elindult „kis csapatunk" Fót felé. Mogyoródon csatlakozott hozzánk Nagy Zoltán tanár úr is.

Útközben többször megálltunk pihenni, hiszen ez volt a tavasz első - bemelegítő - túrája , és egyhuzamban nem bírták volna az izmaink ezt a hosszú távot.
Eltekertünk a Hungaroring mellett , az országútnál bevártuk a többieket, és irány Nagytarcsa. Itt megvettük a koszorút, amit Isaszegen az emlékműhöz szántunk. Nagytarcsáról kiérve következett mindenki kedvence, a két és fél kilométeres lejtő. Itt egy kicsit megpihentethettük sajogni készülő lábainkat. A lejtő aljától már csak néhány kilométer választott el minket Isaszegtől.
Beérve Isaszegre, megkerestük az emlékművet, ahol Nagy Zoltán tanár úr megemlékező beszédet tartott az 1848-as csatáról. Elhelyeztük a megtúráztatott koszorút, és egy óriási pihenőt tartottunk.

Elindultunk haza. Mondván, hogy kipihentük magunkat, egyhuzamban tettünk meg 8 kilométert. Meg is lett a hősiességünk jutalma: Pécelen a BF jóvoltából mindenki elnyalhatott egy nagy adag fagylaltot.
Pécelről Rákosszentmihályon, Újpalotán és Rákospalotán keresztül elértünk az M3-hoz, ahol elköszöntünk egymástól, majd egy rövidebb táv után kisebb csoportokban ki-ki elindult hazafelé.

Hála az órás kilométer-számlálóval rendelkezőknek, megtudtuk azt is, hogy összesen 5 órát és 25 percet ültünk nyeregben, és ezalatt 72,5 kilométert tettünk meg.

by bamby

AZ ÉNEKKARRAL NÉMETORSZÁGBAN

MÁRCIUS TIZEDIKÉN INDULTUNK ÉS NEM TUDTUK, HOGY MIRE SZÁMÍTHATUNK. HISZEN MI MOST VOLTUNK ELŐSZÖR KÜLFÖLDÖN AZ ÉNEKKARRAL. NÉHÁNYUNKAT AZ IS FÉLELEMMEL TÖLTÖTTE EL, HOGY ELŐSZÖR VOLTUNK IDEGEN FÖLDÖN EGY IDEGEN CSALÁDDAL.
AZ UTAZÁS HOSSZÚ VOLT, DE NEM OLYAN FÁRASZTÓ, MINT GONDOLTUK. ÖTÁBB VONATUNK VOLT AZ EGY HELYBEN ÜLÉS.. HAMARABB ÉRKEZTÜNK MEG, MINT AHOGY TERVEZTÉK. EZÉRT NEKÜNK KELLETT VENDÉGLÁTÓINKRA VÁRNUNK. . DE NEMSOKÁRA MÁR MINDENKI A NÉMET CSALÁDJÁVAL VOLT AZ ÚJ OTTHONÁBAN. NEHEZEN INDULT AZ ISMERKEDÉS. DE A SOK SZERETET , AMIVEL FOGADTAK MINKET MEGOLDOTTA A PROBLÉMÁT. REMEK KAPCSOLATOKAT ALAKÍTOTTUNK KI A CSALÁDOKKAL.
A PROGRAMOK SZERVEZETTEK ÉS ÉRDEKESEK VOLTAK. MEGCSODÁLHATTUK LEVERKUSENT. A HATALMAS ASPIRIN DOBOZNAK TŰNŐ ÉPÜLETET A BAYER-TELEPEN. ELMENETTÜNK A KÖLNI DÓMBA, AHOL A HELY VARÁZSA KÜLÖNÖS ÉRZÉSSEL TÖLTÖTT EL MINKET. ÉS A HATALMAS ÉPÜLET TEKINTÉLYT PARANCSOLÓAN ÁLLT AZ ÓRIÁSI TÉREN.
A LEVERKUSENI ÉS A MAINZI KONCERTEK TALÁN AZÉRT IS SIKERÜLTEK OLYAN JÓL, MERT TISZTA SZÍVVEL, TELJES ODAADÁSSAL ÉNEKELTÜNK. KÖVETKEZTEK A TOVÁBBI PROGRAMOK. EGY MESTERSÉGESEN ÖSSZEGÁCSOLT, KÜLÖNBÖZŐ ÉPÍTÉSZETI STÍLUSBAN ÉPÜLT HÁZAKBÓL ÁLLÓ FALUBAN JÁRTUNK. A KÖVETKEZŐ ÁLLOMÁS BONN VOLT. AHOL MEGTEKINTETTÜK BEETHOVEN SZÜLŐHÁZÁT, VALAMINT A DÓMOT. AZ ÚJ CSALÁDJAINKKAL IGAZÁN ÖSSZEBARÁTKOZTUNK. EGY ESTE ISMERKEDÉSI VACSORÁT RENDEZTEK, AHOL ÍZLETES ÉTEL-ITALT VOLT, HOGY ROSKADOZTAK AZ ASZTALOK. EL SE TUDTUK KÉPZELNI, KI FOGJA MINDAZT MEGENNI. KÖZÖSEN ÉNEKELTÜNK IS. AMI MÉG TÁBBET VOLT DUPLA HANGEREJŰ KORDULÁS. MINT ÉNEKLÉS. A LÉNYEG, HOGY JÓL ÉREZTÜK MAGUNKAT.
NAGYON KÜLÖNLEGES VOLT EZ AZ EGY HÉT.DE HAMAR ELTELT. VOLT AKI ÖRÜLT ENNEK. DE A LEGTÖBBEN NEM AKARTUNK MENNI AZ SZÜRKE HÉTKÖZNAPOKBA. BÚCSÚZÁSKOR NEHEZEN SZÁLLINGÓZTUNK FEL A BUSZRA. ELKÉSZÜLTEK AZ UTOLSÓ ÜZENETKÉPEK.AZT HITTÜK, HOGY MÁR SEMMI MEGLEPETÉS NEM ÉRHET MINKET. AMIKOR KÉT NÉMET LÁNY A FENEKÜKÖN „GOOD BYE" FELIRATTAL VETTI BÚCSÚT TŐLÜNK. NEHÉZ VOLT OTTHAGYNI ŰJ CSALÁDJAINKAT. DE A KAPCSOLAT NEM SZAKAD MEG. LEVELEZNI FOGUNK VELÜK. VOLT AKI A MEGÉRKEZÉSÜNK UTÁN RÖGTÖN LEVELET ÍRT. EBBŐL IS LÁTSZIK, MILYEN FONTOS ÉS HASZNOS EGY ILYEN ÚT.

L.A.

Idegen nyelvi délután

1999. március 26-án 15 órától került megrendezésre az idegen nyelvi délután.

Ez azt jelentette, hogy németül, franciául, angolul és japánul hangoztak el énekek, színdarabok, reklámok. Csodálatos volt hallani a Kis herceget franciául. Kár, hogy a japán műsorszámokat alig lehetett hallani. Jókat nevettünk viszont a reklámokon. Volt, aki szólót énekelt, más verset mondott. Szép eredmények születtek a versenyeken.

A délután csúcspontja a külföldi ételek bemutatója és főleg kóstolója volt. Finomabbnál finomabb, számomra idegen ételeket szolgáltak föl. Megkóstoltuk a japán szószt, amerikai mogyorókrémes kenyeret, igazi angol teát „five o' clock cake"-kel, muffinnal. Persze rövid idő alatt elfogyott szinte minden. A nyelvtanárnők és mi diákok is kitettünk magunkért.

Szerintem ezt a jó szokást meg kell tartani, jövőre is szívesen ott lennénk! Gyertek majd minél többen!

Addig is próbáljátok ki ezt az ínycsiklandozó finomságot: —>

Siker a Vigadóban

1999. április 12-én rendezték meg a fővárosi Éneklő Ifjúság középiskolai verseny gálaműsorát a Pesti Vigadóban. Az idei már a 65. alkalom volt, amit Bárdos Lajos születésének 100. évfordulója tett ünnepélyesebbé. Erre az eseményre iskolánk énekkara is meghívást kapott, hiszen arany minősítést szerzett, még a márciusban megrendezett versenyen. A Babits és a másik hét gimnázium énekkarának produkciója után következett az eredményhirdetés. Iskolánk, az eddigi arany minősítés mellé, még egy dicsérő oklevelet is kapott. Három középiskola kapta meg idén az

"Év Kórusa" díjat. A Fazekas Mihály Gimnázium Alapítványa először adta át a legjobb megjelenésű, legfegyelmezettebb és legszebb kiejtésű kórus számára a különdíját, melyet szintén gimnáziumunk nyert el. Gratulálunk a kórus vezetőjének, Kőháziné Gyarmati Éva tanárnőnek és az énekkarosoknak a kiemelkedő teljesítményért.

Laci

Őszibarackpite
(Egyesült Államok)

Hozzávalók: 3 tojásfehérje, 1csomag vaníliás cukor, csipet só, 12dkg cukor, 1 cup. Apróra vágott dió, 10 dkg zsemlemorzsa, 1 kávéskanál sütőpor.

A tojásfehérjét verjük habbá a vaníliás cukorral, verjük hozzá a kristálycukrot, keverjük hozzá a diót, sütőport és zsemlemorzsát.

Béleljünk ki egy lapos jénai tálat úgy, hogy a szélekre is hagyjunk a tésztából és süssük langyos sütőben kb.40 percig, majd hűtsük ki. Töltsük meg a belsejét őszibarack szeletekkel, és tálalás előtt tegyünk a tetejére tejszínhabot. Zsa

Mese a Földnapján

Jó pár évvel ezelőtt, még az Egyiptomi Birodalom virágkora előtt is sok-sok évvel, megjelentek az első élőlények. Békésen úszkáltak a maguk egyetlen sejtjével a hatalmas fazék húslevesben, amit Természet nagyi főzött nekik. Igazán jól megvoltak. Ők is belepiszkítottak élőhelyükbe, az Ősóceánba, de akkor még egészségesen meg volt szervezve minden: ami egyiküknek már nem kellett, felhasználta a másik, és ez a csendes körforgás mindenkit kielégített. Aztán megjelentek, nem is emlékszem pontosan, talán a növények, ezek az igazán nyugodt, büszke teremtmények. Aztán megint a hatalmas leves mondott egy nagyot, majd a szárazföld hozott új játékosokat, és nem követeltek ők sem többet, mint amennyi megillette őket – épp ezért be is vették őket abba a nagy mókába, amit az egysejtűek eszeltek ki saját és egymás szórakoztatására. Ők nagyon jól megvoltak. Éltek, ettek, szaporodtak és meghaltak, az ősi társasjáték örök szabályai szerint. Persze már ekkor is akadt néhány rakoncátlan elem, mint például az oly ártatlan arcot vágó majmok. Szinte sejteni lehetett, hogy ebből baj lesz, és nem kellet sokat várni. Alig néhány százezer évet kellet várni, amikor az egyik ilyen szőrös, pirosfenekű gondolt egy hatalmasat, és lemászott a fáról, ahol pedig olyan szép sárgák voltak már a banánok – ők ugyanis ismerték a szabályokat. Igen, jól hallottátok, lemászott az ebadta, és néhány ezer év múlva, biológiai léptékben számolva szinte azonnal, az az eszement ötlete támadt, hogy épít egy olajfinomítót. Érthetetlen, nem igaz?

És hiába tiltakozott mindenki, hiába repültek továbbra is oly kecsesen a madarak, hiába túrták a földet oly szorgalmasan a hangyák, hiába tátogtak oly esetlenül a halak, ő nem hallgatott senkire. Csak termelte az olajat, a benzint és ki tudja még mit, ha pedig fölöslege támadt, azt beleengedte abba a bizonyos levesestálba, vagy kiöntötte az édes anyaföldre. Közben pedig elfelejtkezett róla: csak annak köszönheti létét, hogy azok a nagy méla mamutok és királyi tigrisek nem voltak olyan falánkak, mint ő, pedig nem is olyan régen – kicsivel a kőolajfinomító előtt – játszi könnyedséggel kizárhatták volna az embert a játékból. Csak néhánnyal több lépést kellett volna tenniük, és néhánnyal többet harapniuk.

Sokszor azt gondolom, többet engedtek meg nekünk, mint bárkinek, de nekünk ez sem volt elég. Hiába repkednek kétségbeesve hímporos, tarka lepkék, nyitogatják szirmaikat vörös rózsák és ugrándoznak fürge kenguruk, mi épp csak felnézünk, visszaváltunk kettesbe és átlépjük a környezetvédelmi határértéket. Merthogy egy gyönyörű dombra vezet fel utunk, amely talán valaha a mi gyönyörűségünkre gyürődött fel nem is olyan régen. Amikor még fák is voltak rajta, tudod, ott a benzinkút helyén.

Süket fülek között egy apró test – nem több az ember. És ezek a süket fülek még mindig nem hallják amit suttog, mond és kiált bolygónk, e nagy óvoda minden lakója: háromszor veri ezt kenden Ludas Matyi vissza...

Mikes Gábor

„COELUMQUE IUSSIT VIDERE"

Ovidius

NYÁRI KIRÁNDULÁSAINK ÉGBOLTJA

Az égboltnak ez a része talán a legismertebb mindannyiunk számára, hiszen nyári túráink kellemes enyhületet adó estéin szívesebben töltünk hosszabb időt is az égbolt szemlélésével, mint akár a legjobb téli tábor zimankós éjszakájában.

Keressük meg a Göncölszekeret, ezt mindenki biztosan ismeri. Két hátulsó csillagát gondolatban kössük össze, és az összekötő egyenesre mérjük föl ötször a két csillag távolságát! Ekkor eljutunk a Sarkcsillaghoz, melynek iránya nagyjából kijelöli az északi irányt.A Sarkcsillag nyár közepén éjfélkor a Göncölszekértől jobbra helyezkedik el, valahogy így:

A Sarkcsillagtól jobbra, kb. göncölszekérnyi távolságra, egy öt fényes csillagból álló, jellegzetes M- vagy W-alakú csillagképet találunk, a Cassiopeia-t. Ezek a csillagképek az égbolt forgása és az évszakok váltakozása során sohasem nyugszanak le, mindig láthatóak, és megfigyelhetően a Sarkcsillag körül forognak. A Sarkcsillag latin neve Polaris, ezért a Göncölszekeret és a Cassiopeiat cirkumpoláris csillagképeknek nevezik.

Déli irányba fordulva láthatjuk a nyári égbolt legismertebb csillagképeit. Ezek a Lant (Lyra), a Hattyú (Cygnus) és a Sas (Aquila). A nyár legfényesebb csillaga a Lant α -ja, a Vega. Kékesfehér színű, az égbolt negyedik legfényesebb csillaga. Távolsága tőlünk 27 fényév, viszonylag tehát közel van. Különleges csillag: a tudósok egy születőben lévő bolygórendszer nyomát vélik körülötte fölfedezni. Másik érdekessége, hogy a Föld tengelyének különleges mozgása miatt 12.ooo év múlva ő lesz a sarkcsillag!

A Hattyú csillagkép egy nagy keresztet formáz (népünk Keresztnek is nevezi), és könnyű megtalálni, mert éppen a Tejút (Galaxis) fényes sávjában van. Nyáron azért látjuk fényesebbnek a Tejutat, mert a Föld keringése során ilyenkor egy kissé közelebb kerül Galaxisunk középpontjához. A Tejutat csillagok milliárdjai alkotják, melyeknek fénye szemünkben összemosódik.

A Hattyú legfényesebb csillaga a Deneb, az ismert legfényesebb szuperóriáscsillagok egyike, kékesfehér színű, és 6o.oooszer fényesebb Napunknál! Látszik ez abból is, hogy 16oo fényévnyire van, mégis ilyen erős fényűnek látjuk!

A Sas csillagkép jellegzetes fekvő V alakját nem nehéz felismerni. Legfényesebb csillaga az Altair, ő csak 9-szer fényesebb, mint a Nap, és csak 16 fényévnyire van tőlünk.

Ha gondolatban összekötjük a Vegát, a Denebet és az Altairt, megkapjuk az úgynevezett nyári háromszöget.

A Sas csillagképtől kissé balra egy halvány csillagokból álló, de jellegzetes kis csillagkép van, a Delfin (Delphinus). A magyar nép Hálóscsillagnak nevezte el. Tartották a vándorlegények szerencsecsillagának is, amely akkor hoz szerencsét, ha a legény az égre pillantva az első tekintetre megtalálja.

Vándorlásaink során próbálkozhatunk ezzel mi is, kis szemlélődés, gyakorlás után elsőre meg tudjuk találni ha nem is a szerencsénket, de a csillagképeket, a természetnek ezeket a csodálatos formáit biztosan. Ebben a mai, szerencsehajszoló világunkban a csillagképek nyugalmat biztonságot, állandóságot, békességet sugároznak az égboltra tekintő, szemlélődő emberekre.

Balogh Péter

A PULT MÖGÖTT

Interjú a Babits portásával , Teri nénivel.

- Teri néni az a személy iskolánkban , akivel találkozunk mindennap , mégsem tudunk róla semmit. Kérem, mondjon magáról néhány szót'

- Juhász Sándornénak hívnak. Három gyerekem van, két lány, egy fiú. 13 éve élek itt Káposztásmegyeren. Mielőtt a Babitsba jöttem volna, gondnokként dolgoztam.

- Mióta dolgozik nálunk?

- 1986. szeptember 02.-óta. Először kézbesítő voltam, csak 8 év múlva lettem portás. Nagyon új volt, hogy a diákok között dolgozhattam.

- Könnyen alkalmazkodott?

- Igen. Annak köszönhetően, hogy a gyerekek és a tanárok nagyon kedvesek voltak.

- Hogyan került ide?

- Amikor az iskola megnyitójára eljöttem, megkérdeztem, van-e szabad hely. Nemet mondtak, aztán másnap mégis megkerestek.

- Most milyennek látja a tanulókat?

- Változó. Nagy részük ma is szorgalmas, rendes. A kisebb rész sajnos nem becsüli a tanárokat. Nem hordanak váltócipőt, ezzel akadályozva a takarító nénik munkáját. Pedig ők nagyon sokat dolgoznak azért, hogy ez az iskola továbbra is ilyen szép tiszta legyen.

- Mit mondanak a diákok, amikor elkésnek?

- Legtöbbször arra hivatkoznak, hogy elaludtak, vagy lekésték a buszt. Néha pedig olyanoknak késik el a vonatuk, akik a közelben laknak.

- Milyen a hobbijai vannak?

- Szeretek olvasni, keresztrejtvényt fejteni, televíziót nézni. Azon belül a sorozatokat. Híreket már nem érdemes nézni, úgyis csak a rossz dolgokat láthatunk, meg olyanokat, amik már elvesztették aktualitásukat.

- Keresztrejtvénnyel nyert már?

- Nem, mert sosem küldöm be. Csak megfejtem, már, ha tudom.

- A Babits Firkákról mi a véleménye?

- Egyre jobb, színesebb, áttekinthetőbb. Talán lehetne egy kicsit több riport, érdekesség benne. A benne levő rejtvények kicsit kuszák nekem.

- Köszönjük szépen.

Lacy ™ & Körmy

A MAGYAR NÉPHIT BOSZORKÁNYA II.

A boszorkány társadalmi helyzete

Majdnem mindegyikük a bábák közül került ki. Gyakori vád ellenük, hogy bosszút állnak, megrontják a gyereket, ha nem őket hívják a szüléshez.

Boszorkányos napok

Szent György napja (április 24) :

Európa keleti felében, s a szláv népeknél a tavasz kezdete. A bíró, az esküdt a csordással és a kanásszal házról házra járták végig a falut, s feljegyezték a csordába adandó állatok számát. A napi munkát áldomásvacsora fejezte be. Az állatok első kihajtásának ideje ez. Magyarországon akkor is kihajtották a marhákat, ha az idő még nem is volt rá alkalmas.
Többféle varázslás van a boszorkányok rontásai ellen. Ezek falunként , tájegységenként változnak. Fontos a szerepe ilyenkor a tűznek , a víznek, vagy egy-egy ágnak.

Május elseje

Ezen a napon a boszorkányok ellen gyertyát vagy bodzát tesznek az ablakba.
Az e napon merített víznek fogfájást csillapító hatást tulajdonítottak.
A magyar néphitben május elseje , mint gonoszjáró nap fordul elő, de nem olyan jelentőségű, mint nyugaton. A német néphitben ez a boszorkányok fontos időszaka. Védelmezni kell a házat, istállót, földeket. Elterjedt volt a kolompolás, ostorpattogtatás, a kószáló rossz szellemek elűzése.

Luca napja (december 13)

A magyar néphitben Lucát a boszorkányok fejének tartják. A téli napforduló legfontosabb gonoszjáró napja.

A. Kinga

Viccek

Koravén zenészgyerek

A kis Beethoven ül a zongoráján, és cigizik. Bejön az édesanyja:
–De Ludwig, kisfiam, ez ma már a kilencedik Symphoniád!

Abszurd vicc

–Miért nem fürdik a malac?
–Hogy ne jöjjön ki a dauer a farkából.

Egyenes beszéd

Hajnali ötkor ér haza a férj. A felesége ébren várja, és rárivall, hogy hol volt az éjjel.
–Az úgy volt, drágám, hogy az üzleti tárgyalás túl hosszúra nyúlt, és a titkárnőmnek elment az utolsó busza, így hazavittem. Cserébe teával kínált, és mivel látta, hogy fáradt vagyok, nem akart hazaengedni. Azt mondta, aludjak nála.
–Ne hazudozz nekem itt összevissza! Tudom, hogy megint a hivatalban ücsörögtél, és a számítógépedet bújtad!

Óra

Két előadó beszélget:
–Nagyon zavar, amikor előadásom közben látom, hogy az emberek minduntalan az órájukat nézegetik.
–Az még semmi. Sokkal bosszantóbb, amikor az órájukat a fülükhöz emelik, és rázzák, hogy nem állt-e meg...

A székely és a lova

Az öreg székely kegyetlenül berúg. Felül a szekérre, és hazaindul. Meglátja a rendőr, és megállítja a fogatot.
–Bátyám, maga olyan részeg, hogy majd lefordul a bakról. Ez a szerencsétlen ló meg csak megy a feje után, még baleset lesz belőle.
Az öreg székely mordul egyet.
–Bátyám, mit szólna ahhoz, ha most elvenném a lovát?
A székely megrántja a vállát:
Mit szólhatnék? Rendőr vejem még úgysem volt!

Üldözési mánia

A páciens belép a pszichiáterhez, és térdre esik:
–Doktor úr, mentsen meg!
–Mi a baj?
–Állandóan úgy érzem, hogy valaki követ.
–És mikor vette észre először?
–Rögtön az után, hogy megszöktem a börtönből.

Szállodában

–Mennyibe kerül önöknél a legolcsóbb szoba egy éjszakára? – kérdezi a turista.
–Kétezer forintba.
–Nekem csak ezerötszáz forintom van. Fel tudna ébreszteni ötszáz forinttal korábban?

Leeds and GTC

Nagy Lajos helyett Talapa Péter:
Illusztráció nélküli természetrajz

Szibériai tigris

A szibériai tigris egy nagy testű, vöröses színű, fekete csíkokkal ellátott cica.

Az orosz gyerekek nagy szeretettel szokták hazavinni, megmutatni, hogy milyen szép cicust találtak.

Ennek az állatnak két fajtája van. Az egyik az, amelyik már evett embert, a másik pedig még nem. Ez utóbbi igen ritka. Hatalmas bundájukkal a nők egyik kedvenc állata lett. De nem csak a hölgyek és a gyerekek imádják, de az orvvadászok is nagyon tisztelik, néha annyira, hogy tiszteletlövést adnak le az állat számára.

Veszettség ellen mindegyikük be van oltva, ezért használjuk rájuk a „védett" jelzőt. Karmát be tudja húzni, és be is szokta, azért, hogy ne törjön le, hiszen nagyon kényes állat. Fogat ritkán mos, és a húsmaradékok néha ott maradnak fogai között. Egyik vadászmódszere, hogy a kiszemelt áldozatára rálehel, és az elájult élőlényt békésen elfogyasztja. Illemet nem tanult, a kés és a villa fogalmát nem ismeri.

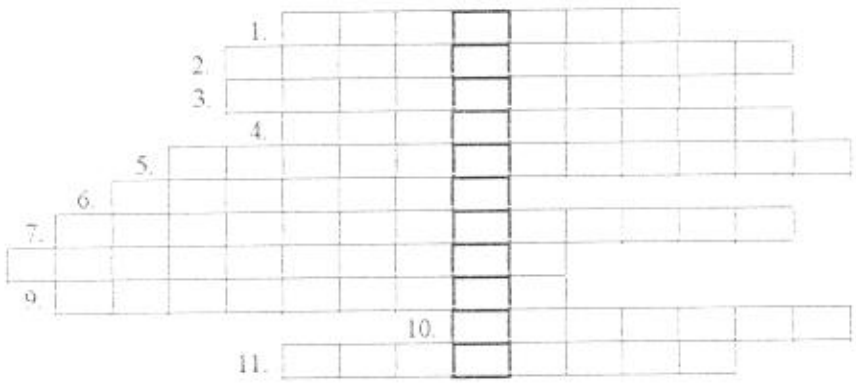
Elterjedt Észak-Ázsiában, különféle állatkertekben, cirkuszokban, illetve szőrmebemutatókon.

Mint már említettem, igen békés állat, akit nem lát, azt nem támadja meg.

A szibériai tigris legnagyobb ellensége az ember. Az ember szereti megölni ezt az állatot pénzért, hobbiból, illetve ehetetlen húsáért.

Az öreg példányok kihalófélben vannak.

Henry

Rejtvény

1. Három dél-amerikai hangzásvilággal rendelkező latin szépfiú /Where do you go?/
2.Rekedt hangú amerikai énekes, aki még Robin Hoodot is elkapráztatta /Everything I do I do it for you/
3.Notorius B.I.G. tiszteletére újrairt egy régi Police dalt /I'll be missing you/
4.Miami még mindig vár a RAP-re. /Man in black/
5.A két ausztrál srác még mindig a Goldra vágyik /To the Moon and back/
6.Az ír népzenét fergetegesen keverte a négy testvér '99 stílusával /Only when I sleep/
7.Ricky Martin után szabadon - a kubai énekesnő megmutatta, hogy mi a salsa /Reach/
8.A mára már félig felbomlott lánycsapat pár évre megfűszerezte életünket /Goodbye/
9.A kanadai énekesnő éles, tiszta hangjáról és tökéletes dalairól nevezetes /My heart will go on/
10.... Williams megmutatta a Pocahontas filmzenéjében mire képes /Safe the best for last/
11.A négytagú együttes már régen a mutte, de ma is hallhatóak híressé lett slágereik /Back for good/

Megfejtés: ha a kihúzott sort összeolvasod, Mariah Carey és Luther Vandross duettjének címét kapod meg.

Csernai Judit

A Mosoly

Mosolyog a baba
Amikor megszületik
Mosolyog a mama
Mikor átöleli
Mosolyog a papa
Mikor megfoghatja
Mosoly az élet,
Semmi más.

Mosolyog a zord arc
Mikor ismer-st lát
Mosolyoghatsz Te is,
Csak ne nézz mindenen át
Mosolyogjunk hát együtt,
Talán könnyebben vészeljük át,
Mert
Mosoly az élet,
Semmi más!

Az igaz mosoly

Szép dolog az igazság
Mindig igaz, de néha bánt.
Igazat mondani nehéz,
De oly jó, mikor szétnézel
S igaz mosolyod
Minden arcra mosolyt csal!

Ezért kérlek, mosolyogj,
Hogy mosolyod
Széppé és vidámmá tegyen
Téged és minden embert!

Mosolyhadjáratot

Mosolyhadjáratot? –
Nem is rossz gondolat.

A mosoly létezik,
S ha öszinteének létezik
Máris sugárzik.

Egy mosolyra a válasz
nem lehet zord arc –
újabb mosolyt csal.

A mosoly már létezik,
Boldognak létezik –
Ez az, mi számít.

Ha boldog vagy,
Másképp látod a gondokat,
Rossz pillanatokat.

Mosolyhadjáratot? -
Ez egy jó gondolat.

Őszinte mosoly

Egy őszinte mosoly, -
Ennyit kérek én,
S boldog lennék.

Egy mosoly csupán –
Mi szívedből szól,
Elég ahhoz,
Hogy boldogságot hozzon.

Egy rövid pillanat –
A mosoly elmarad,
De az érzés, mit keltett,
Megmarad bennem.

Egy őszinte mosoly,
Ennyit kérek én,
S boldog lennék,
Ha megtennéd.

Tavasz

Végre!
Süt a Nap!
Itt a tavasz!

Örüljetek velem!
Menjünk, fussunk
Fel a hegyre,
le a völgybe.

Feküdjünk a fübe!
Nézzük az egyet,
a tova futó
fellegeket!

Mikor kifújtuk magunk,
Csendben álljunk fel,
és kiáltsuk:
"Szerbusz Tavasz!!!"

A Mosoly

Mosolyog a baba
Amikor megszületik
Mosolyog a mama
Mikor átöleli
Mosolyog a papa
Mikor megfoghatja
Mosoly az élet,
Semmi más.

Mosolyog a zord arc
Mikor ismerőst lát
Mosolyoghatsz Te is,
Csak ne nézz mindenen át
Mosolyogjunk hát együtt,
Talán könnyebben vészeljük át,
Mert
Mosoly az élet,
Semmi más!

Mosolyhadjárat

Mosolyhadjárat? –
Nem is rossz gondolat.

A mosoly létezik,
S ha összetének létezik
Másik ugyancsak.

Egy mosolyra a válasz
nem lehet zord arc –
újabb mosolyt csal.

A mosoly már létezik,
Boldognak létezik –
Ez az, mi számít.

Ha boldog vagy,
Másképp látod a gondokat,
Rossz pillanatokat.

Mosolyhadjárat? -
Ez egy jó gondolat.

Tavasz

Végre!
Süt a Nap!
Itt a tavasz!

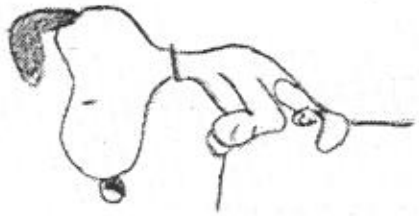
Örüljetek velem!
Menjünk, fussunk
Fel a hegyre,
le a völgybe.

Feküdjünk a fűbe!
Nézzük az egyet,
a tova futó
fellegeket!

Mikor kifújtuk magunk,
Csendben álljunk fel,
és kiáltsuk:
"Szerbusz Tavasz!!!"

E lappal szeretnék mindenkinek kellemes mai napot és minden jót kívánni, a Mosoly és megértés jegyében.
A versekért köszönet G. Zsu.-nak, és Hylának.

Az igaz mosoly

Szép dolog az igazság
Mindig igaz, de néha bánt.
Igazat mondani nehéz.
De oly jó, mikor szétnézel
S igaz mosolyod
Minden arcra mosolyt csal!

Ezért kérlek, mosolyogj,
Hogy mosolyod
Széppé és vidámmá tegyen
Téged és minden embert!

Őszinte mosoly

Egy őszinte mosoly, -
Ennyit kérek én,
S boldog lennék.

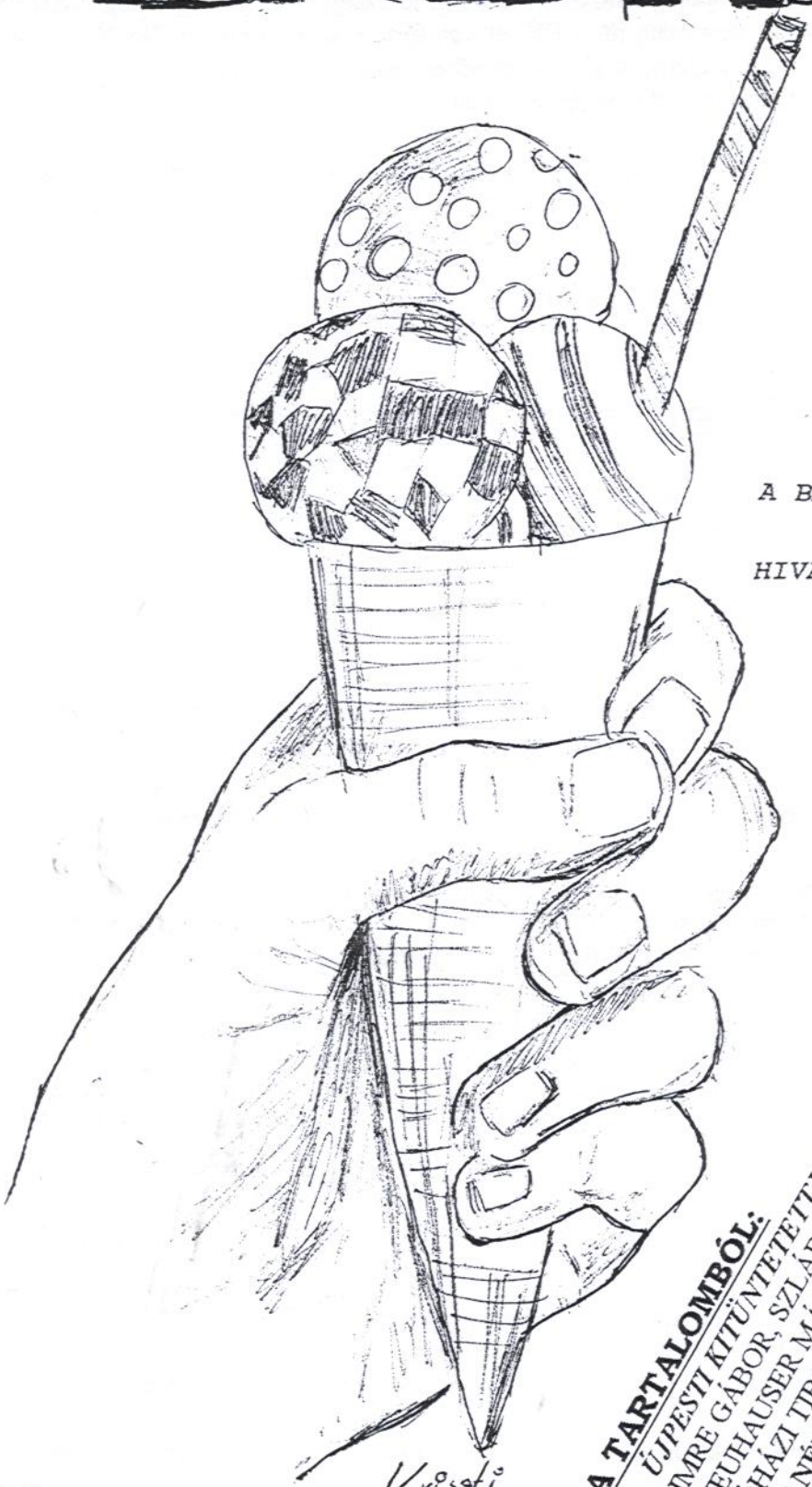
Egy mosoly csupán –
Mi szívedből szól,
Elég ahhoz,
Hogy boldogságot hozzon.

Egy rövid pillanat –
A mosoly elmarad,
De az érzés, mit keltett,
Megmarad bennem.

Egy őszinte mosoly,
Ennyit kérek én,
S boldog lennék,
Ha megtennéd.

BABITS FIRKÁK

Babits Firkák 1999 június VI.évfolyam 6. szám

A BABITS FIRKÁK A TÚLÉLŐ

HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA !

A TARTALOMBÓL:

ÚJPESTI KITÜNTETETTJEINK:
IMRE GÁBOR, SZLÁDEK ZOLTÁN
NEUHAUSER MÁRK, FARKAS ANDRÁS
KÖHÁZI TIBORNÉ
A TANÉV VERSENYEREDMÉNYEI
A BALLAGÁSRÓL, A TEAHÁZRÓL
JAPÁN ÜNNEPEK
ÚJ SOROZAT: BABITSOS ANEKDOTÁK
PRÁGAI AJÁNLAT
TÚLÉLŐ „ELEVEN"99
ÚJRA KÉT OLDALON ARANYKÖPÉSEK!

KÜLÖN KÖSZÖNET BOKA GYURINAK !!!

Ahoj!

Na, hogy vagyunk, hogy vagyunk? Év vége van? Hajtás a jegyekért? Semmi vész, már csak pár nap, és kitör a vakáció. Addig meg már fél lábon is kibírjátok. És hogy még könnyebb legyen végigülni az utsó órák izgalmait, itt a BF, itt van újra, s szép, mint mindig. Énnekem nem sok szerepem volt az idén kedvenc újságunk életében, sajnos az egyetem sem időt, sem energiát nem hagy a kreativitásnak, de az összes idei számot olvasván talán nem tévedek, ha azt mondom, hogy idén is sok érdekes eseményről tudtak beszámolni, és (szerencsére) sok érdekes irományt tudtak közölni. A tanárok idén sem hagyták, hogy óráik unalomba fulladjanak, az aranyköpésgyüjtemény átlag 24 karát körül mozog. Egyszóval: idén is jó évet zártak. Remélem, ti is így vagytok ezzel, és senkinek nem okoz nagy (lelki) törést a bizonyítványa. Visszaszámlálás indul....itt a nyár!!!!! Házi feladat (ahogy egyik kedvenc tanáromtól oly gyakran hallottam): Pihenni, és nem felejteni. Jó szórakozást!

Maczy

Az ember mindig többet akar

A címben szereplő mondást akár úgy is bővíthetnénk: jobbat, szebbet, másabbat.
Életünket végigkísérik ezek a szavak, ezek formálnak, változtatnak minket; vagy inkább a tudat, hogyha el akarunk érni „valamit" , leginkább ezek a szavak szükségesek.
És csak hajszoljuk, hajszoljuk az élet jobb oldalait, majd azt vesszük észre, hogy egyre fáradtabbak, egyre öregebbek leszünk.
Minden a kezdet kezdetén kezdődik.
A kisbaba az édesanya hasában, ahogy fejlődik, egyre nagyobb és nagyobb akar lenni, egyre több helyet akar és igényel elfoglalni. A végeredmény a születés, ami a világ legcsodálatosabb eseménye, egy olyan érzés, amely öröm és boldogság egyvelege.
Nő a baba. Egyre több törődést, simogatást „követel" , többet akar a papából és a mamából, akiken csak azt veszi észre, hogy idegesek, fáradtak, és hajszolják a pénzt.
A szülők pedig; hát igen, több mosolyt akarnak a babától, több figyelmet a tanuláshoz. Több lépést tegyen meg a kicsi, többször mondja ki azt, hogy „anya" vagy „apa" .
Önzőek vagyunk. Ez természetes, de csak addig, amíg ezt egyik fél se veszi észre.
Az oviban a gyerek több játékkal akar játszani, és persze mindig a máséval.
Jön a suli, a több tanulás, a több önfegyelem időszaka, amihez hozzá kell szokni; időbe telik.
Ez a legnehezebb időszak; váltani. A több játék helyett a több tanulás kerül túlsúlyba.
Jön a suli, a több tanulás, a több önfegyelem időszaka, amihez hozzá kell szokni; időbe telik.
Ez a legnehezebb időszak; váltani. A több játék helyett a több tanulás kerül túlsúlyba. De vajon kizárja a kettő egymást? Egyáltalán nem, csak az arányok változnak.

Ahogy a gyerekből kamasz, majd felnőtt lesz, újra megváltozik az értékrend.
A lányok több ruhát, több rájuk tapadó fiútekintetet követelnek; míg a fiúk több márkás ruhát, több csinos barátnőt.
Végül, az utolsó előtti átalakulás következik; a kamaszból felnőtt lesz. A szülő pedig egyre nehezülőbb szívvel figyeli, hogy válik gyermeke egyre pénzéhesebbé, egyre sikert hajszolóbbá, egyre boldogtalanabbá.
De vajon jó-e ez neki? Talán több pénze lesz, és talán ettől boldogabbá válik, de nem biztos, hogy ez a "biztos módszer". Vajon nem lehetne-e néha egy kissé lehiggadni, és újra örömmel játszó kisgyermekké, még ha csak egy kis időre is?
A gyerek mindig azt mondja: "Jobb leszek, mint a szüleim. Én másképp csinálom majd.", de végül ő is ugyanúgy hajszolja majd a többet, a jobbat, a szebbet.
Ilyenkor kéne odamenni hozzá, és azt mondani: "Próbálj meg egy kicsit lazítani!"
És akkor talán nem lenne olyan hajszolt az életünk, és nem kéne gyomorfekéllyel a kórházban feküdnünk.
Csak annyit kéne tennünk: lassítani a tempón, és akkor talán nem rohannánk olyan sebesen a végbe.

Dita

Megint elballagtak...

Idén május 14-én ismét búcsút vettünk számos végzős diáktól. Érdekes módon, a ballagás előtti néhány napon hétágra sütött a nap, azonban 14-ére már zuhogott az eső (bár ezt már megszokhattuk). Ez egy kicsit lerontotta a hangulatot, mert ugye nem olyan boldog az ember, ha nem lát mást az ablakon túl, csak esőfüggönyt és hatalmas szürke felhőket. A tócsák miatt nem tudtuk kint tartani a ballagást, így bezsúfolódtunk az aulába, amit - őszintén szólva - nem arra terveztek, hogy a ballagókon kívül még ott nyomorogjon az összes meghívott vendég. A műsor maga nagyon szép volt, bár szerintem sokan inkább azt hallgatták, hogy a szomszéd Piri néniéknél megnősült a Pistike. Ugyanis sokan egyáltalán nem voltak tekintettel arra, hogy néhányan azért szerették volna hallani is a beszédeket. Igazgató úr beszéde után Széplaki Tünde búcsúztatta a ballagókat, majd Reiber Gabriella mondott gyönyörű verset. Ezután a végzősök nevében Soós Eszter búcsúzott az iskolától, tanároktól, vele együtt elballagó és ezután is itt maradó diáktársainktól. A tőle hallott sorok is nagyon szívhezszólóak voltak, csodálom, hogy megállta sírás nélkül (bár a keze remegett, és néha el-elcsuklott a hangja). Azt hiszem, hogy ő és az osztálya, a 12.a számára még nehezebb volt az elválás, hiszen nyolc hosszú évet töltöttek ezek közt a falak közt, szerves részeivé váltak a Babits életének. Szerintem sok embernek fognak hiányozni, és nemcsak ők, hanem a másik két osztály, a 12.c és a 12.d is. Nekik is szeretnénk sok sikert kívánni a továbbiakhoz, és remélem, hogy elérik kitűzött céljaikat. Remélem, még látunk Titeket.

JéKá

A legközösségibb

Azt hiszem, Neuhauser Márkot, vagyis, ahogy legtöbben ismerik, Nemát, nem nagyon kell bemutatni, hiszen aktív résztvevője volt az iskola életének. A következő interjú vele készült.

- Tudjuk, hogy a ballagáson az Igazgató Úr díjat adott át Neked, de a nagy hangzavarban nem sokan hallották, miről is volt szó. Pár szóban elmondanád, milyen díjat kaptál?
- Húha, nem is tudom fejből. Kiváló közösségi munkáért kaptam az oklevelet.
- Ezt a díjat minek alapján, és ki - vagy kik - ítélik oda?
- Az iskola tanárai szavazzák meg, és ha jól tudom, olyanoknak, akik szerintük sokat tettek a közösségért.
- Gondoltál rá, hogy esetleg Te fogod megkapni a díjat?
- Eszembe sem jutott, hogy idén közülünk fognak választani, de azért sejthettem volna.
- Mit éreztél, mikor meghallottad a neved és átvetted az oklevelet?
- Nagyon boldog voltam, bár nem ezért csináltam.
- Elég sokat tevékenykedtél a suli érdekében, IDB-elnök voltál, és társelnöke az ÚX-nak is. Mennyi időt igényeltek ezek az egyesületek?
- Elég sokat. Nem csak a gyűlésekre járás, illetve amit az iskolában töltöttem ezzel, hanem az is sok energiát fölemésztett, hogy egyfolytában ez járt az eszemben, és a szabadidőmet is teljesen erre áldoztam.
- Milyen feladatokat vállaltál az évek során, és ezek mennyire voltak megterhelőek, mennyi szervezőmunkát igényeltek?
- Hogy is volt? IDB-sként kezdtem, aztán bekerültem a vezetőségbe, végül rám maradt az elnökség. Az ÚX-on belül először szintén képviselő voltam, alapító tag, aztán lecserélődött a gárda, és úgy éreztem, érdemes elvállalni a társelnökséget. Akartunk csinálni egy nagy farsangi bulit, közös ballagást, 18 évesek báljét, szó volt még nyári táborról, és mi osztottuk el az önkormányzat által felajánlott összeget a sulik között. De furcsa, másfél éve nem csináltam semmit, mégis milyen élénken bennem van. Olyan hihetetlen, én még mindig nagyon szívesen csinálnám. Az ÚX most feloszlott, főleg az új választások miatt, mikor a polgármesteri hivatalban is lecserélődött a gárda.
- Nyolc évig jártál a Babitsba. Kezdettől fogva ilyen közösségi ember voltál?
- Nem. Eleinte rettentő nehezen találtam meg a helyemet.
- Sokszor hallottam Tőled, mikor éppen szerveztél valamint, hogy rengetegen mennyire érdektelenek. Ez sosem kedvetlenített el?
- De, nagyon sokszor, sok olyan mélypont volt, mikor úgy éreztem, hogy semminek, amit és teljes erővel csináltam, nincs a legkisebb értelme sem.
- Akkor miért folytattad mégis?
- Hát ez az! Soha nem tudtam pontosan megfogalmazni, hogy miért csináltam. Végül is úgy éreztem, ha teszek valamit a többiekért, az hasznos lesz nekik is és nekem is, és talán jobban befogadnak.
- Nagyon sokat segítettél a különböző rendezvények, bulik szervezésében. Mit goldolsz, lesz majd, aki átveszi a helyedet?
- Nagyon remélem, bár egyelőre nem látom, hogy lenne még egy ilyen megszállott, mint én.
- A legtöbben azt hinnék, hogy olyan pályára vágysz, ahol folytathatod a "szervezkedést". Hol szeretnél továbbtanulni?
- A Gödöllői Egyetem környezetgazdálkodási agrármérnök szakán.
- És ott vajon lesz lehetőséged arra, hogy a "közösségi éned" érvényesüljön?
- Biztosan, bár nem hiszem, hogy lenne ennyi időm a hallgatói önkormányzatos dolgokra, de ha időm és energiám engedi, biztos benne leszek.

- Az összes problámával, örömmel, nehézséggel együtt, nem fog hiányozni a sok Babits-beli szervezkedés?
- De, nagyon, bár az idei évet is nehezen bírtam, mert a tanulás mellett nem lett volna sem időm, sem energiám rá.
- Köszönöm. Sok sikert a továbbiakban.
- Én is köszönöm.

JéKá

Teaház

Az úgy van, hogy fogja magát az ember egy szép verőfényes, esős, szeles avagy csendes péntek délutánon, amikor pont úgy jön ki a lépés, hogy nincsen különórája, elintéznivalója, nem kell tanulnia sem szóval egy kicsit élvezni akarja a nyugalmat, és látott valahol egy táblán egy gőzölgő csészét és egy feliratot, hogy Don Quijote teaház, szóval mondom, fogja magát meg a barátait péntek délután, elmegy és beül szépen teát szürcsölgetve beszélgetni, mert
Kell egy olyan hely, ahol az ember leülhet. Az ember ugyanis rohangál, ügyintéz, ezkellazkell, Borzasztóan Fontos Dolgokkal foglalkozik, meg úgy mellesleg tanul is, mert kell, és az ember egész egyszerűen képtelen letenni a fenekét valahova, és nyugton maradni egy-két órára. A teaházban viszont le lehet ülni. Béke van és nyugalom. Amellett a teaház olyan dolog, ahol beszélgetni is lehet, és ez már duplán jó. Mert valahogy pont ez marad ki a Borzasztóan Fontos Dolgok közül, pont ez korlátozódik le a sziahogyvagymiújság valamint a köszjólnahátésveled szintjére. Az ember itt leül és végre tényleg fontos dolgokról beszél. Vagy hallgat, mert az sem rossz. Az ember itt el tud gondolkodni arról, hogy Hogy Is Van Ez, valamint arról, hogy Miért Is Van Így.
Kell egy hely, ahol az ember beszélgethet. És nem számít, hogy az ember tanár avagy diák. Mert arra sem jut idő máskor, hogy ez a kettő egymással beszélgessen. Az egyik letanítja az anyagot, a másik megtanulja, további kommunikáció nem történik. Mindkettő csak felületesen ismeri meg a másikat vagy egyáltalán nem. A teaházba meg az ember bemegy, és lehet értelmes beszélgetést folytatni intelligens emberek módjára, nem számít, hogy az egyik tanár a másik meg diák.
Kell egy hely, ahonnan ahogy az ember megy hazafelé, még egy darabig nem foglalkozik a Borzasztóan Fontos Dolgokkal, hanem örül, hogy beszélgetett egy jót, és hogy még egy darabig semmi dolga, és hogy tanul valami tényleg fontos dolgot. Az iskola ugyanis sokmindent megtanít, de vannak dolgok, amiket az ember csak egy ilyen teaházon vagy valami ehhez hasonlón tanul meg, mert az iskolát nem is arra tervezték hogy ilyeneket tanítson.
Szóval az úgy van, hogy ül az ember, kavargatja a teáját, bele-belekortyol, nézi a gyertyát az asztalon, elmajszol egy-egy ropit, hallgatja a beszélgetést, időnként beleszól nagy bölcsen, és talán elgondolkozik, hogy ő vajon helyesen gondolja-e ezt vagy azt erről vagy arról. Szeretet, közösség, kommunikáció, és más effajta témák kerülnek szóba, és az ember hallgatja, és rájön, hogy valóban úgy van ahogy mondja a szembenülő. Tölt magának még egy csészével és észre sem veszi, hogy mennyire elröpült az idő ezen a szép, verőfényes, esős, szeles avagy csendes péntek délutánon, amikor az embernek nincsen különórája, elintéznivalója, nem kell tanulnia sem szóval hátradől a székén belekortyol a teájába, hallgatja a beszélgetést és élvezi a nyugalmat.
Hát így van ez.

DQK

Interjú

Interjú Szládek Zoltánnal, aki idén megkapta az „Újpest Kiváló Tanulója" – díjat.

- Kik kaphatják meg az „Újpest Kiváló Tanulója" - díjat?
  Azok, akik a kerületi és országos versenyeken eredményesen szerepelnek, a zsűri a pályázók között osztja ki a díjakat.
- Milyen eredményekkel érdemelted ki ezt a díjat?
  5. osztályban a kerületi matematika versenyen első, 6.osztályban második helyezést értem el. A Zrínyi Ilona matematikaversenyen a területi fordulóján 4.-ben nyolcadik, 5.-ben ötödik, 6.-ban harmadik, idén második helyezést értem el.
- Más tantárgyban értél már el kiemelkedő eredményeket?
  Igen, idén a kerületi fizikaverseny második helyezettje lettem.
- Van-e kedvenc tantárgyad?
  Igen, a számítástechnika.
- Hogyan készültél a legutóbbi versenyekre?
  A korábbi feladatsorokat oldottam meg, és az iskolában működő matematika-szakkörre jártam.
- Van-e valamilyen saját módszered a tanulásra?
  Nincs, minden órára rendesen készülök.
- Naponta átlagosan mennyit tanulsz?
  Körülbelül 2-2 és fél órát.
- Sportolsz-e valamit? Hol?
  Igen, az iskolában tájfutok.
- Mik a hobbyjaid?
  Szeretek sportolni, focizni, zenét hallgatni, számítógépezni, tv-t nézni.
- Köszönöm az interjút, és további sikereket kívánok.

Laci

Interjú Imre Gáborral

tt: Milyen díjakat kaptal?
IG: Megkaptam az Újpest Kiváló Tanulója kitüntetést és a Babits díjat. Az OKTV is jól sikerült: matekból a 9., fizikából a15. lettem az országos döntőkben.
tt: És ezért nem kellett felvételizned sem és az érettségid is ötös lett mindegyikből...
IG: Igen.
tt: Nem is ért meglepetésként az elismerés?
IG: Hát, kicsit számít rá az ember, de nagyon jól esik. Aztán kicsit úgy tesz, mintha meglepődne. Az Újpest Kiváló Tanulója az azért volt kicsit meglepetés, mert három éve is jelöltek, de akkor nem kaptam meg.
tt: És a jelölésedről tudtál
IG: Igen, persze.
tt: Ezzel az eredménnyel felvettek a Műszaki Egyetemre, az informatikára?
IG: Igen.
man: Hogy tekintesz vissza az elmúlt nyolc évre?
IG: ... emeljek ki valamit?
tt: Igen.
IG: A kirándulások, meg az énekkar az nagyon jó volt
tt: Kösz szépen és sok sikert kívánunk!
(EZ A RIPORT JOBB IS LEHETETT VOLNA, HA JOBBAN KÉSZÍTETTÉK VOLNA.-A SZERK.).

Kitüntették Kőházi tanárnőt

Évtizedek óta tartó folyamatos áldozatos munkájáért nemrég az "Újpest gyermekeiért" nevű kitüntetésben részesült Kőházi Tiborné tanárnő. Ezen alkalomból készítettünk vele interjút.

BF: *Tanárnő, először is engedje meg, hogy gratuláljunk a díjhoz! Mit jelent önnek ez a kitüntetés?*
KT: Borzasztó nagy örömet, mert nem gondoltam volna, hogy ennyi évesen, egy teljesen új helyen be tudom bizonyítani magam számára és az itteni gyerekek számára, hogy igenis van létjogosultsága a mai, megváltozott világban is a szépségnek, a jónak, a zene szeretetének - Kodály szavaival élve: nem élhet teljes emberi életet, akinek az életéből hiányzik a zene. Ezt, úgy érzem, hogy megérezték a diákok. És ezt a maradandó élményt, ha magukkal viszik, és esetleg továbbadják, azt hiszem, egy pedagógus számára az utolsó években ez a legnagyobb öröm. Ugyanakkor ebben az eredményben benne van nemcsak a diákság, hanem az osztályfőnökök, tanárkollégák, az igazgatóság segítsége is. A sikereink a közönség és a szakemberek előtt is, például a legutóbbi aranyérem a gálán mind-mind közös munka eredménye.

BF: *Sok kitüntetést kapott már a tanárnő?*
KT: Hát, elég sokat. Szívesen emlékszem például a miniszteri dicséretre, amit még nagyon fiatalon kaptam, vagy a dunaújvárosi *Pro urbére*, a városi zenei élet ápolásáért. De én ennek az újnak örülök a legjobban, mert úgy érzem, hogy Babits-diákok közül rengetegen tettek ezért énekükkel és a zene iránti szeretetükkel.

BF: *Ha jól tudjuk, tanárnő korábban zenei iskolában tanított. Milyen a Babitsosok hozzáállása a tanárnő korábbi diákjaihoz képest?*
KT: Azt hiszem, hogy a kórus jelenlétének van nevelő hatása a többiekre is. Hiszen, vegyük csak például a karácsonyi hangversenyeket, amikre egyre többen jönnek el, nemcsak a régi énekkarosok, hanem a többiek is: meghallgatják az osztálytársaikat, és utána odajönnek, megvárnak, beszélgetünk róla. Sokan vannak azok is, akiknek nincs hangjuk, és ezért nem tudnak, de ha lenne, szívesen jönnének. Amikor ott állnak például jegyszedésnél vagy ajtónállóként, és kérdezik, hogy miben segíthetnek, akkor azt hiszem, ez azt jelenti, hogy nem mindegy számukra sem, mi történik az énekkar szereplésein vagy munkájukban. A bérleti hangversenyre járók és például, akikkel megnéztük a *Varázsfuvolát*, úgyszintén azt a tábort erősítik, akik érdeklődnek a kultúra iránt, és ők meg így tudnak bekapcsolódni ebbe a körforgásba. Vannak persze közöttük, akik más iránt érdeklődnek, de közülük meg sokan itt maradnak a Babits-napon vagy a Föld napján, a hangszeren játszó társaik fellépését meghallgatni.

BF: *Még egyszer gratulálunk, tanárnő, és köszönjük az interjút!*

PP & Szivi

Célkeresztben:

Farkas András

Iskolánk egyik jeles tanulója, Farkas András még a sportolásban is jeleskedik. Ezt bizonyítja, hogy idén Újpest Kiváló Sportolója-díjat kapott. Számszeríjazik. Arról, hogy mi is ez a sportág, Őt faggattuk.

FA.: Ez a sport lényegében a középkorban keletkezett. A magyar kártyában Tell Vilmos kezében látható. Ma nyílpuskának nevezhetjük. Elég veszélyes fegyver. A vadászok már nem is használhatják.
BF.: Mióta űzöd?
FA.: 1995 óta.
BF.: Mi motivált abban, hogy elkezdjél komolyabban foglalkozni vele?
FA.: Édesapám sportlövő volt. Ő indította el a karrieremet. Egyébként Ő volt az első hivatalos egyesület alapítója.
BF.: Ez előtt milyen sportot űztél?
FA.: Spotlövészetet amiből léptem előre a számszeríjhoz.
BF.: Milyen komolyabb eredményt értél már el eddig?
FA.: Világbajnoki ezüstérmes vagyok, és persze Újpest Kiváló Sportolója.
BF.: Köszönjük szépen.

Füli & Lacy™

Illusztráció a Japán ünnepek című cikkhez

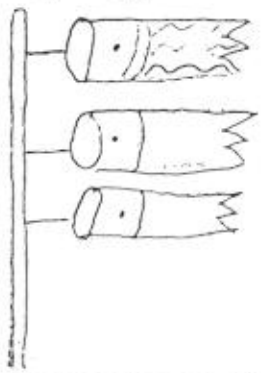
Japán ünnepek

Bizonyára egy sincs köztetek, aki kettőnél több japán ünnepet vagy szertartást ismerne, ezért szeretnék néhányat bemutatni.

Az ország 12 hivatalos ünnepén kívül is sok alkalom adódik az év fontos napjainak fényes megünneplésére. A fesztiválok és a nagyobb ünnepségsorozatok nem csak a japánok, hanem a turisták számára is sok élményt, látnivalót tartogatnak.

A langymeleg tavaszi napokon és estéken a japánok évszázadok óta cseresznyefák alatt piknikeznek. Az emberek az időjárás-jelentésekből tudják meg, hogy hol vannak azok a helyek, ahol legszebben virágoznak a cseresznyefák.

Május 5-ét, a gyermeknapot - korábban a fiúk ünnepét - nagyon vidáman ülik meg. A fiús házaknál hosszú póznákon lengeti a szellő a szélzsákokra emlékeztető halfigurákat, amelyek az erő és a bátorság férfias erényeinek jelképei. Így néznek ki ezek a halfigurák:

- Ez jelképezi az apát.

- Ez az anyát.

- Ez a gyereket.

Ma már a lányokat is megünneplik ezen a napon, ők is kapnak ajándékokat.

A március 3-ai **Hinamacuri** ünnepet a babák vagy a lányok ünnepének is nevezik. A történelmi alakokat, a feudális kor hűbérurait, katonáit ábrázoló kis **hina** bábuk a lányok ünnepének kedves jelképei. A családok kölcsönösen megcsodálják egymás babagyűjteményét, majd a következő évig is gondosan megőrzik a nemzedékről nemzedékre öröklődő értékes relikviákat.

Japánban még meztelen (ún. fallikus) ünnepek is vannak, mint például az **Inazawa**. A szertartás szerint ágyékkötős fiatalemberek egy hordozható oltáron körbeviszik a környéken a helyi **kamit** (a szentként tisztelt dolog jelképét). Ezek az ünnepek a fiatalság és a férfiasság jegyében zajlanak; gyakran jéghidegben vagy kánikulában kerülnek megrendezésre. Az ünnepi ételek és italok elkészítésében és elfogyasztásában az egész közösség osztozik.

A fő ünnepeket országszerte megtartják, de ezzel természetesen még nincs vége a dolognak: minden település, sőt minden közösség számos alkalmat talál még arra, hogy hagyományaikat ápolják, és közösen ünnepeljenek.

A szigetország egyik legősibb és leglátványosabb ünnepségét, a **Gion matsurit** a XVI. század szinte megszakítás nélkül minden év júliusában megrendezték Kiotóban a városlakók részére. Kereskedők, boltosok versengenek itt egymással a díszek elkészítésében és a hatalmas, nehéz szekér húzásában, amelyeket a gioni Yasaka-szentélytől indulva vontatnak végig Kiotó utcáin.

Talán már e kis ízelítőből is kiderült, hogy egy-egy ilyen fesztivál hangulatát megismerni (akár még csak felvételről is) felejthetetlen élményt nyújthat, tehát mindenkinek ajánlom figyelmébe őket!

Hrici Viki

VERSENYEREDMÉNYEK

Ebben a tanévben nagyon sok, szép eredményt értetek el a különböző tanulmányi versenyeken. Ezeket próbáljuk egy csokorban közreadni. Ha valaki lemaradt volna, akkor előre is elnézést kérünk és szeretnénk a hiányosságot pótolni a szeptemberi számban. Kérjük, értesítsetek minket, ha ilyet tapasztaltok!

MAGYAR NYELV ÉS IRODALOM

Diákszínjátszóink Nagy Zoltán tanár úr rendezésében ebben az évben Babits Mihály: Laodameia című költeményét vitték színpadra nagy sikerrel már a Babits Napon is. Ezek után még a budapesti, majd az Újpesten megrendezett amatőr színjátszó találkozókon léptek fel, s hozták el a rendezői és szereplőknek kiadott különdíjakat. A pestlőrinci vetélkedésen Lebada Afrodita (9. c) és a kórus (8. b) kapott Nagy tanár úr mellett ilyen elismerést, míg Újpesten Afrodita mellett Szabó Dórát (10.d) díjazta a zsűri.

A ***Babits Irodalmi Kör*** az év folyamán író – olvasó találkozó keretében irodalmi életünk két meghatározó személyiségét. Határ Győzőt Londonból és Gál Sándort Szlovákiából. Emellett három iskolai ünnepségre is műsort készítettek. A karácsonyi pásztorjátékot, az október 23-i és a március 15-i megemlékezéseket. Ez utóbbival az 56-os szövetség országos ünnepségén is szerepeltek, ahol egy megáldott, 56-os „lyukas" emlékzászlót kaptak. Ebben a tanévben utolsó rendezvényük a Föld Napján, a Szabó Lőrinc műsor volt, ahol vendégükkel, Németh Kristóf színművésszel együtt emlékeztek híres költőnkre.

Kárpátiné Kovács Edit tanárnőnek mindemellett egy cikke is megjelent a Magyar Módszertani Lapok ez évi harmadik számában.

Ezúton is gratulálunk és további sok sikert kívánunk!

A kerületi versenyeken elért eredmények:

Vers-, és prózamondás

			(felkészítő tanára:
Tóth Andrea	6.b	2.hely	Kaposiné Bodó Anna)
Kolbl Nándor	8.a	3.hely	(Balatoni Teréz)
Lehoczki Zita	8.b	5. hely	(Nagy Zoltán)
Varga Levente	9.d	2.hely	(Kárpátiné Kovács Edit)
Reiber Gabriella	11.a	3.hely	(Nagyné Ács Mária)
Kertész Zoltán	10.d	4.hely	(Nagy Zoltán)

Kazinczy Verseny

Lauf Kinga	7.a	3.hely	(Honti Mária)
Reiber Gabriella	11.a	1.hely	(Nagyné Ács Mária)

Helyesírási Verseny

Handbauer Rezső	5.b	1.hely	(Ádám Anna)
Hrebenku Gábor	7.b	4.hely	(Balatoni Teréz)
Juhász Renáta	7.b	5.hely	(- „ -)

Pályázatok

A Dr. Fecske András Irodalmi Pályázaton *vers kategóriában 2.díjat nyert* **Rácz Klaudia(10.a)**, s ugyanitt a *novella kategóriában 2.díjat nyert* **Hibsch Sándor(10.a).**
A Dózsa György Gimnázium által kiírt pályázaton mind *a vers, mind a próza kategóriában első díjat nyert* **Mikes Gábor (12.c).**

Fővárosi és országos versenyek

Reiber Gabriella a Kazinczy Verseny fővárosi fordulójában 2. helyezést ért el és az *országos döntőbe jutott.*
Handbauer Rezső (5.b) a Simonyi Helyesírási Versenyen a fővárosban 3., az *országos döntőn a 14.*. helyezést érte el .
Illés Brigitta, Kapronczay Stefánia, Sallai Karoly, Borsos Levente (9.a) az Arany János Irodalmi Verseny *országos döntőjébe jutottak* (ft.:Balatoni Teréz).
Kiss Melinda (11.c) a Babits Mihály Irodalmi és Nyelvhasználati Versenyen 3.helyezést ért el(ft.:Kárpátiné Kovács Edit).

TÖRTÉNELEM

A Horváth Mihály Történelem Verseny *fővárosi döntőjébe jutott* **Gott Nikolett (9.d** – ft.:Balázs Gábor), **ugyanitt Borsos Levente(9.a)** *a nyolcadik*, **Lazarits Dóra (9.b)** *az első helyezést érte el* (ft.:Győri Attila).
Kerületi összetett történelmi versenyen a **8.a csapata (Ráczkevy Ádám, Tóth Krisztina, Vocskó Máté)** *a 6. helyezést érte el* (ft.: Balázs Gábor).

Versenyeredmények folytatása: Történelem, Idegen nyelvek, Matematika, Fizika

A TIT Országos Levelező Feladatmegoldó versenyén a következő szép eredmények születtek:

Borsos Levente	9.a	5.hely	Surányi Kornélia	10.o.	5.hely
Lazarits Dóra	9.o.	5.hely	Kolombán Imola	10.o.	7.hely
Szabó Attila	9.o.	8.hely	Dreszler Veronika	10.o.	9.hely
Stumpf Klára	9.o.	12.hely	Gerzsenyi Krisztián	10.o.	10.hely
Mészáros Katalin	9.o	20.hely	Hubai Anikó	10.o.	12.hely
Kiss Gábor	11.a	8.hely	Nagy Igor	11.a	8.hely

IDEGEN NYELVEK

Ebben a tanévben eddig 45-en tettek le sikeres nyelvvizsgát. Ebből egy angolból felsőfokú, 35 angol -, 6 német-, 1-1-1 pedig francia-, spanyol-, japán középfokú nyelvvizsga.
Érdekes lehet még , hogy az idén ballagók 59 nyelvvizsgával rendelkeztek, melyből három volt felsőfokú és egy tanuló volt olyan , aki három nyelvből is megszerezte a minősítést.

A ***Japán*** *Szónokversenyen különdíjat* kapott **Gellért Melinda (12.c)** és ***első*** *helyezett* lett **Tari Zsófia(12.c).**
Angol nyelvből **a** *kerületi szépkiejtési versenyen 3. helyezést* ért el **Mikes Gábor(12.c).**
Német nyelvből **Arnold Ákos (7.b)** a *kerületi versenyen 2. lett*(ft.:Zoboki Mihályné).
Seregi Orsolya(12.d) a *Dózsa György Gimnázium Műfordító Versenyének 1. díjazottja* (ft.:Zoboki Mihályné). Itt is szép erdményekről adhatunk hírt a *TIT levelező versenye* kapcsán:

Szarka Boglárka	8.b	7.hely	Bodánszky Nikolett	10.o.	8.hely
Andi Magdolna	8.b	15.hely	Pechál Nikolett	8.b	17.hely

(ft.:Adorján Gáborné)

MATEMATIKA

A kerületi versenyeken elért eredmények

Kovács Tamás (5.a)	.hely	(ft.:Burgermeisterné Barina Johanna)
Kiss Gergely (5.b)	1.hely	(Lu nczer Ildikó)
Bálint Tibor (5.b)	.hely	(- „ -)
Markó Róbert(6.b)	1.hely	(- „ -)
Katona János(7.b)	1.hely	(- „ -)
Hrebenku Gábor (7.b)	2.hely	(- „ -)
Gyarmati László (8.b)	5.hely	(Marton Sándor)

Fővárosi versenyek

Kiss Gergely (5.b) 2.hely ; Markó Róbert (6.b) 1.hely ; Katona János (7.b) 8.hely

Országos versenyek

Zrínyi Ilona Matematika versenyen

	területi	országos
Kovács Tamás(5.a)	1.hely	39.hely
Kiss Gergely(5.b)	2.hely	7.hely
Szládek Zoltán(7.a)	2.hely	65.hely
Harangozó Richárd(8.b)	8.hely	

A Varga Tamás Matematika Verseny II. fordulójába jutottak:
Hrebenku Gábor(7.b), Katona János(7.b), Gyarmati László(8.b), Harangozó Richárd(8.b), Repaczky Viktor(8.b).
Az országos döntőbe jutott: Szládek Zoltán(7.a)

A TIT levelező versenyén 4.helyezést ért el Erős Péter(9.a – ft.:Lőrinc Margit)

Gordiusz Országos Matematika Verseny Döntőjében 3.helyezést ért el, valamint az Arany Dániel Matematika Verseny Országos Döntőjébe jutott Csanádi Péter(9.b – ft.:Burgermeisterné Barina Johanna)

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny(OKTV) döntőjébe jutott és ott 9.helyezést ért el Imre Gábor (12.a – ft.:Ferenczfi Magdolna).

FIZIKA

A kerületi versenyeredmények

Tóth Andrea(6.b)	1.hely	(Kéfer Ferenc)
Kovács Zsófia(6.a)	5.hely	(Marton Sándor)
Mészáros Máté(6.a)	6.hely	(- „ -)
Borovszky József(7.a)	1.hely	(Dr.Kövesdi István)
Szládek Zoltán(7.a)	2.hely	(- „ -)
Hrebenku Gábor(7.b)	2.hely	(- „ -)
Gyarmati László(8.b)	1.hely	(Marton Sándor)
Udvary Gergely(8.b)	2.hely	(- „ -)

A fővárosi versenyen

A fővárosi versenyen
Gyarmati László 3.helyezést, Udvary Gergely 16.helyezést ért el.

Országos versenyek

Az Öveges József Országos Fizika Verseny döntőjében Gyarmati László a 23.helyezett lett.
A Mikola Sándor Fizika Verseny II. fordulójába jutottak **Csanádi Péter** és **Kaszály Kolos** a 9.b-ből (ft.:Burgermeisterné Barina Johanna) és **Erős Péter** a 9.a-ból (ft.:Kis László).

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny döntőjében Imre Gábor(12.a) a 15.helyezést érte el (ft.:Annár Gyula, Kis László, Marton Sándor).

KÉMIA

Az Irinyi János Országos Kémia Versenyen Erős Péter(9.a – ft.:Antal István) fővárosi 7.helyezést, az országos döntőn pedig 18. helyezést ért el.

BIOLÓGIA

Kerületi környezetvédelmi vetélkedőn 7.helyezést ért el a **7.a** osztály csapata (tagok: **Lauf Kinga, Csúzdi Gerda, Marjai Gyöngyvér, Göndöcs Bernadett** – ft.:Pomázi László)

Az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen a II. fordulóba jutott **Antal Anett, Garancz Hajnalka és Jerzsele Ákos (mindannyian 12.a** – ft.:Szigeti Zsuzsanna, Antal István, Horváth Kálmán).

FÖLDRAJZ

A Lóczy Lajos Országos Földrajz Verseny II.fordulójába jutottak:
Jeles Petra (10.a) és Meinhardt László (10.b – ft.:Varga Magdolna), valamint **Hricisák Viktória, Balázs Ferenc, Szabó Gábor (9.c) ésMalinik Attila(9.d** –ft.:Opavszky Szilárd).

RAJZ

Szúnyoghy Viktória(9.a) *a Fővárosi Rajz Versenyen a középiskolások között 1. helyezést ért* el. **Kováts Zsuzsanna(11.c)** a *váci Madách Imre Gimnázium rajzversenyén I.díjat nyert* (ft.:Bányai Alfonz).

SZÁMÍTÁSTECHNIKA

A Kerületi Alkalmazói Versenyeken

Zergi Csaba(8.b)	1.hely	(Danitz Béláné és Bodnár György)
Ráczkevy Ádám((8.a)	5.hely	
Simonfi Dávid(8.a)	6.hely	(- „ -)

A *Fővárosi Alkalmazói Versenyen* **Zergi Csaba** *az 5.helyezést érte el.*

A TIT Országos Feladatmegoldó Versenyén **Gyarmati László(8.b)** *a 6.helyezett lett.*
(ft.:Danitz Béláné)

TESTNEVELÉS **A sporteredmények nagyon hiányosan jutottak el hozzánk, ezért terveink szerint szeptemberi számunkban térünk vissza rá. Kérjük , segítsetek minket a versenyeredmények leadásával !**

ÉNEK-ZENE

Tóri Csaba(5.o) ***az Országos Szolfézs Versenyen 3.helyezést ért el.***

Az Énekkar és a Kamarakórus németországi illetve izraeli nagysikerű vendégszerepléseiről évközi szamainkban részletes tudósításokat olvashattatok, akárcsak a Karácsonyi Koncertről. Az idei legfontosabb feladat az iskolai rendezvények mellett az ***Éneklő Ifjúság Minősítő Verseny volt, ahol Arany Minősítést nyertünk Dícsérettel***, valamint elnyertük a legszebb kiejtésű kórus különdíját . (Kőházi tanárnővel kitüntetése kapcsán interjút olvashattok e számunkban.)

Még egyszer gratulálunk !
Sok sikert kívánunk a következő esztendőben is !

LAODAMEIA

A Laodameia- történet

Háromszor adtuk elô Babits Mihály Laodameia cimû darabjának földolgozott változatát: egyszer a Babits-napon az ünnepség keretében, egyszer az Újpesti Amatôr Szinjátszó Fesztiválon, majd az Újpesti Ifjúsági házban, az általános iskolák szinjátszó társulatainak seregszemléjén.

Laodameia a Babits-napon

Kétségtelen, hogy ez az elôadás sikerült a legjobban. Teljesen felkészülve, hosszú hetek szüntelen próbáival a hátunk mögött léptünk a szinpadra és elértük azt, ami minden rendezô, díszlettervezô, színész álma: tetszett a közönségnek, ez esetben Nektek. Azt hiszem a díszlet, maga a környezet és az, hogy a Babits-napon, iskolánk névadójának (és a dráma irójának) tiszteletére adtuk elô, sokat lendített a darab színvonalán, ünnepélyessé tette, különleges aurát teremtett számára.

Laodameia a Fôvárosi Amatôr Szinjátszó Fesztiválon

Április 10-e, szombat. Halálunk napja! Legalább is igy gondoltuk, amikor megérkeztünk a Lôrinci Rózsa Müvelôdési Házba és beléptünk az összvissz 7 m^2 -es öltözôbe. Elég korán érkeztünk meg, igy volt idônk végignézni más társulatok elôadásait, igy legalább elvesztettük minden önbizalmunkat. Az igazi gondok azonban az öltözködésnél kialakult pánikhelyzettel kezdôdtek (alig fértünk el azon a zsebkendônyi területen) és addig nem szüntek , amig le nem léptünk a szinpadról. Rettenetesen izgultunk és a szöveget sem gyakoroltuk be kellôképpen. Nagyon sokat rontottunk. A zsüri viszont láthatta bennünk a fantáziát, mert három különdijat itélt nekünk:

A legjobb rendezés dija: Nagy Zoltán tanár úr
A legjobb epizódszereplô: Lebada Afrodita
A legjobb mellékszereplô(k?): a kórus

A dijak ilyetén kiosztása bizonyitja, hogy a birak észrevették és méltányolták a darab érdekességét, a klasszikus drámától szokatlan rendezést , a zenés betétdalokat.

Laodameia mindörökké

Május 26-a , szerda. Aszervezés kitünô volt az Újpesti Ifjúsági házban, nekünk csak annyi volt a dolgunk, hogy idôben kiérjünk a szinpadra és mégegyszer, utoljára elôadjuk a drámát. Minden simán ment, a kisebb-nagyobb és egetverô baklövéseket si'erült jól lepleznünk. Az értékelô bizottság itt a színészek alakitását is értékelte: Szabó Dóra a legjobb fôszereplô diját kapta. Ezenkivül újból dijazták Lebada Afrodita énekhangját és a rendezést is.

Befejezésképpen szeretnék köszönetet mondani azoknak a babitsos tanároknak és diákoknak, akik elkisértek minket a versenyekre és szurkoltak nekünk a nézôtéren. Sokat segitett jelenlétük.

egy kórustag

A BMG ANEKDOTÁIBÓL
ÚJ SOROZAT!!! MONDD EL TE IS !!

Bevezetőképpen csak annyit, anekdota többnyire – legalábbis velünk -, akkor történt, mikor kikerültünk a mindennapok szorításából, az iskola falai közül.
Téli táborok, osztálykirándulások merülnek fel, mikor izgalmas történeteteket elevenítünk fel a múltból. Itt van egy, ami velünk történt egy téli táborban, Kemencén:
Csipás reggel volt. Szemdörgöléses, fázós, paplan alá bújós tábori reggel. Minden szívben szorongás volt a közeledő reggeli torna miatt. Szobánk igen apró, de otthonos volt. Szétdobált zoknik, kekszmorzsa, ételmaradék, cukor és alvásszagból keveredett édeskés illat lengedezett. A folyosóról más szobák ébredezésének hangjai szűrődtek be. A mi szobánk még aludt, nyolc lány szuszogott az emeletes ágyakban, köztük én. Behúzott függöny, félhomály, csönd. Egy ilyen állapot hosszabb ideig tarthatatlan egy táborban, ezt mindenki tudja. Történt is valami borzasztó. Kivágódott az ajtó, felkattant a villany, és a szobát egyszeriben fény és hangok töltötték be.

- Na Bors, még olyan korán van!
- Én ugyan nem kelek fel.
- Tudod, ki megy le tornázni ilyen hidegben?!
- - Álmos vagyok... és így tovább.

Bors (Szabó) kaján vigyorral és kócos kobakkal (HMMM? – a szerk.), de rendíthetetlenül állt az ajtóban és mindent betöltő hangján ezt kiabálta:

- Felkelni lányok, reggel van, gyerünk öltözködni, lefelé tornázni egy-kettő!

A szózat után Bors ugyan tovább ment, más szobákat is felébreszteni, de az ajtó nyitva maradt, és a villany égve, és e tények megakadályozták azt, hogy egészen nyugodtan tovább szunyókáljunk. Az alsó ágyak valamelyikéről kászálódás hangjai hallatszottak. Azután ajtócsapódás, villanykattanás, paplanok surrogása, szuszogás.

- Eszti, te voltál a megváltó?
- Ja!
- Köszi.
- Alszunk még skacok vagy traccsolunk, he? – kérdezte Só, egy kígyó uborka csücskét rágcsálva.
- Felőlem felkelhetünk, de tornázni aztán nem fogok – reagált Cila kb. két perccel a kérdés után.

Ekkor ismét kivagódott az ajtó és felcsapódott a villany. Ismét Bors volt az, most már kevésbé vigyorgósan, inkább lángoló tekintettel. Felesleges leírnom, hogy miket mondott, szerintem mindenki el tudja képzelni. Az volt a legrosszabb, hogy lehúzta rólam takarót. Majd ismét kiment. Most már csak az ajtó csukódott, a lámpa égve maradt. Mindenki kászálódni kezdett. Só alsóneműben rohangált a szobában, kekszet ettünk, vakaróztunk, fésülködtünk, pakolásztunk. Így telt el egy kis idő.
Kb. tíz perc múlva kopogtak az ajtón. Só azon alsóneműsen az ajtóhoz perdült, kitárta, és...
- Így menjünk ki tornázni, Bors?
A kint ácsorgó Bors félrekapta a fejét, és azt mondta:

- Nem, inkább maradjatok!

Mókás volt, jót nevettünk rajta, de az igazán jó mégis az volt, hogy a reggeli torna elmaradt.

No és társai

Túlélő eleven '99

Április 30-án délután babitsos, volt babitsos és nem babitsos diákok gyülekeztek az iskola előtt, de voltak akik a Népstadionnál gyülekeztek. A négyfős csapatok ott sereglettek, s várták az ítéletet. Egyik csapattársunk, s csapatvezetőnk nem érkezett meg időben, így egy órás késéssel indultunk. Jó hosszúra sikerült az odaút (amit nem tudtunk hol van, míg oda nem érkeztünk), de végül kitettek minket Istenmezején.

A csapatok hét percenként indultak az első pont felé. Eredetileg oda (s tovább) tojásokat kellett volna cipelnünk, de a tojások összetörtek (mielőtt megkaptuk volna őket). *

A rajtban Istenmezején – 1999. április 30. , valamikor 23 óra felé

Eltévedt riporter (ezek után er):- Jó estét kívánok!
Antal István (ezek után ai). - Jó estét kívánok!
er:- Mi az eddigi tapasztalat?
ai: - Eddig a pontőrök nagyon rendesek, mind kint vannak a ponton.
er: - Volt valami gikszer?
ai:- Volt, igen. A tojásokat nem adtuk ki. Hátrébb visszük a tojásokat, később adjuk ki, úgy döntöttünk. Ad hoc döntés volt.
er: - Lelkesedés?
ai: - „lelkesedés, ez az első álmunk…"
er: - Csapatok?
ai: - Csapatok… meglepően jók, meglepően jók. Nem álmosak, nem durcásak, tetszenek, tetszenek.
er: - Antal István ellenben rendkívül álmos…
ai: – Nem. Most föl vagyok dobva. Meghozták az életkedvemet a fiúk, meg a lányok. De inkább a lányok.

A RAJTBAN A 'TATA' CSAPAT

A BABITS FIRKÁK A TÚLÉLŐ HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA !

Szabó Bors (ezek után bors). – Apcot kérném rajthoz, Csokvaományt pedig a zászlóhoz!
ai: - Jó estét, jó szurkolást! Ki a negyedik ember?
Bors: - Olvastátok a levelünket?
1v (egy versenyző. Ezek után 2v=másik versenyző, 3v = harmadik versenyző, 4v =? Versenyző?) Tehát:
1v: - A kereszt betűtípusig jutottunk el.
Bors: - Jó, hát az egy kicsit szerény volt, egy kicsit tovább kellett volna.
ai: - Nos, mi az egyes pont, ez lenne itt a lényeges!
2v:- Istenhegyén, itt vagyunk,
ai: - Még csak a mezeje… de lesz hegye is. (Ha, ha!)
2v: - Sejtettem…
ai: - Na, hova kell menni?
3v: - Tényleg, a telefonszámot felírtuk?
Bors: - Benne van az SOS borítékban. (Más se volt benne! – a szerk)
1v: - Na, talán a lényeget, hogy hogyan jutunk oda!
2v: - Hat km-re található, Kukucs hegytől északra levő piros és kék-piros turistautak elágazásánál a keleti irányú szögfelezőben találjátok.
Enyhe rávezetés következik (milyen irány jöhet szóba, milyen jelzésekkel, milyen messze), majd
ai: - Igen, igen, nagyon jó, hol, na hol, igen, igen, és milyen messze onnan?
2v: - Legfeljebb 100 m.
ai: - Legfeljebb 100m. Akkor ez a megoldás.
Bors: - Akkor ezt jelöljétek be legyetek szívesek! Tájolótok van?
2v: - Hajaj. Van.
Bors: Három percetek van.
Egy igen bonyolult magyarázat következik arról, hogy mi, hogyan növeli a szintidőt és még egyéb nyalánkságok borítékokról és feladatokról. Nem csoda, hogy többen belezavarodtak.

✳ Elindultunk mi is az éjszakában, s mielőtt a ponthoz értünk volna, 50 tobozt kellett összeszednünk. Szerencsére az idő kegyeibe fogadott minket (nem esett), s a Hold erős fénye is segítette utunkat. Ügyesen az első pont felé vezető úton elkavartunk (mi 4-en), s már egy óra hátrányt sikerült szereznünk. Lelkes csapatunk nem adta fel. Az első ponton a periódusos rendszer alapján szöveget kellett megfejtenünk. Ez viszonylag egyszerű volt (már akinek). Megkaptuk a következő pont holléte, s továbbáltunk. A 2. ponton cetliket kellett keresgélnünk az erdőben, melyet, ha megtaláltunk, "értelmes" szót kaptunk. Sakkfeladvány alapján elindultunk a harmadik pontra, melyhez a Nagykő hegyre kellett felmásznunk. Itt morzézni kellett. Továbbindultunk innen is, s egy nyiladékból kellett volna 100 kukoricaszemet gyűjtenünk. Kellett volna. Azt a bizonyos nyiladékot csak néhányan találták meg, de a fő cél úgy is a 4-es pont volt. Sötét volt, még mikor lelkes csapatommal el kezdtük keresni, s világos, mire megtaláltuk (Kicsit rossz volt a méretarány a térképen). Itt csak a következő pontot kellett megfejtenünk, hogy hol van, s már indulhattunk tovább. Bárnán átkelve, nagy kavarásokkal egybekötve megérkeztünk az 5. pontra. Kettőnket összekötöttek, szemünket bekötözték, s ellentétes irányítással kellett egy helyre eljutnunk. Ott kiszabadítottak minket, pár +kérdésre (gyk: keresztkérdésre) válaszoltunk, s indultunk Bagó-kőre. Egy céltudatos túra után meg is érkeztünk. Itt fellógattuk csapattársunkat, akinek egy kötélpályán átzúzva magát kellett élelmet szereznie. Egy üveg alamakompótot megittunk (fedővel a tetején), kaptunk egy tojást, s tovább álltunk. Elindultunk a 7-es pontra, ahol egy kolompot kellett megkongatnunk, s telefonon kaptuk a következő pontra vonatkozó utasításokat. Közben –10 perceket gyűjthettünk bónuszpontokkal.

✳

A BABITS FIRKÁK A TÚLÉLŐ HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA !

A 8A ponton 12 veder/vödör vizet kellett meriteni, s mehettünk tovább a 8B pontra. Ezen a ponton célbalövéssel perceket lehetett spórolni (,de ahhoz célba is kellett találni). A kínkeservesen összszedett egy bónuszperc után továbbindultunk Boszorkánykőre a 9B ponthoz. Ott kirakóznunk kellett (nem puzléval), s le akartuk adni a 6-os pontnál kapott tojást, de nem kapták meg az INFO-t, hogy ők a tojgliszedők, s kiderült, hiába cipeltük. Szépen felgázoltunk a Salgó-várba a 9A ponthoz, s tejet ittunk úgy, hogy a zacskó (nem tacskó) 4 sarka ki volt harapva. Memóriából elindultunk a 10-es pontra (gyk: meg kellett jegyezni az útvonalat). Ott az eddig kapott segélyleveleket adtuk le, s walkman alapján jutottunk el a 11-es pontra, ahol walkmanos utunkat kellett térképen jelölni (persze a walkman mellé nem kaptunk). Tovább mentünk, irányadónk még mindig a sétálómagnó volt, s megérkeztünk a 12-es búcsúpontra.*

IDÉZET A BESZTOF RÁDIÓ MŰSORÁBÓL (LEJEGYEZTE: NÉMETH FERENC)

[Az "I Stand By You" című sláger szól a fülünkbe, majd lassan emberi hangok váltják fel a zenét]

MS: Géza dagonyázik! Hehehehe!... (Puffanás.) Ez egy jégtábla volt egy jégtáblán!... Szóval a két betonkaró nagyon egyértelművé teszi a helyet. Most eldöntjük, merre megyünk.
RG: Bezáródott ez a tisztás szerintem bozótossal.
MS: Jó, hát akkor most játsszuk azt, hogy a tisztástól...
RG: Előre nem mondunk semmit, mindig csak a következő lépést, ugye?
MS: Igen, tehát mostantól azt mondjuk csak, amit látunk...
RG: Így van. Például mondhatjuk azt, hogy elindulunk észak-északnyugatnak, vagy egyszerűen "le." Puhhh!
MS: Hát én az északot javaslom.
RG: Észak. Jó, legyen észak.
MS: Lehet, hogy ezt...
RG: Menjünk akkor pont északnak. Vegyek elő tájolót?
MS: Vegyél elő tájolót.
RG: Mindenkinek ezt javaslom.
MS: Mindenkinek én is.
RG: Hihihi! Közben mehetünk. Pont északnak.
MS: Indulási időpont. 12 óra 31 perc.
RG: Néha lekapcsolod ezt a magnót?
MS: Mostantól nem fogom; eddig lekapcsolgattam.
RG: Mert végül is, ha van benne szufla, akkor bírja. Ha meg nem, akkor van nálam is elem...

RG = Rózsa Géza
MS = Harton Sándor
St = Antal István

MS: Elképzelem, hpgy lombos lesz fönn az erdő...
RG: Nekem a kocsiban van az elemem.
MS: A szuflát bírni fogja egy óráig, az biztos. Ez lejátszásszinten megy nekem. Balra látok az erdőben benn egy kis madáretetőt. Jó felé mentem?
RG: Észak felé pont egy kis szikla van. Akkora, hogy egy közepes termetű ember [át tudja lépni.]
MS: Precízebbeknek: körülbelül 0,4 négyzetméter felületű. És hogyha megyünk tovább, észak felé, akkor két hasonló jellegű szikla között haladunk át.

St: Ezt úgysem látjátok! Már rég benőtte a fű!

[Két csapat csörtetett lefelé az utasításoknak megfelelően. Akinek a fülén nem volt hallgató, annak a kedvéért egyszerre többen is "tolmácsoltuk" az útirányt, persze aszerint, ki hol tartott a maga kazettáján. Óriási hangzavar támadt.]

MS: Lapos, jobbra tolünk. Most akkor ralépünk egyre, jó?
RG: Nem lehet, hogy nagyon sok szikla van itt?
MS: Sok szikla van, igen, minden második lépésre eddig jutott egy. Egy kicsit törjük a fenyvest...
RG: Maradjunk abban, hogy pont északra menjünk.
MS: Menjünk pont északra. Nézd már, itt járt előttünk vaddisznó!...Borostyán!
RG: Hallod, ide lehetne például koponyát fellógatni...
MS: Egy koponyát ide fellógatni? Nem tudom...
RG: [Így azért nem várnak minket...]
MS: Géza, szeretnéd? Az utókor itt láthatna esetleg?
RG: Gondold meg, ... valamelyikünket itt találnak meg.
MS: Azért lehet itt lefelé haladni, az előbb rosszabb volt!
RG: [Érthetetlen kérdés]
MS: Igen! És ráadásul nem is borostyán volt, hanem vadrózsa. Lehet, hogy valaki megtalál, valaki nem. Itt van két szikla megint. Figyelj, itt jobbra tart egy pici ösvény esetleg.
RG: Á, nem találják meg.
MS: És van itt egy keresztbedőlt.

[Köszörülés hangjai hallatszanak a stúdióból. Emellett valami alkatrész a felvétel elejétől a végéig egyenletesen kattog a háttérben.]

RG: Keresztbedőlt van annyi, mint a tenger!
MS: Fölfelé! 60-30 fokos derékszögű háromszög...
RG: Van itt egy teljesen kidőlt!
MS: Mennyi kidőlt fa van itt! Balra, egy kicsit lefelé ha látsz, akkor mintha egy utat megláttam volna, hogy tisztul ki az erdő... Mintha egy kis tisztulást látnék ott balra, nem?

[Egyikük pocsolyába lép.]

MS: Szerinted ez egy földút lesz? Reménykedjetek! De bozótnak is jó, hehe!

[Ágrecsegés hallatszik]

MS: Egy bozótcsik! De mögötte mintha... mintha hófoltokat látnék egy úton! Eddig csak a fenyőfák törzsét láttam, most meg a tetejüket is! Mit szólsz te ehhez?
RG: Itt lesz majd szered, amikor jönnek!
MS: Szeder, igen, szeder! Tényleg, szeder! Jaj de jó, szeder! Szeder... szeder... [Átvergődik rajta.] Húha! Egy rendes folt ott megvan.
RG: Hát egy olyan szedercsik, amin át kell keresztbe menni.

[Átmászunk egy jól fejlett szedersűrűn.]

Párbeszéd úszik be:

- Amikor a kezed nem éri át a dús haját...
- Én arra gondoltam, hogy tökkopasz, parókával...

[Zeneszám következik: "Ez egy fantasztikus lány."]

St: Most nem megyünk! Most várakozunk! Most zene van! Mert ez a Besztof Rádió! Besztof Rádió, Budapest. Körzeti adásunkat halljátok."

[Nekem itt sikerült jól beletekernem, így míg a többiek "várakoztak," én az élre lódultam.]

[Folytatódik a zene, és fokozatosan beleszüremlik a terepen haladók hangja.]

MS: Most egy pillanatra megállunk, jobbra ott ösvényt látok!
RG: Oda lemegyünk jobbra a völgybe, jó?
MS: Jo, jobbra lemegyünk egy völgybe, de itt jobbra a szederczik vegen ilyen boszorkányos fa van, azért érdekes, mert hogy nem fenyő. Egy, kettő, három, négy, öt, és jobbra már mas jelleg! Tehát a fenyő... Az előbb felritkult erdeifenyő volt, ez meg luctenyő.
RG: A lucfenyőnek a keleti sarkaba jutottunk ki.
MS: Egy úthoz. Na ez az út ez meegy... északnyugati irányba? Jól látom? Nincs nálam tájoló, Géza!
RG. Nyugati irányba megy.
MS: Halálnyugati? És fölfelé indulunk el rajta, meghozzá nyugatra. Helyett: Keletre.
Együtt: Ez a vicces benne. Ez volt a trefás. Keletre megyünk. Keletre, fölfelé. Hogy meg lehet zavarni [a dolgokat].
MS: Balra van egy árok le, az is az út mentén.
RG: De az nem járható.
MS: De itt zarodik. T betu van az oszlopon fehérrel, ez valami rakitermelés.
RG: Zavarjuk őket, folyamatosan? Hihi!
MS: Ez az, amit mi keresünk.
RG: Ez a miénk! Itt balra!
MS: Van egy cetli.
RG: Itt egy jel. Reméljük, ezt letépik innen jobbról a fáról addigra, TBJ.
MS: Egy 5•5 centiméteres papirka.
RG: Mi lenne, ha mi magunk tépnénk le?
MS: Ne!
RG: Ez 98-as.
MS: Tavalyi?
RG: Aha.
MS: Akkor már nincsen jel.
RG: Ezt már ne keresd! A tájfutók itthagyták a stekket, leszedtük!
MS: Hát akkor az árok fölött volt egy Y alakú levagott rönk, körülbelül ...

... ÉS EZ ÍGY TOVÁBB MÉG 40-50 PERCIG

A *BABITS FIRKÁK A TÚLÉLŐ HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA !*

figyeljünk a meglepetésekre. Alagúton vonultunk át, s egy ügyes trükkel autóból vonatot csináltak és ránk próbáltak ijeszteni. Beértünk a célba, aztán Somoskőújfalu iskolájába lementünk, mert ott volt a szállás. Lefürödtünk, eszmecserét fojtattunk, megvacsoráztunk, és elmentünk 16 óra fáradságát kialudni. Ha lett volna időnk (s energiánk), mehettünk volna tovább a 12-es pontról egészen a 17-esig. Addig senki sem jutott el (a 17-esig). *

Elmesélték, hol a cél, s hogy

Valamikor másnap a célban: EMLÉKKÉPEK

tt: Mesélj valamit az élményeidről!

NF: Legnagyobb élményünk az a négyes pont volt, de szerintem ez minden csapattal így volt. Nem találtuk meg először, aztán nem találtuk meg másodszorra, aztán nagyon nagy szerencsével megtaláltuk harmadszorra. Részleteket inkább nem mondanék.

tt: Mennyire volt jó a csapat?

NF: A csapatunk jó volt, amit az is mutat, hogy én voltam benne a legrosszabb, rám kellett a legtöbbet várni.

tt: A terveitek bejöttek?

NF: Pontosan azt terveztük, hogy a 11 ponton, a rövidebb távon, a minimumon végigmegyünk, és ott majd döntünk. Aztán ahogy telt múlt az idő, úgy fogyott az energiánk és az idő is egyre jobban szorított minket.

tt: Van valami, ami nagyon jó volt?

NF: Bárna után a kék úton lehetett volna menni, de mi egy műutat választottunk, és ott olyan volt a táj, mintha egy görög, misztikus vidéken mentünk volna keresztül. 0

tt: Köszönöm szépen!

A célban

- Végig akartunk menni, de 12 pontig jutottunk, ami 15 pont valójában, mert megosztottak voltak a pontok,és volt 3 olyan pont ami kettéosztott, ezáltal 15 pontot teljesítettünk. Ügyhogy joggal jár az első hely nekünk! (de mégsem ők kapták... -szerk)

-- Hogy tetszett a tegnapi nap?
- Miért? tegnap is volt nap?
-- Mi volt a legjobb számotokra?
- Nagyon jól végigjöttünk, bár egy kicsit szomorú voltam, hogy a minimumteljesítményt nem sikerült.
-- Meddig jutottatok?
- A 10. pontig, hivatalosan, időeredményben. De az egész nagyon jó volt, nem volt túlszervezve, a feladatok kifejezetten inteligensek voltak.
-- Mi volt a legrosszabb?
- A legrosszab az a négyes pont volt. Nyolcszáz méterres átmeneten 2 és fél óra. nem rossz... (de nem is jó-szerk), de ezzel nem vagyunk egyesedül.

--Melyik ponton voltál?
- A pontom az eléggé mókás volt, szokás szerint kötélpálya. A csapatok általában eléggé lelkeesk voltak, és merészen vállalták a legnehezebb kihívásokat is. Szerencsére gondunk nem volt. Semmi különös nem történt, de persze volt egy két félős csapattag is , de ez előfordul, mikor az embernek 10 méter magasban kell másznia valahova.
-- A lekvár kifogta valaki?
- Igen, persze. De mikor lehozták a fáról, és észrevették, hogy legnagyobb megdöbbenésükre lekvárról van szó, megkegyelmeztünk nekik, lés csak egy kompótot kellett elfogyasztaniuk.

tt: Mi tetszetett a legjobban?
- Volt egy nagyon jó feladat, a tejivás, ami nagyon-nagyon-nagyon jó volt.
tt: leppottyanottátok?
- nem, mi nem.
tt: mi nem tetszett egyáltaáln?
- Hát, hogy jól elszúrtuk. A Zegab pontját, a négyest, abszolút eltévesztettük.
tt: meddig jutotttatok?
- Nem sikerült időben beérkeznünka célba.
tt: terveitek mik voltak?
- A kötelezőkön kívül még egy vagy kettő, de -sajnos- nem jött össze.

-- Hogy érezted magad?
- Jól éreztem magam.
-- Milyennek érzted a pályát?
- A focipályát?
-- Nem, amin mentetek.
- En sajnos föladtam, de a csapatom nagyon jól ment, 12 pontot fogott. En a tizedik előt adtam föl. De büszke vagyok rájuk nagyon.
-- Jövőre jössz?
- Jövőre? Szeretnék jönni, akár pontőr, akár versenyző minőségben, de mindenképpen ott szeretnék lenni.

-- Melyik ponton voltál?
- A négyesen. A sokat átkozott, emlegettett és órákig keresett szuper négyes ponton, a Csurgó Dagonyáában.
-- Milyen volt?
- Egy kicsit hideg volt az éjszaka, meg a vaddisznóvadászat egy kevés izgalmat okozott az este, de egyébként én jól éreztem magamat.
-- A csapatok?
- Mikor végre megtalálták a pontot, boldognak látszotak, több órányi keresés után.
-- Hallotam egy olyan történetet, hogy Te is nehezen találtál a pontodra vissza..
- Igen, ez igaz. a Borssal, mikor átmentünka a kettesre a polifoamomért, már akkor nehezen találtam vissza, de azán megtalálttam az egyetlen optimális utat, amit a csapatok közül összesen egy volt képes felfedezni, és az is Árpád gimis volt...
Szerintem gyenge volt a mezőny. (Hogy Te mit fogsz ezért kapni... -szerk)
-- Mit belső ember, mit gondolsz a szevezésről?
- Sajnálom, hogy a végső pontokat nem tudták elérni a csapatok, pedig sokat dolgoztunk velük. Itt valamit kellett vona csinálni. vagy jobban elkérhetővé tenni az én pontomat, vagy több időt adni.

-- Mi tetszett a legjobban?
- A négyes pontra az átmenet.
-- Mennyi időbe került?
- Háromnegyed óra., egyből odataláltunk.
-- Mi volt a legrosszabb?
- A térkép-puzzle pont, mert egy pár darab hiányzott belőle. de a pontőr ezt nem akarta elismeri. Akkor egy kicsit bepöccent a csapat.
-- Meddig jutottatok?
- A 13.pontig
-- Meddig terveztétek?
- Addig. Amikor már a 11-ről továbbmentünk, akkor reálisnak csak az tűnt.

-- Melyik rész tetszett a legjobban?
- A tejes pont volt a legjobb., mert szomjas voltm, és tudtam inni.
- Marton-Rózsa volt a legjobb., meg a négyes pont.
- Szerintem az első négy pont volt a legjobb, mert addig mentünk
-- És a folytatás?
- Biztos tetszett vonal az is.
-- Legrosszabb?
- A négyes.
- A Nyúlhoz való feljutás
- Dehogy! az tők jó volt, akkor legalább tudtuk, merre kell menni.
-- Terveitek beváltak?

-- Mennnyire tetszett, így elsőre az elmúlt éjszaka, nap.?
- Nagyon. Óriási élmény volt éjszaka, a telihold fénye mellett gyalogolni.
-- Legjobban?
- Amikor elindultunk, és nem voltunk túl fáradtak, és beszélgettünk , mentünk és nem az volt a lényeg, hogy versenyezzünk, hanem hogy túrázzunk.
-- Legrosszabb?
- Az, hogy a négyes pontot nem találtuk.
-- Terveitekhez képest hogy teljesítettetek?
- Hááááát. Én azt hittem, hogy rosszabul fogom bírni., de így is csak a 7. pontig jutottunk el.

-- Nekem nagyon tetszett., csak mondjuk a térkép egy kicsit lehetett volna pontosabb.De nagyon tetszett minden, főleg a táj, nagyon jók voltak a pontok ism eg a feladatok is.. .
-- Melyik szakasz tetszett a legjobban?
- A hármas pont, illetve a Nagy slagó, meg a kis Salgó, és a tó is. De az egész nagyon szép volt.
-- Legrosszabb?
- Talán a négyes pont, amhez olyan két és fél órát kavartunk, de a többi az különben nagyon jó volt.
-- Feladatok?
- *A vízmerőset elég [illegible] tartottam, de a többi tetszett, elviselhető volt.

A győztes Pécs csapat

* Másnap batyuszedés, takaritás, eredményhirdetés (A legjobbak a Komjáti Andrisék csapata lett. Gratulálunk!) Végül hazamentünk. Otthon élménybeszámoló, miegymás.

A túlélő által okozott emlékeket köszönjük minden szervezőnek, pontőrnek, és azoknak akiket meg kéne említenem, de kihagytam.

Remélem, minnél többen kedvet kaptatok a Túlélőhöz. Lesz még jövőre is (elvileg).

Gyertek, ha tudtok!

Hegyó

A 11. "eleven") túlélő: Istenmezeje - Somosköújfalu (Karancs-Medves)
1999. április 30 - május 2.

A TÚLÉLŐ HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA A Babits Firkák

A BABITS FIRKÁK A TÚLÉLŐ HIVATALOS TUDÓSÍTÓJA !

Prága, te drága...

Nemrég, egy hosszú hétvége erejéig volt alkalmam meglátogatni a cseh fővárost. Ezt az utat már régen tervbe vettük, mivel tudtuk, nem mindennapi élménnyel szolgál majd a kis kiruccanás. Noha kedvenc útitársam, édesanyám már járt ott, meg akarta mutatni nekem is, ráadásul ő sem tudta akkor megtekinteni Prága összes fő nevezetességét. De a szele már akkor megcsapta...

Hát igen, ez a több mint ezeréves múltú város – ahogy a csehek nevezik „Zlatá Praha" (Arany Prága)- tényleg varázslatos. Nà persze nagyjából tudtam, mire számíthatok, de hogy ennyire...

Goethe egyszer azt mondta rá: „A világ kőkoronájának legszebb drágaköve.", mások kontinensünk szívének tartják .

Nem véletlenül: Prága annyira más, kezdve már tarka, apró utcaköveivel, az állandó, lüktető forgatagon át ... az ember szinte mindenhonnan érzi a kultúra jelenlétét.

Hiszen a prágaiak messze földön híresek zeneszeretetükről, az utcák tele vannak zenészekkel, énekesekkel, a várból (a Hradzsinból) letekintve találkozhatunk szabadtéren játszó jazz-bandákkal, úton-útfélen hangversenyeket hirdető szórólapokat nyomnak az ember kezébe.

Különleges ódon hangulatot árasztanak a több száz éves, IV. Károly-korabeli épületek, a Károly-híd alatt fenségesen hömpölygő Moldva - vagy ahogy a helyiek hívják: Vltava. A sok, kisgyermekként figyelő felnőtt a főtér híres óratornya előtt, melynek csillagászati óraszerkezete minden órában szórakoztató kis "műsorral" szolgál.

Érdekes, hogy barokk paloták belsejében pedig sokszor gótikus elemeket találunk, és még sok ilyen stíluskeveredés ellenére a városkép tökéletes harmóniában van. Ez a város úgy egységes, ahogy van, a maga összes sajátosságával, az évek alatt le nem vetkőzött nyitottságával. És tényleg: ma sem félnek idegen kultúrák sajátosságainak befogadásától, a modern, egymástól talán idegen befolyások itt jól megférnek egymás mellett.

Érdemes még bekukkantani az üvegtárgyakat kínáló boltok kirakataiba, hiszen a híres, több évszázados üvegiparuk, (művészetük) semmit sem vesztett a hagyományos magas színvonalából és egyediségéből.

Egyszóval, mindenkinek ajánlom, hogy aki megteheti, nézzen el egyszer ebbe a városba, nyissa tágra a szemeit, és próbálja ki a knédlit, a frissen sütött édes ostyát (ha van hozzá gyomra), és ha már elég nagy: a híres pilseni söröket!

PP

Nyári kedvcsináló! Érdeklődjetek!

Babits Tours

Tisztatábor – Szarvas – Molnár Sándor tu.
Vizitáborok – Szarvas – Nagy Zoltán tu.
– Tiszató – Marton Sándor tu.
Természetvédő tábor – Bükk – Antal István tu.
Bringások – ? – Antal István tu.
Gólya + Diákönkormányzat – Velence – Marton Sándor

Számtech

NHL '99:

Az Electronic Arts idén is kiadta sportjátékainak legújabb verzióját, tehát az NHL-nek is megjelent 99-es része.
Mindig is tetszettek az EA Sports játékok elején a videók. Benne van minden, ami a hokit jellemzi: gólok, esések, bunyók. Én még mindig a bevezető hatása alatt voltam, mikor újra elámultam. A menük kidolgozása hihetetlenül jó. Ha egy kicsit a menüponton „pihentetjük" a kurzort, máris egy pár másodperces klip jelenik meg a témával kapcsolatban. De nem az a dolgom, hogy össze-vissza dicsérjem, hanem be kell mutatnom a játékot. Játszhatunk barátságos mérkőzéseket (Exhibition), Nemzetközi bajnokságot (Tournament). Kezdhetjük az NHL szezont az alapszakasztól (Season), de kezdhetjük rögtön a rájátszással (Playoffs). Persze lehet gyakorolni is. Erre kétféle mód van: lehet választani büntetőpárbajt (Shootout), vagy gyakorolhatunk taktikai elemeket (Coaching drills). Meccsek előtt a stadionról is egy bemutatót láthatunk. Minden stadion más, belülről is. Más eredménykijelzők, bajnoki zászlók, jégre festett emblémák.
A kezelhetőségről nem írok sokat. A gombok beállíthatóak. Négyféle gombot állíthatunk be (a kurzorokon kívül), ezek passz, lövés, gyorsaság, speciális mozgás (becsúszás).
A grafika egyszerűen észbontó. A jég meccs elején tükörsima (a játékosok visszatükröződnek), a végén pedig karcos. Jól ki van dolgozva, amikor ütköznek a játékosok. A verekedés is nagyon „állat". Úgy kezdődik, hogy a felek először csak hergelik egymást, majd jön, az üsd-vágd játék. Viszont továbbra is zavar a hokisok idétlen vigyora (bunyó közben is). Például az NBA'99-ben, vagy a FIFA'99-ben már grimaszolnak. Miért nem tudták megcsinálni ezt itt is (végül is 1 cég).
Itt is lehet csapatot és embert szerkeszteni. Az utóbbinál meg lehet adni a születési dátumot, helyszínt (itt csak pár ország között választhatunk, ezek a nagy hoki-nemzetek), választhatunk saját vigyori arcot, megszerkeszthetjük az átlagokat, számot, nevet lehet adni (ezek megjelennek a mezen, pl.: Zolee 13). Az elkészített emberkét ezután belerakhatjuk bármely csapatba. Ha lejátszunk egy szezont úgy, hogy játszik új emberkénk is, már adatok is lesznek róla.
Összegezve a játékot, röviden úgy jellemezhetném, hogy **Király**!!!

(Legyen inkább „nagyon jó"! – A szerk.)

Füli

Nagy Lajos után szabadon
(Válogatás a 8.b osztályos tanulók munkáiból.)

Képtelen természetrajz

A lúd.

A lúd egy madár, de csak addig , amíg meg nem tömik és be nem rakják a sütőbe. Ebből is látszik, hogy a lúdnak, ha netán sokat feleselne, könnyen betömik a száját!
A lúd tengerpartokon, tavak, folyók mellett és a Nagymamánál él. A fiú ludat bájgúnárnak, a lány ludat buta libának szokták hívni.
A ludak hivatalokat tölthetnek be, így például a császárlúd és az apácalúd is. Azok a ludak pedig, akiknek rosszul ment a császárság alatt, emigráltak és kanadai ludak lettek. Jól cselekedtek, mert a lúd különben is északi madár, sokan közülük Grönlandon, Szibériában, és (mostmár) Észak-Amerika sarkvidéki térségében költenek. Ezáltal bebizonyosodott a gyermekdal tudománytalansága, amelyben a kis libapásztorlány így énekel: „Süss fel Nap, fényes Nap, kertek alatt a ludaim megfagynak."
A lúd spórolós madár, hogy ne kelljen a nászút költségeit minden évben vállalnia, inkább egész életre szóló párkapcsolatot létesít. (Az apácalúd csak titokban létesíthet párkapcsolatot.)
A lúd találta föl a gágogást és még az agresszivitást is: Ha összeverődnek, egy kifejlett disznót is képesek megtámadni!
A ludak rohanó világunk első számú áldozatai, éppen ezért elhatározták, úgy leplezik az apróbb balesetek emlékeit, hogy létrehozzák a hasadtujjú, rövidcsőrű, és pirosnyakú fajokat.
Egyes tudományos körökben megpróbálják elfogadtatni azt a nézetet, miszerint a lúd a kígyóval rokonságban állhat. Felfedeztek ugyanis alapvető hasonlóságokat a két faj között: (Engedjék meg, hogy itt megemlítsek néhányat a legnagyobb bizonyító erővel rendelkező bizonyítékok közül)

- A lúd izgatott állapotban sziszegni szokott.
- A lúdnak is igen hosszúra nyúlt a nyaka.
- Ellenségeibe belecsíp és ilyenkor nagyon mérges.

És nem utolsó sorban:**Tojással szaporodik.**
Hát igen. Ilyen ez a csodálatos állat, a lúd. Ki tudja, még milyen meglepetéseket tartogat a kutatók, a tudomány számára. Aúúúúú!

Bányai Barbara

Nagy Lajos helyett Talapa Péter: Illusztráció nélküli természetrajz

Az ugróegér

Az ugróegérnek sok fajtája van: távolugróegér, magasugróegér, rúdugróegér, illetve kevert változata a rugóegér. Érdekessége, hogy nem sajtot eszik, hanem zöldségekkel és doppingszerekkel is beéri.

Hosszú fogai, és érdekes „pofija" a létfenntartáshoz, illetve az ijesztgetéshez szükséges.

A szürke egér és a repülő mókus távoli rokonai, a kenguru a nagyranőtt változata. A jegesmedvét még csak hírből sem ismeri. Egytagú falkában vadászik táplálékára. A rókák annyira szeretik, hogy néha meghívják vacsorára. Nem rajong a sasokért.

Leginkább sivatagokban és sportcsarnokokban található. A hidegfrontra érzékeny, ezért nem található a sarkok környékén. Maximum a cipősarkoknál találunk egyet-kettőt.

Lakóhelye általában üregek, de vannak öregek is. Az idősebb példányok csak 10-15 cm magasra, a fiatalok többet ugrálnak. Rágcsálók közé sorolják őket, de a „csócsáló" jelző jobban illik rájuk.

Sokan tartják háziállatként, de a szabadban jobban érezné magát.

A gnúnak, a tengeri csillagnak és a jávorszarvasnak semmi köze hozzá.

Ruházata hiányos, bundán kívül mást nem nagyon visel (Talán az embert, ha nagyonszükséges).

A világranglista ugróbajnokságának 3. helyén áll. A másodikon a bolha, az elsőn a pittbull által kergetett Pista bácsi.

Viccek

Vígasztalás

Dömötör keservesen zokog az anyósa sírjánál. A kántor vígasztalja:
–Az égben majd megint találkoztok.
–Hát nem pont azért sírok?

Modern idők

Kováts és anyósa otthon üldögél. Az anyós újságot olvas, s egyszer csak felnéz:
–Hogy ez milyen érdekes, Dezső! Azt olvastam itt, hogy Afrikában van egy törzs, amelyiknek a férfi tagjai egy lóért elcserélik az anyósukat. Ugye, Dezső, te nem lennél erre képes?
–Dehogyis! – nyugtatja meg anyósát Kováts. – Ma, amikor mindenkinek autója van, mit kezdenék én egy lóval?

Pofon

Az öreg alaposan beszívott a kocsmában. Tántorogva kilép az ajtón és pont nekimegy egy nőnek, aki rögtön lekever neki egy hatalmas pofont. Megszólal a piás:
–Hű, a mindenit, de hamar hazaértem!

Betörő

– Halló, rendőrség!
–Kérem, jöjjenek azonnal a Rezeda utca 8-ba, betörő van a lakásban!
–Hogy hívják?
–Nem kérdeztem tőle.

Tetoválás

Baráti társaságban, fehér asztal mellett fiatalemberek beszélgetnek majdani életükről, házasságukról, és az elképzelt asszonyról. Egyikük, már könyökkel etrősen támasztva az asztalt, így szól?
–Mondhattok akármit, én csak tetovált nőt fogok elvenni.
–Ugyan miért? – csattan fel nevetve a társaság.
–Miért? Mert éjszaka, ha nem tudok elaludni és nagyon unom magam, kitakarom az asszonyt és nézegetem a képeket.

Egy vas se

Menjen vissza! – szól a rendőr a vendéglőből kijövő és az úton szabálytalanul átvágó legényre.
–Nem mehetek, nincs már egy vasam se.

...

Az út porában kapirgál a tyúk, amikor arra robog egy hatalmas teherautó, és átgázol rajta.
A tyúk egy darabig fekszik a porban, aztán megrázza magát:
–Hűha! Ez aztán jó kis kakas volt!

Vércsoport

Mi a rendőr vércsoportja?
–????
–URH primitív.

ARANYköpések

Biológia:

Diák: Írunk még idén dolgozatot?
Tanár: Igen! A-csoport... B-csoport...

Ha nem maradsz csöndben, adok egy intőt, kidoblak, fejbe is csaplak és nem játszhatsz velem macska-egeret!

Nem tudom, hogy a mikrofonból hiányzik vagy nekem.

Dögölt rózsák feküdtek a kertben, és a hiénák csak gyűltek a dögszagra.

Diák: És hogyan gyalázzák meg Melindát?
A.I.: Hát beadják neki az általót, és úgy. A többi hátteresemény. Őrizze meg mindenki a nadegyéret!

...ismertetem a betűk hozzávetőleges megoszlását a bordakedvezményeket.

Bali Tünde

Már nem emlékszem, de ha jól emlékszem már emlékszem.

Ez nem jelenti azt, hogyha van energiám, akkor életem végéig élhetek.

A csúcsragadozót már nem ragadozza semmi.

Pomázi László

Kémia:

Ne birizgáljátok egymást, mechanikai behatást nem szeretnek.

Az osztályfőnök azt kérte, hogy összami ki ezeket a szexuális fertőzéseket.

Elveztük egymást...

Kajtár Ferenc

A dipólus-dipolus, rövidítve a Gyalogkakukk után dip-dip.

Horvát Kálmán

Filozófia:

Mai órán esni fog az eső.

Kap egy pozitív pontot.

Opavszky Szilárd

Latin:

Nem tudom adnak-e szentablettát szófosás ellen.

A nagy közös csinálás!

Diák már harmadszor törli le a táblát.
B.P.: Már megint a táblát masszírozza?

B.P.: Alanyetően kétfele dolgozat van.
Diák: Jó és rossz.
B.P.: A és B!

Beveszem a nyugtatót, hogy nyugodt legyek, aztán beveszem az izgatót, hogy izgatott legyek.

Balogh Péter

Matek:

Milyen humorizánsak vagytok ma!

Itt vagyok ám, csak eltűntem!

Fordulíatok Attilahoz nyugalommal... oo... bizalommal!

Molnár Sándor

A síkidom egy adott pontját összepontjuk a középponttal.

Marton Sándor

Na jó, cicázzunk egy kicsit!

Ha az ember lelenyerelt tüskéshőrűve változott.

A komplex számok nem térnek el a számegyenesen, lelógnak róla. Ezés a számegyenes alatt laknak.

Németh Ferenc

Magyar:

B.T.: Ha utánozni mered a mutogatásaim elér a jobb kezem és lekever egy pofont!
Diák: És ha azt is utánozzi?

Lassan el kezd sötétedni töletek.

Balatoni Terez

Többször lett öngyilkos.

Nagy Zoltán

Fizika:

Amikor még moszatok voltunk, akkor is láttuk a napfogyatkozást, csak nem tudtunk róla.

Kis László

Földrajz:

Diák: Lengyelország túl hideg.
B.G.: Hidegnek nem meleg, de kikötni jó.

Elég gyors a szaporulat, mégis ősz-visz hétmilliót szültek.

Fel-alsó-fi nemet Szülőzában termesztenek.

Balázs Gábor

Német:

Nem adok rá egyest, csak csináld már!

Adorján Gáborné

Történelem:

Itt bevetik tavaszi gabonával, őszi gabonával és legelővel.

Balázs Gábor

... En vagyok az isten!

Péter, nem akarlak megsérteni, de ez egy olyan hollywoodi mozdulat volt.

Tegyétek magatokévá a fogalmakat!

Tényleg szétpolitizálta az agyát.

Igaz, hogy Mátyás sokszor járt álruhában, de nem csak csajozott.

Michelangelo nagyon szerény volt, de olyan bunyós feje volt, hogy Mike Tyson is megirigyelné.

Győri Attila

Mi mondtuk:

Dobogós hellatszik.
Diák: Megy az idő!

Tanár: A 9-es és a 10-es tételeken kívül tudsz-e még más tételt?
Diák: A 10-est!

Tanár: Mit termesztenek még?
Diák1: Sört.
Tanár: Nem sört.
Diák2: Sert!

Tanár: Mi az abszolútérték értelmezési tartománya?
Diák: Én!...

Tanár: Vizet kérni latinul ma már sehol sem tudsz.
Diák: Max Latiniában!

Tanár: Mi következik be, ha nem temetik el a hullát?
Diák: Rothadás.

Kitekerem a Tanárd ... öö ... a nyakát!

Kiesattan egy háború.

Tanár: Kérek a másik kapuba is egy kapust!
Diák: De az a kapu üres!

Tanár: Hogy hívják a szerencse istennőjét?
Diák: Fortuna.

Tanár: Még nem voltam rohadt hú!
Diák: Ami késik nem múlik!

(Aki nem ismeri Tapsi Hapsit az magára vessen!)

Az előző számban nem jelent meg a rovat „technikai okok" miatt ... nem volt elég példa.
Azonban akik hoztak azoknak sok köszönet, különösen Pallag Petinek!

Ha ennyi az idei utolsó számba...

Szíasztok NOÉ, NEMÁ, DANI + többiek!

RiCsi & Norbi

(Illusztráció a 9. oldalon található Japán ünnepek című írásunkhoz.)

Mindenkinek nagyon jó nyári vakációt kívánunk a szerkesztőség nevében !

Külön köszönet a Gyarmati családnak a képekért

Neuhauser Márk
Fordán Krisztina
Nagy Zsolt
Angyal Zsuzsa
Lauf Kinga
Csúzdi Gerda
Balogh Péter ifj.

Laczy & Füli
Hernyó, Gy. Laci
Zecs & Gege
Ricsi & Norbi
Kriszti, Ezsa
Pallag Péter

Szűcs Ivett
Bányai Barbara
Albitz Kinga
Lebada Afrodita
Csernai Judit
Németh Ferenc ifj.

TT
Maczy Vera
Marton-sándor ifj.
Boka György